



சானா

+

பரியாரி பரமர்

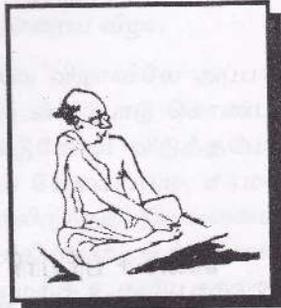




புள்ளி P 63-64

சானா

+



“சானா”வின்
பரியாரி பரமர்
(பேனாச் சித்திரங்கள்)

சுமதி பதிப்பகம்

00 055 1110



நூற்பெயர் : சானா + பரியாரி பரமர்

பதிப்பகம் : சுமதி பதிப்பகம் ©

முகவரி : 91/5, 3/2 ஹம்டன் லேன்,
வெள்ளவத்தை.
தொலைபேசி : 011-2365606

முதற்பதிப்பு : 15.01.2005

அச்சகம் : ரெக்னோ பிரின்டர்ஸ்,
55, E.A. குரே மாவத்தை,
வெள்ளவத்தை.
தொலைபேசி : 0777-301920

விலை : ரூபா. 250.00

முன்னுரை

நாட்டின் சூழல் காரணமாக, நாங்கள் வெளிநாடுகளில் வசித்து வந்தோம். ஆதலால் எம்மால் தனித்து நின்று அப்பாவுக்கு ஒன்றுமே செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. இவ்வருடம் அப்பாவின் 25வது சிரார்த்த ஆண்டு. எனவே பிள்ளைகள் எல்லோரும் இலங்கையில் ஒன்று கூடி, அப்பாவுக்கு ஒரு புத்தகத்தையும் வெளியிட்டு, விழாவை எடுக்கத் தீர்மானித்தோம். அதுவே இன்றைய விழா.

அப்பாவின் இந்நினைவு விழாவிலே அப்பாவுடன் நெருங்கிப் பழகியவர்களையும், அவருடன் ஈடுபாடு கொண்டவர்களையும் நாம் தொடர்பு கொண்டு வேண்டுகோள் விடுத்தபோது, சற்றும் மனம் தளராமல், அவர்களுடைய வேலைப்பழு, சிரமங்களுக்கிடையில் முக்கியமாக வெளிநாடுகளிலிருந்தும், இலங்கையின் பல பாகங்களிலிருந்தும், குறிப்பிட்ட திகதிக்குள் ஆக்கங்களைத் தந்துதவியமைக்கும், பல வழிகளிலும் எமக்கு உதவிய சகலருக்கும் எமது குடும்ப அங்கத்தினர்களின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இத்தருணத்தில், எம்மை வாழவைத்த தெய்வமான எமது அன்புத் தாயாரையும், அப்பா மரியாதையாகப் போற்றிவந்த குருவான, காலஞ்சென்ற கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களையும் நினைவு கூர்கிறோம்.

நாம் தொடர்புகொண்டு கேட்டபோதும், இப்பிரதி அச்சுக்குப் போகும் வரை, சிலரின் பிரதிகள் எம்கரம் கிடைக்கவில்லை.

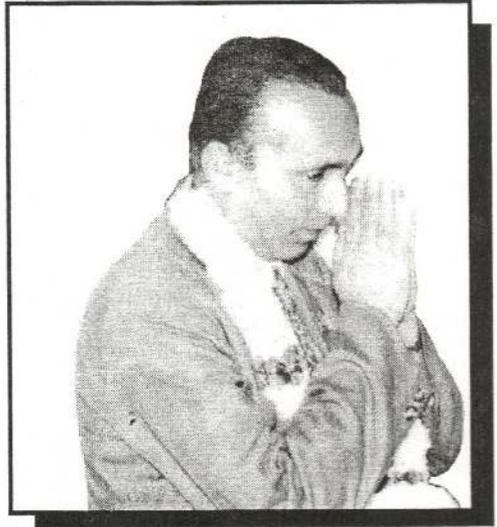
இச்சந்தர்ப்பத்தில் இப்புத்தக வெளியீட்டைச் சிறப்புற நடாத்த மனமுவந்து பல வழிகளிலும் உதவிசெய்த அனைவருக்கும், எமது உளமார்ந்த நன்றிகள்.

"அவர்களைக் கேட்டீர்களா, இவர்களைக் கேட்டீர்களா" என்று, ஒரு சிலரைத் தவறவிட்டபோது, எமக்கு ஞாபகமூட்டிய பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களுக்கும், இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச்சேவையில் அப்பாவின் ஒலிப்பதிவுகளைப் பல சிரமங்களுக்கும் மத்தியில் எடுக்க உதவிய பிரதியமைச்சர் சேகு இன்ஸ்டன் அவர்களுக்கும் தலைமைதாங்க வந்தமைக்கும், பல வகைகளிலும் உதவிய பெயர் குறிப்பிடாத யாவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இது சம்பந்தமாக நாம் யாரையாவது தவறவிட்டிருந்தால் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் சார்பில் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

பிள்ளைகள்.

பேரப்பிள்ளைகள்.



சானா

சானா+ பரியாதி பரமர்

அப்பாவின நினைவு

எனது அப்பாவைப்பற்றிச் சொல்வதானால், அவர் தனது வாழ்க்கையையே கலைக்காக அர்ப்பணித்தவர். நாடகம் மட்டுமல்ல, ஓவியம், (ஓட்டுச்சித்திரம், கன்வஸ் துணியில் வரைதல், கேலிச்சித்திரம் வரைதல் போன்றவையும் அடங்கும்) கர்நாடக சங்கீதம், கதாப்பிரசங்கம், நாட்டிய நாடகம் ஆகியவற்றிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். மற்றவர்களைப்போல, பொருந் தேடவேண்டும். வீடு கட்டவேண்டும், சேமிக்க வேண்டும் என எண்ணாமல் கலைக்காக வாழ்ந்து மடிந்தவர். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு கொண்டவர்.

எனது தாயார்தான் வீட்டுச்சமையைச் சமந்தார். எனவேதான், அப்பாவால் கலைப்பணியைத் திறமையாச் செய்து தனது பெயரை நிலைநாட்ட முடிந்தது. அவர் பொருளையோ, செல்வத்தையோ தேடவில்லை, ஆனால் புகழையும், நல்ல பெயரையும் தேடினார். அக்காலத்தில் கொடி கட்டிப் பறந்தவர். அவர் ஆற்றிய சேவையை அளவிடமுடியாது. "சானா", "லண்டன் கந்தையா" என்றால், அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரை யாவருக்கும் தெரியும். இலங்கை வானொலி, இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனத்தின் வரலாற்றில் அன்னாரின் சேவையைப் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கவேண்டும். இவர் 1950ம் ஆண்டிலிருந்து 1973ம் ஆண்டுவரை கடமையாற்றியவர். அவர் தான் இலங்கை வானொலி நிலையத்தின் "நாடகத் தந்தை" என்பதைக் கூறிக்கொள்வதில் பெருமை அடைகிறேன். ஆனால் வெட்கக்கேடு. தற்போது அவரால் படைக்கப்பட்ட படைப்புக்களோ, எந்தநிகழ்ச்சிகளோ இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனத்தில் ஒலி நாடாக் களஞ்சியத்தில் இல்லை என்கிறார்கள். இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

இன்னுமொன்றையும் நான் இத்தருணத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனம் பவளவிழாக் கொண்டாடிய போது, பவளவிழா மலரிலே, இலங்கை வானொலியின் நாடகத்

தந்தையை மறந்துவிட்டார்கள். இவ்விடயம் பற்றிப் பலர் என்னிடம் குறைப்பட்டார்கள். நான் அவரின் மகள். யாரைக் குறை சொல்வது, யாரிடம் இதைப் பற்றிக்கேட்பது. கேட்டால் நான் பொறுப்பில்லை அவர் தான், இவர்தான் என்று ஒருவரை ஒருவர் சாட்டுகிறார்கள். இதற்குக் காலமே பதில் சொல்லட்டும்.

நாட்டின் சூழல் காரணமாக, எனது சகோதரர்கள் வெளிநாடுகளில் வசித்து வந்தனர். ஆதலால் என்னால் தனித்து நின்று அப்பாவுக்கு ஒன்றுமே செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. இவ்வருடம் அப்பாவின் 25வது சிரார்த்த ஆண்டு. எனவே பிள்ளைகள் எல்லோரும் இலங்கையில் ஒன்று கூடி, அப்பாவுக்கு ஒரு புத்தகத்தையும் வெளியிட்டு, விழா எடுக்கத் தீர்மானித்தோம்..

அப்பா இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனத்திலிருந்து இளைப்பாறிய பின்னும், தனது நாடக அனுபவங்களையும், நாடக நடிகர்களையும் பற்றி அசை போட்டவண்ணமே இருந்தார். எந்நேரமும் தனது சிஷ்யர்களை நினைவு கூர்ந்தார். பெயர் குறிப்பிட்டு, அவர்களைப் பற்றி என்னிடம் குசலம் விசாரிப்பார். திடீரென ஏற்பட்ட சுகவீனம் காரணமாக அவர் 68 வயதிலேயே எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். அவர் நீண்ட காலம் வாழ்வார் என எண்ணியிருந்தோம்.

எமது கலாச்சாரத்திற்கு ஏற்றவகையில் மிகவும் கண்ணியமாகவும் கட்டுப்பாட்டுடனும் எம்மை வளர்த்தார். அவரிடம் கண்டிப்பு இருந்தது, அதே நேரம் எம்முடன் சினேகபூர்வமாகவும் பழகினார்.

தொழில் ரீதியாகப் பார்த்தால், அவர் மிகவும் கண்டிப்புப் பேர்வழி. நாடக ஒத்திகை, ஒலிபரப்புக்கு குறித்த நேரத்திற்குச் சமூகமளிக்க வேண்டும். அப்படி வரவில்லையென்றால் தண்டனைதான். அவர் கடமைக்குக் காலை 7 மணிக்கு முன்னதாகவே போய்விடுவார். ஓய்வாக இருக்கும்போதெல்லாம் எதையாவது வாசித்துக்கொண்டோ, வரைந்து கொண்டேதான் இருப்பார்.

வீட்டில் இருக்கும்போது, எழுத்தாளர்களிடமிருந்து வரும் நாடகப் பிரதிகளைக் கொண்டு வந்து, அவற்றை வாசித்துத் திருத்திச் சேர்க்க வேண்டியதைச் சேர்த்து, வெட்டவேண்டியதை வெட்டி 15 நிமிட நாடகமோ, 30 நிமிட நாடகமோ, அதற்கேற்றவாறு மணிக்கூட்டை (Stop Watch) வைத்திருந்து நேரத்தைக் கணிப்பார். முன்பெல்லாம் ஒரு கிழமைக்கு 15 நிமிட நாடகம், 30 நிமிட நாடகம், தொடர் நாடகம்,

அதைவிட வர்த்தக சேவையில், விளம்பர நாடகங்களென்று ஒலிபரப்பாகின. மாதமொருமுறை 1 மணித்தியால சரித்திர, இலக்கிய, நாட்டுக் கூத்துப்பாணி நாடகங்களென்ப பல இடம்பெறும்.

மாதமொருமுறை "மத்தாப்பு" எனும் நகைச்சுவைக் கதம்ப நிகழ்ச்சி ரசிகர்கள் முன்னிலையிலே 6ம் இலக்கக் கலையகத்தில் (தற்போதைய குமாரசுவாமி கலையகம்) இடம்பெறும். தமிழர் திருநாட்களான தைப்பொங்கல், வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி ஆகிய தினங்களில் கலைவிழா, ரோயல் கல்லூரி மண்டபத்திலே ரசிகர்கள் முன்னிலையிலே இடம்பெறும். இக்கலைவிழாவிலே, ஓரிரு நாடகங்கள் இடம்பெறும். அதைவிட ஒரு வருடத்திற்கு 2 மேடை நாடகமாவது மேடையேற்றுவார். இந்நாடக ஒத்திகைகளை அநேகமான சனி, ஞாயிறு தினங்களில் எமது வீட்டிலேயே வைப்பார். இப்படியாக அவர் தனது ஓய்வு நேரங்களைக்கூட நாடகங்களுக்கும், நாடக ஒத்திகைகளுக்குமே அர்ப்பணித்தார்.

இவற்றையெல்லாம் நான் ஏன் கூறுகிறேனென்றால், "சானா" என்ன செய்தார்? என்று நினைப்பவர்களுக்கு இவை தெரியாது.

நாட்டுச் சூழ்நிலை காரணமாக அப்பாவின் பணியை எனது சகோதரர்கள் வெளிநாடுகளில் தொழில் புரிவதால், சரியான முறையில் செய்ய முடியவில்லை. இருந்தபோதும் தமது ஓய்வு நேரங்களில் அசோகன் அண்ணா ஜேர்மனியிலும், தம்பிமார் அமலன் அவுஸ்ரேலியாவிலும், ராகுலன் கனடாவிலும் தொடர்கிறார்கள். எனது அம்மா என்னுடன் இருந்த காலத்தில் நான் நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போவதற்கு பெரிதும் உதவியதுடன் உற்சாகமும் தந்தார். எனவே தான் நானும் இத்துறையில் ஈடுபட முடிந்தது. அவரின் ஒத்துழைப்பு அப்பாவுக்கு மட்டுமல்ல, எனக்கும், ஏன், எனது பிள்ளைகளுக்கும் கூடக் கிடைத்தது. இவ் விடயத்தில் நான் எனது அம்மாவுக்கும், அப்பாவுக்கும் மிகுந்த கடமைப்பாடு உடையவள். இலங்கையில், என்னைத் தொடர்ந்து எனது மகன்மார் முவருமே இத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

சுமதி பாலஜீதரன் (மகள்)

"சானா"

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி
தகைசார் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர். யாழ். பல்கலைக் கழகம்

சானா என்னும், இலங்கையின் நாடக வரலாற்றில் மிக முக்கியமான ஒருகலைஞனை நினைவு கூருவதென்பது ஒரு வரலாற்றுக் கடமை என்றே நான் கருதுகிறேன்.

ஏனெனில், முற்றிலும் மேடை நாடகத்துக்கே பழக்கப்பட்டிருந்த ஒரு சூழலில், வானொலி என்கின்ற ஊடகம் மூலமாக தமிழ் நாடகம் பயிலப்படுவதற்கும், அதற்கும் மேலாக, அது சம்பந்தமான பரிச்சயப்படுத்தலுக்கும் சானாவினுடைய பங்கு மிகக் கணிசமானது என்று நம்புகிறேன். அனைத்திந்திய வானொலி நிலையங்கள் காலத்தில் இலங்கை வானொலியிலும் பார்க்க முந்தியவை, அங்கு ஏற்கனவே நாடகங்கள் நடந்திருந்தாலும் கூட, இலங்கை வானொலிக்கிருந்த தொழில்நுட்ப வாய்ப்புக்கள், வசதிகள், சிறப்புக்கள் காரணமாக, குறிப்பாக அந்த, ஒலிபரப்பி இயந்திரம் காரணமாகவும் தமிழகம் முழுவதிலும் இந்தியா முழுவதிலுமே இலங்கையின் வானொலி கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

வானொலி என்னும் ஊடகம் தமிழ்ப் பண்பாட்டோடு, இணைந்தது இந்த 1950 காலகட்டம் - தான்.

50-60 களுக்குள் தான் அது நிகழ்ந்தது. கொழும்பில் கூட, அதற்கு முன்னர் இருந்தது. ஆனால், அது ஒரு மிகக் குறுகிய வட்டம். ஒரு 30 மைல் 40 மைல் தான்.

இதற்குள் இந்த வானொலி என்ற ஊடகத்தினூடாக, வானொலி மிக முக்கியமான தமிழ் ஊடகமாக அது வளர்ந்த பொழுது, அதிர்ஷ்டவசமாக அதனுடைய தொடக்க நிலையில், ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு வந்த தொடக்கநிலையில், அக்குழுவில் ஒருவராகச் சானாவும் இருந்தார்.

ஏற்கெனவே, BBC தமிழோசையில் அனுபவம் பெற்றிருந்த சிவபாதசந்தரம், பிரபல சங்கீத வித்துவானாக இருந்து, வானொலியில் அறிவிப்பாளனாக இருந்த V.N. பாலசுப்பிரமணியம், MS ரத்தினம் இலங்கையின் முக்கிய பட்டதாரி இசைக் கலைஞர்களில் ஒருவரான எஸ். பரம்தில்லைராஜா, இவர்களோடு இணைந்து செயற்பட்டவரான விவியன் S. நமசிவாயம் (Feature writer ஆக இருந்தும்) அருள் தியாக-ராஜா ஆகியோர் அடங்கியிருந்தனர். அந்தக் குழுவின் இயக்கம் அங்கத்தவராக, நாடகத்துக்குப் பொறுப்பாளராக சானா இருந்தார்.

சானாவைப் பற்றி நாங்கள் இன்று சொல்லக்கூடியதென்ன வென்றால், வானொலி நாடகமென்ற வடிவத்தை அதனுடைய தமிழ் நிலைக் கட்டுருவாக்கத்திற்கும் அதனைத் தமிழில் ஒரு நிலையான கலை வடிவமாக ஆக்குவதிலும் சானாவின் இயக்கம் பங்கு மிகப்பெரியது. (அதனை எவ்வாறு செய்தார் என்பதை அறிவதற்கு முன்னர், சானாவின் இயக்கம் பற்றிச் சிறிது அறிந்திருத்தல் அவசியம்)

தெல்லிப்பாளையைச் சேர்ந்த செல்லத்துரை சண்முக-நாதன், பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் படித்தவர்; சென்னைக்கு ஒவியக்கலை பயில்வதற்காகச் சென்றவர். சானாவிடம் உள்ள ஒரு இயல்பான குணம் கலை கற்பனை ஈடுபாடு காரணமாகத் தன் சொந்த விஷயங்களிலெல்லாம் தனக்கு வேண்டியவை என்பவற்றில் எல்லாம் அக்கறை காட்டும் பண்பு குறைவு. அதனால், அவர் அந்தப் பயிற்சிக்குரிய நடைமுறைகளை முற்றிலும் நிறைவேற்றவில்லை. இல்லாவிட்டால் அவர் நல்ல ஒரு ஒவிய ஆசிரியராக இருப்பார். அல்லது, ஒரு முற்றுமுழுதான ஒவியராகியிருப்பார்.

சென்னையில் இருந்த போது, நடிப்பு உலகினுட்புகுந்து, தமிழகத்தில், சினிமாவில் கூடத் தோன்றினார். கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தினுடைய குழுவினரின் ஒரு முக்கியமான அங்கத்தவர் என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், அந்தக் குழுவிலே ஒரு அங்கத்தவராக இருந்தார். யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தபின் சொர்ணலிங்கம் ஐயாவோடு இணைந்து நடித்தார்.

இந்தப் பின்புலங்களோடு நாடகத்தைப் பற்றித் தெரிந்த - ஆங்கில அறிவுமுள்ள, அதனைத் தொழிலாகக் கொள்ளத்தக்க ஒரு பயில்வாணர் அக்காலகட்டத்தில் வேறொருவரும் இவரைத்தவிர இல்லை - யென்று தான் கூறவேண்டும்.

சிவபாத சுந்தரம் அந்தக் குழுவின் தலைவராக விளங்கினார். அப்போ, இந்த வானொலி நாடகத்துக்கு அவர் வந்தபோது உண்மையில் அதனைக் கட்டி எழுப்ப வேண்டிய ஒரு பங்கு இருந்தது. அதனைச் சானா மிகச் சிறப்பாகச் செய்தார். அதனைச் செய்வதற்கு, நான் நம்புகிறேன்; அதனை ஒரு நிலைபெறுடைய பகுதியாக ஆக்கி, அதிலுள்ள விடயங்களை மிக நுண்மையாகச் செய்தார்.

ஒன்று, வானொலி நாடகத்தினுடைய முதலாவது அம்சம், அதற்கான எழுத்துப்பிரதி; வருகிற பிரதிகளுக்குள் வானொலி ஒலிபரப்புக்கான சாத்தியப்பாடு கொண்ட பிரதிகளைத் தேடுதல்; அத்தகைய எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்தல் இரண்டாவது, வானொலிக்கான நடிகர்களைத் தெரிவு செய்தல்.

பொதுவில், நடிப்பென்பது, சில பொதுவான அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் - வானொலிக்கான நடிப்பென்பது - சில முக்கியமான தனித்துவங்களைக் கொண்டுள்ளது. குரலினாலேயே எல்லாவற்றையும் காட்ட வேண்டிய தேவை அங்கு உண்டு. சகல விடயங்களையும் குரலினுடைய அசைவுகள், ஏற்ற இறக்கங்கள் மூலமாக நடிப்பினைப் புலப்படுத்தல் வேண்டும்.

அதாவது, கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் வானொலி நேயர், தன்னுடைய மனதிலே இந்தக் காட்சியை உருவகித்துக் கொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில் இந்த நடிப்பு அமைதல் வேண்டும்.

மாட்டின் எஸ்லின் (Martin Esslin) என்பவர் சொல்வார்; The mind as the stage! இதை நாம் பிற்காலத்தில் தான் அறிந்தது; படித்தது. ஆனால், அதை பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போதுதான் முக்கிய

வானொலி நாடகத்தினுடைய மேடை எதுவென்றால், கேட்பவருடைய மனம்; அது சுவாரஸ்யம்.

ஏற்ற குரல் வளமுள்ளவர்களைத் தெரிவு செய்தல்; அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்தல், இரண்டும் முக்கியமான விடயங்கள். சானா அதனை மிக மிகச் சிறப்பான வகையில் செய்தார்.

வானொலி நாடகம் புதிதாக வந்தது; அது கேட்கப்படுவது; அதற்கு ஒரு சமூக அந்தஸ்து இருக்கிறது. அப்படி என்கிறதின் காரணத்தினாலே பலர் நடிக்க வந்தார்கள்; பெண்களைத்தவிர; அவர்களுக்கிடையே தெரிவு செய்ய வேண்டிய தேவை இருந்தது.

மற்றது, கொழும்பில் நாடகம் ஒரு ஜனரஞ்சகக்கலையாக இருந்தது. ஆனால், அதற்கும் மேலாய் செல்லவேண்டிய தேவையும் இருந்தது. அப்போது பெண்களை அவர் தெரிந்தெடுத்ததிலே மிகச் சில பெண்கள் - தான் அந்தக் கோட்டைக் கிழித்துக்கொண்டு வந்தவர்கள்.

பிலோமினா சொலமன், ராஜேஸ்வரி சண்முகம் (அப்போ அவர் ராஜேஸ்வரி பிச்சாண்டி) இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் மேலே, செல்வம் பெர்ணாண்டோ என்பவர் பிற்காலத்தில் வந்தார். இன்னும் இரண்டு, மூன்றுபேருக்கு மேலே நான் கூறமாட்டேன். அதற்காக என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.

ஆனால், அதே மாதிரி, நடிகர்களிலே ரொஸாரியோ பிரிஸ், தாசன் பெர்ணாண்டோ, (நான் இங்கே ஒரு காலகட்டத்தைக் குறிப்பிடுகிறேன்) 56ம், 57ம் வருட காலப்பகுதிக்குப் பின்னர், வருகிற காலம் எனக்கு அவ்வளவு பரிச்சயமில்லை. ஆனால், S.M.A ஜபார், நஸ்ரூடன் B.H அப்துல் ஹமீட் வருகிற வரை எனக்குத் தெரியும் அதற்கு அப்பால் எனக்குத் தெரியாது.

அந்தப் பயிற்சியிலே சானாவுக்கும் - ஒரு வரன் முறையான பயிற்சியைக் கொடுக்கின்ற தன்மை ஒன்று இருந்தது.

அது மாத்திரமல்ல; ஒரு வானொலி நாடக மென்றால் என்ன? தயாரிப்பாளர் யார்? தயாரிப்பாளருக்கு என்ன குணங்கள் இருக்க வேண்டும் என்பவை முக்கியமான கேள்விகள்!

இவையெல்லாம் நான் பிற்காலத்தில் - தான் நாடகம் பற்றிச் செய்த ஆய்வுகளின் அடியாக வந்த அறிவையும், வாசித்து அறிந்தவற்றையும் வைத்துச் சொல்கிறேன்.

Film ஜப் பற்றிப் பேசுகிறபோது, ஜன்ஸ்டைன் சொல்வார், ஒரு நல்ல Director என்று சொன்னால் ஒரு கதையை வாசித்துவிட்டு வைக்க அல்லது திரைப்படம் பிடிக்க வேண்டிய பகுதியை வாசித்து விட்டு வைக்க, அது முழுக்க அவனது மனக் கண்ணில் ஓடவேண்டும் - ரீல் ஆக ஓடவேண்டும்.

ஒரு ரேடியோ நாடகமும் இப்படித்தான்; அந்தக் கதையை வாசித்து முடிந்தபின், அது முழுவதும் காதிலே விழல் வேண்டும். வானொலிக்கு எழுதுகிற பொழுது, அடிப்படியானது என்ன தெரியுமா? அது எழுத்திலே அல்ல; அது காதிலே எப்படி விழுகிறது என்பது தான் முக்கியம்.

காதிலே விழுவது குரல் மட்டுமல்ல; ஒரு ஒலி - தூரத்தில் எங்கேயாவது ஒரு பறவை; ஒரு கல் விழுந்து கேட்கும் 'டொக்' என்ற ஓசை அவையாவும் துல்லியமாகக் கேட்கும். இதனை Auditory Imaginations (செவிப்புலக் கற்பனை) என்று கூடச் சொல்லாம்.

எலியட் சொல்வார் செவிப்புலக் கற்பனை! சானாவிடம் அந்தச் செவிப்புலக் கற்பனை இருந்தது. இதற்குத் தளமாக அமைந்த அறிவை அவர் முழுமையாக லண்டனில் தான் பெற்றுக் கொண்டார் என்று கூற முடியாது. - லண்டனிலே அவர் பெற்ற 6 மாதகாலப் பயிற்சி; (அவரும் வெலிக்கலயும் அங்கு போனதும் -போய் வந்ததும் எனக்கு நல்ல ஞாபகம்.)

அங்கு போய் வந்த போது, நடந்த பல பிரச்சினைகளதும் அந்தக் காலத்தில் Observer இல் எழுதப்பட்ட விடயங்களும் உங்களுக்குத் தெரியும். அது போகட்டும்.

அங்கு Training எடுத்து அந்த முறையிலே வந்த தனக்கே நாடகம் தெரிந்த - ஒரு Dramatist சானா.

சானாவுக்கு இருந்த இதழியல் அனுபவம் - எழுத்து அனுபவம் ஒரு பெரிய வீச்சினைக் கொண்டிருந்தது. ஈழகேசரியில் பணியாற்றியது. பரியாரி பரமர் போன்ற கட்டுரைகளை எழுதியது; (Cartoonist) ஆக இருந்தது. - படங்கள் வரைந்தது. ஆகியவை எல்லாமே முக்கியம். எங்கள் சிலரது அபிப்பிராயம் என்ன வென்றால் He was Basically a painter அடிப்படையிலே சானா ஒரு Painter.

அதனால், அவருக்குத் தெரியும்; என்ன Colour எங்கே வேண்டும்; என்ன கோடுகள்? அதனுடைய நெளிவு சுளிவுகள் யாவை என்பன எல்லாம் தெரியும். இதனால் சரி திட்டம் (Precision) இருக்கும் Sound effect ஐ எப்பொழுது போடுவது Knobs ஐ படிப்படியாகத் திருப்புவது (Fade in - Fade out) வருவது போவது, அந்தத் திறமை சானாவிடம் இருந்தது.

அதனாலே, பல விஷயங்களை அவரால் செய்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. மற்றைய விடயம் என்னவென்றால், அந்தக் கட்டத்தில் சினிமா கூட தமிழ்ப் பண்பாட்டில் ஒரு ஊடகமாக வளர்ந்தது.

ஏனெனில், மின்சாரம் நாடுமுழுவதும் பரவலாகி கிராமங்களுக்கெல்லாம் மின்சாரம் போய், சினிமாச் சாலைகளுக்குப் போய், ஆனால், இந்த சினிமாச் சாலைகளுக்கு மக்களைக் கொண்டு செல்ல வானொலிக்கு ஒரு பெரிய பங்கு இருந்தது.

அப்படி இருந்தாலும் கூட, சினிமாவினுடைய நடிப்பு முறை ஒரு முக்கியமான கவனத்தைப் பெற்றது இயல்பே! சிவாஜி மாதிரி MGR மாதிரி நடித்தல் என்று பலர் சிரத்தையுடன் இருந்தனர்.

அந்தப் பாத்திரத்துக்கேற்ற நடிப்பு - என்று பல்வேறு ஒத்திகைகள் இருக்கும். ஆனால், தான் நடித்துச் சொல்லிக்காட்டுவது போன்ற வழி-காட்டியல்ல சானா!

இயற்கையிலேயே நடிப்பாற்றல் உள்ளவர்களை இனங்கண்டு கொள்வார். இவ்வாறான மூன்று திறமைகளும் அவரிடம் இருந்தன. அந்தத் தயாரிப்பு நிறைவில் இருந்த திறன்தான், எல்லாவற்றையும் ஒன்று சேர்க்கிற அந்தத் திறன்; அது சானாவிடம் தான் இருந்தது. இதுதான் உண்மையில் வானொலி நிகழ்ச்சி.

இதற்குள், சானா இரண்டு மூன்று வானொலி வடிவத்தினுடைய வகைப்பாடுகளைக் காட்டக் கூடியதாக இருந்தது. Classical ஆன, செந்நெறித் தரம் வாய்ந்த நல்ல ஒரு நாடக மரபு.. அது சுத்தத் தமிழில் பேசுவது; மற்றது, இந்தியத் தமிழ் மரபில் பேசுவது; அது வடகொழும்பில் உள்ளவர்களுக்குத் தவிர்க்க முடியாதது. இங்கு நடித்த நடிகர்கள் எல்லோரும் பெரும்பாலும் அப்படித்தான்.

அதாவது, சம்மா நடிகர்கள் அல்ல; மிகப் பெரிய நடிகர்கள் ரொசாறியோ பிரிஸ், The Great Actor இலேசுப்பட்ட ஆள் இல்லை. பிலோமினா எல்லாம் பெரிய, பெரிய Artist.

இன்று கூட, நான் உண்மையிலேயே எவ்வளவோ இடங்களில் சினிமா பார்த்திருக்கிறேன்; நாடகம் பார்த்திருக்கிறேன்; நானும் நடித்திருக்கிறேன். அவரைப்போல ஒரு நடிகையை நான் கண்ட-தில்லை. எல்லாம் அவர்கள் இந்திய மொழி வழக்கிலேயே பேசுவார்கள்.

மற்றது, யாழ்ப்பாணத் தமிழில் பேசுவது; யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்குத் தமிழ் என்பது, உயர் நிலைப்பண்பிலான ஒரு சராசரி சமூக வழக்கு நிலை. இப்படி நாடகத்துக்குள்ளேயே நாடக மொழியிலே சில வகைப்பாடுகளை ஏற்படுத்திய திறன்.

Sana வுக்கு இருந்த Background, Sana வுக்கு இருந்த Training, சானாவுக்கு இருந்த BBC பயிற்சி, நாடகப் பரிச்சயம் பின்வந்தோருக்கு இல்லை. ஆனால் சானாவோடு வேலை செய்ததாலும் பழகியதாலும் சானாவுக்குப் பின்வந்தவர்களால் ஓரளவாவது முடிந்தது. ஆனால்,

பின்வந்தோர் எல்லாரிடத்தும் இருக்கவில்லை. அந்த Mechanical details அந்த Finishing எல்லாம் தெரியும். அதற்கு உண்மையிலேயே கொஞ்சம் இயல்பு, கெட்டித்தனம் இருக்க வேண்டும்.

சானாவிற்குப் பின்பு நாடகம் செய்தவர்களுள், Interlectual ஆன புலமைத்துவ நோக்குள்ள நாடகம் பற்றிய,பல்வேறு கொள்கை நிலை அம்சங்கள் பற்றித் தெரிந்த ஒருவராகப் பார்க்கத் தக்கவராக ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் தான் விளங்கினார்.

அப்ப Sana was a painter, writer, actor, and a producer. All these thinks combined together. அது மாத்திரமல்ல; சானாவிற்கு நல்ல சங்கீத ஞானமும் இருந்தது. தன்னைச் சுற்றி ஒரு சுற்று வட்டத்தை உருவாக்குகிற கெட்டித்தனமும் சானாவிடம் ரொம்பக் குறைவு. சானாவுக்குத் தன்னைத்தான் "வளர்த்துக்கொள்ளும்" கெட்டித்தனமும் கைகூடவில்லை.

சவப்பெட்டி என்ற ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்றிய பொழுது, நடைபெற்ற சம்பவங்களின் பின்னர், சானா அதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. இன்று கூட, அது ஒரு Standard Production அதற்குப் பிறகு இன்னொரு நாடகத்தை மேடையேற்றியதுடன் நிறுத்திக் கொண்டார்.

கொழும்பிலும் கூட, மேடை நாடகத்தயாரிப்பில் நான் மேலே சொன்ன Precision (சரிதிட்பம்) இருந்ததாகக் கூறுவார்கள். பிற்காலத்தில், நான் நம்புகிறேன், அந்த சிங்கள நாடகங்களுக்கான Painting, Set களைச் செய்வதற்கும் சானாவிடம் வருவர்.

துரதிஷ்டவசமாக, சானாவின் இந்தக் கலைச் சிறப்பு எல்லாம் ஒளிரும் வகையில் அன்றைய சூழல் அமையவில்லை. உண்மையிலேயே சானா நல்ல புத்தகம் எழுதியிருக்கலாம். அதற்கெல்லாம் மேலாக சானா நல்ல ஒரு நடிகன். அதையும் சொல்ல வேண்டும் - கொழும்பில் கந்தையாவில் தொடங்கி, லண்டன் கந்தையா வரை.

அப்ப விதானையார் வீட்டிலை நான் நடிக்சனான்; இலங்கையர் கோன் இரண்டிற்கும் எழுதியவர். அதனுள்ளே எல்லாம் இருந்தது.

இலங்கையர் கோன் தான் லண்டன் கந்தையாவை எழுத வேண்டும் என்று சொல்லி, எழுதிவந்து சிறிது காலம் ரொம்ப வன்மையுடன் ஓடியது.

உலகத்திலே ஒருவரைப்போல் இன்னொருவர் வர முடியாது. அது வரலாற்றிலேயே இல்லை.

ஆனால், அந்தப் பதவி வகித்தவர்களுள் சானாவிற்கு இருந்த அந்தப் பரந்த ஞானம், நுண்மை, Openaess - அந்த திறந்த மனப்பான்மை; அது மற்றவர்களிடம் இல்லை.

எல்லோரும் Programme போடுவார்கள்; சரி, ஆனால் அதற்கு மேல் Broad casting is a Medium, அது ஒரு Theory, ஒரு way of Communication. சானா இதெல்லாம் சொல்லுவதில்லை. இதெல்லாம் பேசுவதில்லை; சானாவிற்கு எல்லாம் தெரியும்.

சானாவினுடைய முக்கியத்துவம் என்ன வென்றால், இன்றைக்கும் நாங்கள் வானொலி நாடகம் என்ற ஒன்றை நடிக்கிற Status ஆக, ஒரு சமுதாயச் சின்னமாக, அவைகள் எல்லாவற்றுக்குமான என்ற அந்த நிலை எப்படி வந்தது என்று பார்க்கிறபோது, அதில் சானாவினுடைய பங்களிப்பும் நிறைய உண்டு. அது ஒரு கலை; கலைவடிவமாக கலை பயில்வாக, ஒரு சமூக அந்தஸ்தைத் தருகிற விடயமாக மாறியது சானாவுடன்தான்!

சானா ஒரு பிறவிக் கலைஞன்; இத்தகைய கலைஞர்களின் ஒரு குணாம்சம்; அவர்கள் தங்கள் சிந்தனையைத் தங்கள் குடும்பத்தின் மேலோங்குகைக்காக பிரயோகிப்பதில்லை. ஆனால், அவரது மனைவியாரின் சிறப்பு - அவரது பிள்ளைகளின் இயல்பான திறமை அந்தக் குடும்பத்தை சிறப்பாகவே வைத்திருக்கிறது.

(பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியுடன் நடாத்திய ஒலிப்பதிவு உரையாடலில் இருந்து.)

MY PERIYANNAI (SANA)

My recollections of my cousin Sana, Periannai to me, are still very vivid in my mind. We grew up in an extended family under the guardianship of our grandfather. I, being the youngest in the family and because of the age gap between Periannai and me, my memories of him are mainly from the time he was already a young man.

It was said that, as a young boy, his likes and dislikes were different from the rest of us. This characteristic became quite apparent in his later years. He was not too keen on regular schooling, but because of our grandfather's rigid discipline, he just could not avoid it. It appeared that he had a natural flair for art and drama.

Therefore, when he finished his secondary education, he did not think of entering either Government or Mercantile services, even though it was the normal practice at that time. He was an exceptional person. His ambition was to develop these innate talents. Hence our grandfather, encouraged him to fulfill his desire by following a course in a College of Arts in India from where he passed out as a proficient artist, specially in oil painting.

Periannai may be considered a versatile person too. At home, it was fun to watch his sleight of hand with a pack of cards and conjuring of simple tricks and other mini magic shows. His sons too have picked up a bit from him! I used to admire his handwriting, which had an artistic touch, both Tamil and English and also his caricatures of popular personalities. Water colours and oil painting were his hobbies. I feel proud to say that he produced some outstanding works in canvas which always remained with the family.

He had a very high sense of humour which was reflected in his daily life and the dramas he produced. I also remember, during my early days at the American Mission School, (today's Union College) in Tellippalai, there used to be a flurry of activities, such as staging of Shakespeare's plays and other dramas in Tamil, during the holidays. Periannai was involved in stage management, production etc. and also acting humorous roles in dramas.

I am happy, that even though Periannai is no more, his memory will always be fresh in our mind as his talents have been passed on to children and grandchildren.

S. SENATHIRAJAH,

Sydney, Australia.

“சானா மாமா”

1979ம் ஆண்டு, சானா மாமாவை முதன் முதலில் சந்தித்தேன்.

வானொலியில் லண்டன் கந்தையா புகழ் அவரது குரலைக் கேட்டிருந்தாலும் அவரைப் பற்றி, அவரது கலைத் திறனைப் பற்றி கேட்டும் வாசித்தும் அறிந்திருந்தாலும் அன்று தான் அவரை நேரிற் சந்தித்தேன். தனது தொழிலிலிருந்து இளைப்பாறிவிட்டிருந்த அவர் கலைத்துறையிலிருந்து இளைப்பாறச் சற்றேனும் நினைக்கவேயில்லை. ஓவியம் வரைவதுடன் நகைச்சுவை நாடகம், சிறுகதை என எழுதிக் கொண்டேயிருந்தார்.

மருமகனாக அவர் முன்னால் நான் நின்றாலும், என்னை அவர் ஒரு இளம் கலைஞனாகத் - தான் ஆதரித்தார். தன்னிலும் பன்மடங்கு இளையவனான என்னுடன், அவர் ஒரு நண்பனாக நடந்து பெருமதிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டு, என் மனதில் தனி இடம் வகித்தார். என்னை மட்டுமல்ல; தன் மகன்மாரையே நண்பர்களாக நடத்தும் மனப்பாங்கு பெற்றிருந்தவர் அவர். என் மானசீகக் குருவான அவரும் அவரது மனைவி சானா மாமியும் என் காதலுக்கும் வழித்துணையாயிருந்தனர் என்பது, அவர் சரளமாக நட்பாக எல்லோருடனும் பழகுவவர் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் ஒன்றாகும். சானா மாமியுடன் பிற்காலங்களிலும் நிறையவே பழகும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததனால், சானா மாமா பற்றி நிறையவே நன்றாகவே அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

அவருடைய நிழலிற் தங்கியிருந்த சில காலங்களிலேயே நாடகத்துறை, நகைச்சுவை என்ற இரு வேறுபட்ட துறைகளிலும் அவரிடமிருந்து பேச்சுவாக்கில் நான் கற்றுக்கொண்டதோ நிறைய. ஈழத்துக் கலைஞர்களை, துறைசார்வல்லுனர்களை, பெரியார்களைக் கௌரவிக்கும் விதமாக, அவரவர் பெயரால் அரங்கமமைத்துக் கலை

விழா எடுத்து அவர்களை நினைவுகூர்ந்து வரும் ஜேர்மனியின் பிராங்பேர்ட் நகரத்தமிழ் மன்றம், 2002ம் செயலாளர் திரு.சி. நரேந்திரசிங்கம் அவர்களின் முயற்சியில் திரு. த. கிருஸ்ணதாஸ் அவர்களின் தலைமையில் சானா மாமி என்கிற திருமதி இரத்தினம் சண்முகநாதனையும் மகன் அசோகனையும் மருமகள் சரோவையும் பிரதம விருந்தினராக அழைத்துக் கௌரவம் செய்தது.

லண்டன் கந்தையா புகழ் சானா என்கிற சண்முகநாதன், ஈழத்து நாடகக் கலையில் ஒரு மலை. அந்த மலை என்றும் வியாபித்திருக்கும்.

ஆ. யூதிபாலவடிவேற்கரன்,
மருமகன்;
தலைவர், தமிழ்மன்றம்,
பிராங்பேர்ட் - ஜேர்மனி.



திரு.S.W.R.D.பண்டாரநாயக்காவின் உருவப்படத்தை ஒட்டுச்சித்திரமாக வரைந்து அப்போதைய பிரதமர் திருமதி.பண்டாரநாயக்காவிடம் சானா கையளித்தபோது அப்போதைய இலங்கை வானொலி மா அதிபர் திரு.குருகேயுடன்.

"சானா" பற்றி...

"நான் மலேசியாவில் ஒரு ரயிலை ஓட்டிக்கொண்டு போனேன். அந்த ரெயிலில் 18 பெட்டிகள் தொடுத்திருந்தன. சடுதியாகப் பார்த்தால் ஒரு ரெயில் முன்னுக்கு அதே தண்டவாளத்தில் வந்து கொண்டிருந்தது. எனக்கெண்டால் ஒன்றும் செய்து கொள்ள முடியவில்லை. டக்கெண்டு ஒரு யோசனை தோன்றிச்சுது. நான் உடனே என் எஞ்சினையும் பெட்டிகளையும் ஒரே வெட்டாய் வெட்டி ரெயில் பாதையால் எடுத்து விலத்தி விட்டன். அந்த ரெயில் தண்டவாளத்தை விட்டு விலகாமல் நேரே ஓடிச் சென்றது. அதன்பின் தான் எனக்கு முச்சு வந்தது. நான் பின்னர் என் எஞ்சினையும் பெட்டிகளையும் மீண்டும் தண்டவாளத்துக்குக் கொண்டு வந்து ரெயிலை ஓட்டிப் போனன். எப்படி என் கெட்டித்தனம்?"

இதேபோன்று பல துணுக்குகளை லண்டன் கந்தையா ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியிலும் விட்டார்.

"லண்டன் கந்தையா" என்பது ஒரு 15 நிமிடத் தொடர் நிகழ்ச்சியாகும். இந்த நிகழ்ச்சியில் வேறும் சிலர் பங்குபற்றினார்கள். ஆனால் "சானா" தான் பிரதான பாத்திரம் தாங்கி நடித்தார். இந்த நிகழ்ச்சி எப்பொழுது வரும் என்று அந்த நாளைப் பலரும் எதிர்பார்ப்பர்.

நாடகங்களுக்குப் பொறுப்பாய் இருந்த சானா, அக்காலத்தில் பல சிறந்த நாடகங்களை ஒலிபரப்பினார்.

நாடக ஒத்திகை பார்ப்பது ஒரு தனி நிகழ்ச்சியாக இருந்தது. ஒத்திகையை மிகவும் கண்டிப்பாக நடத்தினார். ஒரு நடிகர் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குப் பிந்தி விட்டால் அடுத்த முறை அவரை நாடகத்தில் நடிக்கக் கூப்பிடவே மாட்டார். அவ்வளவு கண்டிப்பு.

நான் நடத்திய 'சிறுவர் மலர்' நிகழ்ச்சியை அடிக்கடி வந்து பார்ப்பார். அந்த நிகழ்ச்சியில் 'குட்டி நாடகம்' மிகவும் முக்கியமாகும். இந்த நிகழ்ச்சியில் திறமையாக நடிப்பவர்களைத் தன்னுடைய

நாடகங்களில் நடிக்கக் கூப்பிடுவார். அவ்வாறு 'குட்டி நாடகத்தில்' பங்கு பற்றி வந்த பிலமினா சொலமன், எஸ்.எம்.ஏ. ஜப்பார், அப்துல் ஹமீட், மானா மக்கீன் (எழுத்தாளர்) போன்றவர்களை நன்கு பயன்படுத்தினார்.

"வானொலிக் கலைக்கு வேண்டிய சாமர்த்தியத்தை எப்படியோ சிலர் அடைந்திருக்கிறார்கள். உலக அனுபவமும் தகுந்தபடி வாய்த்து, பிறப்புடன் வந்த சக்தியை மலரச் செய்து அந்த நிலை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அத்தகையவர்களைக் கண்டு பிடித்து அவர்களைப் பயன்படுத்தும் தகைமை வானொலி நிலையத்திற்கு இருக்கவேண்டும்."

இவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார் சென்னை, ராஜாஜி எனப்படும் இராஜகோபாலச்சாரியார், 1954 இல். அத்தகைய தகைமை இலங்கை வானொலி நிலையத்தில் 10 ஆண்டுகளாகப் பணி புரிந்த தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரி சோ. சிவபாதசுந்தரத்திற்கு இருந்தது. அவர் தான் "சானா" எனப்படும் சண்முகநாதனைக் கண்டு பிடித்து அவரைத் தமிழ் நாடகத் தயாரிப்பாளராக நியமனம் செய்தவர். அக்காலத்தில் 'தொலைக்காட்சி' எனும் சாதனம் இல்லை; ஒலிப்பதிவுமில்லை.

"வானொலி நிலையங்கள் மக்களின் அறிவு விருத்திக்குத் துணை செய்வதோடு கலைப்பீடங்களாகவும் அமைகின்றன. முற்காலத்தில் அரசர்கள் தங்கள் ஆஸ்தான மண்டபங்களில் சங்கீதத்தை வளர்த்தார்கள். இக்காலத்தில் ஒரு நாட்டின் சங்கீத அபிவிருத்திக்கு அங்குள்ள வானொலி நிலையத்தின் ஆதரவை எதிர்பார்க்கிறோம். மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய பேச்சுக்களுக்கும் சம்வாதங்களுக்கும் வானொலி நிலையங்கள் முக்கிய இடம் அளிக்கின்றன. உலகச் செய்திகளைக் கால தாமதமின்றி அறிவிப்பதை இந்நிலையங்கள் தமது கடமையாக ஏற்றுக்கொள்கின்றன. மக்களின் உல்லாசம், பொழுது போக்குக்கும் ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சிகள் உதவுகின்றன." என வானொலிப் பகுதிக்குப் பொறுப்பான அமைச்சராயிருந்த ச. நடேசுள்ளை அவர்கள் 1954ல் எழுதியுள்ளார்கள். அப்பொழுது, "சானா" நாடகத்திற்குப் பொறுப்பாக இலங்கை வானொலியில் கடமை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

"நாடக ஒலிபரப்பிலே ரேடியோவின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளின் பண்புகளெல்லாம் ஒருங்கே அமையப்பெறும். தனிப்பேச்சு, சம்பாஷணை, இசை, ஒலி விநோதம் முதலிய எத்தனையோ விதமான காரியங்களையெல்லாம் நாடக ஒலிபரப்பில் கொண்டு வந்து சேர்த்துவிடலாம். ஆகவே, ரேடியோ நாடகத்தை ஒலிபரப்புக்குத்

தயாரித்து அதை நிறைவேற்றி வைக்கும் கலைஞர் மேற்சொன்ன சகல விதமான செயல்களிலும் தேர்ச்சியும் அனுபவமும் ஆற்றலும் உள்ளவராயிருத்தல் அவசியம். இலக்கியம், கவிதை, இசை, நாடகம் முதலிய துறைகளில் ஆழ்ந்த அறிவும் ஒலிபரப்புயந்திர சாதனங்களைப் பற்றியும் அவற்றின் தொழில் முறை பற்றியும் போதிய அனுபவமும் பெற்றிருத்தல் இன்றியமையாதது. அத்துடன், நேயர்களின் ரசிகத்தன்மையையும் அவர்கள் மனப்பாங்கையும் சுலபமாக ஊகித்தறியும் ஆற்றலும் வேண்டும்." என "ஒலிபரப்புக் கலை" எனும் நூலில் சோ. சிவபாத சுந்தரம் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய வல்லமையும், முக்கியமாகப் பின்னணி ஒலிகளைத் தேடி எடுத்தப் போடுவதில் திறமையும் உடையவராக இருந்த "சானா" மறைந்து விட்டார்.

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைவதாக!

ச. சரவணமுத்து,
முன்னாள் வானொலி மாமா



அகில இலங்கை ரீதியில் நடந்த பாராட்டு விழாவிலே கலாநிதி K.S.நடராஜா அவர்கள் பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கி கௌரவிக்கிறார்.

சானா என்ற சாதனையாளர்

இங்கு தமிழ் ஒலிபரப்பு அன்று, ஓர் அரசாங்கத் திணைக்களத்தின் கீழ் 'பொற்காலம்' எனக் கருதப்படும் ஒரு காலப் பிரிவில் இயங்கி வந்தபோது, மிகவும் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த, எமது வானொலிக் குடும்பத்தில் ஓர் இளவலாக - தற்காலிகத் தமிழ் அறிவிப்பாளனாக நான் சேர்ந்து கொண்டபோதுதான், நாடகத் துறையில் தன்னிகரில்லாது விளங்கிய "சானா" என்ற பண்பாளருடனான உறவு, எனக்கு ஏற்பட்டது. இதனை, அரும்பெரும் பேறாகவே நான் கருதுகிறேன். மேடை நாடகத்துறையில் முதிர்ந்த அனுபவம் பெற்றவராக, இலங்கை வானொலியில் முதல் நாடகத் தயாரிப்பாளராகச் சேர்ந்த அவர். ஒலிபரப்பில் இன்று உலகிலேயே முதன்மை நிலை வகிக்கும் பீபீசீ யில், சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றுத் திரும்பிய பின்னர், வானொலி நாடகங்களில் புகுத்திய புதுமைகளும், புரிந்த சாதனைகளும் அளப்பரியன. அத்தோடு, "இலங்கையர் கோன்" போன்ற நல்ல பல உள்ளூர் எழுத்தாளர்களையும் - தமிழ் நாட்டினரையும் உள்ளடக்கியதாக - இன்று உலகில் கிரிக்கெட் விளையாட்டில் முதல்தர தமிழ் வர்ணனையாளர்களில் ஒருவராகவும், இங்கும் தமிழ் நாட்டிலும் அதி சிறந்த நாடக நடிகராகவும் விளங்கும் சாத்தான்குளம் எஸ்.எம்.ஏ.ஜப்பார், மற்றும் ஈடு இணையற்ற மறைந்த நாடக நடிகை பிலோமினா சொலமன் போன்ற அனேக நடிகர், நடிகைகளையும் உருவாக்கிய பெருமையும் சானாவைச் சாரும்.

அன்னார், ஒரு தலை சிறந்த ஓவியருமாவார். அதற்கு இன்று நல்லதொரு சான்றாக விளங்குவது "சுயாதீனத் தொலைக்காட்சி", அன்றாடம் பயன்படுத்தி வரும் அதன் இலச்சினையாகும். முதலாவது தனியார் துறைத் தொலைக்காட்சியாக விளங்கிய ஐரிஎன் ஐ அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற போது, நாடறிந்த எத்தனையோ பிரபலமான ஓவியர்கள் இருந்தும் கூட அப்பணி, சானாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டதற்கு அவரது திறமையே காரணமாகும்.

நான் தமிழ்ச் சேவையில் நிரந்தர ஊழியனாகக் கடமையாற்றிய போது, பொதுவாக, நிகழ்ச்சி உதவியாளர்கள் விடுமுறையில் செல்லும்

போதெல்லாம், தங்களின் கடமைப் பொறுப்புக்களை என்னிடம் ஒப்படைத்து விட்டுப் போவது வழக்கம்.

இதற்கு முன்னோடியாக இருந்தவரும் சானாவே. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில், அனேக நாடகங்களைத் தயாரித்து நான் வெற்றிகண்டுள்ளேன். சான்றாக, இன்றும் பல ஒலிப்பதிவுகள், சுவடிக் கூடத்தில் உள்ளன. இந்த வெற்றிக்கு, அவர் தந்த ஆலோசனைகளும் அறிவுரைகளுமே காரணமாகும். இதற்காக நான் அன்னாரை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். மேற்கு ஜேர்மனியின், "ஜேர்மனியின் குரல்" வானொலி நிலையத்தில் நான் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றபோது, நாடகம் தொடர்பில் எனக்குச் சொல்லித் தரப்பட்ட பாடங்கள், சானா புகட்டிய பாடங்களை மீட்டு அசைபோடுவனவாகவே அமைந்திருந்தன என்பது உண்மை. "தட்டிக் கொடுக்கும்" நல்ல பண்பு அவரிடம் நிறையவே இருந்தது. அதனால் தான் பலர், இன்றும்" வாழ்ந்து" கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சானாவை, ஒரு சிறந்த நாடகத் தயாரிப்பாளராக நோக்கும்போது, அன்னாரின் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்பன கண்முன்னே தோன்றும். போதுமான வசதி வாய்ப்புக்கள் இல்லாத அக்கால கட்டத்தில், 45 நிமிட, ஒரு மணிநேர நாடகங்களைக் கூட, ஒலிப்பதிவு செய்யாமலேயே ஒரு வினாடி கூட, கூடாமல் குறையாமல் அச்சொட்டாக உரிய நேரத்திற்கே நடத்தி முடித்து விடுவதென்பது அவருக்குக் கை வந்த கலை: அத்தனை திறமைசாலி. "விதானையார் வீட்டில்" போன்ற பல தொடர் நாடகங்களைத் தயாரித்ததன் மூலம், என் இனிய நண்பர்களான வீ.சந்திரலிங்கம்-"சந்தா", பேராசிரியர் க. சிவத்தம்பி மற்றும் பரிமளாதேவி விவேகானந்தா போன்ற பல அரும்பெரும் கலைஞர்களை உருவாக்கிய பெருமையும் சானாவைச் சாரும்.

சானாவின் ஆளுமையே ஒரு தனிசுவர்; அவர் அமைதியானவர்: ஆனால், கடும் போக்குடையவர். நிறையவே வாசிப்புப் பழக்கம் இருந்தது. கருத்துப் படங்கள் வரைவதிலும் வல்லவர். தமாஷாகப் பேசுவார். சதுரங்கம், பூப்பந்து போன்ற விளையாட்டுக்களில், ஓய்வு நேரத்தின் போது அவருக்கு அதிக ஈடுபாடு இருந்தது. இன்றைய வானொலி நாடகங்கள், சானா விட்டுச் சென்ற தடம் பதித்தனவாகவே தொடர்ந்து செல்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது. வானொலி நாடகங்கள் உள்ளவரை, அவர் பெயர் நிலைத்திருக்கும் அதற்கு அப்பாலும் செல்லும்! சானா என்ற நாமம் சாகாவரம் பெற்றது; அது நிச்சயமாகவே வாழும் என்பது உறுதி.

வீ. அப்துல் கயூர் — "வியேஜீ"

"சானா" பற்றிய நினைவுகள்

அறிமுகம்

"சானா" எனப் புகழ் பெற்ற திரு எஸ் சண்முகநாதன் அவர்களை நான் முதன் முதல் சந்தித்தது 1951 இலாகும். அப்போது நான் கல்விச் சேவையில் தமிழ் நிகழ்ச்சி உதவியாளராகப் பதவி ஏற்றிருந்தேன். கல்விச் சேவைக்குத் தலைமை தாங்கிய மோனி எலியாஸ் அவர்கள் தேசிய தமிழ்ச் சேவையில் பணியாற்றிய பலரையும் எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். "இவர் தான் "சானா" - நாடக நிகழ்ச்சி உதவியாளர்" என அவர் கூறியபோது, 'சானாவா' என நான் சற்று யோசித்ததைக் கண்டு, "அவர் பெயர் சண்முகநாதன் - "சானா" என்பது அவர் புனை பெயர். சானா என்றே இங்கு எல்லோரும் அவரை அழைப்பார்கள்" என்று கூறி முடித்தார். மோனி எலியாஸ், நாடக நிகழ்ச்சிகள் இனி நன்முறையில் முன்னேறும் என மனம் மகிழ்ந்தேன். ஏனெனில் அதற்கு முந்திய வருடம் நடந்த சம்பவம் என் மனதில் தோன்றியது.

வழித்துணை சென்றவர் கதாநாயகனான கதை

அப்போது, தேசிய தமிழ்ச் சேவையில் நாடகம் என்ற சொல்லே வானொலி நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம் பெறுவது மிக மிக அரிது. எனினும், 1950 இலே வானொலி நிலையம் நாடக எழுத்துப் போட்டி ஒன்றை ஏற்படுத்தியது. அதில் என் சிநேகிதி இந்திரா அரியகுட்டி எழுதிய நாடகம் பரிசு பெற்றது. அந்த நாடகத்தைத் தயாரித்து ஒலிபரப்ப, அப்போது அறிவிப்பாளராக இருந்த சிவபாதசுந்தரம் பொறுப்பு ஏற்றார். நடிப்புப் பரிசோதனையில் தேறிய நடிகர் குழு ஒன்றுமே அப்போது இருக்கவில்லை. நாடகத்தில், என்னையும் நடிக்க வரும்படி இந்திரா கேட்டிருந்தார். நானும் என் தம்பியைத் துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு வானொலி நிலையம் சென்றேன்.

வானொலி நிலையத்தில் சிவபாதசுந்தரம் நாடகப் பிரதியை வாசிக்கச் சொல்லி ஒவ்வொருத்தருக்கும் என்ன பாத்திரம் எனக் குறிப்பிட்டார். இந்திரா கதாநாயகி; நான் மாமியார்; கதாநாயகனுக்கு என அழைக்கப்பட்ட பையனில் சிவபாதசுந்தரத்திற்குத் திருப்தி இருக்கவில்லை. என்னோடு வந்த என் தம்பியை கதாநாயகனின் வசனங்களை வாசிக்கச் சொன்னார். அவர் வாசித்தது, சிவபாதசுந்தரத்துக்குத் திருப்தியாக இருந்தது. 'சரி நீர் தான் கதாநாயகன்' என்று சொல்லிவிட்டார். என் தம்பிக்கோ ஒரே கோபம். அவருக்கு நடிக்க விருப்பமில்லை. ஆனால், சிவபாதசுந்தரத்தின் பேச்சை எதிர்த்து எதுவும் சொல்லத் தயங்கினார். அதுவும் போக, கதாநாயகன் இல்லாமல் நாடகத்தை எப்படி நடத்துவது என்ற சங்கட நிலையும் அவருக்குப் புரிந்தது. நாம் எல்லோரும் எம்மாலான அளவு முயன்று நடித்து, நாடகம் ஒலிபரப்பாகி வரவேற்பும் பெற்றது. 'வழித்துணைக்கு வந்தவர் கதாநாயகன் ஆன கதை' என்று என் தம்பியின் நாடக அனுபவம் பற்றி நாம் வேடிக்கையாகச் சிரித்துப் பேசுவோம்.

இந்த நாடகம் பற்றிப் பத்திரிகையில் விமரிசனம் எழுதியவர், "கொழும்பு ரேடியோ நிலையத்தில் அத்தி பூத்தாற் போல் நாடகம் ஒலிபரப்பாவது தெரிந்ததே" என விமரிசனத்தை ஆரம்பித்திருந்தார். இந்த நிலை மாறி, 'சானாவின்' வருகையால் நாம் வாரம் தோறும் வானொலி நாடகம் கேட்கலாம் என்ற மகிழ்ச்சி என் உள்ளத்தில் தோன்றியது.

சானாவும் வானொலி நாடகமும்

'சானாவும்' நாடக நிகழ்ச்சி உதவியாளர் பதவி ஏற்றதும் வானொலி நாடகங்கள் ஒலிபரப்புதற்கேற்ற ஆரம்ப நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்.

நடிகர் பரிசோதனைகள் நடத்தி, நடிகர் குழுக்கள் நியமிக்கத் தொடங்கினார். அக்காலத்தில் வானொலியிலோ மேடையிலோ நடிப்பதற்குத் தமிழ்ப் பெண்கள் முன்வருவது மிக அருமை. ஆயினும் 'சானா' எப்படியோ தேடி, ராஜேஸ்வரி, விசாலாட்சி, பிலோமினா முதலியவர்களின் ஆற்றலை அறிந்து அவர்களைப் பரிட்சை மூலம் தெரிவு செய்து, சிறந்த நடிகைகள் குழுவினை ஏற்படுத்திவிட்டார். இவ்வாறு நடிகர் குழுக்கள் நியமித்ததோடு, எழுத்தாளரிடமிருந்து நாடகப் பிரதிகள் வரவழைத்து, கிரமமாக வாரந்தோறும் நாடகங்களை ஒலிபரப்புதற்கு ஒழுங்குகள் செய்து விட்டார். அப்போது திங்கட்கிழமை இரவுகளில் நாடகம் ஒலிபரப்பாகும். நேயர்கள் அனைவரும் வானொலி

அருகே ஆவலுடன் கூடிவிடுவர். வானொலி ஒரு புதிய ஊடகம்; அதில் நாடகத்தைப் பலவித ஒலி அமைப்பு, பின்னணி இசை ஆகியவற்றோடு சேர்த்து ஒலிபரப்பும்போது, நாடகத்தை ஒலிவடிவு மட்டுமே கொண்டிருப்பினும் அதைக் கேட்போருக்கு, சினிமாவைப் பார்த்து ரளிப்பது போன்ற சுவை ஏற்படும்.

சானா' மிக நேர்த்தியாகக் கடமை ஆற்றுவார். அப்போது நாடகங்கள் நேர் ஒலிபரப்பாகவே இடம்பெற்றுவந்தன. ஆகையால், சிறு பிழையும் இன்றி ஒலி அமைப்பு, பின்னணி இசை ஆகியவற்றை உரியவாறு நிலைப்படுத்தி வைத்துக் கொண்டு, ஒலிபரப்பின்போது மிக அவதானமாகச் செயற்பட வேண்டும். நாடகத்திற்கெனப் பல வாரங்களுக்கு முன்னரே ஒத்திகைக்குக் கலையகங்களை ஏற்பாடு செய்துவிடுவார். நடிகர்களுக்கு ஒத்திகைக்காக வரவேண்டிய நேரம் குறிப்பிட்டு அனுப்புவார். சிறிது தாமதமாக வந்தாலும் மன்னிக்கமாட்டார். எப்படித் திறமையுள்ள நடிகர் என்றாலும் சரி ஒரு முறை ஒத்திகைக்கு நேரம் பிந்தி வந்தால், பிறகு 'சானா'வின் நாடகத்தில் நடப்பதை அவர்கள் மறந்துவிட வேண்டும்.

பதியூர் ராணி — மேடை நாடகம்

என் கணவர் நாடகத்தில் ஆர்வம் உள்ளவர். நாடகப்பிரதிகள் எழுதும் திறனுடையவர். வாரந்தோறும் நாடகங்கள் ஒலிபரப்பாவது கேட்டு அவரும் வானொலிக்கென நாடகம் எழுதத் தொடங்கினார். 'சானா'வின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. சானா மேடை நாடகங்கள் தயாரிப்பதிலும் ஆர்வம் கொண்டவர் என அறிந்ததும் என் கணவர் தாம் மொழிபெயர்த்திருந்த ஒஸ்கார் உவைல்ட் எழுதிய பதியூர் ராணி (Duchess of Padua by Oscar Wilde) என்ற நாடகத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். உடனே 'சானா' அதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டார். கே. பாலசந்திரன் அவர்களின் உதவியுடன் நாடகம் 'லயனல் வென்ட் தியேட்டரில்' மேடை ஏற்றப்பட்டது.

இந்நாடகத்திற்குப் பல ஒத்திகைகள் நடந்தன. அப்போது நானும் என் கணவருடன் ஒத்திகை பார்க்கப் போவேன். 'சானா' எவ்வாறு நாடகம் நெறிப்படுத்துவார் என்பதை நேரில் பார்த்து மகிழ்ந்தேன். பதியூர் ராணி நாடகத்தில் நடிக்ந்தவர்கள் விசாலாட்சி குகதாசன், எஸ்.எம்.ஏ. ஜபார், A.T. பொன்னுத்துரை, தாஸன் பர்னாந்து, எஸ் சரவணமுத்து, ஆர்.எஸ். சோதிநாதன் முதலியோர்.

லண்டன் கந்தையா

ஆழமான கருத்துடைய நாடகங்களைத் தயாரிப்பது மட்டுமன்றி, மக்களுக்குக் களிப்பூட்டும் வகையில் நகைச்சுவை நாடகங்களை எழுதுவதிலும், நகைச்சுவையான பாத்திரங்களில் நடிப்பதிலும் 'சானா' சிறந்து விளங்கினார். இவ்வரிசையில் அவர் எழுதித் தயாரித்து நடித்த "லண்டன் கந்தையா" நாடகத் தொடர் அமோக வரவேற்புப் பெற்றது. ஒலிபரப்புத் துறையிலே கடமை ஆற்றிய தமிழ் நிகழ்ச்சி உத்தியோகத்தருள் லண்டன் பிபிசியில் பயிற்சி பெறும் வாய்ப்பு இருவருக்கே கிடைத்தது. முதலில் அவ்வாய்ப்புப் பெற்ற 'சானா', (1952 இல் என நினைக்கிறேன்) லண்டன் சென்று பிபி சியில் ஆறு மாத காலம் பயிற்சி பெற்றார். அக்காலத்திலே லண்டன் செல்வோர்க்குக் கப்பலில் பிரயாணம் செய்யும் வாய்ப்பே அளிக்கப்பட்டது. சுமார் மூன்று வாரம் கப்பல் பிரயாணம், ஆங்கில முறையிலான உணவுப் பரிமாறல் - இவற்றை எல்லாம் வைத்துச் சுவைபடும் சித்திரங்களாக 'சானா' நடித்தார். மேனாட்டு நாகரிக வாசனை சிறிதும் இல்லாத 'கந்தையா' எனும் பாத்திரத்தைச் சிருஷ்டித்து ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் கந்தையாவின் அனுபவங்களை நடித்து மக்களைக் குலுங்கக் குலுங்கச் சிரிக்க வைப்பார். ஒரு சிறு உதாரணம் நினைவுக்கு வருகிறது. மேனாட்டார் தேநீர் பரிமாறும் போது, தேநீர் தனியே, பால் தனியே சீனி தனியே வைப்பார்கள்; விரும்பியவாறு ஒவ்வொருவரும் கலந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம். இதைக் கந்தையா 'அரைவாசிச் சமையல் எங்களோடை தான்' என நகைச்சுவை ததும்பக் கூறும்போது சபையோர் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்வர்.

லண்டனில் வானொலி நாடகம் பற்றிக் குறிப்பாகவும் பொதுவாக நாடகம் பற்றியும் நன்கு அறியும் வாய்ப்பு தனக்குக் கிடைத்தது என 'சானா' கூறுவார். ஷேக்ஸ்பியர் நாடகப் புகழ் - பெற்ற சேர் லோறன்ஸ் ஒலிவியர் அவர்களை நேரில் சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்புத் தனக்குக் கிடைத்தது பற்றிப் பெருமிதத்துடன் அவர் சொன்னது நினைவுக்கு வருகிறது. 'சானா' அவர்களுக்கு நாடகமே உயிர்; நாடகம், நகைச்சுவைச் சித்திரங்கள் இவற்றைத் தயாரித்து ஒலிபரப்புவது, புதிதாகச் சேர்ந்த இளம் தயாரிப்பாளரை வழிநடத்துவது - இவை தவிர, நிர்வாகப் பதவிகளில் அவர் மனம் லயிக்கவில்லை; அவற்றை அவர் விரும்பவும் இல்லை. நாடகக் கலையில் மட்டுமன்றி, ஒலியக் கலையிலும் 'சானா' வல்லவர் என அறிந்தேன். ஆயினும், அவர் தீட்டிய ஒலியங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை.

வேடிக்கை விரும்பும் மனிதர்

சானா' வேடிக்கை விரும்புவவர். வானொலி நிலையத்தில் வேலை செய்யும் பல தரப்பட்டவர்கள், அவர்கள் பேசும் விதம், ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் விதம் - இவற்றை அவதானித்து நகைச்சுவையாக நடித்தும் பேசியும் எம்மைச் சிரிக்க வைப்பார். அவரின் நகைச்சுவை ஒருவரையும் புண்படுத்துவதாக இருக்காது. சிறுவரைக் கண்டால் பல வேடிக்கைகள் காட்டுவார். ஒரு முறை என்னுடைய ஏழு வயது மகனைச் சந்தித்தபோது 'சானா' தன் கைவிரல்களை ஒருவிதமாகச் சொடுக்கி மடித்து ஒரு விரலை மறையச் செய்து, பின் அதை மீண்டும் தோன்றும்படி செய்து காட்டிச் சிறுவனை வியக்கச் செய்தார். பிறகு அதை எவ்வாறு தான் செய்தார் என்ற இரகசியத்தையும் சொல்லிக் கொடுத்தார். என் மகன் பல நாள் அந்த வேடிக்கையைப் பலருக்கும் செய்து காட்டிப் பெருமைப்பட்டான்.

இவ்வாறு, சிறந்த நாடகக் கலைஞராக விளங்கிய 'சானா' இனிய சபாவம் உடையவராகவும் விளங்கி, எல்லோருடைய மதிப்பையும் அன்பையும் பெற்றவராக இருந்தார்.

ஞானம் இரத்தினம்

யுனிக் UT-7H94
 ரேடியோவிலே என்றை குரல்-
 மை ஹோஸ்ஸ்... சுதியாயக்
 தான் கேட்குது - வானொலி கருவியாக

யுனிக் UT-7H94 ரேடியோவின் சிறப்பான குரல்-மை ஹோஸ்ஸ்... சுதியாயக் தான் கேட்குது - வானொலி கருவியாக

யுனிக் UT-7H94 ரேடியோவின் சிறப்பான குரல்-மை ஹோஸ்ஸ்... சுதியாயக் தான் கேட்குது - வானொலி கருவியாக

(யுனிக் UT -7H94) வானொலி விற்பனை விளம்பரத்திற்குச் சானா கொடுத்த விளம்பரம்.

“சானா” வுக்கு ஒரு மடல்

என்றும் எமது மனதில் நிறைந்து நிற்கும் சானா அவர்கட்கு,

60-70 களை நினைத்துப்பார்க்கிறேன். அக்காலம் இலங்கை வானொலியின் ஒரு பொற்காலம் என்பதில் இருபேச்சுக்கு இடமிருக்க முடியாது. நீங்கள் கலைஞர்களை உருவாக்கிய கலைஞன், கலைஞர்களை மதித்து அவர்களை கௌரவித்த கலைஞன்; அதேபோல் இரசிகர்களில் உன்னத ரசனையை வளர்த்தவர் நீங்கள். உண்மையில் நீங்கள் ஒரு நிறைகுடம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

சுதந்திரச் சதுக்கத்தின் அருகே றேடியோ நிலையம் குடி கொண்டபின், வெவ்வேறு நிர்வாக மறுசீரமைப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் தமிழ் நாடகப்பகுதியின் தன்னிகரில்லாத தலைவனாகவே இருந்தீர்கள். எவரிடம் எத்திறமைகள் காணப்பட்டனவோ அத்திறமைகளை அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு வளர்த்தெடுத்த பெருமை உங்களுக்கு உண்டு. நாடகப்பிரதிகளோ, நடிப்பாற்றலோ - எத்துறையிலும், இன்று நிறைந்து காணப்படும் வேறுபாடுகளை யெல்லாம் கடந்து, கலைத்துவத்தை மட்டுமே உரைகல்லாகக் கொண்ட உங்கள் கணிப்பு என்றும் சோடை போனதில்லையே! தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் உங்களுக்கு நாடகம் எழுதினார்கள் - உள்நாட்டு தமிழ், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களும் எழுதினார்கள். நடிக , நடிகையரும் அவ்வாறே உங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். இவையெல்லாம் உங்கள் காலத்துப் பண்புகள்.

உங்களோடு சமகாலத்தில் பணியாற்றியவர்கள் பலர் தத்தமது துறைகளில் ஒவ்வொரு நிறுவனமாகக் (Institution) கணிக்கப்பட்டார்கள். விவியன் நமசிவாயம், வீ.ஏ. சிவஞானம், அருள் தியாகராசா, ஏ. சுப்ரமணியம், கே.எஸ். பாலசுப்ரமணிய ஐயர், திருமதி ஞானம் இரத்தினம், சி.வி. இராஜசுந்தரம் போன்ற பலர் என் நினைவுக்கு வருகிறார்கள்.

1962 ஆகஸ்ட் மாதத்தில், முதல்முதலாக செய்தி அறிக்கையை நான் மொழிபெயர்த்து வாசித்து முடித்தவுடன், என் அருகே வந்து நேர்த்தியான

மொழிபெயர்ப்பு, அதனால் செய்தியைச் செய்தியாகவே சொன்னீர்கள்.... அது வீரகேசரி வகுத்தளித்த அனுபவம் என்றே கருதுகிறேன் என்றவாறு பாராட்டினீர்களே! அச்சம்பவத்தை இன்றும் நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். இப்படி ஒன்றா, இரண்டா எத்தனையோ சம்பவங்கள்!

"கலைஞர்கள் கற்பனை வளம் கொண்டவர்கள். அவர்களை அவர்கள் போக்கில் விட்டு விட வேண்டும், அவர்களை கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டு கட்டுப்படுத்தக்கூடாது. அதனால், அவர்களின் திறமைகளை வெளிக் கொணர முடியும் என்பது ஒரு சிலரின் கருத்தாகும். இதில் உங்களைப் போலவே எனக்கும் அவ்வளவு உடன்பாடு இல்லை. எதற்கும் ஒருவரை முறையுண்டு. எவராக இருந்தாலும் எத்தொழில் செய்யவராக இருந்தாலும் ஒரு கட்டுக்கோப்புக்குள் செயல்பட வேண்டும்" என்பது எம் கருத்து.

ஒரு தடவை ஒரு நாடக ஒத்திகைக்கும் ஒலிப்பதிவுக்கும் நடிக, நடிகைகள் வந்திருந்தார்கள், ஒருவரைத் தவிர, அந்த ஒருவருக்காக, நீங்கள் வானொலி நிலைய வாசலில் காத்து நின்றீர்கள். நேரம் செல்லச் செல்ல உங்கள் முகத்தில் கடுமை தென்பட்டது. அந்த நடிகர், வானொலி / மேடை நாடகத்துறைக்குச் சிறப்புச் சேர்த்த ஒருவர், அவர் றொசாரியோ பிரிஸ் அவர்கள், தாமதமாக வந்த அவரை நீங்கள் கடிந்து கொள்ளவில்லை. மாறாக, உங்கள் கைக்கடிகாரத்தை ஒரு தடவை உற்றுப்பார்த்துவிட்டு உள்ளே சென்று விட்டீர்கள். றொசாரியோ பிரிஸ் உங்களை நன்கு அறிந்தவர். குறித்த நேரத்தில் வரவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டினை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடித்த உங்களிடம் அவர் "பஸ்லேட்" என்று சாக்குப் போக்குக் கூறவில்லை. வாயே திறக்கவில்லை. திரும்பிச் சென்று விட்டார். எப்படியோ நாடகத்தை ஒலிப்பதிவு செய்து விட்டீர்கள் என்பது வேறு விடயம். ஆனால் நேரநிர்ணயத்தை மீறக்கூடாது என்பது உங்கள் கண்டிப்பான போக்கு என்பதனை நான் மிகவும் உணர்ந்து கொண்டேன். அத்துடன், அவ்வகைக் கட்டுப்பாட்டுச் சிந்தனைகள் எனது நிர்வாகத் திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ள எனக்குப் பெரிதும் உதவின என்றே சொல்வேன். இவ்வாறாக உங்களையும் உங்களோடு இணைந்து பணியாற்றியவர்களையும் நினைத்து நினைத்துப் பெருமைப்படுவதைத் தவிர இந்நாளில், புதிய சூழ்நிலையில் வேறு எதைத்தான் செய்ய முடியும்?

உங்களை எழுத்தில் நினைவுசூர வாய்பளித்த சுமதி + இரகுபதி பால ஸ்ரீதரன் தம்பதியர்க்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள். வணக்கம்.

வீ. ஏ.திருஞானசுந்தரம்
பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினர்.

இலங்கை ரூபவாஹினி கூட்டுத்தாபனம்.

“சானா”

இலங்கை வானொலிக் கலைஞராக நான் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றி வந்த சமயங்களில், 'சானா', 'லண்டன் கந்தையா', என்ற நாமங்கள் சூட்டப்பட்ட, ஆஜானுபாகுவான, வெள்ளை நிற மா மனிதர் ஒருவர், வானொலிக் கலையகத்துள்ளும், வெளிச்சாலைகளிலும் நாடகக் கலைஞர்கள் புடைசூழ நடந்து வருவதைப் பல தடவைகள் கண்டிருக்கிறேன். அவர் தான் இலங்கை "வானொலியின்" "நாடகத்தந்தையான" சண்முகநாதன் என்பதைப் பின்னர் அறிந்து கொண்டேன். ஓரிரு தடவைகள் அவருடன் பேசக்கூடிய பேறும் கிட்டியது.

1974ல் தயாரிப்பாளராக இணைந்து, படிப்படியாக அமைப்பாளர், கட்டுப்பாட்டாளர், தமிழ்ச் சேவையின் பணிப்பாளர், என்ற பதவிகளை நான் வகித்த கால கட்டங்களில் 'சானா' பற்றிய பல விபரங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

'சானா' என்றால் கண்டிப்பானவர்; என அர்த்தம் கொள்ளலாம் என்று கூறுவார்கள். நாடக ஒத்திகைகளுக்கு, ஒலிப்பதிவிற்கு நேரத்துடன் வந்து விடவேண்டும். இது அவரிடத்தேயிருந்த கடுமையான நிபந்தனை. ஒத்திகை ஒன்றிற்கு வராவிட்டால் உடனே அவரது ஒப்பந்தம் ரத்துச் செய்யப்பட்டு, இன்னொரு கலைஞர் வரவழைக்கப்படுவார்.

பலருக்கு இவரது பெயர் சண்முகநாதன் என்பது தெரியாது. "லண்டன் கந்தையா" என்றே சிறு பிள்ளை முதல் பெரியோர் வரை அறிந்திருந்தனர். அத்துணை பிரபலமான நாடகமாக "லண்டன் கந்தையா" வானொலியில் ஒலிபரப்பானது மட்டுமன்றி, மேடைகளிலும் பல தடவைகள் மேடையேற்றப்பட்டது.

வானொலி நாடகக் கலைஞர்களுக்கு நல்ல பயிற்றுனராக இருந்திருக்கிறார் இவர். இவரது பயிற்சிப்பட்டறையிலிருந்து வெளிவந்த சிறந்த நாடகக் கலைஞர்களுள், பிலோமினா சொலமன், பிச்சையப்பா, வீசாலாட்சி ஹமீட், ராஜேஸ்வரி சண்முகம் ஆகியோரைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

இந்த வானொலி நாடகத் தந்தையின் ஆணித்தரமான அத்திவாரம் தான், இன்றும் வானொலி நாடகத்துறை பிரகாசிக்கக் காரணமாக இருக்கிறது எனக் கூறிக்கொள்வதில் பெருமையடைகிறேன்.

கலாசூரி. அருந்ததி ஸ்ரீரங்கநாதன்
முன்னாள் தமிழ்ச் சேவைப்பணிப்பாளர்.



சானாவின் புகழ்பெற்ற மேடைநாடகம்
"பதியூர் ராணி" நாடக நடிகர் குழாம்.

சானா என்கிற அபூர்வன்

சானா ஓர் அபூர்வமான கலைஞன். கலாஜோதியென அறியப்பட்டாலும், அவர் மகா பல்கலை வேந்தராகவே வாழ்ந்தார். குரும்ப-சிட்டியிலும், கொழும்பிலும் அவர் புகழை எழுத்தாளர்களும், நாடகக் கலைஞர்களும் வியந்துபாராட்டியதன் மூலமே நான் அவருடைய கலைச் சேவைகளை அறிந்து கொண்டேன். அவர் மீது எனக்கு மரியாதையும் துளிர்ந்தது. ஆனால், அவருடைய நேரடி அறிமுகம் மட்டக்களப்பிலே தான் வாய்த்தது. 'நடமாடி' என்ற நாடகக் கலைஞரும், மட்டக்களப்பில் தமிழணர்வை வளர்த்த எம்.எல். பாலு என்ற வயலின் கலைஞரும் அவரை எனக்கு இனிய நண்பராக்கி வைத்தனர். இந்த நட்பு என் கலைப் பார்வையை அகலிக்கப் பெரிதும் உதவியது. அத்துடன், அவருடன் இணைந்து கலைப்பயணம் செய்யும் பேறும் பெருகியது. ஆறுமாத காலம் இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பான 'மட்டக்களப்பு மாப்பிள்ளை' இதற்குச் சான்று.

நான் கொழும்புவாசியான பின்னர், அவருடைய நட்புக் கனிந்தது. என்னுடைய 'வலை' என்கிற வானொலி நாடகத்தினை மேடை நாடகமாக்குதல் வேண்டுமென அவர் அயராது உழைத்து, வெற்றி சாதித்தார். சானாவை நாடக நடிகன் என்றும், நாடகத் தயாரிப்பாளர் என்றும் தமிழ்க் கலைஞர் அறிந்த அளவிற்கு அவருடைய கலைஞானத்தின் பன்முக ஆற்றலையும் ஈழத்தவர் தரிசிக்கத் தவறினர். அவர் மாலியைப் போன்று கேலிச்சித்திரங்கள் வரைவதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். இத்துறையில் அவரை ஈழத்தின் பிதாமகர் எனக்கொள்ளினும், பொருந்தும். 'பேனாச் சித்திரம்' என்கிற இலக்கிய வடிவம் தமிழுக்குப் புதிது. அதன் வகையையும் சிறப்பையும் ஈழத்தமிழில் நாட்டிய முதல்தரும் அவரே. இந்த ஆற்றல்களின் ஆவணமாக அவருடைய பரிமாரி பரமர் என்கிற நூல் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூல் ஈழத்தின் கலை ஆற்றல்களின் நிச்சயமான ஆவணம் என்றே நான் நம்புகிறேன். அதன் இரண்டாவது பதிப்பைப் புத்தாயிரத்தில் நான் சென்னையிலே இளையிட்டபொழுது, தமிழ்நாட்டு வாசகர்களும் அவர் திறனை ஏற்றனர்.

சானா, தமிழ்நாட்டுக் கலையுலகிற்கும் பழையவரே! குகநாதனும் பாலு மகேந்திராவும் தமிழ்ச் சினிமாவில் தடம் பதிப்பதற்கு முன்னரே ஓவியனாகத் தன் ஆளுமையைப் பதித்தவர் சானா. அக்காலத்தில், மிக மதிப்புப் பெற்ற கலை இயக்குனராகச் (Art - Director) சென்னையிலே பணியாற்றியுள்ளார். சானா, தமிழ் வானொலி நாடகங்களுக்கு முதல் மரியாதை வென்றெடுத்துத் தந்தார். வானொலி நாடகங்களைத் தயாரிக்கும் பொழுது அவர் கலைஞனாக மட்டுமன்றி, ஒழுக்க நியதிகளைக் கடைப்பிடிக்கும் ஓர் அதிகாரியினுடைய ஆளுமையுடன் செயல்பட்டு என்னை வியப்பிலாழ்த்தினார்.

சானா பழகுவதற்கு எளியர்; நட்புக்கு இனியர்; அவரைச் சுற்றிக் குதூகலம் கும்மாளமிடும். உரையாடலில் நகைச்சுவை இயல்பான கோலங்களிலே சுவை தரும். வித்துவத்தை மீறிய மனிதம் அவர் ஆளுமை, அவரும் இலங்கை வானொலியின் முஸ்லிம் பகுதி முகாமையாளராகக் கடமையாற்றிய எம்.எச். குத்தூஸீம், இளம்பிறை எம்.ஏ. ரஹ்மானும் இணைந்த குழுவுடன் நான் கொழும்பில் அநுபவித்த விருந்து இரவுகள், என்றும் என் நினைவில் பசுமையாக உள்ளன. இந்த இரவுகள் என் எழுத்தையும் கலைப் பார்வையையும் என்றுமே இளமைப் படுத்திப் புதுப்பித்தன. அந்த நினைவுகளின் இனிமையுடன், சானாவின் நினைவு மலருக்கு, இந்த மலரும் நினைவுகளை அஞ்சலியாகச் சமர்ப்பிப்பதை என்னுடைய எழுத்து ஊழியத்தின் கௌரவமாக உண்மையாகவே கருதுகிறேன்.

எஸ். பொன்னுத்துரை

சானாவின் இனிய நண்பர்களில் ஒருவரும்.
பிரபல எழுத்தாளர். நடிகர். பேச்சாளர் இந்தியாவிலிருந்து.

இலங்கை ஒலிபரப்பு கூட்டுத்தாபனத்தில் வானொலி நாடகத்துறை வட்டாரத்தில் சானா மாமா என அன்பாக - செல்லமாக-மரியாதையாக அழைக்கப்பட்ட சண்முகநாதன் என்ற மேதையைப்பற்றி எழுதித்தரும்படி அவரின் மகன் ராகுலன் என்னிடம் கேட்டபோது, சரி எழுதுகின்றேன் என்று சொல்லி விட்டேன். எழுத ஆரம்பித்த எனக்கு, எதை எப்படி கோர்வையாக எழுதுவது என்ற யோசனை.

நான் கொழும்பில் குடியேறியது 1967ல் வானொலியில் நாடகங்கள் கேட்பேன், நானும் நாளடவில் வானொலிமூலம் பலருக்கு அறிமுகம் ஆவேன் என்று கனவிலும் நினைக்கவில்லை 1969ல் இலங்கை ஒலிபரப்பு கூட்டுத்தாபனத்தில் வானொலி நாடக நடிகர்களுக்கான தேர்வு நடைபெற்றபோது, எம்மைத்தெரிந்த அன்பர்களின் வேண்டுகோள்படி நானும், கணவரும் தேர்வுகளுக்கான விண்ணப்பத்தை எழுதிப் போட்டோம். தேர்வு நாளுக்காக காத்திருந்தோம். எனக்கான தேர்வுநாள், யாழ்ப்பாணத்தில் மேடை நாடகங்களில் நடத்த அநுபவம் இருந்தாலும் தேர்வு நேரம் நெருங்க நெருங்க மனதுக்குள் ஒரு பயம். முதல் பரீட்சை எழுதும் மாணவனின் மனநிலைதான் என் நிலையாக இருந்தது. தெரியமாகப் போ என்ற என் கணவரின் வார்த்தை எனக்கு மருந்தாக இருந்தது. கலையகத்துள் சென்றேன். எனக்கான எல்லாத் தேர்வுகள் முடிந்து வெளியில் வந்தேன். அந்தத் தேர்வில் சிறப்புத்தேர்வில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன் என்ற செய்தி வந்தபோது பெரும் மகிழ்ச்சி எனக்கு, அன்றைய தேர்வுக் குழுவில் இருந்தவர்களை எனக்கு முன்பின் தெரியாது ஆனால் தேர்வின்போது தீர்க்கமான பார்வையுடன் எல்லாவற்றையும் உற்றுக் கவனித்தபடி இருந்த அந்தப் பெரியவர்தான் சானா என்பபடும் சண்முகநாதன் என்பது தெரியவந்தபோது, அதுவும் தேர்வின் முடிவைத் தெரிவித்து என்னை வாழ்த்தியபோது, மகிழ்ச்சிக் கடலில் மிதந்தேன்.

முதன் முதலில் அரைமணிநேர நாடகத்திற்கான அழைப்பு வந்தது. வானொலி நிலைய வளாகத்துள் என் பிரவேசம். இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தேன். என்னுடன் சிலர் அமர்ந்திருந்த போதும் புது அநுபவம் என்பதால் என்பாட்டில் பேசாது இருந்தேன்.

சரியான நேரத்திற்கு நாடகப் பிரதிகளுடன் வெளியே வந்த சானா மாமா, நாடகத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்துச் சென்றார். என்னைப் போல வேறு சில புதியவர்களும் இருந்தால் எல்லோரையும் எல்லோருக்கும் அறிமுகப்படுத்திவிட்டு நாடகத்திற்கான ஒத்திகையை ஆரம்பித்தார். நாடகத்தயாரிப்பு விசயத்தில் சானாமாமா கையாளும் உத்திகள் வித்தியாசமானவை நகைச்சுவை ததும்ப கலகலவென எம்முடன் உரையாடும் அவர், ஒத்திகை ஆரம்பித்ததும் வேறு ஆளாகிவிடுவார். ஆசிரியர் முன் அமர்ந்து பாடம் கற்கும் மாணவர்களின் நிலைதான் நாமிருப்போம். தமிழ் உச்சரிப்பு வசனக் கோர்வைகளைப் பேசும் நயம், கதாப்பாத்திரமாகவே ஒன்றி நடிக்கவைக்கும் கைதேர்ந்த திறம், பக்குவம் இவையெல்லாம் அவரின் தனிப்பட்ட சிறப்புகள். எமக்குள்ளே மறைந்திருக்கும் திறமைகளைக் கிளறி எம்முலமே வெளிக்கொணர்வார். பல தயாரிப்பாளர்களின் நாடகங்களில் நடித்திருக்கிறேன். ஒவ்வொருவரிடமும் ஒவ்வொரு தனித்திறமை இருக்கத்தான் செய்தது. இருப்பினும் சானா மாமாவை சகலகலா வல்லவன் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். நாடகத்துறை மட்டுமல்ல சமூகச் சீர்கேடு, அரசியல், கல்வித்துறை, பத்திரிகைத்துறை, நடனம், இசை இன்னும் எத்தனையோ எல்லாவற்றையும் கரைத்துக் குடித்து மற்றவர்களுக்கும் புரியவைத்துக் கருத்துச் சொல்வதில் நிபுணத்துவம் மிக்கவர் சானா மாமா. அழகழகான வினேதமான சித்திரம் வரைந்து காட்டி அதற்கான விளக்கங்களும் சொல்வார்.

நாடகத் தயாரிப்பாளர் என்ற ரீதியில் அடிக்கடி அவருடன் பழகிய எமக்கு அவரின் குடும்பத்தாருடன் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்பட்டன. ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வளாகத்துள் நாடகத் தயாரிப்பாளர் என்ற ரீதியில் அடிக்கடி அவருடன் பழகிய எமக்கு அவரின் குடும்பத்தாருடன் பழகத் தொடங்கியபின் அவர்களின் வீட்டுப் பிள்ளையாகவே ஒன்றி விட்டோம். சனிக்கிழமை என்றால் சானா மாமா வீடு தான் எமக்கு.

சானா மாமாவின் துணைவியார் அவருக்கமைந்த கிரஹஸஹ்மி. எத்தனை கஷ்டமோ, கவலையோ எதையுமே காட்டிக்கொள்ளாது புன்னகை ஒன்றையே பொக்கிஷமாகக் கொண்டிருந்த அம்மாவின் மலர்ந்த முகம் இன்றும் எம்மனதில் பதிந்திருக்கின்றது. நாம் வீட்டிற்குள் நுழையும்

போதே வாய்நிறைய வரவேற்று, உபசரித்து பலவழிகளிலும் எம்மைக் கவனிப்பதில் தாயாகவே இருந்தார். சானாமாமாவுக்கு அவர் மனைவியாக அமைந்தது இறைவன் கொடுத்த வரம் தான். நாடகத்தயாரிப்பு நேரங்களில் இருக்கும் சானா மாமாவுக்கும் வீட்டில் குழந்தைச்சிரிப்புடன் கள்ளம் கபடில்லாது ஏதாவது சொல்லி எம்மையெல்லாம் கலகலப்பாக வைத்திருக்கும் சானாமாமாவுக்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள். தன் ஏழு பிள்ளைகளையும் கட்டுக்கோப்புடன் பாசத்துடனும் வளர்த்தவர்.

இலங்கை வானொலியில் மத்தாப்பு என்னும் நகைச்சுவை நிகழ்ச்சியை அறிமுகப்படுத்தி நகைச்சுவையுடன் நல்ல கருத்துக்களையும் வெளிக்கொணர்ந்தவர். கலையகத்துள் ரசிகர்களின் முன்னிலையில் நேரடி நிகழ்ச்சியாக இதை நடாத்தி பலராலும் பாராட்டப்பட்டவர். மேடை நாடகத்துறையில் பல சாதனைகள் புரிந்தவர் சானா மாமா. லண்டன் கந்தையா என்றால் சானாதான். அத்தனை பிரபலமும் புகழும் அந்த நாடகத்தின் மூலம். அவரின் சாதனைக்கு கிடைத்த பெரும் பரிசு. அந்த நாடகத்தில் அவரது கதாகாலஷேபம் வயிறு குலங்கச் சிரிக்கவைக்கும் வித்தியாசமான முறைகளில் நாடகத்தை மேடையேற்ற வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவருக்குள் இருந்து கொண்டே இருந்தது. அந்த ஆர்வத்தினால் மேடையேற்றப்பட்டது சாணக்கியன் என்ற சரித்திர நாடகம். இதில் காருவியாக நானும் சாணக்கியனாக பேரம்பலம் மாமாவும் பங்கு கொண்டோம். பேரம்பல மாமாவும் சானாமாமாவும் நல்ல நண்பர்கள். இந்த நாடகம் கொழும்பில் முதலில் மேடையேற்றப்பட்டது அமோக வரவேற்பும் கிடைத்து சானா மாமாவின் தனித்தன்மைக்கும் சான்றிதழாக அமைந்தது எனலாம்.

ஒத்திகை, ஒலிப்பதிவு நேரங்களில் மட்டும் தான் சானாமாமா ஆசிரியர் நாமெல்லாம் மாணவர்கள். அது தவிர்ந்த நேரங்களில் நாங்கள் அவரின் செல்லப்பிள்ளைகள் என்று தான் கூறவேண்டும். அத்தனை கனிவுடன் பழகுவார். உள்ளுக்குள் மட்டுமன்றி வெளியூர்களிலிருந்தும் பல நல்ல கலைஞர்களை வரவழைத்து இசை நாடகங்கள் நாட்டுக்கூத்து என அவர்களின் திறமைகளை வானொலி ரசிகர்கள் கேட்டு ரசித்திருக்கிறார்கள். எங்கும் எப்போதும் கலை வளரவேண்டும் வாழவேண்டும் எனக் கலைக்காகவே வாழ்ந்து பெருமைதந்தவர் சானாமாமா.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பல ஆண்டுகள் கடமையாற்றியபின் ஓய்வுபெற்றதும் தாயகத்தில் உள்ள நீர்வேலியில் தம் வாழ்நாளின் இறுதிப்பகுதிகளை கழித்தார். சொந்தம் என்பது

தொடர்கதை என்பது போல எம் தாயகத்திலும் சானாமாமா இருப்பிடம் சென்று அவரைப் பார்த்துப்பேசி மகிழ்ந்தோம். எங்கோ நாம் பிரிந்து வாழ்ந்த போதும் அவர்களுடன் பழகிய பாசப்பிணைப்பின் காரணமாக அவரின் இறுதி மரணச் சடங்குகளிலும் பங்குபற்றி எம் கண்ணீர் அஞ்சலியைச் செலுத்தும் பாக்கியமும் கிடைத்தது. வாழ்நாளில் எம்மால் மறக்க முடியாத நாள் அந்த நாள்.

இறைவனால் கலைக்காகவே உருவாக்கப்பட்ட சானாமாமா கலையை உயிராக மதித்த உத்தமர். கலைஞர்கள் உள்ளளவும் அவரின் புகழ் குன்றின் மேல் தீபம் போல ஒளிவீசிக்கொண்டுதான் இருக்கும். சானாமாமாவின் நினைவு மலர் வெளியிடும் இந்த நேரத்தில் அவரால் பலவழிகளில் கலையுலகிற்கு வெளிக்கொனரப்பட்ட எமக்கு அந்த மாமேதையைப்பற்றி இந்த சிறு நினைவுத்துளிகளை எழுதக் கிடைத்தது அரிய சந்தர்ப்பம். இதற்கான சந்தர்ப்பத்தை எமக்கெல்லாம் ஏற்படுத்திய சானாமாமாவின் மகன் ராகுலனுக்கும் அவரின் மற்றைய சகோதர சகோதரிகளுக்கும் எம் மனமார்ந்த நன்றி.

சுப்புலஷ்மி காசிநாதன்.

ானாவின் பாசறையில் வளர்ந்த பிரபல நாடக நடிகை.

சானா....! மறப்பேனா...!!

சானா - சண்முகநாதன் என்கிற இயற்பெயரின் சுருக்கம். ஆனால், ஒரு மாபெரும் கலைஞனின் முக முத்திரை.

லண்டன் கந்தையா என்கிற ஒரு நபர் உண்மையிலேயே வாழ்வதாக தன் உயிரோட்டமுள்ள பாத்திரப் படைப்பின் மூலம் பலரையும் நம்பவைத்த ஓர் ஒப்பற்ற கலைஞர்.

சானா ஒரு நடிகரா அல்லது ஓவியரா என்பது, காசைச் சுண்டிப் போட்டுப் பார்த்துக் கண்டு பிடிக்க வேண்டிய விஷயம். இரண்டிலும் ஒரு சேரப் புலமை பெற்று இரண்டிலும் சம அளவில் புகழ்க் கொடி நாட்டிய ஓர் அபூர்வக்கலவை அவர்.

யாராவது பழைய "கண்ணகி" அல்லது "சகுந்தலை" திரைப்படங்களைப் பார்க்க நேர்ந்தால், அதில் கலை "யாழ்ப்பாணம் சண்முகநாதன்" என்றிருந்தால் ஆச்சரியப்படாதீர்கள்.

தமிழ்த் திரைப்படத்துறை, பத்திரிகை உலகம், இலங்கை வானொலி, கொழும்புத் திட்டத்தின் கீழ் பி.பி.சி. யில் பணி, சேக்ஷ்பியர் நினைவுக் கலையரங்கில் பயிற்சி ஆகியவை இந்தத் தங்கத்தைப் புடம் போட்ட உலைகள் - இந்த வைரத்தைப் பட்டை தீட்டிய பட்டறைகள்.

80 காட்சிகள் 40 நடிகர்கள் 20 பாடல்கள் என்றிருந்த தமிழ் நாடக மேடையை நவீனப்படுத்தியே தீர்வது என்று களத்தில் குதித்த பயில்வான் இவர். கலையரசு சொர்ணலிங்கம் முதல் கடைக்கோடி நடிகன் வரை இவரது புதுமைக் கருத்துக்களை ஏற்றார்களே தவிர, மறுப்புச் சொன்னதாக எனக்கு நினைவில் இல்லை. தான் சிரிக்காமல், மற்றவர்களை வயிறு குலுங்கச் சிரிக்க வைக்கும் உயர்வான நகைச்சுவை இவருக்குக் கை வந்த கலை - இவரது தனிப்பாணி.

'Sandwich - scolding' எனப்படும் ஓர் அற்புதமான சுவாஸ்தை மிக அருமையாகக் கையாண்டு வெற்றி கண்டவர் இவர். எப்போதாவது என்னைப் புகழ்கிறார் என்றால் முதலில் என்னுள் ஏற்படுவது ஒரு வகை உதறல்தான். ஏனெனில், அடுத்து வருவது நாக்கைப் பிடுங்கிக்

கொள்ளலாம் என்பது போன்ற டோசாக இருக்கும். இரத்தம் சிறிதும் வராமல் உடலைக் கீறும் "ஸ்டில்லட்டோ" கத்தி இவரது நாக்கு. அப்படி ஒரு காட்டம் - அப்படி ஒரு காரம் - அப்படி ஒரு கூர்மை ! அடுத்து, பொழிவார் பாருங்கள் ஓர் ஐஸ் மழை, குளிர்ந்து போவீர்கள்! இப்படி முதுகில் செல்லமாக ஒரு தட்டு; பிறகு மண்டையில் ஓங்கி ஒரு குட்டு. அதன் பிறகு கட்டி ஓர் அணைப்பு. சேன்ட்விச் ஸ்கோல்டிங் எனப்படும் கலைக்கு ஓர் அருமையான இலக்கணம் இவரது இந்தப் பாணி.

சிறுவர் மலரில் பங்கேற்கும் சிறுவனாக இருந்த போதே என் திறமையை அடையாளம் கண்டு ஓடிசன் இல்லாமலே என்னை நாடக அரங்குக்குத் தேர்ந்தெடுத்த பெருந்தகை அவர். அன்றிருந்த முத்த கலைஞர்களை ஓரளவு தான் கண்டிக்கவோ தண்டிக்கவோ செய்யலாம். ஐபாரிடம் தான் முழு உரிமை எடுத்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் அவர் எனக்குத் திட்டச் சந்தர்ப்பமே தர மாட்டேன் என்கிறார் என்பார். நான் அவரை குருஸ்தானத்தில் வைத்துப் போற்றினேன். அவரோ என்னை மகன் என்கிற அளவுக்கு மதித்தார். அவரது துணைவியாரும் என்னை தன் மக்களில் ஒருவராகக் கருதியது தான் எனக்குக் கிடைத்த பெறுபேறு.

ஒலி வாங்கியில் இந்தக் குரலை வைத்துக் கொண்டு என்னென்ன மாயாஜாலங்கள் செய்யலாம் என்கிற நுணுக்கங்களை அக்கறையுடன் கற்றுத்தருவார். அவர் ஏன் அவைகளைச் செய்வதில்லை. மற்றவர்களை ஏன் அவ்வாறு செய்யச் சொல்வதில்லை என்று கேட்டால் உம்முடைய குரலால்தான் அது முடியும் என்பார். ஐபார் உம்முடைய குரல் கடவுள் உமக்குத் தந்துள்ள மிகப் பெரிய வரப்பிரசாதம் என்பார். அதை எப்போதும் பேணிப்பாதுகாப்பதில் கவனமாக இரும் என்பார். குளிர்்பானம் அருந்தாதீர் என்னைப் பலகாரங்கள், வண்ணம் கலந்த பதார்த்தங்கள், மது, புகை, வேண்டவே வேண்டாம் என்று உபதேசிப்பார். கள்ளம் கபடில்லாத உம்முடைய இந்த சுபாவத்தை என்றும் கைவிட்டு விடாதேயும் என்பார் ஒரு தந்தையின் பரிவுடன்.

என் 15 வயதில் அவர் சொன்ன அறிவுரைகளை இன்றைய 65 வயதில் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அவரது உபதேசங்கள் என்னுடைய வாழ்க்கையில் எவ்வளவு பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றன என்பதை எண்ணும் போது மகிழ்ச்சியாக இருப்பது மட்டுமல்ல; அவர் துயில் கொள்ளும் திசை நோக்கி நெஞ்சார்ந்த நன்றிப் பெருக்குடன் ஒரு சல்யூட் அடிக்கத் தோன்றுகிறது.

அவர் மீது எனக்கு ஒரு பெரிய குறை. என் தோற்றம் பொலிவு மேடைக்கு பொருத்தமானது அல்ல; என்கிற அவரது கருத்து என்னைப்

பெரிதும் காயப்படுத்தியது. டயல் எம் .:போர் மர்டர் என்னையே நான் நிரூபித்துக் கொள்ள எனக்கு ஒரு பொன்னான வாய்ப்பைத் தந்தது. அதில் நான் கையாண்ட மேடை உத்திகள், குருவுக்கு மிஞ்சிய சிஷ்யனாக என்னைச் சித்திரித்துக் காட்டியது.

சிலிர்த்தெழுந்தார் சானா. உன்னால் இது முடியுமென்றால் என்னால் என்னவெல்லாம் முடியும் பார் என்று கிளம்பிவிட்டார். மேடை ஏறியது பதியூர் ராணி!

இலங்கை வானொலியில் வேலை முடிந்ததும், சில பர்லாங் தொலைவிருந்த அவரது அடுக்கு மாடிக் குடியிருப்புக்கு என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு காலாற நடப்பது அவர் வழக்கம். அதில் எனக்கு ஒரு செளகரியம் இருந்தது. அவரது வீட்டில் தரப்படும் அருமையான தேநீரை அருந்திவிட்டு அவர் வீட்டு வாசலிலேயே நிற்கும் பேருந்தில் ஏறி எளிதாக வீட்டுக்குப் போய் விடலாம்.

ஒரு நாள் அப்படிச் சென்றபோது வீடு நிறைய ஆட்கள். பதியூர் ராணி ஒத்திகை துவங்கப் போவது அப்போது தான் நினைவுக்கு வந்தது. சானா பாத்திரங்களைப் பற்றிச் சொன்னார். பதியூர் ராணி விசாலாட்சி சுகதாசன் (ஹமீது). மன்னர் தெல்லிப்பளை ஏ.ரி. பொன்னுதுரை மாஸ்டர். நீதிபதி ரேடியோ மாமா சரவணமுத்து. மலையமான் பிரபு சி.பி. எம் காசிம் என்று நிறுத்தினார். கதாநாயகன் கீர்த்திவளவனாக பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஓர் ஆஜானுபாகு இருப்பார் என்று நினைத்த என்னை ஆச்சரியத்தால் அப்படியே உறைய வைத்தார். கீர்த்திவளவன் என்னுடைய கண்டு பிடிப்புகளிலேயே மிகச் சிறந்த கண்டு பிடிப்பான லிட்டில் மாஸ்டர் எஸ் எம்.எ. ஜபார் என்றார் நான் சுயநினைவுக்கு வரச் சிறிது நேரம் பிடித்தது.

கிரிக்கட்டில் கவாஸ்காரையும் டெண்டுஸ்காரையும் லிட்டில் மாஸ்டர் என்று பலரும் குறிப்பிடும்போதெல்லாம் அந்த சொற்றொடரை முதன் முதலில் பயன்படுத்திய சானாவின் நினைவுதான் எனக்கு வரும். இப்படி நாடகம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் மட்டுமல்ல; அன்றாட வாழ்வோடு தொடர்புடைய பல அம்சங்கள் என்னை எப்போதும் சானாவை நினைக்க வைக்கின்றன. இன்னொரு விதமாகச் சொன்னால் மறந்தால் - தானே நினைப்பதற்கு! எப்போதும் என் நினைவில் வாழும் மனிதர் சானா.

1962 பெப்ரவரி ஏழாம் தேதி கொழும்பு கோட்டை புகையிரத நிலையத்தில் நான் விடைபெற்றபோது அவர் என்னிடம் சொன்ன கடைசி வார்த்தைகள் "தம்பி! இந்தச் சானா உம்மை எப்பவும் மறப்பேனா!"

"அன்று அது என் கண்களைக் கண்ணீரால் நிறைத்தது
இன்று அது என் நெஞ்சை நன்றியால் நிறைவிக்கின்றது."

S.M.A ஜபார்

சானாவுக்கே என் முதல் மரியாதை

பிறந்தார், வாழ்ந்தார், மறைந்தார் என்றிராமல் ஒரு சில சாதனையாளர்கள் சிரஞ்சீவியாகப் பலர் மனதில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்கள், சானாவும் அந்த அயூர்வ மனிதர்களில் ஒருவராக என் மனதில், மதிப்புக்குரிய ஆசானாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆசான் என்றதும் எனது பாடசாலைக் கல்வி புகட்டிய ஆசிரியரோ என்று எண்ணத் தலைப்பட்டு விடுவீர்கள். அப்படியல்ல; எனது ஜீவநாடியான வானொலி என்னும் ஊடகக் கல்வித் துறையில் ஆசானாக எனது முதல் மரியாதைக்கு அவர் உரியவராகிறார்.

என்னைப் பலருக்கும் அறிவிப்பாளராக, செய்தி வாசிப்பாளராகத் தெரியும். ஆனால், ஆரம்பத்தில் ஒலிவாங்கி மூலம் என் குரல் பிரபல்யமானது; ஒரு வானொலி நிகையாகத்தான் என்பது ஒரு சிலருக்கே தெரியும். சானா அவர்கள் என் தந்தைக்கு நன்கு பரிச்சயமானவர். தமிழ் நாட்டில் நான் பல்கலைக்கழகப் படிப்பை மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் ஒரு தடவை தந்தை என்னைச் சானாவுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். உடனே, "சற்சொருபவதி நீங்கள் நல்ல கெட்டிக்காரி என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் ஏன் வானொலி நாடகங்களில் உங்கள் திறமையைக் காண்பிக்கக்கூடாது" என்று கேட்டார், கல்லூரி நாடகங்களில் நடித்துப் பாராட்டுப் பெற்றிருந்த எனக்கு வலிய வரும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தும் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. குரல்ப்பரிசோதனைக்குச் சென்றேன். தெரிவு செய்யப்பட்டேன், பல்கலைக்கழக விடுமுறை நாட்களில் கெர்ழும்பு வரும் வேளையில் நாடகங்களில் நடிக்கத் தொடங்கினேன் - முதன் முதலாக சானாவின் புகழ்பெற்ற லண்டன் கந்தையா இரண்டாவது தடவையாகத் தொடராக ஒலிபரப்பான வேளையில் "அருளம்மா" பாத்திரம் ஏற்றேன்.

ஒரு ஒலிபரப்பாளர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சிறந்த நெறிமுறைகள் அத்தனையையும் கற்றுத் தந்தார் சானா. குரலில் ஏற்றத் தாழ்வு,

உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த எங்கு அழுத்தம் கொடுப்பது, நேரக் கட்டுப்பாடு இப்படிப் பல, பல விடயங்கள்.! மூன்று நாட்கள் ஒத்திகையின் பின்னர், நேரடி ஒலிபரப்பாக நாடகம் இருக்கும். குழுவாக அமைதியாக அமர்ந்து பிரதியை வாசித்து உள்வாங்கி, சானா வழங்கும் வழிகாட்டலுடன் சிறப்புற எம் கலைத் திறனை வெளிப்படுத்துவோம். நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பாகும்வரை, அவர் கையில் பிரம்பு வைத்திருக்கும் வாத்தியாராகக் கடுமையாகவே நடந்து கொள்வார். ஒலிபரப்பான பிறகு அவர் ஒரு நண்பராக, கலகலப்பாகப் பேசி எம்மைப் பாராட்டுவார். நான் அன்று வழங்கப்பட்ட ஒரு சிறு தொகைச் சன்மானத்தைப் பெறச் செல்லும்பொழுது "நன்றி சற்சொருபவதி" என்பார். என்னுடன் நடித்த பிரபல நடிகர்களுக்கும் அவர் இப்படிச் செய்யாத போது எனக்கு மட்டும் நன்றி சொல்கிறாரே என்று திகைப்பேன். ஒரு தடவை ஒரு நடிகர் வாய்விட்டு இந்த சந்தேகத்தைக் கேட்டுவிட்டார். உடனே சானா, நடிப்பதற்கு அது மேடையாக இருப்பினும், வானொலியாக இருப்பினும் பெண்கள் அதிலும் படித்த பெண்கள் முன்வருவது வெகு குறைவாக இருக்கையில், உயர் கல்வி கற்கும் சற்சொருபவதி எவ்வித தயக்கமும் இல்லாமல் நடிக்க வருவதை நான் பெரிதும் வரவேற்கின்றேன்; அவர் பிறருக்கு ஒரு முன் உதாரணமாக இருக்கிறார் என்பதால் நன்றி சொல்கிறேன்", என்றார். நாடகத்துறையில் பெண்கள் ஆர்வத்துடன் நடிக்க முன்வரவேண்டும் என்று அவர் கொண்டிருந்த விருப்பத்தை அறிந்து மகிழ்ந்தேன்.

வானொலியில் அறிவிப்பாளர் பதவிக்கு 1965 இல் விண்ணப்பம் கோரப்பட்ட சமயம், "சற்சொருபதி உங்களுக்கு குரல் வளமும், தமிழறிவும், உச்சரிப்புத் திறனும் உள்ளது; கட்டாயமாக அறிவிப்பாளர் பதவிக்கு விண்ணப்பியுங்கள்" என்று ஊக்குவித்தவரும் சானாவே. பின்னர் நான் சிறந்த செய்தி வாசிப்பாளர் என்று பெயர் பெற்றபோது இனிமேல் "நாடகங்களில் யாழ்ப்பாண வழக்கு மொழியில் பேசி நடிப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள். செய்தி எந்த ஒரு பிரதேச மொழிவழக்குச் சார்ந்ததாகவும் வழங்கப்படல் கூடாது. தமிழை, தமிழாகச் சொல்ல வேண்டும், யாழ் மொழி வழக்கில் நடித்தால் அதன் சாயல் கூடுதலாக உங்கள் செய்தி வாசிப்பில் பிரதி பலிக்கும் என்று தகுந்த ஆலோசனை கூறிய அந்த ஆசானுக்கு நான் நன்றிக் கடன் பட்டிருக்கிறேன்.

சானா மூலம் அவரது குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும்

பரிச்சயமானவளானேன். மகள் சுமதி, மருமகன் பாலழீதரன், பேரன் லோஷன், மகன்மார் எல்லோருமே தமிழ்ப் பற்றும் கலைத்திறனும் கொண்டு பிரபல்யம் பெற்றிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. ஒலிபரப்பாளன் சானா சாதாரண எழுத்துப் பிரதியைப் பார்த்து தேவையற்ற பகுதியை நீக்கி, புது அம்சங்களைப் புகுத்தும்போது அழகுணர்ச்சியுடன் லாவகமாக அப்பணியை மேற்கொள்வார். நிகழ்ச்சி ஒழுங்கமைப்பு, தயாரிப்பு, பிரதியைச் சீராக்குவது என்று ஒலிபரப்பு நுணுக்கங்கள் பலவற்றையும் சானா மூலமே நான் முதலில் கற்று, வானொலியில் சாதனை படைத்தேன் என்பதைப் பெருமையுடன் குறிப்பிடுகிறேன். சானாவைப் பற்றிய சிறப்புகளை எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு உணர்த்த மகள் சுமதியும், மருமகன் பாலழீதரனுடன் குடும்பத்தினர் அனைவரும் வெளியிடும் நூலில் 'நன்றியைத்' தெரிவிக்க எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு எனது உளப்பூர்வமான நன்றிகள். "சானா" என்ற உன்னத கலைஞன் என்றும் நிலைத்திருப்பார்.

—சற்சொருபவதி நாதன்

கலை தந்த "சானாவே" மறவோமே ஒரு போதும்"

"கன்னற் பொருள் தரும் தமிழே
நீ ஓர் பூக்காடு, நானோர் தும்பி"
சொன்னவர் பாவேந்தர்.

"கருத்தின் உறைவிடமாகவும், அழகின் இருப்பிடமாகவும்
அமைந்து, உள்ளதை, உள்ளம் உணர்ந்தவாறு, வெளிப்படுத்தி,
உள்ளத்திற்கு உவகை ஊட்டுவதால் தான்,
கலை, தன்னலமும், பழிவாங்கலும் நிறைந்த ஊரைவிட்டு,
நம்மை, அப்பால் அழைத்து செல்கின்றது" என்றார் தாசூர்.

"கலையே வாழ்வில் வழிகாட்டும் ஒளிப்பந்தம்" என்றார் ஒஸ்கார் வைல்ட்.

ஆயகலைகள் அறுபத்துநான்கு;
அவற்றுள், இசை, நடனம், நாடகம், சிற்பம், ஓவியம், இலக்கியம்
என்பன நூண்கலைகளாகும்.
இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என
வகைப்பட சாற்றினர் மதியுணர்ந்தோரே
என பிங்கள நிகண்டு கூறுகிறது.

ஆம், முத்தமிழில் முன்நிற்கும் இயலிற்கும் பின் நிற்கும் நாடகத்திற்கும்
இடையில் நின்று இயங்குவது இசை. குறிப்பாற்றலும் ஓசைநயமும்
முதன்மையாக அமைய, காரணகாரியத் தொடர்பு இரண்டாவதாக இருக்க
பொருளினை உணர்த்தும் ஆற்றலுள்ளது இசை. அந்த இயல், இசை,
நாடகம் ஆகிய முன்றையும் தம்பால் ஈர்த்துக் கொண்டவர் "சானா"; எனது
குருநாதர்.

அவரைப் பற்றிச் சொல்வதானால் எனது கடந்த காலக் கலை வாழ்வை
நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும். 1952 முதல் இற்றைவரை பல வெற்றி
நாடகங்களை நடிப்பதற்கு வித்திட்டவர் சானா. சோகத்துக்கு ஒரு

பிலோமினா சொலமன், நகைச்சுவைக்கு ஒரு பஞ்சவர்ணம் லக்ஸ்மணன், வீரத்திற்கும் நவரசத்திற்கும் ஒரு ராஜேஸ்வரி சண்முகம்; என முத்திரை பதிக்கச் செய்த சானாவை நோக்கி என் கரம் குவியும் வேளையில், கலை ஏட்டைப் புரட்டிப்பார்க்க விரைகிறது மனம், அதன் வெளிப்பாடாகச் சில நினைவுகள்.

அந்த நாள் "நாடக அரங்கு" எனும் நிகழ்ச்சியினைத் திரைப்படமோ! என வியப்பில் ஆழ்த்தியவர் சானா அவர்கள். - மறு ஒலிபரப்பு என்ற பேச்சுக்கே இடம் வைக்காத மாமேதை அந்தச் "சானா". இலங்கையர்கோன் முதன் முதலாகப் படைத்த "லண்டன் கந்தையா" என்ற தொடர் நாடகத்தில் "கந்தையா" என்ற பாத்திரத்திற்குக் காலத்தால் அழிக்க முடியாத உயிருட்டியவர் அவர்.

ஆறாம் இலக்கக் கலையகத்தில் இரசிகர்கள் முன்னிலையில், இரசிகர்கள் பங்கு கொள்ளும் "பஞ்சபாணம், இருபது கேள்விகள்" என்ற நிகழ்ச்சிகள் மூலம் நகைச்சுவையுடன் அறிவுக்கு விருந்தளித்தவர் கலாஜோதி "சானா" என்று அழைக்கப்பட்ட திரு சண்முகநாதன் அவர்கள். அந்தக்காலத்திலே இலங்கை வானொலியில் நிகழ்ச்சிகள் ஒலிப்பதிவு செய்யப்படுவது கிடையாது. நேரடியாகவே கலைக்கூடத்திலிருந்து நிகழ்ச்சிகள் ஒலிபரப்பப்படும். இதனால், நாடகக் கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஒத்திகை இன்றியமையாததொன்றாக இருந்தது. சனிக்கிழமைகளில் பிற்பகல் இரண்டு மணியிலிருந்து ஆறுமணி வரையிலும், ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில், காலையிலும் பின்னர் மதிய இடைவேளைக்குப் பின்னர், ஒலிபரப்பு இடம் பெறும் நேரம் வரையும் ஒத்திகைதான். முதலில் வாசிப்பு, பின்னர் நாடகப்பிரதியை திருத்தும் வேலை, அதன் பின்னர் நடிப்புப் பயிற்சி, பின்னர் நேரக் கணிப்பு, ஒரு நாடகம் ஒலிபரப்பட்டு முடியும் வரையில் "சானா" அவர்கள் பண்பட்ட ஒலிபரப்பாளராக மிகுந்த கெடுபிடி மனிதராகக் காட்சியளிப்பார். நாடகம் முடிந்து, கலையகத்தை விட்டு அவர் வெளியே வந்து நாடகத்தைப் பற்றி என்ன கருத்தைக் கூறப்போகிறாரென்று புரிந்து கொள்ளாத கலைஞர்கள் அடிவயிற்றில், நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். வெளியில் வந்து சிகரெட்டைப் பற்ற வைத்து, ஒரு சிறிய சிரிப்பை "சானா" உதிர்த்த பின்னர், கலைஞர்களின் முகங்களிலும் மலர்ச்சி காணப்படும். வாயிலிருந்து வார்த்தைகள் வெளிவரும், கலகலப்பு கலைஞர்களிடம் காணப்படும்.

நாடகக் கலைவிழாக்கள் இடம்பெற்றால் "சானா" அவர்கள் முன்-வரிசையில் இருப்பார். அந்த நாடகங்களில் திறமையான கலைஞரைக் கண்டு விட்டால் "தம்பி, நேடியோ - சிலோன் பக்கம் ஒருக்கா வந்து என்னைப்

பாருமன்" என்பார். அக்கலைஞர், பயிற்சிக் கலைஞராகச் சேர்க்கப்பட்டு விடுவார். இப்படியாகக் கலைஞர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

அவர்களில் ஒருத்திதான் நான். நான் நடித்த கண்ணகி நாடகம் அவரை வியக்கச் செய்தது. என்னை ஒரு திறமையான நடிகை என இனம் காட்டியது. வானொலி வாழ்க்கைக்கு அவரால் பிள்ளையார் சழி போடப்பட்டது. திரு. சண்முகநாதன், நடிகர், எழுத்தாளர், தயாரிப்பாளர் மட்டுமன்றி, வளமான குரல்படைத்த பாடகருமாவார். அது மட்டுமன்றி, ஒரு சித்திரக் கலைஞரும் கூட பழைய பத்திரிகைகளைச் சிறு துண்டுகளாக வெட்டி, ஒட்டி, வர்ணம் தீட்டி, அறிஞர்கள், தேசியத் தலைவர்களின் படங்களை உருவாக்கி, மக்களின் பாரட்டுதல்களைப் பெற்ற கலைகளின் மொத்த உருவம் "சானா" அவர்கள்.

கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் கொழும்புக்கு விஜயம் செய்தபோது, அவரை வைத்து வானொலி நாடகமொன்றை உருவாக்க விரும்பினார், சானா. என் கணவரை அழைத்து அரைமணி நேர நாடகமொன்றை எழுதும்படி கூறினார். "நான் நாடகம் எழுதக் கலையரசு நடிப்பதா? என்ன சேர் விளையாடுகிறீர்கள்" எனக் கேட்டார். "சண்முகம் உன்னால் முடியும் என்றபடியால் தான் உன்னடையச் சொல்லுறன், எனக்கு இரண்டு நாடகத்தில் நாடகப்பிரதி வேணும். மூன்று ஆண்கள், இரண்டு பெண்கள்," அவர் சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். கணவருடைய எழுத்தாற்றலில் எத்தகைய நம்பிக்கையைச் சானா அவர்கள் வைத்திருக்கிறார் என்பதை அன்று நான் புரிந்து கொண்டேன்.

நாடகத்தை எழுதி" அவள் ஏன் அழுதாள்"? என்று தலையிட்டு சானாவிடம் ஒப்படைத்தார். வாசித்துப்பார்த்துவிட்டுச் சிரித்தார். கலையரசு அவர்கள் அந்த நாடகத்தில் நடித்து விட்டு கேட்ட முதற்கேள்வி, "இந்த நாடகத்தை எழுதிய எழுத்தாளர் சண்முகம் இங்கை நிற்கிறாரா? என்பது தான். "சானா" என்னையும் என் கணவரையும் அவருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். "தம்பி சண்முகம், இந் நாடகத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேற்ற எனக்கு நீர் அனுமதி தரவேண்டும். "நான் அழுதேன். ஏன் அழுதேன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. "சானா" அவர்கள் எனக்குள் அன்று உருவாக்கி விட்ட "நம்பிக்கைச் சக்தி" இன்னும் என்னுள்ளே எங்கோ ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது

மறக்க வேண்டியவை நிறைய உள்ளன. ஆனால் என்னையும் உருவாக்கிய கலாஜோதி சானாவை மறக்க நினைத்தாலும் அது முடியக்கூடிய காரியமா?

முத்தமிழின் ஒரு தமிழாய்
நற்றமிழாய் திகழ்ந்த - அந்த
நாடகத்தின் சுவை கண்டபின்
நாடகத்திற்காய் வாழ்ந்தான்

சானா என அழைத்தோர்
சந்ததமும் நினைவிருத்த
பேனா பிடித்தெழுதிப்
பெருமதிப்பும் அவன் பெற்றான்

எழுத்தாளர், நடிகன்
இசையோடு பாடவல்ல
எல்லாம் அறிந்த ஒரு சானா
சகல கலா வல்லவன் தான்

அவன் வடித்த ஒவியங்கள்
கலையின் சிகரமய்யா - அவை
நீடு புகழ்வாழவைக்கும்
கலையின் சுரங்கமையா

அவன் வளர்த்த கலைஞர் கூட்டம்
அவன் பெயரால் வாழ்கின்றோம்
வந்த கடன் முடிந்ததென்று அவனும்
வாழ்க்கையில் வானுலகம் சென்றுவிட்டான்.

காலனவன் செய்த சதி
கண்ணீரை ஓடவைக்கும்
காலன் எமை நாடும் வரை மனம்
கலை தந்த சானாவை நினைக்க வைக்கும்.

அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ச்சியாக ஒலியலைகளில்
பவனி வந்து கொண்டிருக்கின்ற எனக்குக் கிடைத்திட்ட வெற்றிகளும்,
விருதுகளும் நுண்கலை வித்தகன் என்றிருந்தார் சானா தம் திருவடி-
களுக்கே சமர்ப்பணம்.

திருமதி. ராஜேஸ்வரி சண்முகம்.
சானாவின் பாசறையில் வளர்ந்த பிரபல நாடக நடிகை.
மூத்த ஒலிபரப்பாளர்.

சானா+ பரியாரி பரமர் _____

சாகாவரம் பெற்ற கலைஞன் "சானா"

இலங்கை வானொலியின் முதல் நாடகத் தயாரிப்பாளரும், இலங்கைத் தமிழ் நாடகத்துறைக்கு, குறிப்பாக வானொலி நாடகத்துறைக்கு முன்னோடியுமான "சானா" என்ற கலாஜோதி எஸ். சண்முகநாதன் அவர்கள், சிறிது காலத்திற்கு முன்னர் - தான் வானொலி நாடகப் பகுதியினின்றும் ஓய்வு பெற்றார். ஆனால், இத்தனை சீக்கிரத்தில் இந்த உலக நாடக அரங்கினின்றும் ஓய்வு பெறுவார் என்று யாரும் நினைத்துக் கூடப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்.

"சானா" அவர்கள் நாடகத்துறையில் மாத்திரமன்றி, ஓவியம், இசை, போன்ற துறைகளிலும் வல்லவராக விளங்கினார்.

ஒரு கலைஞனிடம் இயற்கையாக அமைந்துள்ள திறமையை அறிந்து, தகுந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்து, அந்தக் கலைஞரின் ஆற்றலை வெளிக்கொணர்ந்து விடுவதில் 'சானா' திறமை பெற்றிருந்தார். உதாரணமாக, இன்று படிப்புத்துறையில், ரசிகர்களிடையே நன்மதிப்புப் பெற்றுள்ள ஒரு நடிகர் ஆரம்பத்தில் வானொலி நாடகத் தேர்வில் தோல்வியடைந்தவராக இருந்தும் அந்த நடிகரிடம் ஏதோ ஒரு வகையில் திறமையைக் கண்ட 'சானா' தனது நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரத்தைக் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்தி நடிக்க வைத்தார். நாடகம் நன்றாக அமைந்துவிட்டது. அதன் பின், அந்த நடிகர் தொடர்ந்து வானொலியிலும் மேடையிலும் புகழ்கூட்டினார். கலைஞனைப் படிப்பது என்பதும் ஒரு கலைதான். அந்தக் கலையிலும் தேர்ந்தவர்தான் 'சானா' அவர்கள். அப்படிப் படித்தும், படிப்பித்தும் கலைத்துறையில் 'சானா' அவர்கள் உருவாக்கி விட்டவர்கள், இன்றும் புகழேணியின் உச்சியிலே இருக்கிறார்கள். இத்தனை சிறப்புக்கும் காரணம் அவர் கொண்டிருந்த கண்டிப்பும், கட்டுப்பாடும், நேர்மையும் தான். இன்று, தென் இந்திய தமிழ்ச் சினிமா உலகத்தில் முன்னணி இயக்குநராக விளங்கும் பாலு மகேந்திரா அவர்கள் கூட, 'சானா' வின் நாடகங்களில் நடித்தவர்தான். அப்போது

'பாலா மகேந்திரன்' என்ற பெயரில் நாடகங்களில் பங்குபற்றினார்.

வானொலி நாடகங்கள், மேடை நாடகங்கள் இவை இரண்டுமே ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டவை. இவை இரண்டினதும் கலை நுணுக்கங்களை தொழில் நுட்பவியல்களை, இரு வேறுபட்ட ரசிகர்களையும் வசீகரிக்கும் இரகசியத்தை அவர் தெரிந்து வைத்திருந்தார். அதனால், வானொலி நாடகங்களைப் போலவே மேடை நாடகங்களும் ரசிகர்களின் அமோக வரவேற்பைப் பெற்றன.

இவரது புகழ் பெற்ற நாடகங்களில், "லண்டன் கந்தையா" முதன்மையானது. இவர் தான் "சானா" என்று அறிமுகப்படுத்துவதை விட இவர்தான் "லண்டன் கந்தையா" என்று அறிமுகப்படுத்தும் அளவுக்கு அவருக்குப் புகழ் தேடிக் கொடுத்தது. அந்த நகைச்சுவை நாடகம் அதில் இடம்பெற்ற நந்தனார் கதா காலட்சேபம் ரசிகர்களின் ஏகோபித்த பாராட்டைப் பெற்றது. அதைச் 'சானா' அவர்களே எழுதித் தயாரித்திருந்தார். நந்தனார் நாடகத்தில் வரும் பாடல்களை அப்படியே ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து, தமிழில் எந்த ராகத்தில் அந்தப் பாடல்கள் பாடப்பட்டதோ அதே போன்று ஆங்கிலத்திலும் பாடி சபையோரை வயிறு குலுங்கச் சிரிக்கவைத்த காட்சியை இப்போது நினைக்கும்போது, நம் இதயம் குமுறிக் குலங்குகிறது.

வானொலி நாடகங்களை அவர் நெறிப்படுத்தும் முறையே அலாதி-தான். குறிப்பிட்ட நாடகப்பிரதியை சம்பந்தப்பட்ட கலைஞர்களுக்கு இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பே அவரவர் பாத்திரம் குறிப்பிட்டு அனுப்பிவைத்துவிடுவார். ஒத்திகை ஒலிப்பதிவு, ஒலிப்பரப்பு ஆகியவிவரங்கள், நேரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். கலைஞர்கள் வரவேண்டிய நேரத்திற்கு 15 நிமிடங்கள் முன்னதாக, வரவேற்பு மண்டபத்தில் வந்து இருந்துவிடுவார். ஒவ்வொருவராக வந்து சேர்ச் சேர மணிக்கூட்டையும் ஒவ்வொருதரம் பார்த்துக் கொள்வார். குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு 5 நிமிடங்கள் இருக்கும்போது வாசலுக்கே வந்து நின்று விடுவார். அதற்குள் எல்லோரும் வந்து விடுவார்கள். இந்த நேரத்திற்கும் பிந்தி வருபவர்களுக்காகக் காத்து நிற்க மாட்டார். நேராகத் தனது இருப்பிடத்திற்குச் சென்று ஒத்திகை ஆரம்பித்து விடுவார். யாராவது ஒருவர் பிந்தி வரநேர்ந்தால் அது முதற் தடவையாக இருந்தால், நகைச்சுவையோடு இப்படிக்கூறுவார்:- "தம்பி" இது ரேடியோ புரோகிராம், தெரியுமே! 7 மணிக்கு ஒலிப்பரப்பு வேண்டிய நாடகத்தை உமக்காக 730 மணிக்கு ஒலிப்பரப்பு ஏலாது. இந்த இடத்திலே நேரத்திற்கு நிக்கவேணும். அப்படிவாறது கஷ்டமென்றால் நடிக்கிற ஆசையை விட்டுவிடவேணும்

"என்று சிரித்துக்கொண்டே சொல்வார். இரண்டாவது முறையாகவும் பிந்திவருவாரே யானால் அவரது கதாபாத்திரத்தையே எடுத்து விட்டு நாடகப்பிரதியை நாடகத்தின் முக்கிய கருத்துச் சிறிதும் மாறாமல் வெட்டிக் சுருக்குவதில் சானாவுக்கு நிகர் சானாவே தான்.

சிலர் ஒத்திகையின்போது ஒரு விதமாகச் செய்து விட்டு ஒலிபரப்பாகும் நேரத்தில், அவசரமாகவோ, அல்லது ஆறுதலாகவோ செய்து விடுவார்கள். அப்படியான நேரங்களில், கட்டுப்பாட்டு அறையிலிருந்து காட்டும் சைகைகளை நடிகர்கள் அவதானித்து அதன்படி நடப்பார்கள். சரியான நேரத்திற்கு நாடகத்தை முடித்து சரியான நேரத்திற்கு அறிவிப்பாளருடன் முடிவு அறிவித்தலுக்கு குறி இசையைப்போட்டுக் கொடுக்கும் அந்த நேரக்கணக்கீடு முறை எவரிடமும் காண முடியாத ஒரு திறமை. வானொலி நாடகங்கள் என்றதும் எல்லோர் மனதிலும் நினைவுக்கு வருபவர் சானா அவர்கள் - தான். வானொலி நாடகங்கள் வாழும் வரை சானாவும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார்.

விசாலாட்சி ஹமீட்

காற்றலையில் கலைபடைத்த சாதனையாளர் சானா

பெயரில் முதல் எழுத்தையே தன்முகவரியாக்கிய, மூத்த கலைஞர். வானொலிக்கலையின் பலதுறைகளுக்கு முன்னோடி. வானொலி நாடகத்துறையின் முதல்வர். வர்த்தக ஒலிபரப்புத் தமிழ்ப்பிரிவின் முதலாவது கட்டுப்பாட்டாளர்.

சிறுவர் மலரில் ஆரம்பித்து, வானொலி நாடகக் கலைஞனாகத் தெரிவாகும் வரை, சானா அவர்களை, முகமறியாத லண்டன் கந்தையா வாகவே நான் அறிந்திருந்தேன். அந்நாடகத்தொடரில் அவர் அடிக்கடி உதிர்க்கும் மை கோஸ்ட் என்ற சொற்றொடர் நம்மத்தியில் மிகப்பிரபலம். சிறுவர் மலரில் ஒலிபரப்பாகிவந்த பச்சைமலைத் தீவு தொடர் நாடகத்தில், என்னோடு சமகாலத்தில் பற்குபற்றி வந்த சகோதரி, சுமதியின் தந்தை சண்முகநாதனே, இந்த லண்டன் கந்தையா என்பதை நீண்டநாள் கழித்தே அறிந்தேன். இளைஞர்மன்றத்தைக் கடந்து, சன்மானம் பெறும், வானொலி நாடகக்கலைஞனாகத் தெரிவான பின்னர்தான், அவரை முதன் முதலாக நேரில் சந்தித்தேன். எல்லா நிகழ்ச்சிகளுமே, நேரடி ஒலிபரப்பு என்றிருந்த காலம் அது. அனைத்தும் மிகத்துல்லியமாக நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்பதால், இரண்டு திங்கள் ஒத்திகை பார்க்கப்படுவது வழக்கம். சானா மிகக் கண்டிப்பானவர், காலந்தவறாமை, செய்யுந்தொழிலில் அவதானம் இவற்றில் பிடிவாதப் போக்குள்ளவர். உன்னைப் படாத பாடுபடுத்தப் போகிறார், என்றெல்லாம் பயமுறுத்தி வைத்திருந்தார்கள் என் தோழர்கள். இளங்கன்று பயமறியாத, பருவம். குறும்பும் விளையாட்டுக்குணமும் கொஞ்சம் அதிகம். ஆனால், அவரது முதல் பார்வையே என்னைக் கட்டிப்போட்டுப் பெட்டிப் பாம்பாக்கிவிட்டது. நாளடைவில், எனது குரலில் இருந்த முதிர்ச்சி, காரணமாக வயதுக்கு மீறிய பல பாத்திரங்களைக் கூட என்னை நம்பி ஒப்படைத்தார்.

அவரிடமிருந்து பாராட்டுப்பெறுவது என்பது மிக அபூர்வம். நாம் சிறப்பாகச் செய்தோம் என்பதை அவர் அணிந்திருக்கும் மூக்கு-கண்ணாடியைத் தாழ்த்திப் பார்க்கும் விழிகளின் தரிசனத்திலும், ஒருசின்னத் தலையாட்டலிலும் புரிந்துகொள்ளலாம். மெய்மறந்து பாராட்டவேண்டும் என்று தோன்றினால் மட்டுமே, கலையகத்திலிருந்து வெளியில் வரும்போது பக்கத்தில் வந்து முதுகில் செல்லமாகத் தட்டுவார். அதுபோதும், பலமுறை முதுகில் தட்டுப் பெற்ற பெருமை எனக்குமுண்டு. எத்தனையோ நாடகங்கள், அவரது நெறியாள்கையில், அத்தனை நாடகப்பிரதிகளும் சிகப்புப்பென்சிலால் கோடிட்டு அளந்து, நீலநிறப் பென்சிலால் சப்தஜாலங்கள் குறித்து, கறுப்புப் பென்சிலால் நீக்க வேண்டியதை நீக்கிக், காலப்பிரமாணத்தைக் கணித்து, ஒத்திகைக்கும் ஒலிபரப்புக்கும் கடுகளவும் வித்தியாசமின்றி தயாரிக்கும் பக்குவமிருக்கிறதே, அது வரலாறுகளில் மட்டும் நாம் கேள்விப்படும் குருகுலத்துக்கு, ஒப்பானது.

பின்னாளில், பகுதிநேர அறிவிப்பாளராகத் தெரிவாகி, வர்த்தக ஒலிபரப்புப் பகுதிக்குச் சென்றால், அங்கே கட்டுப்பாட்டாளராக நாம் சந்தித்ததும், திரு. சண்முகநாதன் அவர்களைத்தான். ஆறுமாத காலப்பயிற்சியின் போது, அவர்காட்டிய கட்டுப்பாடும், அதேவேளை கண்ணியத்தோடு நடத்திய விதமுமே, ஒலிபரப்புத்துறையில் நாம் கடைப்பிடிக்கும் காலம் தவறாமே, செய்வன திருந்தச்செய்யும் அக்கறை போன்றவற்றுக்கு அத்திவாரமாய் அமைந்தன.

தமிழ் மேடைநாடகத்துறையில் தென்னிந்திய சினிமாக்களின் தாக்கம் பரவியிருந்த கொழும்பு மேடைகளிலே, தனது நாடகத்தின் மூலம் தனித்துவத்தைக்காட்டிவர். ஏற்கனவே திரைப்படத்துறையில் இவருக்கிருந்த அனுபவம் இலங்கையின் திரைப்படத்துறையிலும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பினை வழங்க வைத்தது. டாக்சி டிறைவர் திரைப்படத்திலே, மேடை நாடகத்தினின்றும் வேறுபட்ட இவரது பண்பட்ட நடிப்புத்திறனைக் காணமுடிந்தது.

ஒரு எழுத்தாளரின் மிகச் சாதாரண படைப்பைக்கூட அச்சுவாக-னத்தில் ஏற்றிவிட்டால், அவரைப்பற்றி புதிய தலைமுறையினரும் தெரிந்துகொள்ளும் வகையில் மீட்டியெடுக்கலாம். ஆனால், காற்றில் கலைபடைக்கும் கலைஞர்களோ, காலவெள்ளத்தால், மறக்கப்பட்டவர்களாய் ஆவது துரப்பாக்கியமே. ஆயினும், அபூர்வமாக நாம் மதித்துப் போற்றும் ஒலிபரப்புத்துறை முன்னோடிகளின் நினைவுக-

ளையும், பெருமைகளையும், எழுத்துவடிவில் பதித்து வெளியிட்டுப் பகிர்ந்து கொள்ளும் இம்முயற்சி ஒரு காலச்சவடு போன்றது. பெரியவர் சானாவின் வாரிசுகள் இன்று அவர்பெயருக்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் பல்வேறு நாடுகளில் பல்வேறு ஊடகத்துறை சார்ந்து, பங்களிப்புகளை வழங்கி வருவதை நாம் அறிவோம். இத் தலைமுறைகளின் பணி, மேலும் தொடரட்டும், தமிழுக்கும் தமிழ் மொழி சார்ந்த பண்பாட்டுக் கோலங்களுக்கும் சானாவின் பரம்பரை தொடர்ந்து தொண்டாற்றும் திறன்பெற எல்லோருக்கும் பொதுவான இறையை வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.

அன்புடன்.

B.H. அப்துல் ஹமீத்

(சானா காலத்தில் நடிகராகத் தெரிவாகிப் பின்னர். உலக அறிவிப்பாளர் என்ற ஸ்தானத்தை எட்டிப் பிடித்துத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருப்பவர்.)

“சானா”

“சானா” எனும் நாமம் இலங்கை வானொலிக் கலைஞர்களின் மறக்க முடியாத பெயர். நான் மத்தாப்பு நாடகத் தேர்வில் சித்தி அடைந்த பின் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை நடிப்பதற்கு அழைத்து இருந்தார்கள். நண்பர்கள் அனைவரும் கூறினார்கள், சானா அழைத்திருக்கிறபடியால் நேரத்துக்குப் போ அல்லாவிடில் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் திரும்புவாய் என்றார்கள். அன்று 3 கலைஞர்கள் நேரத்துக்கு வரவில்லை, ஆதலால், எனக்கு மத்தாப்பு நாடகத்தில் முழுமையான 3 பாத்திரங்கள் அன்று கிடைத்தது. ரசிகர்களின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றேன். வானொலி நாடக ஒத்திகையின் போது, சானா சிரமப்பட்டுச் சொல்லிக் கொடுக்க மாட்டார். நீங்கள் விரும்பிய மாதிரி நடியுங்கள் என்று கூறிவிட்டு அதில் நல்லதை ஏற்று அதையே நடிக்கும்படி கூறுவார். நடிப்பில் ஆர்வம் உள்ள எனக்கு சானாவின் இலண்டன் கந்தையா “நாடகம் பார்க்கச் சென்று 5 முறை டிக்கெட் கிடைக்காமல் திரும்பினேன். அன்று முதல் எனக்கும், ஒரு ஆர்வம் இலண்டன் கந்தையா போன்ற ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்ற வேண்டும், வெற்றிபெற வேண்டும் என்று. நான் சானாவின் “நாடகம் பார்க்கச் சென்று டிக்கெட் இல்லாமல் திரும்பியது அவருக்குத் தெரியும். எங்களூடைய புறோக்கர் கந்தையா நாடகத்திற்குத் தலைமை தாங்க வந்த அவர் மேடையில் ராம்தாஸ் இலண்டன் கந்தையா நாடகம் பார்க்க வந்து டிக்கெட் இல்லாமல் திரும்பி இருக்கிறார், இன்று புறோக்கர் கந்தையா நாடகத்துக்கு ஏராளமானோர் டிக்கெட் கிடைக்காமல் திரும்பி இருக்கிறார்கள். அது எனக்கு பெருமையாக இருக்கிறது என்று கூறினார்.

சானாவின் நாடகத்திற்கும் எனது நாடகத்துக்கும் மிக நெருங்கிய பொருத்தம் உண்டு. அவரது நாடகத்தில் காசிம் காக்கா, இலண்டன் கந்தையா, பண்டா போன்ற பாத்திரங்களைப் போல, என் நாடகத்தில் மரிக்கார், அப்புக்குட்டி, உபாலி போன்ற பாத்திரங்கள் மேடையேறின.

எஸ். ராம்தாஸ்

மரிக்கார் ராம்தாஸ்.

(சானாவின் பாசறையில் வளர்ந்து கொடி கட்டிப் பறந்தவர்).

வானொலி வரலாற்றில் மகுடம் பதித்தவர் "சானா"

இலங்கை வானொலியென்றதும், "சானா" என்று செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட, திரு. சண்முகநாதனைத் தெரியாதவர்கள் எவருமே உலகத் தமிழர்கள் மத்தியில் இருந்திருக்கவே முடியாது எனலாம். கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயாவின் வழிவந்த இவர், தமிழுக்கும், தமிழ் நாடகங்களுக்கும் உயிர் கொடுத்தவர் என்றால், அது மிகையாகாது கடமை, கட்டுப்பாடு, நேரம் தவறாமையென்பது, இவரது தாரக மந்திரங்களில் முக்கிய இடம் பெற்றதனால் - தான், வானொலி வரலாறு என்று வந்ததும், இவர் பெயர் அங்கு முத்திரை பதித்து நிற்கின்றது.

தமிழைத் தமிழாகப் பேச வேண்டுமென்பார். இவரது முக்கிய குறிக்கோள் நாடகங்களின் பிரதியாக்கத்திலிருந்து, அது ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டு காற்றலைகளில் ஒலிபரப்பாகும் வரை - இந்தச் "சானா" என்ற நாடகத் தயாரிப்பாளர் - பம்பரம் போன்று சுழன்று வருவதை நீங்கள் அவதானிக்கலாம். பிரதிகளுக்குக்கேற்ற நடிகர்களைத் தெரிவு செய்வதிலிருந்து, அந்த நாடகத்துக்கு உயிருட்டும் இசை வடிவங்களைத் தெரிவு செய்து, ஒரு கல்லூரி மாணவன் பரீட்சைக்குத் தயாராவது போன்று காணப்படுவார். நாடகங்கள் ஒலிப்பதிவு செய்யப்படுவதற்கு முன்பு அதற்குரிய ஒத்திகைகளில் மிகவும் கவனம் செலுத்தும் ஒரு கடமை தவறாத தயாரிப்பாளர் இவராகத்தான் இருக்க முடியும்.

ஒத்திகை நேரத்தில், தயார் செய்யப்படும், பிரதிகளிலிருக்கும் வசனங்களுக்குக் கூடுதலாக ஒரு வார்த்தைப் பிரயோகம் தன்னும் ஒலிப்பதிவு செய்யப்படும் நேரத்தில் எந்த ஒரு சிறந்த நடிகராலும் பேசப்பட்டாலும் உடனே ஒலிப்பதிவை நிறுத்தி, கலைக்கூடத்துக்குள் நுழைந்து கண்டிக்கும், முதல் மனிதர் "சானா" வாகத்தான் இருக்க முடியும். கண்டிப்புடன், கனிவும் நிறைந்த இந்த மனிதரின் வெற்றிக்குக் காரணம் இவைகள் தான்.

இலங்கை வானொலியில் இவரிடம் பயிற்சி பெற்ற, நடிகர்கள், அறி-
விப்பாளர், தயாரிப்பாளர்கள், நடிகைகள் பலர், இன்று புலம் பெயர் நாட்டில்
கூட இவர் புகழ் பரப்பி, ஊடகங்களில் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

இவரால் தயாரிக்கப்பட்டு, காற்றலைகளில் ஒலிபரப்பாகிய, நாடகங்கள்
நகைச்சுவையாகட்டும், நவரசமாகட்டும், சரித்திரங்களாகட்டும் இன்றும்,
பேசப்படுவதற்குக் காரணம், இவரது அளப்பரிய ஈடுபாடும், சமூகநோக்கும்
தான்.

இந்தச் சிறந்த ஒலிபரப்புத்துறை சார்ந்தவரின், ஒரு சிறு துரும்பு
மாணவனாக, நானும் பங்களிப்புச் செய்யும் பாக்கியத்தை வழங்கிய -
எல்லோருக்கும் பொதுவான இறைவனுக்கு, இந்த நேரத்தில் நன்றி கூறக்
கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அவரது பாதையில் பயணித்து, அவர் கட்டுப்பாட்டில் வளர்ந்து,
நாடகங்களுக்குரிய நெளிவு, சழிவுகளைத் தெரிந்து கொண்டதனால்
தானோ, என்னமோ, இன்று மண்வாசனைக் கலைஞர் அப்புக்குட்டி
இராஜகோபாலன் என்ற அடைமொழியுடன், அவருக்குப் புகழ்சேர்க்கும்
வகையில், புலம் பெயர் வானொலிகளிலும், அரங்குகளிலும், எனது
பங்களிப்பையும் செய்து வருகின்றேன்.

இந்த மாபெரும் கலைஞன், நாடகத் தயாரிப்புக்களோடும் மட்டும் நின்று
விடவில்லை. இவர் ஒரு தலை சிறந்த கலைஞன்; எந்தப் பாத்திரத்தையும்
அதற்கு உயிர் கொடுத்து வளர்த்து விட்ட அற்புதமானவர்.

அந்த நாட்களில் "இலண்டன் கந்தையா" என்ற நாடகத்தின் மூலம்
இலங்கையின் மூலை முடுக்கெல்லாம் புகழாரம் சூட்டப்பட்டவர். இந்தக்
கலைஞன், மறைந்து விட்டாலும், கலைஞர்களோடு இன்றும் வாழ்ந்து
கொண்டிருக்கின்றார். அவர் நினைவுகள் எங்கள் உயிருள்ளவரை
நீடித்திருக்கும், இன்று அவரது 25வது நினைவுதினம் - "சானா" என்ற
சண்முகநாதன் ஒரு பன்முக சாதனையாளன் மட்டுமல்ல; வானொலி
வரலாற்றில் மகுடம் பதித்து, ஒரு மறக்க முடியாத பதிவையும் விட்டுச்
சென்றவர் என்று கூறி விடைபெறுவது,

உங்கள் அன்பு மண்வாசனைக் கலைஞர்,

அப்புக்குட்டி இராஜகோபாலன்

(சானாவினால் உருவாக்கப்பட்ட திறமையான நாடக நடிகர்
பிரான்ஸ் நாட்டிலிருந்து)

“சானா”

சண்முகநாதன் என்ற பெயரளவில் "சானா" என்ற பெயரே அவருக்கு நிலைத்துவிட்டது. இலங்கை வானொலி நாடகத்தின் தந்தை அவர். லண்டன் BBC யில் வானொலி நாடகப் பயிற்சி பெற்றவர். வானொலி நாடகத்தை தனது மூச்சாகப் பெற்றவர். அத்துடன், அவருக்குப் பல ஆளுமைகள் இருந்தன. அவர் மேடை நாடகங்களையும் தயாரித்தவர். Barnardshaw நாடகங்களை எல்லாம் கரைத்துக்குடித்தவர். Shaw வின் நாடகமொன்றை மொழிபெயர்த்து பதியூர்ராணி என்ற பெயரில் மேடையேற்றியவர். அதில் எனக்கும் துளி அளவில் பங்கு உண்டு. அதாவது, அந்த நாடகத்தை Type பண்ணிக்கொடுத்தவன் நான் தான். அத்துடன், வேறு ஒரு நாடகத்தையும் Type பண்ணிய நிறைவு. ஆனால், அது இப்போது ஞாபகத்தில் இல்லை.

"சானா" அவர்கள் ஒரு தலை சிறந்த ஓவியர் என்பது பலருக்குத் தெரியாது. இப்போது, தமிழ் நாட்டின் திரைப்பட உலகில் கொடி கட்டிப் பறக்கும் பாலு மகேந்திரா அவர்கள் இலங்கையில் இருக்கும் போது அவரது பெயர் பாலா மகேந்திரன்; அவரும் அவரது நண்பர் அருள் மொழித்தோழன் அவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு தரமான, இலக்கியத் தரம் வாய்ந்த ஒரு பத்திரிகையை மாதாந்தம் வெளியிடத் தீர்மானித்தார்கள். அதற்குத் தேனருவி என்று பெயரும் சூட்டினார்கள். அதன் அட்டையை மூவர்ண ஓவியமாக வெளியிடத் தீர்மானித்தார்கள். அதற்கு மூவர்ண அட்டைப்படம் வரைந்து கொடுத்தவர் "சானா" அவர்கள். சஞ்சிகை வெளியிடத் தொடங்கிய நாள் முதல் அது நிறுத்தப்படும் வரை, மாதா மாதம் மூவர்ண அட்டைப்படம் வரைந்து கொடுத்தவர் "சானா" அவர்களே.

அந்தக் காலத்தில் கலைஞர்கள் என்றால் அவர்கள் குடிப்பவர்களாகவே இருக்க வேண்டும் என்று எனக்கொரு எண்ணம் இருந்தது.

அன்றைய கலைஞர்கள் அநேகம் பேர் குடிப்பவர்களாகவே இருந்தார்கள். எங்கே, கலைஞன் என்று காட்டிக் கொள்வதற்காகவே நானும் குடித்துவந்தேன். அந்த வகையில், "சானா" அவர்களும் குடிப்பவர் என்று தெரிந்தும், அவரும் ஒரு மகா கலைஞராக இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்தேன். அது சரியாகவே இருந்தது. அத்துடன் குடிப்பது பற்றி அவரிடமிருந்து ஒரு சரியான பாடத்தையும் கற்றுக், கொண்டேன். "சானா" அவர்கள், என்றுமே நாடகத் தயாரிப்பின் போது குடித்து விட்டு வருவதில்லை. அது மட்டுமா? அத்தகைய தலைசிறந்த நடிகர்கள் சிற்சில வேளைகளில் குடித்துவிட்டு நடிப்பதற்கு வருவார்கள். உதாரணமாக T.S பிச்சையப்பா, மார்க்கண்டு போன்றவர்கள் எப்போதாவது குடித்துவிட்டு வருவார்கள். அவர்களை "சானா" அவர்கள் சும்மா விட்டுவிட மாட்டார். ஆறுமாதங்களுக்கு அவர்களை நாடகத்தில் போடாமல் தண்டனை வழங்கிவிடுவார். நாடகத் தயாரிப்பின் போது சாராயம் குடித்துவிட்டு வரக்கூடாது என்பதை "சானா" அவர்களிடமிருந்து தான் நான் கற்றேன். எனது வாழ்க்கையில் அது ஒரு சிறந்த பாடமாகவே அமைந்தது. குடிப்பதற்கும் ஒரு தகுதி வேண்டும் என்பது எனக்கு அன்று தோன்றியது. இன்றும் அதுவே இருக்கிறது. ஒரு கலைஞன் தனது அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை விட்டு நீண்ட நேரம் தனது கலாபூர்வமான வாழ்க்கைக்குள் சென்று வருவது எல்லாக் கலைஞர்களுக்கும் தேவையான ஒன்று. இதனால், தான் பெரிய கலைஞர்கள் குடிப்பதைக் கைக்கொள்கிறார்கள் என்பது என் எண்ணம்.

"சானா" அவர்களின் காலத்தில், இன்று போல் Tape புழக்கத்தில் இருக்கவில்லை. நாடகம் ஒன்று அரைமணிநேரமாகும். அரைமணி நேரத்தைவிடக்கூடாமலும் குறையாமலும் இருக்க வேண்டும். அவர் ஒவ்வொரு பக்கமாக Stop Watch ஐ வைத்துக்கொண்டு நேரத்தை அளப்பார். அறைநேரடி ஒலிபரப்பே (Live Broadcast) இருந்த படியால் ஒத்திகை இரண்டு நாட்கள் நடைபெறும். "சானா" அவர்கள் மிகவும் பொறுமையாக இதை நடத்துவார்.

"சானா" அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதே ஒரு இன்பமான நிகழ்ச்சி. சிரித்தமுகத்துடனே பேசுவார். இடையில் நகைச்சுவை ஆங்காங்கே வெளிப்படும். "சானா" அவர்களைப் பற்றி எழுதுவது என்றால் ஒரு புத்தகமே எழுதி விடலாம். யாராவது துணிந்து அவர் வாழ்க்கையைப் புத்தகமாக எழுதினால் நன்றாகவே இருக்கும்.

ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன்.

இ.ஓ. கூட்டுத்தாபன முன்னாள் நாடகத் தயாரிப்பாளர்.

“சானா” வும் நானும்

ரொறிங்கரன் சதுக்க வானொலியில் கால் பதிக்கிறேன். அங்கு சென்ற நோக்கம், என் அபிமான அறிவிப்பாளர் எஸ். குஞ்சிதபாதத்தைச் சந்திப்பதற்காக. "கொறிடோரில்" இருவர். யாரென்று தெரியவில்லை. பின்னர் அறிந்தேன். அவர்கள் பெரிய 'புள்ளிகள்' என்று. ஒருவர் "சானா" எனப்படும் எஸ். சண்முநாதன் அவர்கள்; மற்றவர், 'ரேடியோ மாமா' என்ற எஸ். சரவணமுத்து. இருவரின் குரல்களையும் "விதானையார் வீட்டில்", "கொழும்பிலே கந்தையா ஆகிய வானொலி நாடகங்களில் கேட்டிருக்கிறேன். இது "சானா" வை இன்னாரென்றும், அவர் தோற்றம் எப்படியிருக்கும் என்றும் முதற் தடவையாக அறிந்தமை.

பின்னர், வானொலி நாடக நடிகர் தேர்வு நடந்தபோது, பள்ளிக்கூட மாணவனாகவிருந்த நானும் விண்ணப்பித்திருந்தேன். "சானா" அவர்கள் தான் முதலாவது கலையகத்துக்கு என்னை அழைத்துச் சென்றார். அசோகச் சக்கரவர்த்தி பற்றிய நாடகப் பிரதிகில் அசோகன் பேசுவதாக இருந்த பகுதியைப் பேசி நடத்துக் காட்டுமாறு பணிக்கப்பட்டேன். முடிந்தவரை சிறப்பாக நடத்துப்பேச முற்பட்டேன். ஆயினும், நான் தெரிவு செய்யப்படவில்லை. நீதிபதிகளுள் ஒருவர், மறைந்த ஒலிபரப்பு முன்னோடி சோ. சிவபாதசந்தரம்.

இலங்கை வானொலி தேசிய சேவையில் புத்தகத் திரைப்படத் திறனாய்வுகளை 1960 களில் வாராவாரம் செய்து வந்தேன். இவற்றிற்குப் பொறுப்பாக அருள் தியாகராஜா இருந்து வந்தார். "சானா" நாடகத்துறைப் பொறுப்பாளர்; எனது ஒலிபரப்புகளைப் பாராட்டிப் பேசினார். சானா தமது இந்தியக் கலைப் பயிற்சிகள், எழுத்து அனுபவங்களை எடுத்துக் கூறினார். திரைப்படம் சம்பந்தமாகவும் அவருக்கு அனுபவம் இருந்தது. ஈழத்து "ஈழகேசரி", "மறுமலர்ச்சி" ஏடுகளிலும் அவர் சம்பந்தப்பட்டிருந்தார். அவர் எழுத்து அனுபவங்கள் தொடர்பாக என்னுடன் உரையாடிய வேளையில், அவர் நயமாக

என்னுடன் பேசிய முறையைப் பார்த்த பொழுது அவர், என்னை மரியாதையுடன் அணுகுகிறார் என்று தான் நான் பொருள் கொண்டேன்.

"பரியாறி பரமர்" என்ற ஒரு நகைச்சுவைப் புத்தகத்தை "சானா" வெளியிட்டார், 'ரெயின்போ' பிரசுரம். வானொலியில் அதனை மதிப்பிட்டேன்.

1966 ஏப்ரல் மாதம் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் வர்த்தக சேவையில் பகுதிநேர அறிவிப்பாளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். அறிவிப்பாளர்களுக்குப் பொறுப்பான நிகழ்ச்சி அமைப்பாளராக "சானா" அவர்கள் பணிபுரிந்தார்கள். அவரே 'றொஸ்ரர்' போடுவார். நான் அரசாங்க அலுவலகம் ஒன்றில் (IASC) தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாளராகப் பதவி வகித்ததால், 'போயா தினங்களில் மாத்திரமே எனக்கு "அறிவிக்கும்" சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

ஒலிபரப்புச் சம்பந்தமான சில அறிவுரைகளை ஒரு நண்பன்போல எடுத்துக்கூறுவார். அதிகமாக ஆங்கிலத்தில் தான் என்னுடன் உரையாடுவார். இவருடைய மகள் சுமதி, என்னை 'பேயிக்குரலோன்' என்று பட்டம் சூட்டிசக அறிவிப்பாளர்களிடையே அப்பட்டத்தைப் பரப்பி விட்டார். நான் கவலைப்படவில்லை. என் குரல் அப்போ அப்படித் தானிருந்தது போலும்

"சானா" ஒரு சில மேடை நாடகங்களையும் நெறிப்படுத்தியிருந்தார். "சவப்பெட்டி" அத்தகைய நாடகங்களுள் ஒன்று. அதனை நான் பார்க்க முடியாது போயிற்று.

"சானா" அவர்கள், ஒலிபரப்புத்துறைக்குப் பெரும் பங்காற்றியவர். நிர்வாகி, தயாரிப்பாளர், நாடகப் பிரதி எழுத்தாளர், நடிகர், ஒலிபரப்பாளர், எழுத்தாளர், ஓவியர், மேடையலங்காரப் பரிச்சயமும் கொண்டவர், கறாரான நெறியாளர், அன்புள்ளம் கொண்டவர், என்பன வெல்லாம் இன்றைய இளையோர் அறிந்திருக்காவிட்டாலும், அவரையறிந்தவர்களும், அவரால் நெறிப்படுத்தப்பட்டவர்களும் அவரை மறந்திருக்கவே மாட்டார்கள்.

சானாவின் மகள், மருமகன், மனைவி, மக்கள், பேரர்கள் அனைவரும் கலைக்கும்பத்தினர். சானாவின் ரத்தம் அவர்களில் ஓடுகிறது என்பது பொய்ப்பிக்கப்படவில்லை. வாழ்க அவர் நாமம்.

கே.எஸ். சிவகுமாரன்
நாடறிந்த ஒலிபரப்பாளர் விமர்சகர். எழுத்தாளர்.

இளைய தலைமுறையின் இதயம் கவர்ந்த சானா மாமா.

இலண்டன் பிபிசியில் பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு சானாமாமா நாடுதிரும்பியிருந்த வேளையில் தான் நான் அவரை முதன் முதலாகக் கண்டேன். நானோ அப்போது ஒலிபரப்பு வெறியினால் உந்தப்பட்ட கல்லூரி மாணவன். அவரோ ஒலிபரப்பின் இமயம். அவரது நடை உடை பாவனை பழக்க வழக்கங்கள் - கண்டிப்பு எல்லாமே எனக்குச் சற்று வித்தியாசமானவையாக அப்போதுபட்டன. இன்று, லண்டனில் 28 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த பிறகு, அவரை நினைத்துப் பார்க்கையில் அவை எல்லாம் பிரிட்டிஷ் வெள்ளை இன பழக்க வழக்கங்கள் என்பதை உணர்கிறேன்.

நான் அறிவிப்பாளராகத் தமிழ்ச்சேவையில் இணையும்போது சானாமாமா தமிழ் நாடகப்பகுதியின் தலைவராக இருந்தார். அப்போதைய தமிழ்ச்சேவை அதிகாரி - கலாநிதி கே.எஸ். நடராஜா என்ற தமிழ் அறிஞர். லீவில் போகும் போகெல்லாம் சானாமாமாவே தமிழ்ச்சேவையின் பதில் அதிகாரியாகக் கடமையாற்றுவது வழக்கம்.

எதையுமே விரைவாக முடித்துவிட்டு ஓடிவிட எண்ணும் என்னைப்போன்றவர்கள் சானாமாமா என்ற பதில் அதிகாரியின் கையில் பட்ட சித்திரவதைகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல!

யாராவது ஒரு பெரிய புள்ளியை நேரில் கண்டு எனது "கண்டதும் கேட்டதும்" செய்திச் சுருள் நிகழ்ச்சிக்குப் பேட்டிகாண, அல்லது அவரை நிலையத்தில் ஒலிப்பதிவுக்கு வரவழைக்க நான் விரும்பினால், அதிகாரியின் அனுமதி வேண்டும். இதைப்பெற சானாமாமாவிடம்; நான் போனால், "விமல், வெயார் இந்த பேப்பர் வேக்? Where is the paper Work?" கர்ஜிப்பார் அவரது முகம் சிவந்திருக்கும்.

"ஐயோ! பேட்டிக்கு என்னய்யா பேப்பர் வேக்?" என்று மனம் கேட்கும்! வாய் திறக்க மறுக்கும்! பல வருடங்களின் பின் நானே. வந்த பிறகு

எந்த ஒரு விடயமும் பதிவுகள் கடிதத்தில் அல்லது Computer ல் இல்லாமல் என்பதை அவர் வலியுறுத்துவதை உணர்ந்தேன். சானா மாமாவின் பிபிசி பயிற்சியின் மிளிர்ச்சி அது.

நாடு முழுவதுமே அவரது நாடகங்கள் பிரசித்தி பெற்றவை. நடிகர்கள் கலையகத்தில் நடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது சானா மாமா பிறிதொரு நிலையத்தில் தன் நாடகப்பிரதியுடன் ஒலிப்பதிவு யந்திரங்கள் மத்தியில் காணப்படும் அந்த நாடகப்பிரதியில் கறுத்தப் பேனாவின் குறிகள் இடப்பட்டிருக்கும். மிகப்பெரும் இருதய மாற்று அறுவைச்சிகிச்சை செய்யும் ஒரு மருத்துவ நிபுணர்போல சானா மாமா மிக மிக உன்னிப்பாகத் தன் வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பதைப் பார்த்து வியந்திருக்கிறேன். ஒலிப்பதிவு நடக்கும்போது யாருடனும் பேசமாட்டார். சிரிக்கமாட்டார்; மௌனம் ஆனால் நாய் குரைக்கும்; படலைதிறக்கும்; ரயில் வந்து நிற்கும். எல்லாம் அவர் இயக்கி ஒலிக்கிறது, தட்டுகளிலிருந்து!

நாடகமோ கடமையோ இல்லாத நேரங்களில், அவர் ஒரு பெரிய காமெடியின் பொங்கிப்பாயும் அவரது நகைச்சுவை ஊற்றில் நினைந்து மகிழ என்னைப்போன்ற பலர் அடங்கிய ஒரு கூட்டம் அவரை எப்போதும் சூழ்ந்து நிற்கும். தமது வாழ்வின் பெரும் பகுதியை இலங்கை வானொலியுடன் கழித்துவிட்ட, என்னைப் போன்ற பலருக்கு சானா மாமா ஒரு சகாப்தம்.

அவரது இனிய நினைவுகளை மீண்டும் மீட்க இக்கட்டுரையை எழுதும்படி என்னைக்கேட்ட அவரது புத்திரர் செல்வங்கள், சுமதி, அசோகன், அமலன், ராகுலன் அனைவர்க்கும் என் நன்றிகள்.

— விமல் சொக்கநாதன்

SANA

I have the great pleasure in sending this felicitation message for the book release on London Kandiah - Sana.

Whenever the name Kalajothi comes to my mind, I always remember two by that name. One is Sana and the other one is a community center in Jaffna. When Radio Ceylon established and broadcast its Tamil programs in the late fifties, Sana was one of the first who brought Tamil radio drama to the air. He was popularly known as London Kandiah through his radio drama. The program was such a hit that listeners would eagerly tune in without fail.

At a time when people were only used to visual drama, radio drama was a field which required a great deal of personal skill and talent in order to actively engage its listeners. London Kandiah's radio program's success was a milestone in the Tamil drama industry. His voice was heard in every nook and corner in Tamil speaking houses, not only in Sri Lanka but across the Park Strait, spread out to over sixty million Tamil listeners in Tamil Nadu as well.

His death in the late seventies was not only a blow to Radio Ceylon but also to the Tamil Radio Industry and its listeners. Kandiah's physical demise from this world is only in regards to Nature. But his name as London Kandiah, Sana and Kalajothi remains as long as Tamil is spoken in this world at large.

C.S. Poolokasingham
Consul General for Sri Lanka
Toronto, Canada.

"அன்பு சானா மாமா"

எங்கள் அன்புக்குப் பாத்திரமான சானாமாமா இறந்து 25 ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன, எல்லா எண்ணும்போது வியப்பாக இருக்கிறது. அவருடன் பழகிய கடந்த காலங்களை எண்ணிப்பார்க்கிறேன்.

இலங்கை வானொலியில் நான் கடமை ஆற்றும் போது, ஏற்கனவே சானாமாமா "லண்டன் கந்தையா" நாடகத்தில் லண்டன் கந்தையா ஆக நடித்துப் பேரும் புகழும் பெற்றவராக இருந்தார்.

இலங்கை வானொலியில் உரைச்சித்திரங்களிலோ, நாடகங்களிலோ பங்குபற்றுவதாக இருந்தால், முதலில் அவர்கள் நடத்தும் பரிசோதனையில் (Auditation Artists) சித்தி அடைந்தவராக இருக்கவேண்டும். அந்தவகையில், சானாமாமா நாடகத்தயாரிப்பாளராக இருந்தபோது, பல புகழ்பெற்ற கலைஞர்களோடு நானும் தெரிவு செய்யப்பட்டுப் புகுந்தேன். அது எனக்குப் பெருமைதான். அவரின் கண்காணிப்பில் பல நாடகங்கள் நடித்தேன்.

ஒரு முறை நாடக ஒத்திகையின் போது 5 நிமிடங்கள பிந்தி வனொலி நிலைய ஒத்திகைக் கூடத்தில் நுழைந்த எனக்கு "சானாமாமா" நாடகத்தில் அன்றைய தினம் என்னை நடிக்க அனுமதிக்கவில்லை. யார்தான் 5 நிமிடங்கள் பிந்தினாலும் எல்லோருக்கும் அதே கதிதான். சானாமாமா பழகுவதற்கு மிகவும் இனிமையானவர். ஆனால், வேலையில் மிகவும் கண்டிப்பானவர்.

இலங்கை வானொலியில் மட்டுமல்ல; இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட சுண்டுக்குளி சோமசேகரத்தின் "டிரைவர்" திரைப்படத்தில் நான் கதாநாயகியாக நடித்தபோது எனது தந்தையாக "சானாமாமா" தான் நடித்தார். அந்த நேரங்களிலும், மாமாவோடு அன்போடு பழகச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

அவரது 25வது நினைவுதினத்தில் அவரது, "பரியாரிபரமர்" புத்தக வெளியீட்டு விழாவில் எனக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தைத் தந்த அவரது பிள்ளைகளுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். மாமாவும் அவரது குடும்பத்தவர்களும், எனது பெற்றோர் குடும்பத்தவர்களும் அந்நாட்களில் அன்போடு பழகிவந்தோம். அதுமட்டுமல்ல; அவரின் அன்பு மகள் சுமதியும் நானும் ஒன்றாக அந்நாட்களில் இலங்கை வானொலியில் கடமை ஆற்றினோம்.

மீண்டும், சானாமாவோடும் அவரது குடும்பத்தவர்களோடும் பழகிய அந்த நாட்களை நினைவு கூர்ந்து பார்த்துப் பெருமைப்படுகின்றேன்.

என்றும் அன்புடன்,
யோகா தில்லைநாதன்.



50களில் ரேடியோ நாடகம் ஒலிபரப்பாகிறது.

நினைவில் பளிச்சிடும் மத்தாப்பு

சானா என்று செல்லப் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட அமரர் S. சண்முகநாதன் அவர்கள். இலங்கை வானொலியில் முதன் முதலாக, தமிழ் நாடகத்தயாரிப்பாளராக 1951 ஆம் ஆண்டு நியமிக்கப்பட்டார். இவர் வருகைக்கு முன் வானொலியில் எப்போதாவது ஒரு நாளைக்கு நாடகங்கள் ஒலிபரப்பாகின. அவை ரசிப்பதற்கு உகந்ததாயிருக்கவில்லை. சானா தயாரிக்கத் தொடங்கிய நாடகங்கள், முதல்த் தரமான ஒரு ஸ்தானத்தைப் பெறத் தொடங்கியது. காய்ந்து கிடந்த பூஞ்செடி துளிர்ந்து தழைத்து மொட்டு விட்டு மலர்ந்து மணம் பரப்பி, ரசிகர்களுக்கு ஓர் சிறந்த விருந்தாக அமைந்தது - இந்தப் பெருமை, நாடகத் தந்தை என்றும் அழைக்கப்பட்ட சானாவுக்கே உரியது.

இவர் 23 ஆண்டுகள் நாடகத் துறையில் இருந்தார் - நாடக நடிகர்களோடு மிக மிகக் கண்டிப்பாயிருந்தார் - இது அவருக்கு அவசியமும் கூட. அவர் கடமை ஆற்றிய காலங்களில் ஒலிபரப்பு நாடகங்கள் இருக்கவில்லை - குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் நாடகம் முடிந்தாக வேண்டும் - நாடகத்தைத் தயாரித்து முடிப்பதற்குக் கட்டுப்பாடும் ஒத்திகைகளும் தேவைப்பட்டன. அந்நாட்களில் நாடகங்கள் ஒலி நாடாவி-லல்லாமல் நேரடியாகவே ஒலிபரப்பப்பட்டன. - ஒரு நாடகத்தை ஒத்திகை பார்த்து ஒலிபரப்பாகும் வரை எவ்வளவோ பொறுதியைக் கையாள வேண்டிய நிலை, திருசண்முகநாதன் காலத்தில் இருந்தது. இதையெல்லாம் வெற்றி கொண்டு, நாடகங்களை வெகு சிறப்பாக ஒலிபரப்பி வந்த சானா அவர்களை எவ்வளவு புகழ்ந்தாலும் அது மிகையாகாது

ஒரு சித்திர வருடப் பிறப்பின்போது முதன் முதலாக இலங்கை வானொலி கேட்போர் கூடத்தில் 'Auditorium' கலை விழா நடந்தது. அப்பொழுது நான் வானொலியில் வீணை வாய்ப்பாட்டுக்கலைஞராக இருந்தேன். அந்நிகழ்ச்சியில் வாத்தியக் கோஷ்டியும் நடந்தது. அதில் நான் வீணை வாசித்தேன்.

திரு. சண்முகநாதனின் ஹாஸ்ய நாடகமும் நடைபெற்றது. அதில் சானாவும் நடித்தார். அன்று - தான் நான் அவரைக் கண்டேன். நிகழ்ச்சிகள் முடிந்தபின் அவரைக் கண்டு நானும் ஒரு வானொலி நாடகம் எழுதலாமா என்று அவரிடம் கேட்டேன். "ஓ தாராளமாக எழுதுங்கள் எழுதுங்கள்" என்று பச்சைக் கொடி காட்டிவிட்டார். நானும் 2 வராத்தில் 'காலச்சக்கரம்' என்று ஒரு நாடகம் எழுதி அனுப்பினேன். அடுத்தவாரமே, அது ஏற்கப்பட்டு விட்டது என்று கடிதம் வந்தது. காலச்சக்கரம் ஒலிபரப்பாகியது - பாராட்டையும் பெற்றது. எனக்கும் சூடுபிறந்து நாடகங்கள் எழுதிக்கொண்டிருந்தேன். பின் ஒரு துப்பறியும் தொடர் நாடகம் எழுதினாலென்ன என்று சானாவிடம் கேட்டு, "டாக்டர் ரஞ்சிதம்" என்ற துப்பறியும் நாடகத்தை 'கிருஷ்ணா' என்ற புனைபெயரில் எழுதினேன். அந்நாடகம் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

அதில் நடித்த "செவிட்டுச் செல்லையா" என்றவரை இறந்து போனதாகக் கதையை முடித்திருந்தேன். அதற்கு சானா செவிட்டுச் செல்லையா ஒரு நல்ல கதாபாத்திரம் அவரை இறக்காமல் விட்டுவைப்போம். இந்த நாடகம் அடுத்த வருடமும் தொடர்ந்து எழுதலாம், எழுதி வையுங்கள் என்றார். அது போலவே 3 வருடங்கள் டாக்டர் ரஞ்சிதம் என்ற துப்பறியும் நாடகம் ஆறு ஆறுமாதமாக 3 தரம் வானொலியில் ஒலிபரப்பாகியது. இதெல்லாம் எனக்குச் சானா தந்த ஊக்கம்; பிறகும் துப்பறியும் நாடகம் எழுதியுள்ளேன்.

அடுத்தது சானாவின் மத்தாப்பு என்ற ஹாஸ்ய வெடி நாடகங்கள். நான் மத்தாப்பு என்ற தொடரில் ஹாஸ்ய நாடகங்கள் தயாரிக்கப் போகிறேன். ஒரு 10 நிமிடத்திற்குள் தான் ஒவ்வொன்றும் நடைபெறும். முதல் நிகழ்ச்சியிலேயே நீங்கள் எழுதுங்கள், என்று அந்தப் பெருமையை எனக்குத் தந்தார். நானும் நிறைய ஹாஸ்ய வெடிகள் மத்தாப்புக்கு எழுதினேன். சில நாடகத்தில் பூனையும் வரவேண்டிய கட்டம். வானொலியில் என்றால் மியாவ் மியாவ் என்று ஒருவர் கத்திவிட்டால், பூனை வந்தது தெரிந்து விடும். மேடையில் அந்த நாடகத்துக்குச் சானா உண்மையாகவே ஒரு கறுத்தப் பூனைக்குட்டியைக் கொண்டு வரப்பண்ணி அது மேடையில் அங்குமிங்கும் ஓட நடிக்கர் அதைப்பிடிக்க முயற்சித்து திண்டாடியபோது நேயர்களின் சிரிப்பு மண்டபத்தை அதிர வைத்தது. - இப்படி அமளிப்படுத்தியவர் சானா.

சிறுவயதில் பையன்களாயிருந்தபோது யாழ்ப்பாணத்தில் படித்த நாட்களில் திரு சண்முகநாதனும் என் கணவரும் ஒன்றாக

வினையாடினர். நண்பர்களாக இருந்தவர்களாம். எங்களோடு ஒரு அருமையான குடும்ப நண்பராயிருந்தவர் சானா. அவரது மனைவி, மக்கள் வீட்டுக்கு வந்து போவார்கள். நாங்களும் அவர் வீட்டுக்குப் போவோம். சானாவுக்கு மஜிக் கூடத்தெரியும்.

ஒரு சமயம் எங்கள் வீட்டில் நடந்த ஒரு பிறந்த நாள் கொண்டாட்டத்திற்கு அவரும் வந்திருந்தார். அச்சமயம் மஜிக் ஷோ ஒன்று காட்டி எல்லோரையும் திகைக்கவும், சிரிக்கவும் வைத்தார். அவர் தொழிலைத் தெய்வமாக மதிக்கும் சிந்தனாவாதி. இவர் போல் இன்னொருவர் வருவது துர்லபம். என்று சொன்னாலும் மிகையாகாது. சிறந்த ஓவியர்: நகைச்சுவை எழுத்தாளர். ஹாஸ்யமிக்க கதா பிரசங்கங்கள் செய்வார். அற்புதமான தயாரிப்பாளர்; - அயராத உழைப்பாளி. அவரை அறிந்து கூடப்பழகியவர்களின் நினைவில் எப்போதும் மத்தாபபூவைப்போல் பளிச்சிடுவார் என்பதில் ஐயமில்லை - எழுத்துலகில் பிரவேசிக்க எனக்குத் தூண்டுகோல் தந்தவர். ஆண்டு பல சென்றாலும் திரு சண்முகநாதன் எம் நினைவில் ஒரு சுடர்.

பாலாம்பிகை நடராஜா

சானாவின் காலத்தில் தடம்பதித்த சிறந்த நாடக எழுத்தாளரும்.
குடும்ப நண்பரும். கொழும்பிலிருந்து.

“சானா”

1971ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன நேர்முகப் பரீட்சைக்கு வருமாறு அழைப்பு வந்து சேருகிறது. "தினபதி" ஆசிரிய பீடத்தில் பெற்ற செய்தித்துறை அனுபவம் என்னை ஒலிபரப்புடன் இணைத்துக் - கொள்ள வகை செய்கிறது. நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு உதவியாளர் பதவி. மும்மொழிச் சேவைகளுக்கும் பொதுவான பணி. ஜாதி, மத, இன வேறுபாடுகள் ஏதுமின்றி எல்லோரும் இனிய நண்பர்களாக விளங்கத் தொடங்குகிறார்கள். அக்குவைனாஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் பல்லின மாணவர்களுடனான பழக்கம், தவஸ நிறுவனத்தில் பன்மொழிப் பத்திரிகையாளருடனான நெருக்கம் என்பன S.L.B.C கலையகங்களில் எல்லோருடனும் இதமாகப் பழக வைத்தன. என்பத்து மூன்று பதம் பார்த்த கதை வேறு.

வேலை தவிர்ந்த நேரங்களில் கலையகங்களிலேயே எனது பொழுதுகள் போய்க்கொண்டிருந்தன. எந்தெந்தக் கலையகங்களில் என்னென்ன ஒலிப்பதிவுகள் இடம் பெறுகின்றன என்பதைக் காட்டும் அட்டவணையை கையில் வைத்துக் கொண்டு மாறிமாறி, அங்கு பிரசன்னமாகி விடுவேன். அவை ஒலிப்பதிவுகள் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதல்ல. சிங்களம், ஆங்கிலம், ஹிந்தி மொழியிலான ஒலிப்பதிவுகளும் என்னை வெகுவாகக் கவரவே செய்தன.

அன்றும் அப்படித்தான். பிற்பகல் நேரம். இரண்டாவது கலையகத்துக்கு அருகே உள்ள ஒத்திகை அறையிலே கலைஞர்கள் கூடியிருக்கிறார்கள். மேற்கு நாட்டவர் போல் செக்கச்செவேலென சிவந்திருந்த ஒருவர், அவர்களை நெறிப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கிறேன்.

வானொலி நாடகம் எவ்வாறு ஒலிப்பதிவாகிறது என்பதை இன்று பூரணமாகப் பார்த்து விடலாம் என எண்ணிக் கொண்டு அட்டவணையை நோட்டமிட்டேன். மாலை ஆறு மணிக்கு ஒலிப்பதிவு.

ஆங்கில வர்த்தக சேவையில் எனக்கான பணி இனி ஏழு மணிக்கு என்ற நிலையில், சுதந்திரமாக ஐந்தாம் இலக்கக் கலையகத்தினுள் ஆறு மணிக்கு நுழைந்து கொண்டேன். ஆரியவிமல் என்ற அற்புதமான கலைஞர் Console ஒலிப்பதிவு உதவியாளராக பணியில் முழுகியிருந்தார். நாடக ஒத்திகையை மீண்டும் மீண்டும் சளைக்காது களைக்காது நடத்தியவர். ஒலித்தட்டு சுழலும் Turntable அருகில் ஒலிக்குறிப்புத் தட்டுகள் சிலவற்றை ஒழுங்காக அடுக்கி வைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஒலிப்பதிவு நேரத்தில் ஏற்படும் வழமையான பரபரப்பு அங்கே நிலவத் தொடங்குகிறது.

தயாரிப்பாளரும், ஒலிப்பதிவு உதவியாளரும் Talk back ல் பேசிப்பேசி மறு அறையில் Mic முன்னே நின்ற கலைஞர்களின் Voice balance ஐ எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். தயாரிப்பாளர் இறுதி நேர Instructions சிலவற்றை நிதானமாக அவர்களுக்குக் கூறவும் செய்கிறார். கலைஞர்கள் பயபக்தியோடு வெகு பக்குவமாக அவற்றை உள்வாங்குவது முக பாவனையில் தெரிந்தது. கலைஞர்களின் உற்சாகம் கெடாமல் தயாரிப்பாளர் பக்குவமாக நகைச்சுவையுடன் வார்த்தைகளை உதிர்த்த போதிலும் உறுதியான வழிநடத்தல் இருப்பதை நான் உணர்ந்து கொள்கிறேன்.

O.K. Ready for take Stand by இவ்வாறு குரல் கொடுக்கிறார் ஆரியவிமல். கலைஞர்களைப் பார்த்து ஒருவித உணர்ச்சிவேகத்தோடு கையை அசைத்த தயாரிப்பாளர் குறியிசைத்தட்டைச் சுழலவிடுகிறார். அறிவிப்பாளர் ஆரம்ப அறிவித்தல்களைக் கூறிமுடிக்க குறியிசையைச் சற்று உயர்த்தி, பின்னர் தனித்தவாறே நாடகத்தின் ஆரம்பக் காட்சியை நிறைவேற்ற, கடல் அலைகள் ஆர்ப்பரித்ததைக் குறிக்கும் ஒலிக் குறிப்புத்தட்டை ஓடவிட்டு அதைக் குறியிசையுடன் Mix பண்ண முனைகிறார். கடல் அலைகளுக்குப்பதிலாக கரும் இடிமுழக்கம் கேட்டது. வைரமான ஊசி பொருத்திய Pickup ஆரம்ப Groove ஐயும் தாண்டி வழக்கி வழக்கிக் கொண்டிருந்தது. ஆரியவிமல் ஒலிப்பதிவை நிறுத்திவிட்டு எழுந்தார். தயாரிப்பாளர் முகத்தில் சற்று சலிப்புத் தென்பட்டது.

"Pickup மீது ஐம்பது சதக் குற்றியை வையுங்கள். ஒழுங்காக அது ஓடும்" என்றேன் அவசரத்துடிப்போடு அப்போது அவர் நின்ற நிலையில் கழுத்தைத் திருப்பி பார்த்த பார்வை இன்றும் என் மனதில் நிழலாடுகிறது.

"எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். நீர் சும்மா இரும்"

அவருக்கும் என்னைத் தெரியாது. எனக்கும் அவரை யாரென்று தெரியவில்லை. அப்போது தனது பொக்கற்றைத் தட்டிப் பார்க்கிறார்.

சில்லறை ஏதும் அகப்படாமல் போகவே, "நீர் சொன்னது உம்மிடம் இருக்கோ" என்று கேட்டார். மகிழ்ச்சியுடன் கொடுத்தேன்; வைத்தார். Pickup ஒழுங்காக ஓடியது. நாடக ஒலிப்பதிவு நிறைவேறும் வேளையில் அறிவிப்பாளரின் குரல் "தயாரிப்பு - சானா" என்று ஒலித்தது.

வானொலி நாடகத் தயாரிப்பினிற்கோர் இலக்கணம் வகுத்துவிட்ட ஜாம்பவான் அல்லவா இந்த சானா என எண்ணிக்கொண்டே கலையகத்திலிருந்து வெளியேறினேன். ஆனால், "நீர் சும்மா இரும்" என அவர் சொன்னது என் உள்ளத்தை பல நாளாய் நெருடிக்கொண்டே இருந்தது. நானும் வசந்த லங்காதிலக என்ற என் அன்புக்குரிய நண்பனும் எங்கள் பிரிவில் சிறந்த நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பு உதவியாளர்கள் எனப் பெயர் எடுத்த நேரத்தில், மூத்த புகழ்பெற்ற ஒலிபரப்பாளர் ஒருவர் சும்மா இருக்கச் சொன்னமை நெஞ்சில் கொஞ்சம் பதிந்து கொண்டது.

இருபத்தி - ஐந்து ஆண்டு காலத்துக்குப் பின்னர், தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளராக நியமனம் பெறும்வரையிலும் பின்னரும் நான் எப்போதுமே சும்மா இருந்ததில்லை. சானாவை நினைவு கூர்ந்து கௌரவிக்கும் வகையிலே பாரிய எடுப்புடன் நாடு தழுவிய ரீதியில் நாடகப் பிரதிப் போட்டியொன்றை நடத்தினேன். பரிசு பெற்ற வடக்கு கிழக்கு எழுத்தாளர்களை தலைநகருக்கு அழைத்து, சானாவின் பெயரால் அதிகரித்த தொகையிலான பண்பரிசுகளை கொடுத்து மகிழ்ந்தேன். தேசியப்பத்திரிகைகள் இது தொடர்பான செய்திகளுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளித்தன. சானாவின் கலைத்துவ ஆளுமைதான் அதற்குக் காரணமே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

இந்த மாபெரும் போட்டியும் பரிசு வழங்கலும் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ்ச்சேவை வரலாற்றில் முன்னர் எப்போதுமே இடம் பெற்றமை கிடையாது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். சானாவின் அன்புத் துணைவியார் புதல்வர்கள், புதல்விகள், பேரப்பிள்ளைகள் ஆகியோர் கொழும்பில் இடம்பெற்ற பரிசு வழங்கல் விழாவில் கலந்து கொண்டமை ஒலிபரப்பாளர்களைப் பெருமையில் ஆழ்த்தியது. போட்டியை நடத்த நிர்வாக ரீதியிலான ஒத்துழைப்பை வழங்கிய கூட்டுத்தாபனத்தின் அப்போதைய தலைவரும், ஏரிக்கரை பத்திரிகை நிறுவனத்தின் தற்போதைய தலைவருமான ஜனதாஸ பீரிஸ், கனடாவில் தற்பொழுது வாழ்ந்துவரும் கூட்டுத்தாபனத்தின் முன்னாள் பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினரும், தமிழ்ச்சேவையின் ஆலோசகருமான பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம், வி.ரி.வி. குறாப் நிறுவனா எஸ்வரன் பிறதேர்ஸ் அதிபரும், மொறிசியர்ஸ் தீவுக்கான இலங்கையின் கௌரவத்

தூதுவருமான தெ. ஈஸ்வரன், நாடக அமைப்பாளராக விளங்கி ஓய்வு பெற்று, தற்போது மீன்பாடும் தேன் நாட்டில் வாழ்ந்து வருபவருமான என் அன்பினிற்கினிய ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் மற்றும் ஒலிபரப்பாளர்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உளமார்ந்த என் நன்றியினைத் தெரிவிப்பது மிகப் பொருத்தமானதெனக் கருதுகிறேன்.

"நான் சானாவின் நாடகத்தில் நடித்தவன்" என இன்றும் கூறிப் பெருமை கொள்ளும் கலைஞர்கள் உலகெங்கிலும் உள்ளார்கள். "சானாவின் திறமை யாருக்கும் வரும்" எனக்கேட்பவர்கள் ஒரு புறம். கலைஞர்களை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்து அவர்களது திறமைகளை வெளிக் கொணரும் அவரது ஆற்றல் யாருக்கு வரும்? எனக் கேட்பவர்கள் மறுபுறம்.

அனைத்துக்கும் மேலாக நகைச்சுவையினை வெளிப்படுத்தும்போது அவர் காட்டிய முகபாவங்களை மறக்க முடியாதவர்கள் எத்தனை பேர். அவரே ஒரு நடிகர். சினி ஆர்ட் வல்லுனர்க்குரிய திறமை அவரிடமிருந்தது. இவற்றை விட, வேறு பல கலைத்துறை ஈடுபாடுகளும் அவருக்கிருந்தமை அவரை மேலும், மேலும் பிரபல்யமடைய வைத்தன. சானா ஒரு கலாஜோதி அல்லவா?

ஆம்! வானொலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்கள் வேறு ஏதாவது கலைத்துறை ஈடுபாடுகளைக் கொண்டிருந்தால், அவர்களின் திறமை அதிகம் சோயிக்கும் என்பதற்கு சானா ஒரு முன்னுதாரணமாவார். மொத்தத்தில் ஒரு நளிமான கலைவடிவமாக சானா திகழ்ந்தார்.

நிர்வாக ரீதியிலான ஒலிபரப்புப் பணிகளையும் அவர் ஆற்றினார். நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பு ஒழுங்கு கட்டுப்பாட்டாளராக சானா விளங்கிய காலத்தில் புகழ்பெற்ற ஒலிபரப்பாளர்கள் பலர் உருவாகினார்கள்.

தமிழகத் திரைப்படத்துறையில் முத்திரை பதித்த இலங்கைக் கலைஞர்கள் சிலர், சானாவின் பாசறையில் வளர்ந்தவர்கள் அல்லவா?

கொழும்பிலிருந்து எழுபதுகளின் இறுதியில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த புயல் என்ற பத்திரிகைக்காக நாடகத் தந்தை கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தை நவாலியிலுள்ள அவரது இல்லத்தில் வைத்து நான் பேட்டி கண்டபோது சானாவின் நாடகத் தயாரிப்புகள் குறித்து அவர் வெகுவாகப் பாராட்டியதை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

இலங்கை ஒலிபரப்புத்துறை வரலாற்றில் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் நாமம் சானா.

ரொறன்ரோ மாநகரில் தொலைக்காட்சி - வானொலி நிலையமொன்றில் Marketing and Sales Manager ஆக பணியாற்றிவரும் சானாவின் புதல்வர்களில் ஒருவரான ராகுலனை அடிக்கடி நான் சந்திப்பதுண்டு. அப்போதெல்லாம் சானா அவர்களோடு நான் பேசிப்பழகிய சந்தர்ப்பங்கள் நினைவில் வரும். சாட்சாத் சானா போலான தோற்றம் ராகுலனுக்கு. அவர் A.T.N. தொலைக்காட்சியோடு இணைந்து T.V.T. என்ற தமிழ்ச்சேவையை வட அமெரிக்காவில் முதன் முதலில் நடத்திய பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறார்.

சானாவின் மூத்த புதல்வர் அசோகன், ஜேர்மனியில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை அளித்து வருவதாக அறிகிறேன். மற்றுமொரு புதல்வரான அமலன், (அவுஸ்திரேலியா) தற்பொழுது மலேசியாவில் உள்ளார். இவரும் நாடகம், புல்லாங்குழல் வாசிப்பதில் வல்லவர். ராகுலனும், அமலனும் இலங்கை வானொலியில் நாடகங்கள் நடித்துள்ளனர். மூத்த மகள் உமா லண்டனில் உள்ளார். இலங்கையில் வாழ்ந்து வரும் சுமதி இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனத்தில் எம்முடன் கடமையாற்றியவர். வானொலி / தொலைக்காட்சிக் கலைஞராக விளங்குகிறார். அவரது புதல்வன் A.R.V லோஷன் சூரியன் வானொலி நிலையத்தில் நிகழ்ச்சிப் பொறுப்பதிகாரியாக விளங்கி, பேரனாரின் பெயரை நிலைபெறச் செய்துவருகிறார்; திறமைசாலி. அதுமாத்திரமல்ல, அவரது சகோதரன் திருச்செந்தூரன் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்தவாரே, அறிவிப்பாளராகவும் புகழ்பெறுகிறார் என்றும் அறிகிறேன். இவர்களுக்கு மூத்த ஒலிபரப்பாளன் என்ற முறையில் எனது வாழ்த்துக்கள் எப்போதும் உண்டு.

சானாவின் நாமம் நீடு வாழ்க.

"தமிழ் அழகன்" வி.என். மதி அழகன் J.P.

முன்னாள் பிரதிப்பணிப்பாளர் நாயகம்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக்கூட்டுத்தாபனம்.

ரொறன்ரோ மாநகரம், கனடா.

“சானா”

“சானா” ஈழத்தமிழ் வானொலி நாடகத்துறையில் மிகவும் பிரபலம் பெற்ற பெயர். நான் சிறுவனாக இருந்தபோது, அவர் தயாரித்து அளித்த “லண்டன் கந்தையா” நாடகம், மக்கள் மத்தியில் பெற்ற வரவேற்பையும் “சானா” என்ற பெயரைப் பொதுமக்கள் தொடக்கம் நாடகத்துறையில் ஆர்வம் கொண்ட கலைஞர்கள் வரை, மிக மரியாதையுடன் உச்சரித்ததையும் கேட்டிருக்கிறேன்; நேரில் பார்த்ததில்லை. உருவத்தைப் பற்றிய கற்பனை மட்டுமே எனக்கிருந்தது.

1970ம் ஆண்டு நான் வானொலியில் பணிக்காகச் சேர்ந்த போதுதான் அவரை முதன் முதலாகப் பார்த்தேன். எனக்குள் ஒரு பிரமிப்பு. அவரது தோற்றம் சாதாரண தமிழர்களின் தோற்றத்திலிருந்து வேறுபட்டிருந்தது. அவரது தோற்றத்தில் தேஜஸ் என்று சொல்லப்படும் ஒரு ஒளி இருந்தது. நான் பார்த்தபோது அவர் சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெறுவதற்கு 3,4 வருடங்களே இருந்தன. கழுத்தில் ஒரு பிடிப்பு ஏற்பட்டு, மிக மெதுவாகவே நடப்பார். நிகானமாகக்கூன் திரும்புவார். ஆதனாள், கூலையகத்தில் ஒலிப்பதிவு நடைபெறும்போது மிக சக்தி மிக்க ஒரு இளைஞரைப் போல் நடந்து கொள்வார். அப்போது, பதினைந்து நிமிட நாடகங்கள் நேரடியாக ஒலிபரப்பப்படும். ஒலிபரப்பு நடைபெறும் போதே நாடகத்திற்கு வேண்டிய இசைகள், ஒலிக்குறிப்புகள் முதலியவற்றை அவரே போடுவார். இம்மியளவும் பிசகாது அந்தந்த நேரத்தில் அந்தந்த ஒலிக் குறிப்புகளும், இசையும் சேர்ந்து நாடகம் குறித்த நேரத்தில் ஒலிபரப்பாகி முடிவடையும். அப்படியொரு நிதானம்.

கண்டிப்புக்கும், தொழில் நேர்த்திக்கும் பெயர் பெற்றவர் “சானா”. அவரின் குணம் ஒரு அற்புதமான கலவை. நடிக்கர்கள் எல்லோருக்குமே அவரிடம் ஒரு பயம் கலந்த மரியாதை. அதேநேரம் நடிக்களுடன் மிகவும் நட்பாகவும் இருப்பார். எங்களில் பல இளைஞர்கள் அப்போது பணியில் சேர்ந்திருந்தோம். எங்களுடன் எங்கள் வயதொத்த ஒரு நண்பனைப் போலவே பழகுவார். நகைச்சுவை உணர்வு அவரது பலம்.

ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன நடைசாலைகளில் எங்களை எதிர்கொள்ளும் போதெல்லாம் நின்று ஒரு நகைச்சுவைத் துணுக்கைச் சொல்வது அவரது வழக்கம். ஆனால், அவரது நாடக ஒளிப்பதிவுக் கூடத்துக்கு போய்விட்டாலோ எங்களை அறியாமலேயே ஒரு பயம் வந்துவிடும். அத்தகைய கண்டிப்பு தன் தொழிலில்.

அவர் வானொலி நாடகத் தயாரிப்பில் அன்று காட்டிய கண்டிப்பும், ஒழுங்கும் தான் பிற்காலத்தில் என்னைப் போன்ற நாடகத் தயாரிப்பாளர்களும் நாடகத் தயாரிப்பை ஒழுங்கு முறையில் செய்ய உதவியதென்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. ஒரு துறையில் ஆரம்பத்தில் போடப்படுகின்ற பலமான அடித்தளம் அத்துறையின் நெறிமுறையாக அமைந்துவிடுகின்றது. அந்த வகையில், இலங்கை வானொலித் தமிழ் நாடகத் துறையின் ஆரம்ப கர்த்தாவான "சானா" அவர்கள், நாடகத் தயாரிப்பு நெறிமுறையைத் தோற்றுவித்தவர். கால வளர்ச்சியில் தொழில் முறை வசதிப் பெருக்கத்தால் நாடகத் தயாரிப்பு முறைகளில் மாற்றங்கள் வரலாம். ஆனால், அடிப்படையான தயாரிப்பு ஒழுக்க முறைகள் என்றுமே நிலையாகப் போடப்படவேண்டியவை. அதைத் தீவிரமாகக் கடைப்பிடித்து முன்மாதிரியாக விளங்கியவர், "சானா" அவர்கள்.

சானா அவர்கள் ஒரு பன்முகம் கொண்ட கலைஞர். மேடை வானொலி நடிகர். சித்திரக்கலைஞர்; ஒப்பனைக்கலை தெரிந்தவர், நகைச்சுவைக் கதாப்பிரசங்கம் செய்வார். இப்படிப் பல திறமைகள் தன்னிடத்தில் கொண்டிருந்த "சானா" அவர்கள் தன் கண்டிப்பான நாடகத்தயாரிப்பு நெறிமுறைகளால் தானும் பெருமைபெற்று, இலங்கை வானொலி நாடகத்தயாரிப்புத் துறைக்கும் பெருமை தேடித்தந்தவர். இத்துறையில் நானும் ஈடுபட முடிந்தது என்பதை நினைக்கும்போது எனக்குப் பெருமையாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கிறது.

திரு. ப. விக்னேஸ்வரன்

(முன்னாள் இலங்கை ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன ஸ்ரீபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபன நாடகத் தயாரிப்பாளர். தற்போது கண்டா மாநகரில் ஒலி. ஒளிபரப்புத் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளார்.)

சானா என்ற பீஷ்மர்

சானா என்றழைக்கப்பட்ட சண்முகநாதன் அவர்களை நினைக்கும் போது எனக்கு இதிகாச பாத்திரமான பீஷ்மர்தான் ஞாபகத்திற்கு வரும்.

அவரது நிமிர்ந்த தோற்றமும், கூர்மை வாழ்ந்த பார்வையும், சிவந்த மேனியும், சொற்களை மிகுந்த கவனத்துடன் கையாளும் பாங்கும் அவர் தான் மேடையேற்றிய சரித்திர நாடகங்கள்லேபே பீஷ்மர் பாத்திரம் ஏற்று நடித்திருக்கலாமே என்ற ஆதங்கத்திலை என்னுள்ளே ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன.

தற்போதைய இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், இலங்கை வானொலி என்று அழைக்கப்பட்ட காலத்திலே பி.பி.சி என்ற இங்கிலாந்து வானொலி நிலையத்திலே பயிற்சி பெற்றுத் திரும்பியிருந்த சண்முகநாதன் அவர்கள், வானொலி நாடகத்துறையினைப் பொறுப்பேற்ற பின்னர் தான் இலங்கை வானொலி நாடகங்கள் பலராலும் பாராட்டப்படும் அளவிற்கு, கேட்கப்படும் அளவிற்குத் தரம் உயர்வு பெற்றன.

ஆரம்பத்திலே, வானொலி நாடகங்களை ஒலிப்பதிவு செய்யாமலே நேரடியாகவே ஒலிபரப்பு செய்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் சிரமமான பணி என்பது சம்பந்தப்பட்ட வர்களுக்கு நன்கு புரியும். நடிகர்கள் தாங்கள் பேசும் வசனங்களில் தவறு விட்டால் அப்படியே அவை காற்றலையில் சென்று விடும். பிரதியில் இல்லாத ஒரு சொல்லையேனும் மேலதிகமாகப் பேசி விட்டால் நாடகத்தின் நோக்கப்பாடு பிழைத்து விடும். சொல்லைச் சற்றுத் தவறாக உச்சரித்தாலே பிழையான அர்த்தத்தைக் கேட்பவர்களின் மனத்திலே உருவாக்கிவிடும் ஆபத்து இருந்தது. போனது போனதுதான். மீளப்பெற முடியாது. இத்தகைய நாடகங்களை சானா அவர்கள் தயாரித்து வெற்றி கண்டாரென்றால் அதற்குக் காரணங்களாக அவரது தயாரிப்புத் திறமை, திட்டமிடல், ஒழுங்கு, சீர் என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

சானா அவர்கள், இலங்கையர்கோன் எழுதிய லண்டன் கந்தையா என்ற நாடகத்தொடரைத் தயாரித்ததோடு, தானே அதில் லண்டன்

கந்தையாவாக நடித்துப் புகழ்பெற்றவர். அக்காலத்தில் மிகவும் அபிமானத்தைப் பெற்ற வானொலி நாடகமாக எனக்கு முந்திய தலைமுறையினரால் பாராட்டப் பெறுவதை நான் அறிந்திருக்கிறேன். சானா அவர்களின் நெறியாள்கையிலே 'சாணக்கியன்' என்ற மேடை நாடகத்தை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவரது சீரான திட்டமிடல், ஒழுங்கு எல்லாவற்றையும் அளந்து அளந்து செய்யும் பாங்கிலே பயன்படுத்தியிருந்த அந்த நாடகம் மேடை நாடகத்துறையிலே எனக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக அமைந்தது.

நான் வானொலி நடிக்காதத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட முன்னரே, அவரது மத்தாப்பு நிகழ்ச்சிக்கான பிரதி ஒன்றுடன் அவருக்கு அறிமுகமானேன். அந்தப் பிரதியை அவருக்குப் பலத்த சிபார்சுகளுடன் தான், என்னுடன் அக்காலத்தில் வேலை பார்த்தவரும், புகழ்பெற்ற நடிக்குமான ரி.ராஜேஸ்-வரன் என்பவர் மூலமாக அனுப்பி வைத்தேன். சானா அவர்களின் அங்கீகாரத்தை அப்பிரதி பெற்று, வானொலியில் ஒலிபரப்புச் செய்யத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விட்டது என்ற செய்தியே என்னைப் பரவசத்துக்குள்-ளாக்கியது. காரணம், சானா அவர்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவது என்பது வஷிஷ்டர் வாயால் வாழ்த்தப்படுவதற்கு ஒப்பானது. தொடர்ந்து நான் ஏராளமான குட்டி நகைச்சுவை நாடகங்களை மத்தாப்பு, கதம்பம் போன்ற நகைச்சுவைத் தொகுப்பு நிகழ்ச்சிகளுக்கு எழுதினேன்.

அக்காலத்தில், வார இறுதி நாட்களில் என்னைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்து, தன் பிள்ளைகளில் ஒருவனாகவே பாவித்து, உணவு தந்து உபசரிப்பார். சானா மாமா வின் (அவரை அப்படித்தான் அழைப்போம்) மனைவியாரின் கை வண்ணத்தில் சாப்பாடு அழகுதமாக இருக்கும். சானா மாமாவின் பிள்ளைகள் என் சகோதரர்கள் போலவே என் மீது அன்பு காட்டினார்கள். எங்கள் சொந்த வீடு போல உரிமையுடன் நடந்து கொள்ள அனுமதித்த அவர்களின் அன்பு இன்றும் என் மனதில் பதிந்திருக்கிறது.

சிற்றுண்டிகள் முடிந்ததும் வரப்போகும் நிகழ்ச்சிகளுக்கான நாடகங்களைப் பற்றிப் பேசுவோம். அவருக்கு என் மீது இருந்த அசாத்திய நம்பிக்கையின் காரணமாக, சிலவேளைகளில் மத்தாப்பு போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கான 10 குட்டி நாடகங்களில் 7,8 நாடகங்களையும் என்னை எழுத அனுமதித்திருக்கிறார். நான் அவரின் நம்பிக்கைக்குப் பங்கம் விளைவிக்காமல் இரவிரவாக அத்தனை நாடகங்களையும் எழுதி முடித்துக் காலையிலேயே அவரின் கையில் ஒப்படைத்து விடுவேன்.

இவ்வாறு நாடக எழுத்தாளனாக நான் உருவாக அவரது ஆதரவும், வழிகாட்டலும் தான் பிரதான காரணிகள். தரமறிந்து தட்டிக் கொடுத்து

ஊக்குவித்த அவரது காலம், இலங்கை வானொலி நாடகத்துறையின் பொற்காலம்.

எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அன்பாகவும் எளிமையாகவும், வாய்நிறைந்த சிரிப்புடன் அவர் எங்களோடு பழகினாலும், வேலை என்று வந்து விட்டால், அவரது கண்டிப்பு மிகவும் பிரசித்தமானது. வானொலி நடிக்கனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர் நான் இதை நிதர்சனமாக அறிந்து கொண்டேன்.

வானொலி நாடக ஒத்திகைக்கு எங்களுக்கு அழைப்பு வரும். அதாவது ஒலிப்பதிவுக்கு முதல் நாள் நாங்கள் ஒத்திகை பார்க்கச் செல்வோம். குறித்தநேரத்திற்கு நாங்கள் அங்கே பிரசன்னமாய் இருக்கவேண்டும். ஒத்திகை அறையிலே மூத்த கலைஞர்களும், என்னைப் போன்ற இளைய கலைஞர்களுமாகக் கூடி அமைதியாக இருப்போம். சானா அவர்கள் வகுப்பு அறையில் நுழையும் தலைமை ஆசிரியரைப் போன்ற மிடுக்குடன் வருவார்.

கையில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட பிரதிகளும், சிகப்பு, கறுப்பு, நீலம் இத்யாதி பேனை வகைகளும், நேரத்தைக் கணிக்கும் கடிகாரமும் இருக்கும். அவர் அமைதியாக அமர்ந்து பிரதிகளை எங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தரும் போதே நாங்கள் தயார் நிலைக்கு வந்து விடுவோம். அனாவசியப் பேச்சு, இருமல், செருமல் எதுவுமே இருக்காது. எங்கள் கண்கள் பிரதியில் ஓடிக் கொண்டிருக்க, அவர் மிகுந்த கவனத்துடன் பிரதியில் சில குறிப்புகள் செய்து கொள்வார்.

அவர் நிமிர்ந்து பார்க்க, குறிப்பறிந்து பிரதியை வாசிக்கத் (நடிக்கத்) தொடங்குவோம். என்னைப் போன்ற அறிமுக நடிக்கர்களுக்கு முழு நாடகத்திலுமே இரண்டு, மூன்று வசனங்கள் தான் வரும்.

ஆமாம் மன்னா... அப்படியே ஆகட்டும்... இந்தமாதிரி... அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இருக்கும் வசனங்களை உரிய இடத்தில் தவறாமல், அவர் எதிர்பார்க்கின்ற பாவனையில் பேசி முடிப்பதற்காக, எச்சில் விழுங்காமல் காத்திருப்போம்.

நாங்கள் நடிக்கும் போதே, அவர் ஒவ்வொரு பக்கத்திற்கும் எவ்வளவு நேரம் தேவைப்படுகின்றது என்பதை நேரம் அளவிடும் கடிகாரத்தின் துணை கொண்டு குறித்துக் கொள்வார். வர்ணப் பேனைகளினால் குறிப்புகள் அவரது கையில் இருக்கும் ஒலிப்பதிவுக்கான பிரதியில் ஏற்றப்படும்.

அவசியமேற்பட்டால் தவிர, இடையில் குறுக்கிடாது கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டு இருப்பார். நாடகத்தின் முதல் வாசிப்பு முடிந்ததும்

அவரது அங்கீகாரத்துக்காகக் காத்திருப்போம். அவரது முகத்தில் சாடையாக சிரிப்பு வந்தாலே காணும். வெற்றிதான்.

இரண்டாவது, மூன்றாவது ஒத்திகையின்போதோ அல்லது ஒலிப்பதிவின் போதோ மேலதிகமாக நாங்கள் யாராவது ஒரேயொரு 'ம்' என்ற ஒலியைச் சேர்த்துக் கொண்டால் போதும். ஒலிப்பதிவு நிறுத்தப்படும். சானா அவர்கள் ஒலிப்பதிவுக் கூடத்தில் நாங்கள் நிற்கும் பகுதிக்கு வருவார்.

அதில் "ம்" என்பது இருக்கிறதா என்ற அவர் கேட்கும் போதே எங்களுக்கு வியர்த்து, விறுவிறுத்துப் போய் விடும்.

குறித்த நேரத்துக்கு வரவேண்டும் என்பதில் அவர் மிக கண்டிப்பாக இருப்பார். ஒலிப்பதிவுக்கோ, ஒத்திகைக்கோ வரவேண்டியவர்களில் யாராவது தாமதித்து விட்டால் வானொலி நிலையத்தின் முன்சூடத்திற்கே வந்து விடுவார். பிந்தி வருபவரை அதில் நின்றே விளக்கம் கேட்டு, அங்கிருந்தே 'போய் வாறும்' என்று திருப்பி அனுப்பிவைப்பதற்குத்தான் இந்த முன்னேற்பாடு. எனக்கும், இப்படித் திரும்பிப்போன அனுபவம் நிகழ்ந்திருக்கிறது.

தனிப்பாத்திரங்களை நகைச்சுவையாக அறிமுகம் செய்யும் வகையிலே, 'பரியாரி பரமர்' போன்ற நடைச்சித்திரங்களை சானா அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார். மிகவும் சுவையான இந்தக் காலப்பதிவுகள், நூல் வடிவில் கொண்டு வரப்படல் மிக அவசியம். இதற்கான முயற்சியில் அவரது பிள்ளைகள் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று அறிந்து சந்தோசப்படுகிறேன்.

யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் சித்திர ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த சானா அவர்களின் சிறந்த ஓவியங்களை, அவரது வீட்டில் பார்த்திருக்கிறேன். வர்ணம், பென்சில், பேனை என்பவற்றால் தீட்டப்பட்ட அந்த ஓவியங்கள் மக்களின் பார்வைக்கு வைக்கப்படவேண்டும். அதன் மூலம் சானா அவர்களின் இன்னுமொரு பரிணாமத்தை இன்றைய தலைமுறையினரும் அறிந்து கொள்ள ஏதுவாகும் என நம்புகிறேன்.

கார்ட்டுள் சித்திரங்களையும் அவர் தீட்டுவதில் வல்லவராக இருந்தார். தனது நடைச்சித்திரங்களுக்கான கோட்டோவியங்களை அவரே வரைந்திருக்கிறார்.

மேலைத்தேய சமுதாயத்தில், திறமை வாய்ந்தவர்களெனக் கருதப்படும் ஒவ்வொரு கலைஞனதும் படைப்புக்கள் அத்தனையும் அவர்களது

காலத்திற்கு பின்னரும் சீராகத் தொகுக்கப்பட்டு, அட்டவணையிடப்பட்டு பேணிப் பாதுகாக்கப்படுவதை மேலை நாடுகளில் வாழும் நாம் நன்கு அறிவோம். இதே போல எங்கள் சமூகத்திலும் கலைஞர்கள், படைப்பாளிகள் உருவாக்கிய படைப்புகள் பாதுகாக்கப்படுவதோடு ஆவணப்படுத்தப்படவும் அவசியம்.

சானா அவர்களினால் உருவாக்கப்பட்ட கலைஞர்கள் பலர் நீண்ட காலமாக அவருக்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையிலே கலைத்துறையில் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் - வருகிறார்கள். அந்த வரிசையிலே நானும் வானொலி நாடகங்களை எழுத, தயாரிக்க முற்படும்போது இன்றும் சானா மாமாவின் அடியொற்றித் தான் நடக்க முயல்கிறேன், என்று நினைக்கும்போது பெருமையாக இருக்கிறது.

சானா அவர்கள் என்னை நகைச்சுவையாக 'சீடப் பேரா' என்று அழைப்பார். காரணம் எனது கலைத்துறைக் குருவாக நான் கருதும் மறைந்த கலைஞர் 'வரணியூரான்' எஸ்.எஸ். கணேசபிள்ளை அவர்கள் தனது குருவாக சானா சண்முகநாதன் அவர்களையே குறிப்பிடுவார். எனவே சீடனின் சீடன் 'சீடப்பேரன்' தானே.!

'பேரன்' என்ற பதம் பெயரைக் கொண்டவன் என்ற அர்த்தத்தோடு நின்று விடுவதில்லை. பெயரைப் பாதுகாப்பவன் என்றும் அர்த்தம் பெறுமாதலால், அவரது பெயரைப் பாதுகாக்கும் வகையிலே கலைப்பணி செய்வதையே நான் அவருக்குச் செய்யும் சிறந்த அஞ்சலியாகக் கருதுகிறேன்.

சானா சண்முகநாதன் அவர்களின் நாமம் வாழ்க.!

குருவே துணை!!

K.S. பாலச்சந்திரன்

சானாவின் பாசறையில் வளர்ந்த சிறந்த நடிகன்.
தற்போது கனடாவில் இருக்கிறார்

சரித்திரம் படைத்திட்ட “சானா”வுக்கு செய்திடுவோம் ஒரு கைமாறு

வானொலி நாடகத்துக்கு இலக்கணம் வகுத்திட்ட சானா மறைந்து கால் நாற்றாண்டு உருண்டோடி விட்டது. ஆயினும், அவரது நினைவு இன்றும் எமது மனதில் பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அவரது தனித்துவமான கலைத்துறை ஆளுமையேன்றி வேறு எதுவாக இருக்க முடியும்?

சானாவின் வழி நடத்துதலில் புடம் போடப்பட்ட நாடகக் கலைஞர்கள் பலர் இங்கு மிகப் பிரபல்யம் பெற்று விளங்குகிறார்கள். கனடாவின் முன்னணி தமிழ் வானொலிச் சேவையான சி.எம்.ஆர். ஊடாக அவர்களின் படைப்புக்கள் நேயர்களைச் சென்றடைகின்றன.

“சானா அளித்திட்ட பயிற்சியே இன்றும் எம்மை வழிநடத்துகின்றன” என்று அவர்கள் பெருமையுடன் கூறி வருவதை இந்த வேளையில் குறிப்பிடுவது கலைஞர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கும் வேளையில், அமரர் சானா எப்படியெல்லாம் தமக்கு பயிற்சி அளித்தார் என்பதைச் சொல்லிச் சொல்லி உற்சாகப்படுத்துவதையும் பார்த்திருக்கிறோம்.

சானா வகுத்த கட்டுப்பாட்டு விதிகளை அனுசரித்து வருவதால் கலைத்துறையில் சாதனைகளைப் படைக்க முடிகிறது என்பது உலகரங்கிலுள்ள வானொலி நாடகக் கலைஞர்களின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும்.

இலங்கை வானொலியில் சானா ஓய்வுபெறும் கால கட்டத்தில் அவரோடு இணைந்து பணியாற்றிய ஒலிபரப்பாளர்கள் பலர் இன்று எமது ஒலிபரப்புச் சேவையுடன் இணைந்திருக்கிறார்கள் என்பது எமக்குப் பெருமை அளிப்பதாகும். அதற்கும் மேலாக, அவரது புதல்வர்களில் ஒருவரான சண்முகநாதன் ராகுலன் எமது நிலையத்தின் விளம்பர முகாமையாளராக விளங்கி வருகிறார்.

ராகுலன் தான் கலைத்துறை ஜாம்பவான் ஒருவரின் புதல்வன் என்பதை, வட அமெரிக்காவில் தமது பணிகள் மூலம் அவர் ஏற்கனவே நிரூபித்திருக்கிறார்.

கலாஜோதியாக, எமது மனங்களில் எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் சானாவின் நினைவு அதிகம் அர்த்த பூர்வமானதாக அமைய வேண்டும்.

வேறுமனே அவரது புகழ் - பாடினால் மட்டும் போதாது. அதற்கு அப்பாலும் நாம் செல்ல வேண்டிய கடப்பாடு ஒன்று உள்ளது.

தமிழ் நாடகக் கலை வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டு செயற்படும் சகல தரப்பினருக்கும் ரொறன்ரோ மாநரத்திலிருந்து ஒரு அன்பான வேண்டுகோளை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விடுக்க விரும்புகிறோம். சானாவின் பெயரால் தமிழ் நாடகப் பயிற்சிக் கல்லூரி ஒன்று நிறுவப்படவேண்டும் என்பதே அந்த வேண்டுகோளாகும்.

எமது இனத்தின் இருப்பையும், வாழ்வியல் சிறப்பையும் புலப்படுத்தும் ஒரு கலைச் சின்னமாக அது விளங்கும் என்பது எமது எதிர்பார்ப்பு.

தமிழ்க் கலைத்துறையில் சரித்திரம் படைத்திட்ட சானாவுக்கு இதைவிட வேறு என்ன செய்ய முடியும்; கைமாறாக.

எஸ். குமரன்
பிரதம நிறைவேற்று உத்தியோகத்தர்.
கனேடிய பல்கலாச்சார வானொலி,
ரொறன்ரோ, கனடா.

இலங்கை வானொலியின் நாடக பிதாமகன்

முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பெய்த மழையில், இப்போது நனையப்போகிறேன். ஆட்சேபனையில்லையென்றால், இன்றைய கலைச் சமுதாயமும், என்னோடு சேர்ந்து நனையலாம். வயோதிபத்தின் வேகமும், பந்தபாசங்களின் நேசமும், தாகமும், மாறிவிட்ட புலம் பெயர் வாழ் சொந்த பந்தங்களின் சிந்தனையும் மேலோங்கி விட, புகலிடங்களின் நிரந்தரமற்ற ஓர் போலியான வாழ்க்கைதனை, சுபயோக சொர்க்கமென எண்ணி அந்நிய நாட்டில் வேருண்டிருந்தபோதும், அந்தநாள் ஞாபகங்களையும், மலரும் நினைவுகளையும், குறிப்பாக இலங்கை வானொலியின் பதினேழு வருப்பதிவேடுகளையும் திரும்பிப்பார்க்கிறேன்.

இலங்கை வானொலியின் நாடகப் "பிதாமகன்" மறைந்து, ஆண்டு-களோ, இருபத்தைந்து. நாடக உலகில், என்போன்று பலர் காலடி பதிக்கப் பாதைவகுத்த, வித்தகன் "சானா" ஐயா. இறந்தும் இறவாவரம் பெற்றவர். அவர் தத்தெடுத்த கலைஞர்கள் மனங்களில், மரணிக்காதவர்! நினைவுகளைத் தூசி தட்டிப் பார்க்கிறேன். கம்பீரமானதென்றால், நிமிர்ந்த நடை, நேரான பார்வை, கவரும் வசீகரம், வெண்ணிற உடை, நிதானமான வார்த்தைப் பிரயோகம், ஓரிரு வார்த்தையில் பதில் சொல்லி முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடும் சுபாவம். காலத்துக்குக் காலம் கலைஞர்களை ஆற்றுப்படுத்தல், நுண்ணியமான நேரப் பதிவாளன்.

கர்வம், அவர் கண்களை மூடியிருக்கவில்லை, இறுமாப்பு அவர் இதயத்தை ஆக்கிரமித்திருக்கவில்லை. அவர் எவ்வளவுக்கு இறுக்கமான நாடகாசிரியன் - நெறியாளனோ அவ்வளவு இளக்கமான இயல்பும் உடையவர்! கலைஞர்கள் மூளையில் தூவப்பட்ட அறிவுரைகள், ஆணியைப் போல் அறையப்பட்டவை! அசைபோட்டுப்பார்க்கிறேன். இரைமிட்டுப்பார்க்கிறேன்.

"நாடகம் என்றால் என்ன? நடிக்கப்படுவது நாடகம்! பல்வேறுதரப்பட்ட
சானா+ பரியாதி பரமர்

மனித உணர்வுகளை, உணர்ச்சிகளை, செயற்பாடுகளை, செயற்கையான கதாபாத்திரங்கள் மூலமாக, இயற்கையாக நடித்துக்காட்டப்படுவதே, முழுமையான ஓர் நாடக வடிவம். குரல் வளம், கேட்போரின் மனங்களில், பார்ப்பது போன்ற பிரமையை ஏற்படுத்தவேண்டும்! நாடகத்திற்கான இலக்கண வரையறை எது? ஆரம்பம் (Start); வளர்ச்சி (Progress); முரண்பாடு (Conflict); முடிவு (Conclusion); செய்தி (Message)!"

"சானா" ஐயாவிடம் கற்றுக் கொண்டது கடலளவு. நான் மேற் கூறியவை கடுகளவு! "நெறியாள்கை" பற்றிக் குறிப்பிடுகையில்" படைப்பாளி படைக்கட்டும்! சாத்தான், எப்பக்கத்தால் நுழையவேண்டுமென்பது, நெறியாளரின் தீர்மானம் என்னால் நேசிக்கப்பட்ட நாடகத் தந்தையர்களில், "சானா" ஐயா அவர்களே முன்னிலை வகிக்கின்றார். மரணக் காற்றில், ஒரு விளக்கைப் போல், அணைந்து போகாமல், ஒரு ஊதுபத்தியைப் போல், நுன் நாமத்தின் நறுமணத்தை என்றென்றும் நுகரவைத்தாய் ஐயா!

சூரியன் வந்தால் பகலுக்கு வெளிச்சம்!

சந்திரன் வந்தால் இரவுக்கு வெளிச்சம்!!

நாடக உலகிற்குத் தாங்களும் ஓர் வெளிச்சம்!!!

தங்கள் மாணவன்.

"கலைமாமணி" "முகத்தார்" எஸ். ஜேசுரட்ணம்
பிரான்ஸ்.



"கலாஜோதி" பட்டம் வழங்கப்பட்டபோது கொழும்பில் நாடகக் கலைஞர்களுடன் எடுத்த படம்

வானொலி நாடக உலகின் வழிகாட்டி 'சானா'

இலங்கை வானொலி நாடகப் பிரிவை நினைத்தால் நம் மனக்கண் முன் காட்சியளிப்பவர், மதிப்புக்குரிய கலைமேதை 'சானா' என்று வானொலி ரசிகர்களால் அன்பாக அழைக்கப்படும் அமரர் சண்முகநாதன் அவர்கள் தான்.

அவர் நாடக நெறியாளராகத், தயாரிப்பாளராக, நாடக எழுத்தாளராக, நடிகராக பல்வேறு துறைகளில் வெற்றிநடைபோட்டவர்.

சாதாரணமான கற்களை கவின்மிகு சிலைகளாக வடிக்கும் சிற்பியைப் போல, சாதாரண இளைஞர்களை மகத்தான நடிகர்களாக்கிப் புகழடையச் செய்தவர் 'சானா' என்றால் அது மிகையாகாது.

ஒரு காலத்திலே, இலங்கை வானொலியில் வலம் வந்துகொண்டிருந்த 'சானா - சக்கடத்தார்' நகைச்சுவை நிகழ்ச்சி, வானொலி வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படத்தக்கதாகும். அந்த நிகழ்ச்சியைக் கேட்டு ரசித்ததோடு மட்டுமல்லாது, அதை நினைத்து நினைத்துச் சிரித்து மகிழ்ந்தனர் வானொலி ரசிகர்கள்.

வளர்ந்து வரும் கலைஞர்களை ஊக்குவித்து உயர்த்தி விடுவதில் 'சானா' வல்லவர். அந்தக் காலத்திலே நான் வானொலி சிறுவர் மலரில் கதை கூறிய வேளையிலே, எனது கதையைக் கேட்டு ரசிப்பதுடன் முதுகிலே தட்டிக்கொடுத்துப் பாராட்டத் திறமாட்டார்.

ஒரு தடவை நாடகவிழா தொடர்பாக மட்டக்களப்புக்கு வந்திருந்த 'சானா', மட், வின்சன்ட் மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தைப் பார்வையிடுவதற்காக வந்திருந்தார்.

வானொலி சிறுவர் மலருக்காக அக்கல்லூரி மாணவர்களுக்கு நகைச்சுவை வில்லுப்பாட்டொன்று பழக்கிக்கொண்டிருந்தேன். அந்த வில்லுப்பாட்டை வெகுவாகப் பாராட்டினார் 'சானா'.

சானா+ பரியாதி பரமர்

'சானா' - சக்கடத்தார் நிகழ்ச்சியிலே திரு. சானாவின் கேள்விகளுக்கு சக்கடத்தார் விநோதமான குரலிலே பதிலளிப்பார். அதே விநோதக் குரலிலே பேசி, மேற்படி கல்லூரி மாணவி ஒருவர் மற்றவர்களைச் சிரிப்பிலாழ்த்துவார். அந்த மாணவியை 'சக்கடத்தாரினி' என்றே நான் அழைப்பது வழக்கம்.

அந்த மாணவியை (சக்கடத்தாரினியை) திரு. சானாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தேன். அம்மாணவியின் சக்கடத்தாரினிக் குரலைக் கேட்டு, வாய்விட்டுச் சிரித்துக் கைதட்டிப் பாராட்டினார் 'சானா'.

"மாஸ்டர்! சிறுவர் மலருக்கு மாணவிகளை வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சிக்கு அழைத்து வரும் போது, இந்த சக்கடத்தாரினியையும் அழைத்து வாருங்கள் மாஸ்டர் - சக்கடத்தாரினி நிகழ்ச்சிக்கு நான் ஏற்பாடு பண்ணுகிறேன்" என்று கூறினார். கூறியபடி ஏற்பாடும் செய்தார். சிறுவர் மலரில் சானாவின் ஏற்பாட்டில் இடம் பெற்ற 'சக்கடத்தாரினி' நிகழ்ச்சி பலரதும் பாராட்டுக்களைப் பெற்றது. இவ்வாறு, பல இளங்கலைஞர்களுக்கு ஊக்கமளித்து உற்சாகமூட்டியிருக்கிறார் சானா.

'சானாவின் நாடகப்பட்டறையில் உருவான நாடகக் கலைஞர்கள் பலர், நாட்டின் பல பாகங்களிலும் சிறப்பித்து விளங்குகின்றனர்.

வானொலி நாடகக் கலைஞர்களின் உள்ளங்களில் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பார். வானொலி நாடக உலகின் பிதாமகன் 'சானா'.

மாஸ்டர் சிவலிங்கம்
மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த மாஸ்டர் சிவலிங்கம்
சிறுவர்களுக்குக் கதை சொல்வதில் வல்லவர்.

“சானா”

சானாவை 1942ம் ஆண்டிலிருந்து எனக்குப் பழக்கம். கொழும்பு வானொலி நிலையம் பொரளையிலுள்ள கொட்டா வீதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்பு 1950ம் ஆண்டளவில் தற்போதுள்ள டொரிங்டன் சதுக்கத்தில் இலங்கை வானொலி நிலையம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்போது தமிழ்ச்சேவை நிகழ்ச்சி அமைப்பாளராக திரு. குஞ்சிதபாதம் நியமனம் பெற்றார். அதைத் தொடர்ந்து திரு. V.N. பாலசுப்பிரமணியம், திரு. சிவபாதசுந்தரம் திருமதி. ஜோசேப், போன்றோர் நியமிக்கப்பட்டனர்.

இக்காலப்பகுதியில் நாடகங்கள் இடம் பெறவில்லை. எனவே, நாடகப் பகுதிக்கு முதன் முதலாக சானா எனும் செ. சண்முகநாதனை நாடகத் தயாரிப்பாளராக நியமித்தனர். இதுதான் இலங்கை வானொலியின் நாடக ஆரம்பம். எனவே தான் சானா இலங்கை வானொலியின் நாடகத் தந்தை என அழைக்கப்படுகிறார். இவரின் நாடகத் தயாரிப்பு, சம்பந்தமான பகுதிகளை இவருடன் கடமையாற்றிய நாடக நடிகர்கள் நிச்சயமாகக் குறிப்பிடுவார்கள்.

வேலைநேரத்தில் கண்டிப்பானவர். பழகுவதற்கு மிகவும் இனியவர். எந்நேரமும் நகைச்சுவை ததும்பவே உரையாடுவார். நான் இந்தியாவில் இருந்த காலத்தில் சானாவும் ஓவியம் கற்பதற்காக வந்தார். ஆனால், அவர் அத்துடன் நிற்காமல், சினிமாத்துறையிலும் ஈடுபட்டார். 1942 - 1945ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் என ஞாபகம், “தேவதாசி” எனும் இந்தியத் திரைப்படத்தில் நட்டுவாங்கம் செய்யும் ஒரு கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடித்தார். அக்காலத்தில் திரையரங்குகளில் “யாழ் சண்முகநாதன்” நடிக்கும் திரைப்படம் என்று விளம்பரம் செய்தார்கள். இந்தியத் திரைப்படத்தில் நடித்த இலங்கையர் (முதல்வராக இருக்கலாம்) என்ற பெருமையும் உண்டு. அவர் ஒரு சிறந்த ஓவியர் - அக்காலத்தில் பல புத்தகங்களில் அட்டைப்படங்கள் இவரால் வரையப்பட்டது. கன்வஸ் துணியில் ஓயில் பெயின்டிங்கால் ஓவியங்கள் வரைவார். கதிர்காமத்தில் இவரால் வரையப்பட்ட எவ்வளவோ

ஓவியங்கள் இருந்தன. ஒட்டுச்சித்திரங்கள், கேலிச்சித்திரங்கள் எனப் பல வரைந்தார்.

அக்காலத்தில் பல புத்தகங்களுக்கு அட்டைப்பட ஓவியம் வரைந்து கொடுத்தார். தேனருவி, பாலபோதினி, போன்ற புத்தகங்களேன நினைக்கிறேன். “வணிகபுரத்து வாணிபன்” (Venis) ஓவியமாக வரைந்தார்.

எனது மனைவி விஜயலட்சுமியும் சமகாலத்தில் சானாவுடன் இலங்கை வானொலியில் பணி புரிந்தார். அவருடன் நாம் கதைக்கும் போது, நகைச்சுவை ததும்பவே கதைப்பார். வழியில் அவரைக் கடந்து சென்றால், நம்மைச் சிரிக்க வைக்க ஏதாவது ஒரு நகைச்சுவையைச் சொல்வார். ஆனால், கடமை என்று போனதும், முகத்தைச் சண்டிக் கொண்டு தான் போகவேண்டும். அவர் டொரிங்ஸ்டனில் ஒரு அடுக்கு மாடியில் தான் குடும்பத்துடன் வசித்து வந்தார். அவரின் பத்தினியார் திருமதி. சண்முகநாதன் ஒரு திறமைசாலி; குடும்பத்தைத் திறம்பட நடாத்தினார்.

சானா வேலையைப் பொறுத்தவரை, மிகவும் ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடு உடையவர். காலையில் 7.00 - 7.30 மணிக்கெல்லாம் கந்தோருக்கு வந்து விடுவார். அவரது பிள்ளைகள் சிறுவர்களாக இருக்கும்போது சிறுவர் மலர் போன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு வருவார்கள்.

முடிவாக அவர் செய்த ஒரு குறும்பு வேலையை உங்களுடன் பகிர விரும்புகிறேன். அந்தக் காலத்தில் தமிழ் வாத்தியக் கோஷ்டிக்கென்று தனியான அறையொன்று இருக்கவில்லை. எனவே, எனது மிருதங்கத்தைப் பத்திரமாக வைக்கும் பொருட்டு, சானா அவர்களின் அறையில் வைப்பதுண்டு. வழமைபோல் ஒருநாள் காலை எனது மிருதங்கத்தை எடுக்கப் போகும் போது எனக்கொரு ஆச்சரியம் காத்திருந்தது. எனது மிருதங்கத்திற்கு மேல்பெரிய எழுத்துகளில் “Sale” என வைத்திருந்தார். இப்படிப் பலப்பல.

தற்போது கூட நாடகம் என்றதும் முதல் நினைவு “சானா” தான். அவர் நினைவு என்றும் வாழும்.

K. சண்முகம்பிள்ளை

சானாவுடன் சமகாலத்தில் இலங்கை வானொலியில் கடமையாற்றிய பிரபல மிருதங்க வித்துவான்.

சானாமாமா என்றதும் எனது ஞாபகத்திற்கு வருவது அவரின் புகழ்பெற்ற லண்டன் கந்தையா என்ற நாடகம் தான். நான் சிறுமியாகச் சிறுவர்மலருக்குப் போய்க் கொண்டு இருந்த அந்தக் காலத்தில், இந்த நாடகத்தின் குறியிசையைக் கேட்டதுமே என்னவேலை செய்து கொண்டு இருந்தாலும் அப்படியே அதை விட்டு விட்டு, ஓடி வந்து வானொலிப் பெட்டி அருகில் இருந்துவிடுவேன். நான் மட்டுமல்ல; எங்கள் வீட்டிலுள்ள அனைவரும் விரும்பிக் கேட்கும் நாடகம் இது. அந்த லண்டன் கந்தையா தாங்கள்குடியிருந்த Flats சில் அதுவும் எங்கள் அபலவராகக் குடிவந்தபோது நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தோம்.

சானாமாமா குடும்பத்தாரோடு மிக நெருங்கிய நட்போடு பழகி வந்தோம். அவரின் பிள்ளைகளோடு விளையாட மட்டுமல்ல; மாமா கூறும் குட்டிக் கதைகளைக் கேட்கவும் நாங்கள் அவர்கள் வீட்டுக்கு அடிக்கடி போவோம். ஓவிங்கள் வரைவதிலும் மாமா வல்லவர். சிரிப்புக் கதைகள், பேய்க்கதைகள் என்று கூறி வேடிக்கையும் விளையாட்டுமாக இருக்கும் மாமா, கடமை என்று வரும் போது மிகக் கண்டிப்பாக இருப்பார்.

சிறுவர்-மலரில் பங்கு பற்றிக் கொண்டு இருந்த என்னை, நாடகப் பகுதிக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர் சானாமாமா- தான். மாமாவின் தயாரிப்பில் பல வானொலி நாடகங்களிலும் ஒரு மேடை நாடகத்திலும் நடித்துள்ளேன். தமிழைப் பேசும் போது லகர ளகர உச்சரிப்புகள் பிழையின்றி பேசப்பட வேண்டும் என்பதில் மிகக் கண்டிப்பாக இருப்பார்.

நேரம் தவறாமை, இவரின் இன்னுமொரு சிறந்த பண்பாகும். வானொலியைப் பொறுத்தவரை நேரம் என்பது மிக மிக முக்கியமானது என்று கூறும் இவர், அதைக் கடைப்பிடிப்பதிலும் கவனமாக இருப்பார். நாடக ஒத்திகைக்குக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வராத நடிகர்களைத் திருப்பி வீட்டுக்கு அனுப்பியதைப் பல முறை கண்டுள்ளேன்.

சானா மாமாவிடம் பயிற்சி பெற்ற பல கலைஞர்கள் இன்றும் சிறந்த தயாரிப்பாளர்களாக, நடிகர்களாக இருக்கிறார்கள். இது மாமாவுக்கு கிடைத்த பெரும் வெற்றியாகும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், மாமாவை நினைவு கூர்வதில் நானும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கோகிலவர்த்தனி சிவராஜா
(சானாவின் பாசறையில் வளர்ந்த
சிறந்த நடிகையும் அறிவிப்பாளரும்)



"சாணக்கியன்" நாடகத்திலிருந்து

என்றும் மறக்க முடியாத "சானா"

இற்றைக்கு ஏறக்குறைய, அரை நூற்றாண்டு காலத்துக்கு முன்னர் இலங்கை வானொலியின் நாடகத்துறையிலே என்றும் மறக்க முடியாத ஒரு சிறப்புமிக்க இயக்குநராகத் திகழ்ந்தவர் திரு.எஸ். சண்முகநாதன் அவர்கள். "சானா" இலண்டன் கந்தையா" என்றால் - தான் அக்காலத்தவர்களுக்கு சண்முகநாதன் அவர்களை யார் என்று தெரிந்து கொள்ள முடியும். "சானா" என்பது அவருடைய புனைப்பெயர். "இலண்டன் கந்தையா" என்பது நடிப்புத் துறை அவருக்கு வழங்கிய பெயர்.

அக்காலத்தில், இலங்கை வானொலி நாடகங்கள் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவை. கிழமைதோறும் நடைபெறும் இந்நாடகங்களைக் கேட்டு மகிழாத நேயர்கள் இலங்கையிலும் தென்னிந்தியாவிலும் கிடையாது, என்று துணிந்து கூறலாம். வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்த நாடகங்களின் தயாரிப்பாளர்களில் ஒரு மைல் கல்லாக அமைந்தவர் "சானா".

நாடகப் பிரதிகளைத் தெரிந்தெடுப்பது. நடிகர் தேர்வு, நடிப்பு ஒத்திகை முதலிய ஏற்பாடுகளில் "சானா" மிகவும் கடுமையானவர். இக்காலத்தைப் போன்று கணனிகளும், ஒலிப்பதிவுக் கருவிகளும், இல்லாத அக்காலத்தில் வெறும், இசைத் தட்டுகளை வைத்துக் கொண்டு, கனகச்சிதமாக வானொலி, ஒலி அமைப்புகளை அமைப்பதில் "சானா" வுக்கு நிகர் "சானா"வே தான்.

இலண்டன் BBC யில் முதன் முதலில் பயிற்சி பெற்றவர்களில் "சானா" தலைசிறந்தவர். அங்கிருந்து திரும்பியதன் பின் நடத்தப்பட்ட "இலண்டன் கந்தையா" என்ற வானொலித் தொடர் நாடகம், இரசிகர்களைச் சிரிப்பில் ஆழ்த்தி மகிழ்வித்ததை எவரும் மறக்க முடியாது. பின்னர், இது மேடை நாடகமாகவும் நடத்தப்பட்டது.

"சானா" ஒரு பஸ்துறைக் கலைஞன். வானொலித் தயாரிப்பாளர்

மட்டுமல்ல; அவர் மேடையில் சிறந்த பழமையையும், புதுமையையும் இணைத்து மெருகேற்றிக் காட்டும் திறமை வாய்ந்தவர். அவர், ஒரு ஓவியக் கலைஞன் என்பது பலருக்குத் தெரியாது எழுத்துத் துறையையும் அவர் விட்டுவைக்கவில்லை.

"சானா" வுடைய ஆளுமைக்குக் கீழ் அவரது நாடகப் பட்டறையில் பயிற்சி பெற்ற பலர். இன்றும் பிரபலமிக்க நடிகர்களாகவும், தயாரிப்பாளர்களாகவும் இயங்கிக் கலைவளர்த்து வருகிறார்கள்.

1960 களில் என்று நினைக்கிறேன், "சானாவின்" நெறியாள்கையில் "பதிவுத் திருமணம்" என்ற ஒரு நாடகம் கொழும்பு, பொறளை Y.M.B.A மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. அக்காலத்தில், அந்த நாடகத்தைப் போற்றாதார் கிடையாது. பிரசித்தி பெற்ற நடிகர்களான றொசாரியோ இந்நாடகத்தில் நடத்தார்கள். இந்த நாடகத்தில் "Reliveces" ஆக நடத்த பெருமை எனக்கும் உண்டு.

இது தவிர, மேலும் பல மேடை நாடகங்களைச் "சானா" தயாரித்து வழங்கி இலங்கை நாடகத்துறைக்குப் பெருமை தேடித்தந்த ஒரு திறமையான கலைஞன். அவருடைய நெறியாள்கையில் அரங்கேறிய "பதியூர் இராணி" என்ற நாடகம் என்றும் மறக்க முடியாத ஒரு கலைப்படைப்பு. இதில் S.M. ஜபார் என்பவரின் நடப்பு பலரையும் பிரமிக்க வைத்தது.

நினைத்தால், மறக்கமுடியாது; மறந்தால் நினைக்க முடியாது. "சானா" என்றும் மறக்க முடியாதவர். அவரை நினைப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். வாழ்க தமிழ்!

தா. மகேசன்

சானாவுடன் நெருங்கிப் பழகிய
முன்னைநாள் வானொலி மாமா அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து.

திரு S. சண்முகநாதன் அவர்களோடு பல வருடங்களாக நெருங்கிப் பழகியவன் நான். நான் முதன் முதலாக, வானொலிக்கு எழுதிய அமுதவல்லி என்ற நாடகம் ஒலிபரப்பப்பட்டு ஒருவாரம் கழித்துச் சில வானொலிக்கலைஞர்களுடன் என்னைத்தேடி வந்து என்னை மிகவும் பாராட்டித் தொடர்ந்தும் நாடகங்களை எழுதும்படி என்னை வற்புறுத்திச் சென்றார். அவர் அளித்த ஊக்கத்தின் பயனாகவே பல வருடங்களாகப் பல நாடகங்களை எழுதலானேன். அடிக்கடி அவர் நேரில் வந்து, என்னைச் சந்தித்து விட்டுப்போவதுண்டு. அவர் லண்டனில் வசித்த காலத்தில் நடந்த சம்பவங்களையும், கலைத்துறையில் ஈடுபட்ட அனுபவங்களையும், ஆற்றிய சேவைகளையும் விபரமாக என்னிடம் கூறுவதுண்டு. அவைகளைக் கேட்டு நான் வியப்படைந்ததுண்டு.

சங்கீதத்திலும்; கதாகாலவேபம் செய்வதிலும், எழுத்துத் துறையிலும், நடிப்பதிலும், நாடகங்களை நெறிப்படுத்தித் தயாரிப்பதிலும் பிரபலமாக விளங்கிவந்தார். அது மட்டுமன்றி, சிறந்த ஓர் ஓவியக்கலைஞராகவும் திகழ்ந்தார். தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்று, 13 தமிழ் சினிமாப்படங்களுக்கு (Art) ஓவியக்கலைஞராகவும் கடமையாற்றிப் பெயரும் புகழும் பெற்றவராக இருந்தார். அப்படங்களின் பெயர்கள் இப்போது என் ஞாபகத்தில் இல்லை. P.U. சின்னப்பா, P. கண்ணாம்பா நடித்த "கண்ணகி" என்ற படத்தின் பெயரும், V.A. செல்லப்பா நடித்த "தமிழறியும் பெருமான்" என்ற படத்தின் பெயர்களுமே இப்போது என் நினைவில் இருக்கின்றன. அத்திரைப்படங்களில் அவரது பெயர், யாழ்ப்பாணம் S. சண்முகநாதன் என்றே காட்டப்பட்டது.

இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்ட லண்டன் கந்தையா என்ற தொடர் நாடகத்தில் சிறப்பாக நடித்து, ரசிகர்களின் மனங்களில் நீங்காத நன்மதிப்பையும் பெற்றவராவார். அப்படிப்பட்ட ஒரு சிறந்த

கலைஞரை நான் இன்றுவரை கண்டதேயில்லை என்று என்னால் கூற முடியும். அவரிடமிருந்த திறமைகளை நான் கண்டே அவருடன் நான் விரும்பிப்பழகி வந்தேன். தோற்றத்திலும்; கொள்கைகளிலும் ஒரு ஆங்கிலேயரைப் போலவே அவர் இருந்தார். அவர் மறைந்து 25 வருடங்களான போதிலும், அவரின் புகழும் பெயரும் எவராலும் மறக்கப்படவில்லை. எவரும் மறக்கப்போவதுமில்லை. அன்னாரின் திறமைகளையும் அருங்குணங்களையும் எழுதப் போனால் ஏட்டில் அடங்காது. அம் மாமேதையான சண்முகநாதன் அவர்களின் பெயரும் புகழும் இவ்வுலகில் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பதாக.

டி. ராஜபாண்டியன்.

இலங்கை வானொலி நாடக அரங்கின்
மூத்த எழுத்தாளர்.



அக்காலத்தில் "மத்தாப்பு" கதம்ப நிகழ்ச்சி வெளி மாவட்டங்களிலும் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டது. அவ்வகையில் நீர்கொழும்பில் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட போது எடுத்த படம்

"சானா" இன்றும் வாழ்கிறார்

"சானா" என்பவர் யார்?

யாருக்குத் தெரியும்?

தெரியுமே!.....தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

தமிழ் வானொலி நாடகங்களின் தந்தை அவர்தான் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர், தயாரிப்பாளராக இருந்த காலத்தில் வானொலி நாடகங்கள் ஒலிப்பதிவு செய்யப்படுவதில்லை, நேரடியாகவே ஒலிபரப்பாகும். எத்தனையோ வித்தியாசமான நாடகப் பிரதிகள், எத்தனையோ விதமான கலைஞர்கள், அத்தனை கலைஞர்களின் பங்களிப்போடு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் (குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குக் குறையாமலும் மேற்படாமலும்) நாடகத்தை ஒலிபரப்புவது என்பது அத்தனை இலகுவான காரியமல்ல; அதை "சானா" அவர்கள் திறம்படச் செய்தார். ஆனால் இன்றைய நிலை..... ஒலிப்பதிவு செய்த நாடகத்தைக் கூட குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் தொகுத்து ஒலிபரப்ப முடியாத நிலை.

அந்த நாட்களில் ஒத்திகைக்கென அதிகளவு நேரத்தைச் "சானா" அவர்கள் செலவிடுவார். நாடகங்களும் சிறப்பாக அமைந்தன. ஆனால், இன்று... நாடகப்பிரதி கையில் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒலிவாங்கியின் முன்னால் நடிக்கப்படுகிறது. அப்புறம் எப்படி நாம் அந்தத் தரத்தை எதிர்பார்க்க முடியும்?

"சானா" அவர்கள் ஓய்வு பெறும் காலப்பகுதியில் தனது தயாரிப்புகளில் பங்குபற்றிய கலைஞர்களைப் பற்றிச் சின்னஞ்சிறு குறிப்புகளை ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்து வைத்திருந்தார். திரு. ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் என்னைப் பற்றி எழுதியிருந்த குறிப்பை என்னிடம் காண்பித்தார். "He looks like a Raffian. But Good Person" (அவர் முரடனைப் போல் தோற்றமளிப்பார், ஆனால் நல்லவர்) நல்லவன் என்று

நல்லவர் ஒருவரால் பாராட்டப்படும் வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை. ஆனால், எனக்குக் கிடைத்தது. அது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

இலக்கியத் தமிழாகட்டும்; யாழ்ப்பாணத் தமிழாகட்டும்; இந்தியத் தமிழாகட்டும் மலையகத் தமிழாகட்டும்; மட்டக்களப்புத் தமிழாகட்டும்; எந்தப் பிரதேசத்துத் தமிழாக இருந்தாலும் அந்தந்த மண் வாசனைக்கேற்ப தமிழ் மொழியின் அட்சரம் பிசகாமல் உச்சரிக்க வேண்டும்; என்பதில் திடமாக இருந்தார். அந்த விடயத்தில் ஒத்திகையின்போது ஒரு ஆசிரியரைப் போன்றே நடந்து கொள்வார். அதனால் தானோ என்னவோ, "சானா" அவர்களது மகள் சமதிபால ஸ்ரீதரனின் மகன் லோஷன், தமிழைக்கொலை செய்யும் இன்றைய பல அறிவிப்பாளர்களுக்கு மத்தியில் தமிழைத் தமிழாக உச்சரித்து நல்லதொரு தமிழ் அறிவிப்பாளராக பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து கொண்டு வருகிறார். தாத்தா வழியில் வானொலி நாடகங்களும் தயாரித்து ஒலிபரப்பி வருகிறார். அவர் பணி தொடரட்டும் வாழ்த்துக்கள்.

"சானா" அவர்களின் மக்கள், மரு மக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் அவர் பணியைச் சரிவரச் செய்து வந்தால் அவர் என்றும் எம்மிடையே வாழ்ந்து கொண்டதானிருப்பார்.

கே. சந்திரசேகரன்.

நான் அறிந்த சானா

நமது நாட்டின் வானொலி நாடகத்துறையின் பிதாமகனாகப் போற்றப்படும் பெருமைக்குரியவர் "சானா" என்று செல்லமாக அழைக்கப்படும் மதிப்பிற்குரிய எஸ். சண்முகநாதன் அவர்களே.

"கொழும்பு வானொலி நிலையம்" என்ற பெயரில் இயங்கிவந்த இலங்கையின் ஒலிபரப்புச் சேவை, புனரமைக்கப்பட்டு 1949ம் ஆண்டு அக்டோபர் முதலாம் திகதியிலிருந்து "இலங்கை வானொலி" என்ற பெயரில் இயங்கத் தொடங்கிய பின்னர், வானொலி நாடகத் துறைக்குப் புத்துயிர் அளிக்கப்பட்டது. அந்த வகையில், 1951ம் ஆண்டில் முதலாவது தமிழ் வானொலி நாடகத் தயாரிப்பாளராக நியமனம் பெற்றவர் தான் சானா. ஏற்கனவே, வானொலி நிலையத்தில் கடமையாற்றிவந்த சிலரால் அவ்வப்போது சிறு நாடகங்கள் தயாரித்து ஒலிபரப்பாகி வந்துள்ள போதிலும், சானாவின் நியமனத்தின் பின்னர் தான், வானொலி நாடகத்துறை பூரண உருப்பெறத் தொடங்கியது என்பதை வரலாற்றுத் தகவல்கள் சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்கின்றன.

நம் நாட்டின் பிரபல நாடக எழுத்தாளரும் நடிகருமான மறைமுதல்வன், 2001 ஆகஸ்ட் "அமுது" சஞ்சிகையில் எழுதியிருந்த கட்டுரையொன்றில் சானாவின் சிறப்புகளைப் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

வானொலி நாடகப் பிதாமகர், 'சானா' எனப்படும் காலஞ்சென்ற எஸ். சண்முகநாதன்தான். அவரைக் குறிப்பிடாமல் வானொலி நாடக வரலாறு எழுதப்பட முடியாது. ஒரு நடிகராக - ஓவியராக - பஸ்துறை மேதைமை மிக்கவராக இருந்த கலாஜோதி சானா அவர்கள் ஐம்பதுகளின் ஆரம்பத்திலேயே முதல் நாடகத் தயாரிப்பாளராக றேடியோ சிலோனில் பணியாற்றியவர். வானொலி நாடகத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் ஐம்பதிலிருந்து எழுபதுவரை இவரது ஆட்சிக் காலமாகும்:

1995ம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில், இலங்கை வானொலி சானா நினைவாக நாடகப் பிரதிப் போட்டியொன்றை ஏற்பாடு செய்து நடத்தியிருந்ததன் மூலம், அன்று வானொலி அவரைக் கௌரவித்திருந்ததை நேயர்கள் மறந்துவிடமாட்டார்கள். போட்டியில் தெரிவு செய்யப்பட்ட சிறந்த பிரதிகளுக்காக முதல் மூன்று பரிசுகளுடன், இரண்டு ஆறுதல் பரிசில்களும் வழங்கப்பட்டன. இதன் பரிசளிப்பு விழா, 1996 பெப்ரவரி 3ம் திகதியன்று கொட்டாஞ்சேனை ஐங்கரன் மண்டபத்தில் அப்போதைய தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளர் வி.என். மதியழகன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இவரே, சானா நினைவாக இத்தகைய போட்டியொன்றை ஏற்பாடு செய்து நடத்துவதற்கு மூலகாரணமாக இருந்தவர் என்பதையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டும்.

நம்நாட்டின் பிரபல எழுத்தாளரும், முன்னர் இலங்கை வானொலியில் எழுதுவினைஞராகக் கடமையாற்றியவருமான மா. பாலசிங்கம் 2002 மார்ச் "மல்லிகை" சஞ்சிகையில் எழுதியிருந்த கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டிருப்பதையும் இங்கு நோக்குவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

"ஒலிபரப்புத் துறையில் விசேட பயிற்சி பெறுவதற்காக அக்காலத்தில் இலங்கை வானொலி பிரித்தானிய ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு (பி.பி.ஸி) அதிகாரிகளை அனுப்புவது வழக்கம். இத்தகைய வரத்தைப் பெற்றவர்களுக்குத் தனி மரியாதையும் இருந்தது. இத்தகைய வாய்ப்பைச் சுகித்தவர்களில், "சானா" எஸ். சண்முகநாதனும் ஒருவர். சானா மிகவும் கண்டிப்பானவர். கடமைக்கு வருதல் போதலில் உரிய நேரத்தைச் சபநேரத்தைப் போல பேணுவார். இதனால் இவருக்குக் கீழ்கலைப்பணி செய்த அனைத்துக் கலைஞர்களும் இவருக்கு நல்ல மடக்கம். பார்க்கர் பேனாதான் பாவிப்பார். இவரது எழுத்து குன்று மணிபோல எந்தவித உருவத்தேய்மானமுமின்றி, கொத்துத் கொத்தாக இருக்கும்.

ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடி சோ. சிவபாதசுந்தரத்தின் ஈழகேசரி பத்திரிகையில் சானா பணியாற்றியவர். சிறந்த ஓவியர்; பரியாரி பரமர் என்ற நூலின் ஆசிரியர். நகைச்சுவை நடிப்பை வளப்படுத்தியவர். தேனருவி என்ற ஈழத்துச் சஞ்சிகைக்கு முகப்பு ஓவியம் வரைந்தவர். ஈழத்துத் திரைப்படமொன்றிலும் நடித்தவர். பிராந்தியப் பேச்சு வழக்கை மேடையிலும், வானொலி நாடகங்களிலும் அழுத்தமுறப் பாடுபட்டவர். கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் நாடகப் பண்ணையில் வளர்ந்தவர். இருவரும் சேர்ந்து நடித்துமுள்ளனர்.

சானா நாடளாவிய ரீதியில் நாடகப் பிரதிகளை ஏற்று, வானொலி நாடகங்களைத் தயாரித்து ஒலிபரப்பினார். பிரதி எழுதியவர் எப்படிப்பட்ட ஜம்பவானாக இருந்தாலும், சானாவின் கறுப்பு மையால் பிரதி வெட்டித் திருத்தப்படாமல் ஒலிபரப்புக்கு ஏற்றுக்கொள்வது அருமையிலும் அருமை. தற்பொழுது தமிழ் சினிமாவுக்கு புதுப் புணலைப் பாய்ச்சிக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதப்படும் பாலுமகேந்திராவின் நாடகமொன்றும் சானாவின் தயாரிப்பில் வானொலியில் ஒலிபரப்பானது. அப்பொழுது பாலு மகேந்திரா இலங்கை அளவைத் திணைக்களத்தில் தொழில் நுட்ப உதவியாளராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்." இவ்வாறு மா. பாலசிங்கம் எழுதிருக்கிறார்.

பிரபல எழுத்தாளர்கள் பலரது நாடகங்களைத் தயாரித்து ஒலிபரப்பிய பெருமை சானாவுக்கு உண்டு. அந்த - வகையில் ஏழாலை இலங்கையர்கோன் எழுதிய "லண்டன் கந்தையா", அந்நாளில் நேயர்களது பேரபிமானத்தைப் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. அறுபதுகளில் வர்த்தக நிறுவனமொன்றின் வாராந்த விளம்பர நிகழ்ச்சியில் தொடர் நாடகமாக "லண்டன் கந்தையா" இடம் பெற்றுவந்தது. ஜனரஞ்சக சேவையாகத் திகழ்ந்த வர்த்தக ஒலிபரப்பில் இத்தொடர் நாடகம் ஒலிபரப்பானதால் இலங்கையில் மட்டுமல்ல; இந்தியாவிலும் ஏராளமான நேயர்கள் அதனைக் கேட்டு ரசித்தனர். நாடகாசிரியர் நடிகர்கள், தொடர் நாடக நிகழ்ச்சியை தொகுத்து வழங்கிய முன்னணி அறிவிப்பாளர் எஸ்.பி. மயில்வாகனன் மட்டுமல்லாமல், நாடகத்தை சிறப்பாகத் தயாரித்து வழங்கிய சானாவும், நேயர்கள் பலரது பாராட்டுதல்களையும் அபிமானத்தையும் பெற்றுத் திகழ்ந்தார் என்பது சிறப்பான தகவலாகும். "லண்டன் கந்தையா" நாடகத்தைப் பின்னர் சானா மேடை நாடகமாகவும் அரங்கேற்றிருக்கிறார். இது தவிர, வேறு பல மேடை நாடகங்களையும் தயாரித்து வழங்கியிருக்கிறார்.

சானாவின் தயாரிப்பில் ஒலிபரப்பான "பல நாடகங்களில் நடித்தவரும் மூத்த ஒலிபரப்பாளருமான காலஞ் சென்ற வீ. சுந்தரலிங்கம் தனது "மன ஓசை" என்ற நூலில் இவ்வாறு எழுதியிருக்கிறார்:

"கடமையிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணியை நிறைவு செய்யவேண்டும். அதுவரை வேறு எந்த மாற்றமோ குழப்பமோ ஏற்படக்கூடாது என்று சொல்லி ஒத்திகைக்குக் கூட எல்லோரும் குறித்த நேரத்துக்கு வரவேண்டும், என்று கட்டாயமாக ஒரு ஒழுங்கை உண்டாக்கியவர் சண்முகநாதன். ஒரு காலத்தில் அவரே

ஒரு பெரும் விகட நடிகனாக இருந்தவர். பின்னர் தான் வானொலியில் நாடகத் தயாரிப்பாளராகச் சேர்ந்தார். ஒத்திகை வேளையில், 'ஸ்ரொப்வோச்' ஒன்றை கையில் வைத்திருப்பார். கனகச்சிதமாக, துல்லியமாகக் கணக்கிட்டு, இடையிசை, ஒலிக்குறிப்புகள் அனைத்திற்கும் உரிய இசைத் தட்டுகளைத் தேர்ந்து ஒழுங்குபடுத்தி நாடகத்தை அருமையாக ஒலிப்பதிவு செய்வார். ஒவியம் போன்ற பிற நுண்கலை ஆற்றலும் அவரிடம் விளங்கியது. வானொலிக் கலைஞர்கள், பஸ்துறை ஆளுமை உள்ளவர்களாக அமைதலின் இன்றியமையாமை, சண்முகநாதன் 'சானா' என்ற பெயரில் தான் இன்றைய கலையுலகம் அன்புடன் நினைவில் வைத்துள்ளது."

சானா, ஒலிபரப்புக்காக கிடைக்கப்பெறும் நாடகப் பிரதிகளுள் பொருத்தமில்லாதவற்றில் தேவையான இடங்களில் திருத்தங்களைச் செய்து, அவற்றை இப்படி அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட்டு, அதனை எழுதியனுப்பியவர்களுக்கு திருப்பி அனுப்பிவைப்பது வழக்கம். இது நாடக எழுத்தாளர்களுக்கு நல்ல பிரதிகளை உருவாக்கும் வகையில் ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் அளிப்பதாக அந்நாளில் அமைந்திருந்தது.

சானாவின் இரு தசாப்த பதவிக் காலத்தின்போது, அவரால் இடப்பட்ட அத்திபாரமே, பின்னாளில் வானொலி நாடகத்துறையின் சிறப்புக்கும், அதன் உயர்வுக்கும் காரணமாக இருந்தது என்பதை எவராலும் மறுக்க முடியாது.

ஊரேழு அ. கனகசூரியர்.

(சிறந்த ஊடக விமர்சகர்)

தன்னிகரற்ற சானா மாமா

எனது சிறிய வயதிலே வானொலியில் நாடக ஆரம்ப இசை கேட்டதும் வானொலி அருகே அமர்ந்து அந்த நாடகங்களைக் கேட்டதன் மூலம் நடிப்பு ஆர்வத்தை வளர்த்துக் கொண்டவன் நான். அந்த நாடகங்களை தயாரித்து வழங்கிய வானொலி தமிழ் நாடகங்களின் பிதாமகர் சானா மாமா அவர்களின் தயாரிப்பில் நடித்ததைப் பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகிறேன்.

நாடகத் தயாரிப்பாளர் என்ற நிலையில் கலைஞர்களைத் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தவர் சானாமாமா அவர்கள். ஆனால் வானொலி நிலையத்தை விட்டு வெளியே வந்ததும் அந்தக் கண்டிப்புக்கு பேர்போன மாமனிதர்! வயது வித்தியாசம் பாராமல் மிகவும் அன்னியோன்னியமாகப் பழகுவார். இது எனக்கு அவரிடம் மிகவும் பிடித்த ஒரு பண்பு.

வானொலி நாடகங்கள் மாத்திரமல்லாது, மேடை நாடகத் துறையிலும் பழுத்த அனுபவம் வாய்ந்தவர் சானா மாமா. இங்கிலாந்து சென்று திரும்பி வந்த அவர், தனது அனுபவங்களைக் கலைஞர்களோடு பகிர்ந்து கொண்டது இன்னும் என் நினைவில் நிற்கின்றது.

வானொலி நாடகத் தயாரிப்பில் சானா மாமா ஒரு பாடப் புத்தகம்; அவருக்கு நிகர் அவரே தான்.!

எஸ். செல்வசேகரன் (உபாலி)

“சானா” எனுமோர் மானுடன்

பரியாரி பரமர் என்றால் பாம்பு படுத்துறங்கும், விஷம் விட்டிறங்கும். எங்களுநில இவரைத் தெரியாதவர்கள் இல்லை. சிறு வியாதி சிரங்கு முதல், கரும் வியாதி காய்ச்சல் வரை தோன்றியதற்கும் மறைந்ததற்கும் இவர் தான் காரண கர்த்தா. பேதிக்கு கொடுப்பதில் பெரும் பெயர் வாய்ந்தவர் கைபிடியில் கைதேர்ந்தவர். கண் வைத்தியத்தில் கரும் பண்டிதர். மாட்டு வைத்தியத்தில் மகாநிபுணர்.

இவரைப் பற்றி நான் சொல்லவரவில்லை இவரைப் படைத்தாரே! “சானா” அவரைப்பற்றிச் சொல்ல வருகின்றேன். விதானையார் வீட்டையும் இலண்டன் கந்தையாவையும் பார்த்தவர்கள் கேட்டவர்கள் எப்படிச் சானாவை மறக்க முடியும். தோடுடைய செவியனை வேறு யாரால் ஆங்கிலத்தில் பாட முடியும் “சானா” உங்களுடைய இங்கிலிஸ் கதாப்பிரசங்கம் அருமையிலும் அருமை. எனக்கும் அப்படியொரு பிரசங்கம் செய்ய விருப்பம். முடியவில்லையே .

கலையுலகில் நீங்கள் ஒரு சர்வாதிகாரி. இப்படிச் சொன்னால் நீங்கள் கோபிக்க மாட்டீர்கள் தானே “சானா”. ஒத்திகைக்கு நேரம் தவறிவருபவர்களுக்கு நீங்கள் நெருப்பு. இப்போது பதிய, திருத்தம், மீண்டும் பதிவு செய்ய, எத்தனையோ வசதிகள். உங்கள் காலத்தில் நேரடியாக ஒலிபரப்பு. இப்போதுள்ளவர்களுக்கு இது முடியாது. நான் சத்தியம் செய்து சொல்கிறேன்.

பழகுவதற்கு நீங்கள் இனியவர். உள்ளத்தைப் போல் உடையும் வெண்மை. ஆஜானுபவனான தோற்றம். கடமையில் இராணுவ வீரன் போல் பணியைத் திறம்படச் செய்கின்ற பாங்கு. இலங்கை வானொலி உங்களைத் தனது நாடக ஆசானாகப் பெற்றதற்குப் பெருமைப்படைவேண்டும்.

செல்லத்துரை சிவகங்கை தம்பதியர் உங்களைப் பெற்றதற்கு பெரும்பேறு பெற்றவர்கள். “சானா” என்கிற சண்முகநாதன் வெள்ளவத்தையில் பிறந்ததால் வெள்ளவத்தை, பெருமை பெறுகிறது. தங்கள் நிறைவான வாழ்க்கை தங்கள் சந்ததியில் தெரிகின்றது. நீங்கள் இப்போதும் இருந்திருந்தால் எங்கள் போன்றவர்கள் எவ்வளவோ நன்மை அடைந்திருப்பார்கள். நல்லவர்களும் வல்லவர்களும் நீண்ட நாட்கள் வாழ்வதில்லை என்பது - தானே வரலாறு. சுவாமி விவேகானந்தருக்கு என் அப்பன் பாரதிக்கு ஏன் 39 வயது?

நீங்கள் தொட்ட துறைகள் எல்லாம் துலங்கின. நீங்கள் தொடாத துறையே இல்லை. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்திலுள்ள தங்கள் சித்திரத்தை நான் பாராமல் வந்த நாட்களே குறைவு.

இறுதியாக, யாழ்தேவியில் தான் நாங்கள் குடும்ப சமேதராகச் சந்தித்து நீண்ட நேரம் பேசினோம். இப்போது அந்த யாழ்தேவியில்லை. நீங்களும் இல்லை. இல்லாவிட்டால் கூட, இரண்டினது சேவைகளும் காலம் காலமாக மறக்க முடியாது!

"பாரினிலே நான் சாகாதிருப்பேன் காண்பீர்!
மலிவு கண்டீர் இவ்வுண்மை பொய் கூறேன் யான்
மடிந்தாலும் பொய் கூறேன் மானிடர்க்கே
நலிவுமில்லை காசுமில்லை கேளீர் கேளீர்
நலிவுமில்லை சாவுமில்லை கேளீர் கேளீர்"

- பாரதி -

— சோக்கல்லோ சண்முகம்

சானாவின்

ஒலிபரப்புத்துறைச் சாதனைகள்

சானா! இந்த ஈரெழுத்துச்சொல், நமது வானொலி நடிக்கர்கள் மரியாதையோடும் பெருமையோடும் தமது நெஞ்சில் வைத்துப் போற்றுகின்ற பெயர்! வானொலித் தமிழ் ரசிக்கர்கள் தமது கலாசாரத்துக்கு ஊட்டம் தந்த ஆதார சுருதியாகப் பேணுகின்ற நாமம்!

சானா அவர்கள் மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாக, இலங்கை வானொலி நிலையத்துத் தமிழ்ச் சேவையிலே நாடகத் தயாரிப்பாளராகப் பணிபுரிந்தார். அக்காலத்தில் ஈழமண்ணுக்குரிய கருப்பொருள்களையும் உத்திகளையும் கையாண்டு நமது ஒலிபரப்பு நாடகத்துறைக்கு அவர் வலுவும் வளமும் சேர்த்தார். அதனால் நமது கலைஞர்களும் ரசிக்கர்களும் அவரை முதலில் ஒரு நாடகத் தயாரிப்பாளராகவே அறிந்து கொண்டனர். ஆனால், நான் அவரை ஓர் ஒவியராகவே முதலில் தெரிந்து கொண்டேன்.

ஈழகேசரி பத்திரிகை, இளைஞர்களை எழுத்துத்துறையில் ஈடுபடுத்தும் நோக்குடன் 1930 களின் கடைசிப் பகுதியில் இளைஞர் மன்றம் ஒன்றை உருவாக்கியதுடன், ஈழகேசரி இதழுடன் கல்வி அனுபந்தம் என ஒரு இணைப்பையும் வாரந்தோறும் வெளியிட்டு வந்தது. அந்த இணைப்பிலே, அக்கால உயர்வகுப்புமாணவர்கள் வெகு ஆர்வத்துடன் எழுதிவந்தனர். பிற்காலத்தில் எழுத்தாளர்களாக நம்மிடையே முகிழ்த்த வரதர், அ.க. கந்தசாமி, விவியன் நமசிவாயம் முதலியோர் இந்த நாற்றங்காலில் வளர்க்கப்பட்டவர்களே. ஈழகேசரி வகுத்துத் தந்த இந்த வாய்ப்பினை நானும் ஆர்வத்துடன் பயன்படுத்திக்கொண்டேன்.

ஈழகேசரி இளைஞர் மன்றத்தின் முதல் வருட நிறைவு, சுவாமி விபுலானந்தரது தலைமையில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அந்த விழாவிலே ஈழகேசரி இளைஞர் சங்கத்து உறுப்பினர்களது இலக்கியப் படைப்புகளைத் தாங்கி மலர் ஒன்றும் வெளியாயிற்று. அந்த மலரிலே நான் எழுதிய இரண்டு படைப்புகளும் இடம் பெற்றிருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று

"ஆலமரத்து முனி" என்னும் கதை. அந்தக் கதைக்கு ஒரு சித்திரம் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அதை வரைந்திருந்த ஓவியர் சானா!

ஆம் சானா அவர்களை ஒரு ஓவியராகத்தான் நான் முதலில் சந்தித்தேன். நேரில் காணாத "சந்திப்பு" அது.

இது நடந்து இருபது ஆண்டுகளின் பின் நான் இலங்கை வானொலித் தமிழ்ச் சேவையில் "இளைஞர் மன்றம்" என்னும் நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்தளிக்கும் பொறுப்பினைக் கையேற்று வானொலி நிலயத்துக்கு வந்த வேளை, சானா அவர்களுக்கு என்னை அறிமுகம் செய்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. வானொலி நிலயத்தில் நான் அவரிடம் சென்ற போது அவர் அந்த வழமையான புன்சிரிப்புடன், "என்ன! ஈழகேசரிப் பண்ணைதானே. வாரும்" என்றார். பழமையைத் தொடர்புபடுத்தி நின்ற அந்த வார்த்தைகள் மனதுக்கு இதமாக இருந்தன.

சானா அவர்களுடன் பழகுவதற்கு வானொலி நாடக எழுத்தாளர்-களுக்கும் நடிகர்களுக்கும் நிறையச் சந்தர்ப்பம் இருந்தது. அவ்வாறே நான் அவரோடு பழகுவதற்கும் அவர் நடத்திய மற்றொரு நிகழ்ச்சி எனக்கு வாய்ப்பளித்தது. இருபது வினாக்கள் என்பது அந்த நிகழ்ச்சி. அதனை சானா ஒருவருடத்துக்கு மேற்பட்ட காலம் நடத்தி வந்தார். அந்தத் தொடரில் மிகப் பெரும் பாலான அங்கங்களில் நான் பங்கு பற்றினேன்.

இருபது வினாக்கள் முற்றுமுழுக்க அறிவுப்புலம் சார்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சி "விடுகதையைச் சொல்லி விடையைக் கண்டு பிடிப்பது போன்ற அமைப்பு உடையது அது என்று சுருக்கமாகச் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

இந்த நிகழ்ச்சி வானொலி நிலையக் கலையகத்தில் ரசிகர்கள் முன்னிலையில் ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்டு, பின்னர் ஒலிபரப்புச் செய்யப்பட்டு வந்தது. நான்கு கலைஞர்களை ஒலிவாங்கி முன் தனித்தனியாக உட்கார வைத்து, நிகழ்ச்சியை நடத்துபவர் (சானா) தாம் மனத்தில் நினைத்திருக்கும் ஏதோ ஒரு பொருள் பற்றிய சில விபரங்களை அவர்களுக்குக்கூறி, "அந்தப் பொருள் என்ன?" என்று கேட்பார். அவர் தந்த குறிப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு அந்தப் பொருள் என்ன என்பதை இந்த நால்வரும் ஒருவர் கூறவேண்டும். அவசியமானால், மேலும் சில வினாக்களை இந்தக் குழுவினர் சானாவிடம் கேட்டு தமக்கு வேண்டிய துப்புக்களைச் சேகரித்துக் கொள்ளலாம். எவ்வாறாயினும், கேட்கும் வினாக்களின் தொகை 20க்கு மேல் போகக்கூடாது. போனால் விடை கூறும் குழுவுக்குத் தோல்வி.

இந்த நிகழ்ச்சி நமது அறிவு அனுபவங்களுக்கு உரிய ஒரு ஆழமான தேடல். நிகழ்ச்சியை நடத்துபவர் (சானா), விடை தேடும் குழுவினர், கலையகத்திலிருக்கும் ரசிகர்கள், வானொலி கேட்கும் நேயர்கள் ஆகிய ஒவ்வொரு பிரிவினர்க்கும் இந்த நிகழ்ச்சி வெவ்வேறு வகையான கலை அனுபவத்தைத் தரும். விடை தேடும் குழுவினர் தூண்டில் போடுவது போல வினாக்களை வீசி வீசி, சானாவை மடக்கிவிட முயல்வார்கள்: சானா, பிடி கொடாமல் ஏய்ப்புக் காட்டிக்கொண்டேயிருப்பார். கலையகத்தில் இருக்கும் ரசிகர்கள் குதிரைப் பந்தையத்தைப் பார்ப்பது போன்ற ஒரு வகை மனத்தவிப்பில் இருப்பார்கள்.

நிகழ்ச்சியை நடத்துபவர் முதலில் வினாவைக் கேட்டவுடனேயே அதற்குரிய சரியான விடை வானலைகள் மூலம் வானொலி நேயர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டு விடும். ஆகவே, அவர்கள் இந்த நிகழ்ச்சியை வானொலியில் கேட்கும் போது, விடைதேடும் குழுவினரின் தத்தளிப்பை புத்திக்கூர்மையை திணறல்களைக் கவனித்து நயந்தும் வியந்தும் இகழ்ந்தும் புகழ்ந்தும் குதூகலிப்பார்கள்.!

சானா விடயத்தை வெளியிடுவதில் காட்டும் உபாயங்கள், வினாத் தூண்டில்களில் அகப்படாமல் நழுவிவிடும் சாதாரியம், இடையிடையே அவர் உதிர்க்கும் பகிடுகள் - இவை எல்லாம் இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பரிமளிப்பூட்டும் தாளிதமாக இருக்கும்.

சானாவின் நாடகத்துறை சார்ந்த சிந்தனைகளும் திறமைகளும் அவர் தயாரித்த நாடகங்களில் பரிமளிக்கின்றன. இதுபோல அவரது பலதுறைப்பட விரிந்த அறிவுப்புலத்துக்கும் ஒலிபரப்புத் துறை சார்ந்த திறமைகளுக்கும் இருபது வினாக்கள் நிகழ்ச்சி எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது.

சானா ஒலிபரப்புத்துறையில் தொட்டது எல்லாம் பொன்னாக மிளிர்ந்தன. அவரை நினைவு கூர்ந்து போற்றுகின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே, அவரது திறமைகளையும் செயலூக்கத்தையும் அவர் நமக்கு விட்டுச் சென்ற முதுசொமாக ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்கு நன்றிசூறுவோமாக.

— வ. இராசையா
முன்னை நாள் "வானொலி மாமா".

சகலகலாவல்லவன்

இலங்கையின் வானொலி நாடகத் துறையில் சானா என்ற சண்முகநாதன் அவர்கள் ஒரு சகாப்தம் என்று தான் கூறவேண்டும். அதேநேரத்தில் மேடை நாடகங்கள், ஒலியம், நடிப்பு, மற்றும் எழுத்துத் துறைகளிலும் அவரது பங்களிப்பு சாதாரணமானதல்ல.

ஒலிபரப்பு என்ற துறையில் திரு.சோ. சிவபாதசுந்தரம் எத்தகைய முதன்மை நிலையை வகித்தாரோ, அந்தளவு முதலிடம் வானொலி நாடகத்துறையில் சானா அவர்களுக்கு இருந்தது. வானொலி நாடகங்களை எழுதுதல், தயாரிப்பு, நடிகர் தேர்வு, இசையமைப்பு, ஒலிபரப்பு ஆகிய அம்சங்கள் அனைத்தும் அவருக்கு கைவந்த கலைகளாகின. இலக்கியம், சரித்திரம், நகைச்சுவை, இந்திய இலங்கைப் பேச்சுத் தமிழ் போன்ற சகல பிரிவுகளிலும் அவரது ஆளுமை பிரதிபலித்தது. இந்தியாவிலும் அவருக்கு வானொலி நாடக ரசிகர்கள் இருந்தனர். பாராட்டுக்களையும், வழங்கினர்.

இந்தத் துறையில் தாமே பிரபல்யம் அடைந்தது மாத்திரமல்லாமல் சிறந்த நாடக ஆசிரியர், நடிகர்கள், தயாரிப்பாளர்கள் எனப் பல இளைஞர்களை உருவாக்கி இந்தத் துறையின் வளர்ச்சியை அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார்.

திரு.சோ. சிவபாதசுந்தரம் தலைமையிலான இசை, நாடக, சமய, விவசாய, கல்வி, செய்தி, விவரணங்கள், உரைச்சித்திரம், வர்த்தகம் போன்ற சகல துறைகளிலும் புகழ்பெற்ற நிபுணர்கள் குழுவினர் இலங்கை ஒலிபரப்பு நிலையத்தை உலகின் தலை சிறந்த நிறுவனமாக நடத்தி வந்த காலகட்டத்தில் சானா என்ற சண்முகநாதனும் அவர்களுள் ஒருவராக மிளிர்ந்ததை மறக்க முடியாது.

சானா அவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் ஒலிபரப்பில் இன்று உயர் ஸ்தானத்தை வகித்து வருகின்றனர். அவரால் உருவாக்கப்பட்ட நாடகக் கலைஞர்கள், தயாரிப்பாளர்கள், ஆகியோர் நாடகக் கலையை சகல வழிகளிலும் வளர்த்து வருகின்றனர். அவரால் தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்கள் இலங்கை வானொலியின் காப்பகத்தில் இருந்து அவ்வப்போது ஒலிபரப்பாகி வருகின்றன.

அந்த மாமேதை மறைந்து 25 வருடங்கள் ஆனாலும் அவர் இன்றும் எம் மத்தியில் வாழ்ந்து வருகிறார் என்பதை மறக்க முடியாது. அவரது ஆன்மா சாந்தியடைவதாக.

“அன்பு அறிவு தேற்றம் அவா இன்மை இன்னான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு”

எஸ். நடராஜ ஐயர்.
மூத்த ஒலிபரப்பாளரும். செய்தி ஆசிரியரும்.

“சானா”

கடமையிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணியை நிறைவு செய்யும் வரை வேறு எந்த மாற்றமோ குழப்பமோ ஏற்படக்கூடாது என்று சொல்லி, ஒத்திகைக்குக் கூட எல்லோரும் குறித்த நேரத்துக்கு வரவேண்டும் என்று கட்டாயமாக ஒரு ஒழுங்கை உண்டாக்கியவர் செ. சண்முகநாதன். (சானா). ஒரு காலத்தில் அவரே ஒரு பெரும்விகட நடிகனாக இருந்தவர். பின்னர் தான் வானொலியில் சேர்ந்தார். வானொலி நாடகத் தயாரிப்பாளராக அவர் ஆரம்பத்தில் சேர்ந்தார். ஒத்திகை வேளையில் "ஸ்ரொப்வேச்" ஒன்றை கையில் வைத்திருப்பார் கனகச்சிதமாக, துல்லியமாகக் கணக்கிட்டு, இடை இசை, ஒலிக் குறிப்புக்கள் அனைத்திற்கும் உரிய இசைத் தட்டுக்களைத் தேர்ந்து ஒழுங்குபடுத்தி நாடகத்தை அருமையாக ஒலிப்பதிவு செய்வார்.

ஓவியம் போன்ற பிற நுண்கலை ஆற்றலும் அவரிடம் விளங்கியது. வானொலிக் கலைஞர்கள், பஸ்துறை ஆளுமை உள்ளவர்களாக அமைதலின் இன்றியமையாமை சண்முகநாதன் போன்றவர்களின் வெற்றியில் புலனாகும். சண்முகநாதனைச் "சானா" என்ற பெயரில் - தான் இன்றைய கலையுலகம் அன்புடன் நினைவில் வைத்துள்ளது. சானாவிற்குப் பின்னர் வாசகர் (K.M. வாசகர்) இப்பதவியை வகித்தார்.

எமதுநிலையக் கலையகங்களிலே வைத்து ஒலிப்பதிவு செய்வதற்கு இடம் போதாமல் இருக்கும் என்பதற்காக, ரோயல் கல்லூரி போன்ற மண்டபத்திலே இவற்றை நாம் ஏற்பாடு செய்வோம். இந்தக் கலை விழாக்களிலே செ. சண்முகநாதன் அவர்கள் சிறந்த விகட நடிகனாக இருந்ததனாலே அவருடைய அழகான சின்னச்சின்னத் துணுக்குகளை வைத்துப் பின்னப்பட்ட விகட நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெறுவதுண்டு.

இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது. அவருடன் கூட ஏற்கனவே நான் சொன்ன ரொசாரியோ பிரிஸ், பிலொமினா சொலமன் போன்றவர்களும் சானாவின் வழி காட்டலிலே வந்த சிவத்தம்பி, நான்

போன்றவர்களும் இந்நிகழ்ச்சிகளிலே அடிக்கடி பங்குபற்றுவதுண்டு. இதிலே வரும் நாடகங்களிலே அனேகமாக நாங்கள் ஒரு ஸ்கிறிப்ட் எழுதி பாடமாக்கிப் பேசுவது இல்லை. இது Impromptu நாடகங்கள் என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள் அப்படியாகத்தான் இருக்கும். ஒருவர் ஒன்றைச் சொல்ல அதற்கு மறுப்பாக மற்றவர் ஒன்றைச் சொல்ல அதற்கு இவர் பதில் சொல்ல அந்த மாதிரியாக ஒரு சொற்போரே நடக்கும் என்று சொல்லலாம். இதிலே முக்கியம் என்னவெனில் ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் நாம் கண்டனம் செய்வதாகவோ கிண்டல் செய்வதாகவோ இருந்தாலும் கூட நமக்குள்ளே இது சம்பந்தமாக மனத்தாங்கல் எதுவும் ஏற்படாது. நிகழ்ச்சி நன்றாக இருக்க வேண்டும், வந்தவர்கள் வயிறு குலுங்கச் சிரிக்க வேண்டும் என்ற அந்த ஒரேயொரு எண்ணத்துடன் தான் நிகழ்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கும். இப்போது உள்ள நாடகப் பிரியர் எல்லாம் இது நல்லதல்ல என்று கூடச் சொல்லலாம். இப்போது நாடகக் கலை எவ்வளவோ வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. நவீன நாடகங்கள், நாடக உத்திகள், Theatre Workshop என்றெல்லாம் வந்து விட்டன. இவை எல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியாத காலம். ஆனால் எம்மைப் பொறுத்தவரை அந்த நேரத்திலே ஸ்கிறிப்டே இல்லாமல் எழுதி வைத்தும் படிக்காமல் ஏதோ ஒரு கருவை மனதில் கொண்டு நீ இப்படிச் செய்ய, நான் இப்படிச் செய்கின்றேன் என்று பேசிக்கொண்டு வருவோம். உண்மையாகவே நாம் ஆயத்தம் செய்யாத சில துணுக்குகள் கூட அங்கே மேடையிலே வரும். இதிலே எமக்கு ஒத்தாசையாகக் கலந்து கொள்ளும் மற்றொரு நண்பர் எம்.எஸ். ரத்தினம். இன்னமும் மனசை விட்டு மறையாத பல விகடத் துணுக்குகள்!

சானாவும் எம்.எஸ். ரத்தினமும் பங்குபற்றிய ஒரு நிகழ்ச்சியிலே சானா சொன்னார், "எங்க வீட்டில் எங்க அப்பா ஒரு மிசின் கொண்டந்து இருக்காரு; அதில் ஆட்டையோ கோழியையோ போட்டு சவிச்சை ஒரு பக்கத்திற்குத் திருப்பிவிட்டால் மறுபக்கத்திலே கட்டல் பற்றிஸ் போன்ற உணவுப் பொருட்கள் வந்து கொண்டே இருக்கும்". சபையில் இருந்த அத்தனை பேரும் வயிறு குலுங்கச் சிரித்தார்கள். அதற்கு அடுத்தாற்போல தொடர்ந்து எம்.எஸ். ரத்தினம்பதில் சொன்னார்; "ஆ அப்படியா? எங்க வீட்டில் ஒரு மிசின் இருக்கு. கோழி அல்லது ஆட்டில் செய்து சாப்பிட்ட பதார்த்தங்களில் மிஞ்சியவற்றை ஒருபக்கமாகப் போட்டு விட்டு அதைத் திருப்பிவிட மிசினுக்கு மறுபக்கமாகக் கோழிக்குஞ்சும் ஆட்டுக்குட்டியும் வெளியே வரும்!" இப்படிப் பலப்பல.

முன்னாள் பிரபல ஓலிபரப்பாளர்
காலஞ்சென்ற வீ. சுந்தரலிங்கத்தின் (சுந்தா)

"மன ஓசை" என்ற புத்தகத்திலிருந்து

சானா ஒரு சாதனையாளர்

சானா என்று எல்லோராலும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்டு, நாடகத்துறை சார்ந்த அனைத்து நெஞ்சங்களிலும் நீங்காத இடத்தை இன்றும் பெற்றிருப்பவர் கலாஜோதி சண்முகநாதன் அவர்கள். எம்மை விட்டுப் பிரிந்து 25 ஆண்டுகள் சென்றாலும், அவர் இன்னும் எம்மோடு வாழ்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறார். அவரை நினைவுபடுத்தக்கூடிய நிகழ்வுகள் நடந்து கொண்டு தான் இருக்கின்றன. சானா அவர்களால் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட கலைஞர்கள், மொழிவன்மை, ஆளுமை, நேர ஒழுங்கு இவைகளை இன்னும் கூட கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். அதனால் தானோ என்னவோ ஒலிபரப்புத்துறையில் இன்னும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்போதும் ஒலிபரப்புக் கடமை ஏற்கும் நேரத்திற்கு 15 நிமிடங்கள் முன்னதாகக் கலையகத்திற்குச் செல்லும் பழக்கத்தை நான் கைவிட்டதில்லை. இதனைக் கண்டவர்கள் என்னைக் கேலி செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 15 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு நேரத்தோடு வந்து விட்டீர்களே, என்று கேட்பார்கள்.

எங்கள் குருநாதர், இலங்கை வானொலியின் நாடகத்தந்தையான சானா எங்களுக்குப் பழக்கிவிட்டார், அந்தப் பழக்கத்தை விட முடியவில்லை. என்பேன். கடைசி நேரத்தில் அவசரமாக வந்து ஒலிவாங்கியைப் பாரமேற்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய ஜாம்பவான்களுக்கு என்னுடைய இந்தப் பழக்கம் கேலிக்குரியதாகக் காணப்படுவதில் ஆச்சரியம் இல்லை.

ஒலிபரப்புத்துறையில் மாத்திரமல்ல, எல்லா வேலைகளிலும், நேரத்தை மிகவும் பயனுள்ளதாகக்கி, குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு முடிக்கும் பழக்கமும் எனக்கு உண்டு. சானாவின் நாடக அனுபவம் தந்த பாடம் அது. நேரம் என்றால் சானா, சானா என்றால் நேரம். என்றும் எப்போதும்

எது இல்லாவிட்டாலும் அவர் கையில் Stop Watch இருக்கும்.

நாடக ஒலிப்பதிவு முடிந்ததும் கலையகத்திற்கு வெளியே வந்து நிற்போம். சானா வெளியே வரும்போது அவரது முகத்தைப் பார்த்து தெரிந்து கொள்ளலாம் நாம் நன்றாகச் செய்தோமா இல்லையா என்று. நாடகம் அவருக்குத்திருப்தியாக இருந்ததென்றால் சிரித்துக்கொண்டே வருவார். நாடகத்தில் நடித்த கலைஞர்களுக்கு அவரே பண வவுச்சரைக் கொடுப்பார். அப்படிக் கொடுக்கும் போது அவரவர் விட்ட பிழைகளையும் மறக்காமல் சுட்டிக் காட்டிவிடுவார்.

சானா அவர்களிடம் இருந்த இன்னொரு குணம், எந்த ஒரு நடிக்கையோ, நடிக்கரோ, திரைப்பட நாயகன், நாயகியின் பாணியைக் கையாள்வது அவருக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்காது. ஒவ்வொருவரும் அவரவர் பாணியில் இயற்கையாக நடிப்பதையே எதிர்பார்ப்பார். அதேபோல், தான் பயிற்றுவித்த, நடிக்க நடிக்கைகள் வேறொரு தயாரிப்பில் நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றுவதையும் அவர் விரும்புவதில்லை.

எனது திருமணத்தின் பின்னர் நாங்கள் சானாவைச் சந்திந்தபோது எனது கணவரிடம் சானா கேட்ட முதல் கேள்வி, "அவவுடைய பேரை மாத்திப் போட்டீரோ? அதை மட்டும் செய்யாதீர் அவவுடைதிறமை உழைப்பு எல்லாம், அதோடபோயிடும்" என்றார். அந்த வார்த்தைகள் என்மனதில் அப்படியே பசுமரத்தரணிபோல் பதிந்து விட்டது. என் மீதும் என் திறமை மீதும் அவர் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை கண்டு என் கணவர் அசந்துபோய் விட்டார். "இல்லை சானா அப்படிச் செய்ய மாட்டேன் அவ அவவுட மதத்திலே, அவவுடபேரில் தான் இன்னும் இருக்கிறா" என்று சொன்னதும் தான் அவர் முகத்தில் சந்தோஷத்தையே காண முடிந்தது. எனது வாழ்நாளில் என்றுமே மறக்க முடியாத மனிதர் கலாஜோதி சானா அவர்கள்.

விசாலாட்சி ஹமீட்

சானாவின் பாசறையில் வளர்த்த
சிறந்த நாடக நடிக்கை. ஒலிப்பதிவு

வானொலி நாடகப் பிதாமகர் 'சானா'

வானொலி நாடகப் பிதாமகர் 'சானா' எனப்படும் காலஞ்சென்ற ச. சண்முகநாதன்தான். அவரைக் குறிப்பிடாமல் வானொலி நாடக வரலாறு எழுதப்படமுடியாது. இதை ஏன் அழுத்திச் சொல்கிறேன் என்றால், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ்ச் சேவையின் பவளவிழாச் சிறப்பு மலரில் அவரைப் பற்றி எதுவுமே இல்லை. நாளை அம்மலரைப் புரட்டிப் பார்ப்பவர்களுக்கு அப்படி ஒருவர் பணியாற்றினார் என்பதே தெரியாதமாதிரி, 'அம்போ' என விட்டுவிட்டார்கள்.

ஒரு நடிகராக, எழுத்தாளராக, ஓவியராக பல்துறை மேதைமை மிக்கவராக இருந்த கலாஜோதி 'சானா' அவர்கள் ஐம்பதுகளின் ஆரம்பத்திலேயே முதல் நாடகத் தயாரிப்பாளராக 'ரேடியோ சிலோனில்' பணியாற்றியவர். 50 இல் இருந்து 70 வரை நாடகத்துறையைப் பொறுத்த மட்டில் இவரது ஆட்சிக்காலம். 50களில் வானொலி நாடகங்களை எழுதியவர்களுள் இலங்கையர்கோன் பெயர் முதலில் வைக்கப்படுகிறது. வானொலியில் ஒலிபரப்பான முதல் நாடகமும் இருவருடையதே. ஈழத்து சிறுகதைத் துறையிலும் கூடப் பிதாமகராகத் திகழும் சிவஞானசுந்தரம் எனும் 'இலங்கையர்கோனின்' லண்டன் கந்தையா. விதானையார் வீட்டில், மிஸ்டர் குகதாசன் போன்ற தொடர்நாடகங்கள் அன்றைய நேயர்களால் பெரிதும் ரசிக்கப்பட்டு வரவேற்புப் பெற்றவை. நகைச்சுவையும் யதார்த்தமும் விரவ அவற்றில் கமழ்ந்த மண்வாசனை அவரது நாடகங்களின் சிறப்புக்குக் காரணமாக இருந்தது. யாழ்ப்பாண, மலையக, முஸ்லிம் கதாபாத்திரங்களை ஒன்றிணைத்து முதன் முதலில் அவர் அமைத்த பாணி சி. சண்முகம் ஊடாக எஸ். ராமதாஸ்வரை இன்றுங்கூடத் தொடர்கிறது.

"சானா"வின் காலகட்டத்தில் அதிகமான பிரதிகளை எழுதிக் குவித்தவர் பாலாம்பிகை நடராஜா. இவர் எழுதிய முதல் துப்பறியும் சானா+ பரியாறி பரமர்

தொடர்நாடகம் 'டொக்டர் ரஞ்சிதம்' அன்று வானொலி ரசிகர்களின் பெரு வரவேற்பை பெற்றது.

சானா காலத்தில் அத்திவாரமிடப்பட்ட இம்மாற்றமானது, புதிய எழுத்தாளர்கள் நடிகர்களின் பிரவேசத்தால் உரமிடப்பட்டு இன்று வரை தொடர்கிறது.

'சானா'வின் காலகட்டத்தில் சுமார் 70களில் ஆரம்பம் வரை வானொலி நாடகங்கள் ஒலிப்பதிவு செய்து ஒலிபரப்பப்படாமல் நேரடியாகவே ஒலிபரப்பாயின. எனவே காற்றோடு கலந்து விட்ட அவற்றை மீண்டும் கேட்கமுடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலை எம்முடையது.

அன்றைய கால நாடகப் பிரதிிகள் பேணப்பட்டிருக்குமாயின் கூட அவற்றை மீள்பயன்படுத்தியிருக்கலாம். அதுவுமில்லை. இன்றுவரை கூட பிரதிகளைப் பேணும் நடைமுறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

60களின் நடுக்கூற்றில் நகைச்சுவையை பிரதானமாகக் கொண்ட குறுநாடகங்கள் 'மத்தாப்பு' எனும் மகுடத்தில் 'சானா'வால் அறிமுகமாயின. அந்நாட்களில் நேயர்களின் ஏகோபித்த வரவேற்பைப் பெற்ற நிகழ்ச்சிகளுள் முதன்மையானது இம் 'மத்தாப்பு'. கலையகத்தில் பார்வையாளர் முன்னிலையில் நேரடியாகவே அந்நிகழ்ச்சி சிலகாலம் தயாரித்தளிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறாக நகைச்சுவை நாடகங்களுக்குத் தனியொரு களம் அமைத்து முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தது இலங்கை வானொலி என்றால் அப்பெருமை முதன்மையாகச் 'சானா'வையே சாரும். அக்கால வானொலி நடிகர்களுடன் சக்கடத்தார் எஸ்.ராஜரட்ணமும் வானொலி மேடையேறிக் கலகலப்பூட்டினார். 'மத்தாப்பு' பின்பு 'கதம்பம்' என்ற பெயர் மாற்றத்துடன் வரலாயிற்று.

ஆரம்பகால வானொலி நடிகர்களாக, கா.சிவதம்பி, க.கைலாசபதி, எம்.எஸ்.ரட்ணம், எஸ்.எம். ஏ.ஜபார், செல்வஜோதி செல்வத்துரை, செந்தில் மணி மயில்வாகனம், பரிமளாதேவி விவேகானந்தன், பஞ்சவர்ணம் லஷ்மணன், ஆனந்தி சூரியப்பிரகாசம், வசந்தா அப்பாத்துரை, சின்னையா (கோமஸ்) போன்றோர் கொடிகட்டிப் பறந்தனர்.

தீ.ரா. ஆறுமுகம் (ஆச்சி), சிவஞானசுந்தரம் (நந்தி) R. சோமசுந்தரம். நஸ்ருதீன், ஸ்ரனிஸ்லோஸ், மாகிரட் அன்ரனி, V.N.B. ஞானதீபர். செல்லத்தம்பி போன்றவர்களின் பங்களிப்பும் மறக்கற்பாலன.

சானா காலத்தில் அத்திவாரமிடப்பட்ட இம்மாற்றமானது, புதிய எழுத்தாளர்கள், நடிகர்களின் பிரவேசத்தால் உரமிடப்பட்டு இன்று வரை தொடர்கிறது.

'சானா'வின் காலகட்டத்தில் சுமார் 70களின் ஆரம்பம் வரை வானொலி நாடகங்கள் ஒலிப்பதிவு செய்து ஒலிபரப்பப்படாமல் நேரடியாகவே ஒலிபரப்பாயின. எனவே காற்றோடு கலந்து விட்ட அவற்றை மீண்டும் கேட்க முடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலை எம்முடையது.

அன்றையகால நாடகப் பிரதிகள் பேணப்பட்டிருக்குமாயின் கூட அவற்றை மீள்பயன்படுத்தியிருக்கலாம். அதுவுமில்லை. இன்றுவரை கூட பிரதிகளைப் பேணும் நடைமுறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

60களின் நடுக்கூற்றில் நகைச்சுவையை பிரதானமாகக்கொண்ட குறுநாடகங்கள் 'மத்தாப்பு' எனும் மகுடத்தில் சானா'வால் அறிமுகமாயின. அந்நாட்களில் நேயர்களின் ஏகோபித்த வரவேற்பைப் பெற்ற நிகழ்ச்சிகளுள் முதன்மையானது இம் 'மத்தாப்பு'. கலையகத்தில் பார்வையாளர் முன்னிலையில் நேரடியாகவே அந்நிகழ்ச்சி சிலகாலம் தயாரித்தளிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறாக நகைச்சுவை நாடகங்களுக்குத் தனியொரு களம் அமைத்து முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தது இலங்கை வானொலி என்றால் அப்பெருமை முதன்மையாகச் சானாவையே சாரும். அக்கால வானொலி நடிகர்களுடன் சக்கடத்தார் எஸ். ராஜரட்ணமும் வானொலி மேடையேறிக் கலகலப்பூட்டினார். 'மத்தாப்பு' பின்பு 'கதம்பம்' என்ற பெயர் மாற்றத்துடன் வரலாயிற்று.

மறைமுதல்வன்

இலங்கை வானொலி தமிழ் நாடகங்கள்
ஓர் அறிமுகம் நூலிலிருந்து...

சாகாவரம்

இன்றுபோல் நினைவலைகள்
இதயக் கடலில்!
என்னமாய் இனிக்கிறது பரவசத்தில்!
எந்தையே! மறந்தோமா? நினைப்பதற்கு!
உம்போல ஒருவரினும் பிறக்கவில்லை!
கலைவானில் நீரென்றும் உயர்சோதிதான்...
விலையேது யான்சொல்ல மனிதரிடத்தில்!

தந்தை நீர் சிந்தையிலே இருக்கின்ற வரையில்...
விந்தையிலை எதற்கப்பா நினைவாஞ்சலிகள்!
"சானா" உன் ஆசானா என வினவுகையில்
ஆம்! என்று விடையொன்றை பகருகையில்
ஆகா! எம்முளமோ பரவசத்தில்!

முத்தமிழில் நீரொன்றை அள்ளியெடுத்து...
வித்திட்ட அழகென்ன இரசிகர் தமக்கு
வானலையில் மிடரொலியை பரப்புதற்கு
வழி செய்த பிரம்மாவே! நன்றியுமக்கு!
சினங்கொள்ளும் போதெம்மில் செங்கதிர் போலும்
சிரித்துத்தான் பேசையிலோ பெளர்ணமி தோற்கும்!

சாகாவரம் பெற்றயிரு அட்சரங்கள்....
வான்கடல் உள்ளவரை நிலைத்திருக்கும்!
நல்லவாதம் நெஞ்சத்தில் நினைவிருக்கும்...
நானிலமேல் எங்கெங்கும் நிறைந்திருக்கும்!

"பாரா சின்னத்தம்பி"

எனது மாமா

காலஞ்சென்ற எனது மாமனார் திரு. செல்லத்துரை சண்முக-நாதன் (இலண்டன் கந்தையா, சானா) அவர்களைப் பற்றி எனது திருமணத்திற்கு முன்பே அறிந்து கேள்விப்பட்டிருந்தாலும் அவருடன் நன்கு பரிச்சியமாயிருக்கவில்லை.

ஆனால் அவரது மகள் சுமதியைக் காதலித்து திருமணம் செய்த பின்னர் தான் அவரது உயரிய நற்குணங்கள், கட்டுப்பாடு, அனைவருடன் பழகும் விதம், அவரது ஹாஸ்ய உணர்வு தமது பிள்ளைகளுடன் நண்பராகப் பழகும் அருமையான பாங்கு, இவ்வாறு எத்தனை, எத்தனையோ அனுபவங்கள், உணர்வுகள்!

அன்னாருடைய உயர்ந்த தோற்றம், சிவந்தமேனி, புன்னகை தவழும் முகம், கண்டிப்பான குரல், அனைத்தும் இன்றும் என் கண்முன் நிற்கிறது!

அமரரது எழுத்துக்கள், ஓவியங்கள், நாடகங்கள், நடிப்பு, கதாகாலேட்சயம் என்பன சாகாவரம் பெற்றவை!

1977ம் ஆண்டுக் கலவரத்தின் போது நாம் அனைவரும் ஒன்றாக நாவலவில் தங்கியிருந்தோம் - இனக்கலவரத்தின் உச்சக் கட்டத்தின் போது ஒரு இரவில் எமது வீட்டைச் சுற்றிக் காடையர்கள்! நாம் மின் விளக்கை அணைத்து விட்டு அமைதியாக இருந்தோம் - எமது நல்ல காலம்; ஒன்றும் நடக்கவில்லை!

அடுத்தநாள் காலை எல்லோருமாக சரஸ்வதி மண்டப அகதி முகாமுக்குப் போகத் தீர்மானித்தோம் ஆனால் “சானா” மாமாவோ மறுத்துவிட்டார் அன்றைய தினம் தான் நான் அவரது வீரத்தையும், தமிழ்ப் பற்றையும் உணர்ந்தேன்.

இன்னுமொரு சுவையான நிகழ்ச்சி. எனக்குத் திருமணமான புதிது! நான் எனது மனைவியிடம் தனிக்குடித்தனம் போவோம்! என்று கூறியிருந்தேன்.

ஆனால் எனது மனைவியோ மறுத்து, அப்பா, அம்மாவுடன் சற்றுக் காலம் இருப்போம் என்று கூறினார் - நானும் சம்மதித்தேன்

திருமணத்தின் பின் சில நாட்கள் நானும் எனது துணைவியாரும் விடுமுறையில் இருந்து விட்டு தத்தமது அலுவலகங்களுக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தோம் எனது மனைவி தனது விடுமுறை விண்ணப்பத்தை நிரப்பி மேசை ஒன்றில் வைத்திருந்தார். அதைக் கண்ணுற்றார் எனது மாமனார் “சானா”.

திடீரென்று “பாலழீதரன், பாலழீதரன் உமது மனுசி செய்த வேலையைப் பாடும்!” என்று உரத்த குரலில் சத்தமிட்டார்! நான் எமது அறையிலிருந்த மனைவியைப் பார்த்து பார்த்தீரே! பிரச்சனை தொடங்கி விட்டது!” என்று கூறிவிட்டு மாமாவை அலுகி, என்ன மாமா விடயம்?” என்று வினாவினேன். அதற்கு அவர், “இஞ்சை பாடும், உம்மடை மனுஷி செய்த வேலையை!”.

“என்ற மனுசி எண்டாலும் அவ உங்கடை மகள் தானே!” என்று வினயமாகக் கூறினேன். அதற்கு அவர், “அதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன்! திருமணமானவுடனேயே அப்பாவான என்னை மறந்து விட்டு உம்மடை பேரையெல்லோ போட்டிருக்கிறாள்!” என்று எனது மனைவி எழுதி வைத்திருந்த விடுமுறை விண்ணப்பத்தைக் காட்டினார் - அதில் தனது பெயரை திருமதி. சுமதி பாலழீதரன் என எழுதியிருந்தார். எப்படி “சானா” வின் நகைச்சுவை உணர்வு!

மாமா எங்களது இல்லத்தில் உங்களைப் பற்றிப் பேசாத நாட்களே இல்லை எனலாம்! பிறந்தவர்கள் அனைவருமே ஒரு நாள் மறைவது நியதியேயானாலும் எனது மூத்த மகனுக்கு நீங்கள் சூட்டிய வாமலோசனன் என்ற பெயர் நிலைத்து புகழ்ந்து வருவது குறித்து எமது நன்றியைத் தெரிவித்து அன்புடனும், தங்களது நல்ல நினைவுகளுடன் விடைபெறுகிறேன்!

ஆ. இரகுபதி பாலழீதரன்



பரியாரி பரமர்

உரைச்சித்திரம்

பரியாரி பரமர்



பரியாரி பரமர் உரைக்க
வேலர் பஸ்பம் செய்கிறார்

பரியாரி பரமர் என்றால் பாம்பு படுத்தறங்கும்; விஷம் விட்டிறங்கும். எங்களுரில் இவரைத் தெரியாதவர்கள் இல்லை. சிறு வியாதி சிரங்கு முதல், கடும் வியாதி காய்ச்சல் வரை தோன்றியதற்கும், மறைந்ததற்கும் இவர்தான் காரண கர்த்தர். பேதிக்குக் கொடுப்பதில் பெரும் பெயர் வாய்ந்தவர்; கை பிடியில் கைதேர்ந்தவர்; கண் வைத்தியத்தில் கடும் பண்டிதர்; மாட்டு வைத்தியத்தில் மகா நிபுணர். தமிழறிவுள்ளவர். பரம பக்தர். புராணத்திற்குப் பயன் சொல்வதில் புகழ் பெற்றவர். ஆன்மாக்கள் நல்வினை தீவினைக்கு ஈடாகப் பிறந்து, இறந்து, உழலுவது என்பர் சித்தாந்த சாத்திரிகள். ஆனால், எங்களுரில் பரியாரி பரமரை அறியாமல் ஒருவர் சுகமாகப் பிறந்ததுமில்லை; சுகமாக இறந்ததுமில்லை. நன்மையாகவோ தீமையாகவோ, எதுதான் நடந்த போதிலும் பங்கு பற்றுவார் பரமர், மானிப்பாய்; இணுவில் போன்ற பெரும் ஆஸ்பத்திரிகளில் சந்தேகப்பட்டவர்கள் இவரிடம் வருவார்கள். இவரும் சந்தேகப்பட்டால், மறு உலகம்

செல்வார்கள். இவர் செய்த பாவம் யாதோ அறியோம். இவர் மனைவி நாற்பத்திரண்டாவது வயதில் உயிர் துறக்க, தனது மூத்த மகனைச் சிங்கப்பூருக்கு அனுப்பிவிட்டு, இளையவனைத் தன்னுடனேயே வைத்துக் கொண்டார். பிற்காலத்தில் ஒருவன் இல்லா விட்டால், பரம்பரைக் குணம் பாழாய்ப் போய்விடு மல்லவா?

சிங்கப்பூரிலிருந்து கிரமமாகப் பணம் வந்து கொண்டிருந்தது. அதைக்கொண்டு துத்தம், துருசு, பெருங்காயம் முதலிய மருந்துச் சரக்குகளை வாங்கி, தனது தொழிலைச் சீராக நடத்தி வந்தார். கலியாண வீடு, சாவிடுகளில் தனது மகன் அனுப்பிய பச்சைக் கம்பளிப் போர்வையுடன் பிரசன்னமாவார். வெள்ளிப் பூண் போட்ட பிரம்பு கையில்; ஒரு சோடி செருப்பு கால்களில்; நாலுமுள வேட்டி அரையில்; மருந்துச் செப்பு மடியில். இவைகளெல்லாம் ஒருங்கு திரண்ட வடிவமெடுத்தவர்தான் பரியாரி பரமர். மழைக்காலம் பனிக்காலங்களில் மகன் அனுப்பிய 'காக்கி'ச் சட்டையை முதுகுப் பக்கத்தில் பூட்டத் தக்கதாக அணிந்து திரிவார். இப்படியணிந்தால் நெஞ்சில் குளிர்பிடியாது என்பது இவர் கொள்கை. இக்காலங்களில் இவருக்குத் தொய்வு தோன்றும். தனது வைத்தியத்தில் அதிகம் நம்பிக்கையில்லாதபடியால் 'பள்' வல்லியைக் கொண்டே வைத்தியம் செய்விப்பார். வல்லி இவரது கையாள்.

தேவையான சகல மூலிகைகளையும், வேர் விராய்களையும் பரமருக்கு உதவி வந்தவர் வேலர். மருந்தரைத்தல், குளிகை உருட்டல் முதலிய பெருந்தொண்டுகளையும் வேலர் ஆற்றிவந்தார். பரமர் நினைத்தால் போதும்; வேலர் செய்து முடிப்பார். பரமர் இல்லாவிட்டால் வேலர் இல்லை; வேலர் இல்லாவிட்டால் பரமர் இல்லை! அவ்வளவாக ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து அதற்கேற்றவாறு நடந்து வந்தார்கள். 'சினிமா' மடுவங்களிலும், நாடகக் கொட்டகைகளிலும் இருப்பதுபோல பரமர் வீட்டிலும் மூன்றுவித ஆசனங்கள் உண்டு... இல்லை; மூன்றே ஆசனங்கள் தான். சாய்வு நாற்காலி பரமருக்கு; பதிந்த வாங்கு வேலருக்கு; தரை வல்லிக்கு.

நெஞ்சடைப்பு, வயிற்றுக் கோளாறுகள் போன்ற கழுத்துக்குக் கீழேயும் அடி வயிற்றுக்கு மேலேயும் உள்ள 'சேஷ்டை'கள் எல்லாவற்றிற்கும் பெருங்காயக் குளிகை. சருமத்தில் உண்டாகும் புண், சொறி சிரங்கு, குட்டை, வேர்க்குரு, கர்ப்பன் முதலிய நோய்களுக்குத் துத்தம் துருசு வெளிப் பூச்சு.

"துத்தமும் துருசு மாறாப்
 புண்ணுடன் சுவாச காசம்
 பத்திரமான கண்ணிற்
 படலமே காசம் போக்கும்
 உத்தம மான வேல
 முறு வாந்தி விக்கல் வெப்பு
 மெத்திய சுரமே யீழை
 வீட்டுமென் றுரைப்பர் சித்தர்"

என்று சில நேரங்களில் வாகடம் பாடுவார் பரமர். துத்தம் துருசு சேர்ந்த
 ஒளவுதங்களை மூன்று பெரும் போத்தல்களில் அடைத்து வைத்திருப்-
 பார். ஒன்று... துத்தம் துருசு முக்காற் பங்கு; நீர் காற் பங்கு. இரண்டு...
 துத்தம் துருசும் நீரும் சம பங்கு. மூன்று... துத்தம் துருசு காற் பங்கு; நீர்
 முக்காற் பங்கு. சிங்கப்பூரிலிருந்து மூத்தவன் அனுப்பிய கறள் பிடித்த
 'ரொட்ஜர்ஸ்' கத்தி, சாவணம், காம்புச் சத்தகம் முதலிய வெட்டுக்
 கொத்து ஆயுதங்களும் இவர் வசம் எப்பொழுதும் இருக்கும். வேறு பல
 மூலிகைகளையும் வேர் குழைகளையும் என்ன செய்வதென்று அறியாத-
 வராய் முற்றத்தில் பரப்பி வைத்திருப்பார். இவரின் 'வைப்புச் செப்பு'
 இவ்வளவுதான். இவற்றைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு வேலரின்
 உதவியால் தீவிர பரிகாரம் செய்து வந்தார் பரமர்.

புண் வைத்தியமென்றால், அயலூரிலிருந்தும் அழைப்பார்கள். விதம்
 விதமான வியாதிகளுக்கு விதம் விதமான வைத்தியம். பிற பொருள்
 உடம்பில் நுழைந்து கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்திலிருந்தால், சாவணம்
 கொண்டு பிடுங்கி, இதரை வாழைப் பொத்தியின் பாலை வெளியில் பூசி,
 அதே பூவில் வறைசெய்து பத்தியமுமென்பார். நாய் கடி, பூனை கடி, எலி
 கடி முதலிய கடிகளுக்கு முருங்கையிலை அரைத்து, சுண்ணாம்பு கலந்து
 சாத்துவார். பாம்புக் கடிக்கு வேப்பிலை கையில் கொண்டு உருக்
 கொண்டு சந்தமாடி மந்திரிப்பார்;

"வெட்டலாற் கால்கை யூறு
 மிகு நகச் சுற்றினாலே
 தட்டிடு கொதிப்பே யாதி
 சார்ந்திடி வுப்பு மஞ்சள்
 மட்டதாயரைத்து நீரில்
 வளமுடன் கரைதீ வைத்தே
 சுட்டிட வெடுத்துச் சீலை
 தோய்க்கக்கட்டாறு மன்றே."

என்று குரலெழுப்பி, அனுபவித்து, இராக மாலிகையிற் பாடினாரென்றால், நகச்சுற்று, நோயாளியை மூன்று தரம் வலம் வந்து விடை பெற்றோகும்.

இவர் சொல்லிய முறையில் பத்தியம் வைத்துக் கொடுப்பதென்றால், சமையல் செய்கிறவர்களுக்குப் பயித்தியம் தான். இதற்கும் பரியாரி பரமர் மருந்து செய்வார். நோயாளிகளின் பிறந்த தினம், நேரம், நட்சத்திரம், லக்கினம் முதலியவைகளை அறிந்து, பழம் பஞ்சாங்கங்களைப் புரட்டி, குறிப்பெழுதி, "சனி உமக்கு எட்டாமிடத்திலே இருப்பதால்தான் உமக்கு இந்த வியாதி கண்டிருக்கிறது. ஆனால், வியாழசுகமிருப்பதால்..." என்று கை விரல்களை எண்ணி வாய்க்குள்ளும் முணுமுணுத்து, "வேலரே அந்த சீத கேசரி மாத்திரையில் நாலு எடுத்து வாரும்" என்று கட்டளையிடுவார். வேலரும் பெருங்காயக் குளிகையில் நாலைப் பக்குவமாகச் சரைகட்டி நோயாளி கையில் கொடுக்க, "காலை இரண்டு தேனிலும், மாலை இரண்டு முலைப்பாலிலும் உரைத்தருந்தும்" என்று கூறி நோயாளியைக் கைவிட்டு மறு தொழிலில் பிரவேசிப்பார் பரமர். வேலர் பத்தியம் எவ்வகை என்று அனுசரித்தனுப்புவார்.

பரியாரி பரமரின் வைத்தியத்தில் பல முறைகள் உள். சில வியாதிகளைச் சீக்கிரத்தில் குணப்படுத்தலாம். உதாரணமாக, சில குழந்தைகளுக்குப் பரமரைக் கண்டால் நோய் நீங்கும். சிலருக்கு அதிகரிக்கும். இஃது அவரது முகராசி. ஆண், பெண் இரு பாலர்க்கும் தலையிடி முதலிய 'தொற்றி' நோய் கண்டு, பரமர் கைப்பட்டால் குணமாகாமல் இருக்கும். இஃது இவர் கைவாசி. நாட்பட்ட சகல விதமான ரோகங்களுக்கும் இவரிடத்தில் கை கண்ட சில குரணங்கள் உண்டு. உதாரணமாக, வாலிபந் தொட்டே வயிரவிக்குக் குடிக்கொண்டு வந்த அடிவயிற்றுக் கோளாறு, பதினைந்து நேர வேளை சண்ட மாருதச் குரணத்தால் வெய்யிலைக் கண்ட பனிபோல் ஆகிவிட்டது.

வெறுந்தமிழைப் பேசியும், தனித்தமிழ் எழுதியும் வருபவர்களும், ஆங்கிலம் படித்த மாயாவாதம், 'கிறீக்' படித்த வேதாந்தம், முத்திக்குக் குறுக்கு வழி கண்ட துவைதம் அத்துவைதம், வெறும் சமஸ்கிருதம் இன்னும் இப்படி இப்படிப் புதியதும் பழையதுமான தொல்லைகளில் ஈடுபட்டோ மன நோயைத் தேடியதுமல்லாமல், எண்சாண் உடம்பையும் அதற்குப் பிரதானமான தலையையும் வீணாக நோய்க்குள்ளாக்கிக் கொண்டு வருந்துவோருக்குக் கண் கண்ட சிரஞ்சீவிபோல அவர் கையில் ஒரு தைலம். இதன் குணங்கள், தலைக் கொழுப்பைக் கரையப் பண்ணும்; தலைவீக்கத்தை வற்றுப் பண்ணும்; சகலவித வாதங்களையும்

போக்கடிக்கும். கைகாற்பிடிப்புப் போன்ற 'பிடிச்சுராவி' வியாதிகளை மடியச் செய்யும். நாரிப் பிடிப்பை இரத்துச் செய்யும். இத்தியாதி!

பரமரின் தொழில்கள் பல; சோதிடம், மாந்திரீகம், காணி வழக்குத் தீர்த்தல், பேயகற்றல், கணவன் மனைவி சச்சரவு அகற்றல். இவை அவற்றிற் சில. இராம நாடகத்தில் இராமர் வேஷம் போட்டாடினார் என்றால், சீதாதேவி மாத்திரம் அந்நேரத்தில் உயிருடனிருந்தால் கண்ணீர் விட்டு அழத் தொடங்கி விடுவாள். வனவாசத்தில் உண்பதற்குச் சரியான உணவு கிடைக்காது, அகப்பட்ட பழங்களையும் காய்களையும் உண்டு, நூறு இறாத்தல் நிறைகொண்ட மரக்கிரீடத்தைத் தலையில் மாட்டிக்கொண்டு இராம பிரானாடு வாரானால் இவர் உடம்பு துரும்பாக இழைத்துப் போய்விடமாட்டாதா? அப்படி உடம்புக்கு ஏதாவது நோந்தால் வல்லி இருக்கிறாள் என்ற துணிவுதான் போலும்! மகாபாரதத்தில் துரியோதனனாக வேஷந்தரித்து "அண்ணன் தம்பி அஞ்சுபேரும் ஆடி ஆடி வாருங்கள்...நான்....ஆடும் இவ்வாட்டத்தைப் பார்த்து ஓட்டம் பண்ணச் செய்கிறேனே" என்று கதறிச் சுழன்று ஆடினாரானால், நாட்டுக் கூத்துப் பார்க்க வந்தவர் பலருக்கு வீட்டுக்குப் போக மனம் வரும். சிலருக்கு குடல் கலங்கி வெளியில் வரும். இதற்கும் வைத்தியம் செய்வார் பரமர்.

எங்களுரில் பரமர் பெரும் புகழைப் பெற்றதற்கு மூல காரணம் அம்பாளை அநுதினமும் இடைவிடாமல் உபாசனை செய்ததே. மானிடராய்ப் பிறந்தவர்கள் பிறகு என்ன பிறவிதான் எடுத்த போதிலும், நோயின்றிச் சுகமாக வாழ வேண்டும் என்பதே இவருடைய சீவியத்தில் குறிக்கோளாக இருந்தது. அல்லா விட்டால், விதிவசத்தால் இறந்தவர்களை விட, பரியாரி பரமர் மற்றவர்களுக்கு விதேக முத்தி கொடுத்து வந்தது எப்படி?

நத்தை

சில தினங்களுக்கு முன்னர் என் நண்பர் ஒருவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்த பொழுது, பல கதைகளும், அக் கதைகளை உண்மையென்று நிரூபிக்கப் பல நியாயங்களும் பிறந்தன. ஒருவித காரணமுமின்றி இருந்தாற்போல், "நீர் நத்தையைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்?" என்று ஒரு போடு போட்டார். இக்கேள்வி பள்ளிக்கூட நாட்களில் வெளி வந்திருந்தால் என் பாடு பெருந்திண்டாட்டமாகவே இருந்து இருக்கும். "நத்தை ஒரு..." என்று என் மூளையைக் கிளறிக் கொண்டிருந்திருப்பேன். (அதற்குள் ஏதாவது இருந்தால்தானே கிளறப்படுவதற்கு?) நாயென்றால், உடனே "நாய் ஒரு நாலுகால் மிருகம்" என்றும், அல்லது கோழி என்றால் "கோழி ஒரு இரண்டு கால் பட்சி" என்றும் முன்பின் யோசியாமல் எழுதித் தள்ளிவிடுவேன்.

'நத்தையைப் பற்றி முக்கியமாக என்ன எடுத்துச் சொல்லக் கூடும்'? சரியாகச் சொன்னீர்கள்அது நத்தையைப் போல மிக மெதுவாய் ஊர்ந்-



முற்போக்குக் கொள்கையில்லாக் கட்சியைச் சார்ந்தது

தூர்ந்து செல்லும். ஒரு நாள் நான் ஒரு நத்தையைச் சிறிது நேரத்திற்குப் பின் தொடர நேர்ந்தது. எனக்கோ பெருஞ் சினமாகிவிட்டது. அப்படி ஏன் இருந்தது என்று எனக்குத் தெரியாது. (ஆறுவது சினம்.)

நத்தை எங்காவது போக்கு - வரத்துச் செய்ய வேண்டுமென்றால், தசை நரம்புகளின் அலை போன்ற சுருக்குகளின் மீது இழுபறிப்பட்டு, சடலத்தின் கீழ்ப் பகுதியினால் பயணஞ் செய்யும். இவ்வித அனுபவம் உங்களுக்கு எப்பொழுதாவது ஏற்பட்டிருந்தால் அச்சற்றுப்பிரயாணம் திருப்திகரமாயிருந்திருக்க முடியாது. அத்துடன், முதுகுப் புறத்திலும் உங்கள் வீட்டைச் சமந்துகொண்டு போக நேரிட்டால், முன்னேற்றத்திற்கேற்ற அறிகுறிகள் இருப்பதாகத் தோற்றவில்லை. இவ்வகையான மனோபாவம் நத்தைகளுக்கு ஒருக்காலும் ஏற்படாது. மனத்தை ஒன்றிலேயே நாடவிடும் தன்மை நத்தைகளிடம் இல்லை.

ஒரு மணி நேரத்திற்குப் பத்தடி அல்லது ஒரு நிமிஷத்திற்கு இரண்டு அங்குலம் அளவிற்கான சாதாரண நத்தை சராசரியாக நகரும். அதமட்டுமா? இல்லை. சில நிமிஷங்களுக்குள் ஒரு கணமாவது ஒரு முறை இளைப்பாறுவதற்காகத் தங்கவும் வேண்டும். இதே வேகத்தில் அது நூறு யார் ஓட்டத்தை முப்பது மணி நேரங்களில் அனேகமாக முடிக்கக் கூடும். நத்தைகளுக்கு வீரியங் குறைவு. பச்சைக் கீரைச் செடிகளை சுமமா மென்று தின்று திரிந்தால் தைரியம் ஏற்படுமா? (பெரும் விஞ்ஞானிகள் செய்த ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து நத்தைகளுக்கு வாய்ப் பிரதேசங்களில் தான் சுவையுணர்ச்சி அதிகமாகத் தோற்றும் என்று தெரிய வருகிறது.)

சில குறித்த அலுவல்களுக்குப் போவதற்கு, நத்தை ஒருபொழுதும் துரிதப்பட மாட்டாது. எப்படியென்றாலும் குறித்த திகதி, இரண்டொரு நாள் பிந்தித்தான் இருக்க வேண்டுமென்று அதற்கு ஒரு நம்பிக்கை வரும். அதனால் வரும் பயன் என்ன? சென்ற வெள்ளிக்கிழமை கோணற் புளிய மரத்தின் கீழ் கட்டாயம் சந்திக்கிறேனென்று சொன்னவரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் ஓர் அழகியை, இவர் எப்படியாவது சந்திப்பார். சிறிது நேரத்திற்குப்பின் இருவரும் முட்டைகளிட்டு ஆடி ஆவணியிற் குஞ்சுகளும் பொரித்துவிடுவார்கள். இந்த ஐம்பதுக் கைம்பது ஒப்பந்தம் எங்களுக்குப் பார்க்கப் பெரும் பயித்தியக்காரத்தனமாயிருக்கும். (ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் நிச்சயம். நத்தை ஒன்றில் தகப்பன் நத்தையாக விருக்கும்; இல்லையேல் தாய் நத்தையாக

விருக்கும், சும்மா விளையாட்டாக இருக்கமாட்டாது.)

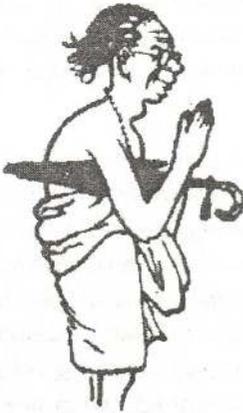
பனி நத்தைகள் ஈரமான சுற்றுப் புறங்களில் வசித்தற்கு விருப்புடையன. திடகாத்திர சீவியத்திற்கு அளவுக்கு மிஞ்சிய நனைவு அவசியம். சில நத்தைகள் வழக்கத்தில் பெருஞ்சமுத்திரத்தில் வாழ்ந்து, அதிர்ஷ்ட வசத்தால் கரையோரமாக அலசி வீசப்பட்டன. தரையும் நீரைப் போல் நனைந்திருக்குமென்பது அவற்றின் எண்ணம். (அதற்கென்ன.. நாங்களும் தப்பெண்ணங்கள் கொள்வதில்லையா?) கவனமாக உலாவாவிட்டால் தாங்கள் காய்ந்து கருவாடாகி விடுவார்களென்ற பயமும் ஒரு - புறம். ஆனபடியாற்றான், கசிவான இடங்களையும் ஈரமான தப்புவெட்ப நிலைகளையும் இவை தேடித் திரிகின்றன.

இந்தவித ஈர மனப்பான்மையைப் பற்றி முறையிட நாம் எத்தனித்தால், அம் முறைப்பாடுகள் நத்தைகளுக்குத் தான் உத்தமம் என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது.

குறிப்பு:

தமிழரின் கலை, சமய சம்பந்த முன்னேற்றத்திற்கு நத்தை கொடுத்துதவியது "வேகம்."

ஆறுமுகச் சட்டம்பியார்



ஏறு நடையோடு வரும்
ஆறுமுகம் ஒன்றே

தோய்ந்து காய்ந்த தலை மயிர் காற்றிலசைய, ஒரு பக்கக் கொடுப்புக்குள் அவஸ்தைப்படும் திவ்யமான தாம்பூலம் காரணமாக கீழ் அலகு அசைய, கழுத்தில் தொங்கும் தங்க அட்சரக்கூடு அசைய, நாலடி உயரம், பொதுநிற மேனி, ஸ்தூல சரீரம், ஐம்பது வயது, உள்வளைந்து, திருநீற்றுக்குறி சாற்றி, புனிதமான பொட்டிட்டு, முக மலர்ந்து, முழுந்தாளிற்கு மேல் வேட்டிக்கட்டு, அட்சரக் கூட்டிற்கு ஆதாரமான சங்கிலியைக் காட்டி மறைக்கும் அங்க வஸ்திரம், இடது கக்கத்தில் குடை, வலது கையில் வெற்றிலைச் சரை, நாசிகா சூரணப் பட்டை, குறிப்புப் புத்தகம் முதலிய தளபாடங்கள் சகிதம் அசைந்து வருகிறாரே! அவர்தான் ஆறுமுகச் சட்டம்பியார். அவரைப் பார்த்தவுடன் உங்களுக்கு ஒருவேளை சிரிப்பு வரும். எனக்கும் அப்படித்தான்.

பள்ளிக்கூட வாசலில் நடக்கும் கெந்தலடி, கிளிக்கோடு முதலிய விநோத சம்பவங்களிற் கூடாக இவர்

வரும்போது ஓர் இருமல், ஒரு செருமல் - அவ்வளவு தான்; காயும் பழமுஞ் சேரும், புறக்கோடுமேறும். சுருங்கச் சொன்னால் அற்புதங்கள் நடைபெறும். சட்டம்பியார் பள்ளிக்கூடத்திற்குள் நுழைந்ததும், தமிழ்நாட்டு நாவலாசிரியர்கள் விவரிக்கின்ற மாதிரி, "டங், டாங், டங், டாங்" என்று பெரிய மணி கர்ச்சிக்க, தலைமை உபாத்தியாயர் மேசையிலிருக்கும் கைமணி "டிங் டிங், டிங், டிங்" என்று முறை கூறும். சிதறு தேங்காய் பொறுக்கக்கூட இவ்வளவு ஆரவார மேற்படாது! கூட்டிலடைபட்டிருந்த காட்டு மிருகங்களை வெளியே விட்டால் என்ன பதற்றமுண்டாக்குமோ அதே பதற்றத்துடன் இவர்கள் எல்லோரும் வெளியிலிருந்து பள்ளிக்கூடத்திற்குள் பறந்தோடுவார்கள். இந்தக் காட்சியை, எங்களுர் ஐயர் பள்ளிக்கூடத்தில், நான் அரிவரி படிக்குங் காலத்தில் ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் பார்த்திருக்கிறேன். கல்வியின் அத்திவாரம் நன்றாக இருக்கவேண்டும். தகுதியுடையதாக இருக்கவேண்டும். தளராததாக இருக்க வேண்டும். இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு தான் போலும் ஆறுமுகச் சட்டம்பியாரை அரிவரி வகுப்பை மேய்க்கும்படி விட்டிருந்தார் தலைமை உபாத்தியாயர். இரண்டாவது மணியடித்ததும், வகுப்பு உபாத்தியாயர்கள் முன் செல்ல, பின்னே கொழுத்தாடு பிடித்துக்கொண்டு நாங்கள் போவோம். அரிவரிப் பிள்ளைகளுக்கு ஆராதனைக்குப் போவதென்றால் பரம சந்தோஷம். ஏனெனில், ஆராதனை நடப்பது மேல் வகுப்புக் கட்டிடத்தில். மறு நேரங்களில் அங்கு போனால் மேல் வகுப்பு நாட்டாண்மைக்காரர்கள் எங்களை விரட்டியடிப்பார்கள். இஃது உலகம் முழுவதும் மேல் வகுப்பார் பரம்பரையாகக் கையாண்டுவரும் ஆதிக்கம். அவர்கள் அதையேன் கைவிடவேண்டும்? எமக்குக் கிடைத்த அருந்தருணத்தை நாமுமேன் நழுவவிட வேண்டும்?

இந்த நேரத்திலும் மேல் வகுப்பார் சும்மா விருக்க மாட்டார்கள். பிறவிக் குணம் பற்றற்றுப் போகாது. கையோங்கி எங்களில் யாருக்காவது ஒருவருக்கு ஒரு குட்டு விழும். "உபாத்தியா..." என்று கதறுமுன், "நமப்பார் பதிபதே - அரஹர மஹா தேவா." தேவாரம், நல்லொழுக்கம், சுகாதாரம், தேகாப்பியாசம், கல்வி என்னும் பொருள்கள் பற்றிப் பிரசங்கம்; திரும்பவும் பட்டியைச் சாய்த்துக் கொண்டு வகுப்பு உபாத்தியாயர்கள் செல்வார்கள். எல்லோரும் வகுப்புகளில் உட்கார்ந்தவுடன் கல கலவென்ற தொனியுடன் தையலம்மா வழிகாட்ட, சண்டைப்பட்டாளம் அணிவகுத்து தன் வகுப்பில் நுழையும். இந்த நாரீமணிகள் ஏன் கடைசியாக வருகிறார்கள் தெரியுமா? ஆண்களைக் கண்டால் வெட்கமாம். "என்ன அரிவரிப் பிள்ளைகளைப் பார்த்தாலுமா? வெட்கம்... அரிவரிப் பிள்ளைகளென்றால் என்ன வேறு

சாதியா?" என்று துடி துடிக்கிறாள் இப்பொழுது என் பக்கத்திலிருக்கும் மனைவி. கலிகாலமே!

வகுப்புத் தொடங்கியதும் முன்தினம் வராதவர்களை விசாரித்துப் போதுமான பதில் கிடைக்கா விட்டால், ஆறுமுகச் சட்டம்பியார் ஆக்கினைக்குள்ளாக்குவார். பலவிதமான சாட்டுகள் பிறக்கும். முக்கியமாக வயிற்றுவலி, தலையிடி, 'அப்பு' என்னுடைய வேஷ்டியைப் போர்த்திக் கொண்டு எங்கோ போய்விட்டார். 'ஆச்சி' அடுத்த வீட்டு மனுஷியோடு அலட்டிவிட்டு அடுப்புப் பற்றவைக்க அயர்ந்து போனாள் என்று, தினசரி தினசரி வரும். அதற்குப்பின் மடிச் சோதனை. எங்கள் மடிகளுக்குள் இருக்கும் கொய்யாப் பழம், இனிப்பு, நெல்லிக்காய், புளியம்பழம், இலந்தைக்காய், பனங் குருத்துப் போன்ற போஜன திரவியங்களை இறக்குமதி செய்து ஒவ்வொன்றையும் கயிற்றுத் துண்டுகளில் கோத்து, சொந்தக்காரரின் கழுத்தில் மாலையாகப் போடுவார் எங்கள் சட்டம்பியார். ஒன்பது மணிக்குப் பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கும். ஒரு மணிக்கு விடும். இப்பொழுது பதினொன்று தானே? விடுதலை கிடைக்க இன்னும் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் உள். காலச் சக்கரம் மனவேகமாகச் சுழலுகின்றது. பத்தடி நீளம் எட்டடி அகலமுள்ள பெரிய அரிவரிப்படமொன்றை எட்டிச் சுவரில் மாட்டுவாரானால், ஆறுமுகச் சட்டம்பியார் பிள்ளைகளுடன் போர் தொடுத்து விட்டாரென்பதற்கு அறிகுறி. கையில் பிரம்பை எடுத்து "அ" வைத்தொட்டு "ஆனா" என்று முழங்குவாராகில், பின் வாங்கிலே நிம்மதியாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் சில பாலர்கள் திடுக்கிட்டெழுந்து குடைகளை எடுத்து விரிப்பார்கள். அவர் "ஆனா" என்றது தான் தாமதம், நாங்க ளெல்லோரும் "ஆனா" என்று ராகம் பாடுவோம். இதில் சுருதி வித்தியாசம். தாள வித்தியாசம் எல்லாம் கலக்கும். இப்படியாக "அ" தொடக்கம் "ஐ" வரை கிரமமான முறையில் நடக்கும். அரைக் கண் பார்வையுடன் சட்டம்பியாரின் கைதளர "கீ" வரை போகும். அதற்கப்புறம் "கு" வந்ததும் பிரம்பு எங்கேயோ போய் "லெ"யில் சுட்டிக் காட்டும்; சட்டம்பியார் குறட்டைவிடத் தொடங்கி விடுவார். இதுதான் சமயமென்று கழுத்தில் தொங்கியிருந்த உணவுப் பொருட்களெல்லாம் அவரவர்கள் வாயில் நுழையும். அமைதி எங்கும் நிலவும்.

பள்ளிக்கூடம் விட்டதும் யார் யாருடைய வீட்டு மரத்திலேறுவது, எந்தப் புளியமரத்திற்குக் கல்லெறிவது என்று "புறோகிராம்" போடத் தொடங்கி, குஸ்தி, மல்யுத்தம் முதலிய தேகப்பயிற்சிகளில் இறங்கி-

னாலும் இறங்கி விடுவோம். சமயம் பார்த்து ஆறுமுகச் சட்டம்பியாரும் கண் விழித்து, குதித்தெழுந்து, யாராவது ஒருவனுக்கு முதுகில் இரண்டுவாட்டு வாட்டி விட்டுத் திரும்பவும், "அ" என்று இரைவார். நாங்களும் கரைவோம். இவ்வாறாக, புகுவதற்கு இடமில்லாமல் சட்டம்பியாருக்கும் எங்களுக்குமிடையில் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் அரிச்சுவடி "கு" வந்ததும் சட்டம்பியார் பழையபடி ஏட்டைக் கட்டி விடுவார். "டங்" என்று ஒரு மணி அடிக்கும். "நமஸ்காரம் உபாத்தியாயர்" என்று கூறியதும் கூறாததுமாக ஒருவர் மேல் ஒருவர் வீழ்ந்தடித்துக்கொண்டு கம்பி நீட்டி விடுவோம்.

ஒரு வருஷ முழுவதும் "கீ" யுடன் பாடம் முடிந்துவிடும். பரீட்சைத் தினமும் நெருங்கிவிடும். ஏன்... பரீட்சைத் தினமும் வந்துவிட்டது. கோடி வேஷடி, கோடிச் சட்டை, கோடிச் சால்வை அணிந்து, கைகளுக்குக் காப்புப் பூட்டி, நகங்களெல்லாம் வெட்டி, முகம் சுத்தி செய்து, "பௌடர்" பூசி கறுப்புப் பொட்டிட்டு, எண்ணெய் ஒழுக வைத்துத் தலைவாரி, ஒரு கையில் ஏட்டுக் கட்டு, மறு கையில் தேங்காயும் கற்பூரமும் கொண்டு, காலை ஆறு மணிக்கே ஆகாரம் முடித்துக் கொண்டு, உல்லாசமாக, இருதயம் பட படக்க, கை கால் நடுநடுங்க, தாய் தந்தையரின் ஆசீர்வாதம் பெற்று வீட்டை விட்டு வெளிக் கிளம்புவோம். முதல் வருகிற பிள்ளையார் கோவிலில் கற்பூரங் கொழுத்தி "பிள்ளையாரே, சோதனை 'பாஸ்' பண்ணச் செய்துபோடும்" என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டு தேங்காயையும் உடைத்து பிரசாதமும் உண்டு பள்ளிக்கூடம் சேர்வோம்.

அமார்க்களம், ஆரவாரம். ஆறுமுகச் சட்டம்பியார் காட்சியளிக்கிறார். தினசரி அணிந்து வரும் உடைதான். ஆனால் சில மாறுதல்களும் உண்டு. நீட்டுக் கைச்சட்டை - அவர் கையிலும் பார்க்கச் சட்டையின் கை நீளம். முக்கில் கண்ணாடி - கண்ணாடி விளிம்புக்கு மேலாக ஏறிட்டுப் பார்க்கும் ராச முழி. சட்டைப் பையில் பௌண்டின் பேனா - அதிலிருந்து ஒழுகிய மை மூன்று சதுர அங்குலம் வரை அலங்கரித்திருக்கிறது அவரது சட்டையை! அவரதைக் கவனிக்கவில்லை. மேற்பார்வையுங் கண்ணுமாக விசிக்கி நடக்கிற சட்டம்பியாருக்கு கண் தெரிந்தால் தானே!

தலைப்பாகை, மேற் சட்டை, காற் சட்டை முதலிய பயங்கர உடை அணிந்து பரிசோதகர் வந்தார். எங்கள் வகுப்பில் நுழைந்ததும், நாங்கள் எல்லோரும் எழுந்து கைகூப்பி "நமஸ்காரம் ஐயா!" என்று ஒரே காலத்தில் வரவேற்றோம். இதைச் சரியாகச் செய்யப் பயில்வதற்கு எங்களில் எத்தனை பேர்களின் முதுகுத் தோல் உரிந்திருக்குமோ, மேலே இருக்-

கிறவனுக்குத்தான் தெரியும். அவதி அவதியாக ஆறுமுகச் சட்டம்பியார் மூலையிலிருந்த வாழைத்தடற் சுருளை அவிழ்த்து, பரிசோதகர் கழுத்தில் சாற்றினார், மல்லிகையும் அலரியும் கலந்த ஒரு பூமாலையை. புன்முறுவல் பூத்த முகத்தினராய் நெடுநாட் பழகிய நண்பர்கள்போல் சேமம், நாட்டு நடப்பு முதலியவைகளைப் பற்றிச் சிறிது நேரம் விழுந்து விழுந்து பேசினார்கள்.

மேசை மேலிருந்த கம்பொன்றை எடுத்து, பரிசோதகர் "உ" வைக் காட்டி, மற்றக்கைச் சட்டுவிரலினால் நரசிங்கனைக் காட்டினார். நரசிங்கன் "உ" என்று கத்தினான். ஏதோ சட்டம்பியார் கொடுத்து வைத்த பாக்கியம், இன்னும் பரிசோதகர் "கீ" வுக்குக் கீழ் இறங்கவில்லை. கம்பு கீழே வந்து எதையோ காட்டிற்று. சட்டுவிரல் மாணிக்கத்தை நோக்கிற்று; மாணிக்கத்தின் 'முழி' புரளத் தொடங்கி விட்டது. சட்டம்பியார் பரிசோதகருக்குப் பின்னால் நின்றுகொண்டு ஏதோ-வெல்லாம் கையை நெளித்துக் காட்டினார். சட்டம்பியார் பரிசோதகரை நையாண்டி பண்ணுகிறார் என்று மாணிக்கம் நினைத்து, வந்த சிரிப்பைக் கையாலடக்கினான். பொங்கிவிட்டது கோபம் சட்டம்பியாருக்கு; சந்தம் போட்டுக்கொண்டு "சொல்லடா 'ஞை' சொல்லு" என்றார். மாணிக்கம் 'ஞை' என்றான்.

இப்படியாகத் தள்ளப்பட்டு இழுபட்டு அரிவரி வகுப்பில் படித்த அறுபத்து மூவரில் நால்வர் தவிர மற்றைய அனைவரையும் அடுத்த வாரமே முதலாம் வகுப்புக்கு வந்திருக்குமாறு தலைமை உபாத்தியாயர் அழைப்புப் பத்திரம் அனுப்பி இருந்தார். அச்சு பதினத்திலன்றே ஆறுமுகச் சட்டம்பியாரை நாம் விட்டுப் பிரிந்தோம். இவ்வளவு பிள்ளைகளும் எப்படி "பாஸ்" பண்ணினோமென்று எனக்கு இன்றுந்தான் ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. பூமாலையோ, சட்டம்பியாரின் வசீகர முகமோ அறிகிலேன். பழங்காலத்துப் படிப்பு அப்படியுமிப்படியுந்தான் என்று இக்காலத்து மாணவர்கள் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். பழங்காலத்திலே நால்வரையாவது நிறுத்தி வைத்தார்களே...!

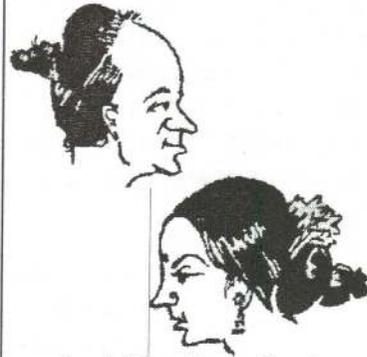
குறிப்பு;

காலையில் வயிறு நிரம்ப உண்ணும் பழஞ்சாதமும் புளிச்சல் கறியுந்தான் ஆறுமுகச் சட்டம்பியாரின் தூக்கத்திற்குக் காரணம் என்று எங்கள் பலரின் பல நாளைய கூட்டப்பிராயமாகும்!

மரியாதை எதற்கு?

ஆமாம்! இந்தத் தலையங்கத்தைப் பார்த்தவுடன், தற்கால இளைஞர்களாக்கெல்லாம் மரியாதைப் பழக்கங்கள் கொஞ்சமேனும் இல்லையென்றுதான் கட்டாயம் முறுகுவார்கள். 'யார் முறுகுவார்கள்?' கிழவர்கள்! அ.தேனென்றால் - ஒன்று, கிழவர்களைக் கண்டால் நாற்காலியை விட்டு எழுந்து மரியாதையாக வாய் பொத்தி, கைகட்டி நிற்கவில்லை. இரண்டு, பெண்கள் வந்தால் எழுந்து நின்று அவர்கள் சொன்ன ஏவல்களைப் புரியாமல் நிற்பது. மூன்று, வாயில் சுருட்டுடன் கதாப் பிரசங்கம் செய்வது. கிழவர்கள் முட்டாள்களிடம் அகப்பட்டுச் சந்தோஷமாக கஷ்டப்படுவதுபோல, இளைஞர்கள் அகப்படுவதில்லையே, ஏன்? அவர்கள் தாம் சர்வ முட்டாள்களாச்சே!

ஆனால், "வில்லியம் ஒவ் விக்-காம்" என்பவர், "பழக்கங்கள் தான் ஒரு மனிதனை ஆக்குகின்றன" என்று சொல்லும் பொழுது, இதைத்தான்



ஆண் கொண்டை, பெண் கொண்டை மரியாதை எதற்கு?

கருதினாரோ தெரியாது. அப்படி இதைக் கருதாவிட்டால், ஒருகால் அவர் மனதில் வேறு ஏதாவது வைத்திருப்பார்; பரிதாபம், சகோதர அன்பு அல்லது இந்த வகையில் ஏதாவது சரக்குகள் வைத்திருந்திருப்பார்.

வயதிற்குத் தகுந்த மரியாதையா, அறிவிற்கேற்ற மரியாதையா தேவை என்பதுதான் இளைஞர்களின் சந்தேகம்!

அரசியல் விஷயங்களிலும், கந்தோர் விஷயங்களிலும் ஒரு மாதிரியான மரியாதை இருக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால், எல்லோரும் ஒரேவிதமான பிரவேசக் கட்டணங் கொடுத்து, சுயமரியாதையுடன் சினிமாக் கொட்டகையில் படம் பார்க்குஞ் சமயத்தில் - கழிவனார், பெரியவர், பெண்மணி, அல்லது வேறு யாராகத்தானிருக்கட்டும் - வந்து விட்டாரென்று எழுந்து உட்கார்ந்திருந்த நாற்காலியை அவருக்குக் கொடுப்பானேன்? பலஹீனர்களென்றால் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தாலும் இதற்காக நன்றி பாராட்டுபவர்கள் எத்தனை பேர்? வயதின் முதிர்ச்சிதான் இதற்குக் காரணம் என்று தீர்மானித்து விட்டுக் 'கம்' மென்று சும்மா இருந்து விடுவார்கள். மடத்தனமாக உளறுவேனேயாகில் - அவர்கள் நிரம்பவும் சரி. ஒருவரிலும் பார்க்க இன்னொருவர் இருபது வயதாலே கூடியவர் என்ற ஒரு சிறு போலி நியாயத்தைக்கொண்டு, அவருடைய மரியாதைக்கோ, நாற்காலிக்கோ மற்றவர் உரித்தாளியல்லர். மூடத்தனத்திலும் பார்க்க, அறியாமைக்கே வயதும் மரியாதையுங்கூட.

பெண் பிள்ளைகள் மரியாதைக்குரியவர்கள் தாம். ஏனென்றால், எங்கள் சாதியாருடைய தாய்கள், பத்து மாதம் நொந்து சுமந்து பெற்றவர்கள்; அவர்களில்லாவிடில் நாங்கள் எங்கே? ஆனால், இளைஞர்களின் பழக்க வழக்கங்களைக் குறித்து, கோள் சொல்லும் பெண்களில் எத்தனை பேர்கள் உண்மையில் தாய்மார்கள்? ஒரு பெண், அல்லது எந்தப் பெண்ணாவது வரும் பொழுதெல்லாம், ஓர் இளைஞன் எதற்காக எழுந்திருக்க வேண்டும்?

பெண்களோ பகல் முழுவதும் வீட்டிலேயே இருந்து சுகமாகக் காலங் கழித்து விட்டு வெளியே உலாவ வரும்பொழுதெல்லாம் - ஒரு நாளைக்-கொன்பது தரமாவது ஒரே பாதையைத் திருப்பித் திருப்பி அளந்து பார்த்துவிட்டு, அல்லது கந்தோரில் தன் கடமை பார்த்துக் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து ஆறுதலாய் உட்காருவோம் என்ற ஆலோசனையுடன் சற்றே இளைப்பாறியிருக்கும் இளைஞன் எழுந்திருக்க முடியுமா? சற்று

யோசித்துச் சொல்லுங்கள்.

ஓர் இளைஞன் தன்னை மன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளாமல் வாயில் ஒரு சிகரெட்டுடன் போனால், சுருட்டுக்கு மேல் சுருட்டடிக்கும் கிழவனாருக்கு ஏன் கோபம் வரவேண்டும்? அதுதான் முறை தம்பி, சரியான முறை! உண்மையில், வேஷ்டியை மடித்துக் கட்டி முழுங்கால் தெரிய நடக்கும் பையனைப் பார்த்து, முதுகு தெரிய ரவிக்கை போட்டு மார்பு தெரியச் சேலை கட்டிய பெண் அதிசயப்பட்டு, ஏங்கி அறிவுகெட்டு விழுந்தாளாம்!

பெண்களின் மரியாதையைக் காப்பாற்றவாவது ஆண்கள் பொய் பேசாது, அழகாக உடுத்தி, நேர்மையாக நடக்க எத்தனிக்கவேண்டும். ஆனால், உண்மையில் மனதிற்குள் அடங்கியிருக்கும் கொள்கையின் வெளி அம்சங்களைக் காட்டுவதற்காகவா இச்செயல்களை ஆண்கள் செய்ய வேண்டும்?

நல்ல பழக்கங்களின் ஆதாரமாக, மற்றவர்களுக்கு ஒரு யோசனை: பலஹீனர்களுக்குள் சரி, எளியவர்களுக்குள் சரி, வெட்கப்படுகிறவர்களுக்குள் சரி - நம்முடைய அடிமைப்புத்தியை இப்படி உரிந்து காட்டுவது சரியல்ல; இதுதான் நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியதாகும்.

வேட்டியை மடித்துக் கட்டினால் முட்டுக்கால்கள்தான் தெரியும்; ஆனால் கெட்ட இருதயத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கவில்லையே. நேர்மையான குணாதிசயங்களுடன், வெளியிடங்களில் மற்றவர்கள் கவனிக்கும்பொழுது பெண்களுடன் மரியாதையாக நடப்பவன், தன் மனைவியையும், மகனையும் தனியிடத்தில் வைத்து திட்டி உதைக்கவில்லையா? எல்லோரையுங் கனம் பண்ணி, ஒருவர் சொல்லையும் தட்டிப் பேசாமல் நடக்கும் ஒருவன், தன் வேலையாட்களையும் ஏவலாளர்களையும் துன்பப்படுத்துவதில்லையா?

ஒவ்வொருவரின் தராதரங்களையும் பார்த்து அதற்கேற்ற மரியாதை செய்ய வேண்டுமானால் அதற்காகப் பிறக்க வேண்டுமென்றே நான் சொல்லுவேன்.

இளைஞர்கள் தங்கள் நினைவுகளை வெளிப்படுத்தக் கொஞ்சம் கடுமையான சொற்களைத் தான் உபயோகிப்பார்கள். பழைய காலங்களில் நடந்த மாதிரி கிரியைகளுக்கும், உபசாரங்களுக்கும் பயந்து பின் நிற்பவர்கள் அல்லர். ஆகையால் தான் இவர்களை 'வம்பன்கள்'

என்றழைப்பார்கள் - யார்? கிழவர்கள்!

ஒரு கிழவன் ஆற்றில் குளிக்கும் பொழுது உண்மையில் நீந்தத் தெரியாது, அமிழ்ந்து தத்தளிக்கும் பொழுது, ஒரு இளைஞன் அவரைக் காப்பாற்றத் தெண்டித்தால் சந்தோஷப்படுவார். ஆனால், தர்க்கிக்கும் பொழுது மாத்திரம் எதிர்த்து உண்மை நியாயத்தைப் பேசினால் கிழவன் கோபிப்பார். எதற்காக? இளைஞனுக்கு வயது இருபத்தைந்து, கிழவனுக்கு அறுபத்தைந்து! இதுவும் ஒரு சம்பிரதாயம்.

வேஷ்டி நிலத்தைக் கூட்ட, சால்வை பறக்க, வாயில் சிகரெட்டுடன், தலை நிமிர்ந்து நடக்கிறான் ஒரு வாலிபன். கிழவரையும் பெண் சமூகத்தாரையுமே மதிக்கிறானில்லை. அப்படியிருந்தும், பழக்க வழக்கமில்லாத இந்த 'வம்ப'னை அந்தப் பெண் மணக்க ஏன் விரும்புகிறாள் என்று எந்தக் கிழவனுக்குத்தான் தெரியும், மலையேறினால் என்ன, ஆகாய விமானத்தை ஓட்டினாலென்ன, நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழச் சம்பாதித்தாலென்ன - எல்லாம் செய்வது யார்? துணிவு, தேகக் கட்டு, அழகு, பேச்சுவன்மை எல்லாம் ஒருங்கு சேர்ந்து பொங்கி வழியும் இந்த இளைஞன் தான்!

ஒருவேளை இவர்களுக்குத் தங்கள் தந்தையர்களிலும் பார்க்க மனத் தைரியம் அதிகமாக இருக்கலாம். தீர்மானிக்கும் முன் எல்லாவற்றையும் விளங்கும் ஆற்றலுடையவர்களாக இருக்கலாம். தற்காலத்திலும், வழங்கினாலொழிய ஐதிகம் என்பது அறவே கிடையாது. அதை வேருடன் அழிக்க விருப்பமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒருவன் ஆங்கில பாஷையைப் பிழையாகப் பேசினால், நாங்கள் ஏன் அதைப் பின்பற்றுவான்! கசடறப் பேசக் கற்றுக் கொண்டால் என்ன?

ஆலயங்களுக்குள் இருக்கும்போதெல்லாம் பெண்கள் புண்ணியான்மாக்கள் தாம். ஆனால், வீதியில் வந்தால் மனுஷத் தன்மையுடையவர்கள் தானே? அதற்கு வேறு அபிநயங்கள் ஏன் வேண்டும்? உண்மையில் ஒரு மாது அடிக்கிண்ணறில் தான் அடங்கிக் கிடப்பாள். வயதானவர்கள் அந்தக் கிணற்றைச் சுற்றிவர அழகாகக் கட்டி, பொய் என்னும் புறவெள்ளம் உட்செல்லாமல் வெகு கவனமாகப் பேணி வருவார்கள். ஆனால் இளைஞர்களோ, அவளை வெளியே இழுத்து, என்ன சேலை கட்டியிருக்கிறாள், கத்தப்பட்டோ அல்லது "இமிற்றேனோ?" பற்கள் உண்மையோ, பொய்ப் பற்களோ? தலைமயிர் இயற்கையோ பொய்

முடியோ? என்று அறிய மிக அவாவுடையவர்களாயிருப்பார்கள். இளைஞர்களுக்கு மூத்தோர்கள் தங்களிலும் பார்க்க விவேகமுடையவர்கள் என்ற நம்பிக்கையே கிடையாது. உண்மையைக் கூறுமிடத்து அவர்கள் ஏன் நம்பவேண்டும்? எப்படி நம்ப இயலும்?

பழக்கங்கள் தான் ஒரு மனிதனை ஆக்குகின்றன - வெள்ளை வேஷ்டி, சரிகைச் சால்வை....ஆம், ஆம், நீங்கள் சொல்வதுதான் சரி. நீங்கள் செய்வதெல்லாம் எப்பொழுதுஞ் சரி; ஏனென்றால், என்னிலும் பார்க்க நீங்கள் வயதிற்பெரியவர். இங்கே நான் சுருட்டுப் புகைக்கலாமோ? 'அம்மணி இப்படி உட்காருங்கள்.' (அந்தப் பெண்மணி ஏன் வாய்திறவாது எங்களை யெல்லாம் இப்படி ஏமாறவிட்டு நிற்கிறாள்? ஓஹோ வெட்கம். சீ, இல்லை அகங்காரம்! இதற்குப் பெரியோர்கள் கையாளும் முறையொன்றுண்டு. அ.து என்னவென்று என்னை நீங்கள் அகங்காரத்துடன் கேட்பீர்கள். நானும் மரியாதையாக இதோ பதிலுரைக்கிறேன். கபட நிலை, மாய்மாலங்கள், பொய்யாசாரங்கள் முதலிய தெய்வங்களை வணங்குதலே.

இளைஞர்கள் இவ்வகையான தெய்வ வழிபாடுகளை நன்றாய் அறியவில்லை. இவ்வகையான குருட்டு நம்பிக்கைகளை உதறித் தள்ளி விட்டார்கள். இன்னுமென்ன வென்றுதான் அறிய விருப்பமுடையவர்கள். ஆசாரம், வழக்கம் என்னும் வனத்தை வெட்டி, வளர்ச்சி என்னும் பாதையை உண்டாக்குபவர்கள். இந்தக் கிரியை - அந்த நியாயக் கருமங்களைச் செய்வதனால் என்ன நன்மை வருமென்று ஆராய்பவர்கள் - எல்லா நேரத்திலும் ஏனென்று கேட்டுக் கொண்டேயிருப்பார்கள்.

பழக்க வழக்கந் தெரியாத 'வம்பன்!' அப்படித்தான் இவன் தகப்பனை, அவர் தகப்பனார் சொன்னார்!

தமிழ் அறியாப் பெருமான்



தமிழறியாப் பெருமானுக்கு
அருள்புரிந்த பெருமகனார்...

"யமதர்ம ராசனே! இவன் தயவு
தாட்சண்ய மில்லாத கொடூர குருபி.
இவன் கன்றுக் குட்டியைப் பாலூட்ட
விடாமல், கறந்த பாலைத் தண்ணீ-
ருடன் கலந்து, பாலென்று சனத்தை
ஏமாற்றி, அதனை விற்ற படுபாவி"
என்று கூறினான் யமதூதன்.

"பாதகன். தூதர்களே! இவனை
முள்ளுக் கம்பிகளினாற் சுற்றிக் கட்டிப்
பசியால் வாடி வதங்கியிருக்கும் என்
கழுகுகளுக்கு இரையாக்குங்கள்"
என்று யமதர்ம ராஜன் கர்ச்சிக்க,
மந்திரி இருந்த ஆசனத்தை விட்-
டெழுந்து, "மஹாராஜ்! எங்களிடமி-
ருந்த முள்ளுக்கம்பிகளெல்லாம் குள்-
ளரக்கன் வாயினின்றும் எங்கள் நாட்-
டைக் காப்பாற்றுவதற்காக யுத்த
சேவையிலீடுபட்டிருக்கின்றன" என்று
தெரிவித்தான்.

"எவ்விதத்திலாவது இவனைக்
கட்டியிழுத்துக் கழுகுகளுக்கு இரை-
யாக்குங்கள்."

மறுபக்கந் திரும்பி, "யார் இந்த மகான்? இவரை எதற்காக இங்கு கொண்டு வந்தீர்கள்?" என்று வெகு பணிவுடன் யம தர்மராசன் வினவ, "சுவாமி! நீங்களும் இந்த வெளி வேஷத்தை மென்று விழுங்கி விட்டீர்களோ என்பதை நினைக்க எனக்குச் சிரிப்பாயிருக்கிறது. ஜீரணமாகாது, கக்கிவிடுங்கள்," என்று சித்திர புத்திரன் சிரித்த வண்ணமே, "இவன் மகான் அல்லன். தமிழ் நாட்டிலே, தமிழ்ப் பெற்றோர் செய்த தவப்பயனால் பிறந்து, தமிழ் தெரியாதென்று வீரமுடிக்கஞ் செய்த தமிழன்" என்று கூறினான்.

மகாராசன் உடனே தனது வெண் பற்களை நெருமி "உண்மைதானா? ஆஹா! இவனை என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லையே! தேசத் துரோகி! புரியாப் பாஷையில் பேசுகிறவன் எங்களைப் பற்றி என்னென்ன தகவல்கள் எதிரிக்குக் கொடுப்பானோ? இவனை இத் தேசத்தில் நின்றுத் துரத்திவிட வேண்டும். எங்கேயனுப்பலாம்? அந்தமா... இல்லை. என்னையும் ஏமாற்றத் துணிந்தவனல்லவா? இவன் கர்வந்தான் என்னை? இவனை இங்கேயே வைத்துச் சித்திரவதை செய்யவேண்டும். என் கண்முன்னேயே செய்யவேண்டும்" என்று ஆசனத்தை விட்டிறங்கி, தமிழ் தெரியாத் தமிழனை அணுகி, அவன் காதை முறுக்குவதற்காகக் கையை நீட்டினான்.

'சீ இவனைத் தீண்டுவதும் பாவம்' என்று முன் யோசனையுடன் பின்வாங்கி, "இவனுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும். தண்ணீர்க் குழாயைத் திறந்து அதன் கீழ் இவனை மூன்று கிழமை இருத்துங்கள். மற்றைய அலுவல்களைப் பின்பு யோசிப்போம்" என்று கதறினான்.

'தமிழனுக்குச் சித்திரவதை', 'தமிழ் தெரியாத் தமிழன்', 'சித்திர-புத்திரனார் சிரிப்பு' என்ற தலையங்கங்களுடன் வெளி வந்தன, தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகள் எல்லாம்! ஒரே கலவரம்; பத்திரிகைக்-காரர்களுக்குக் குதூகலிப்பு. எந்தத் தமிழன் கையிலும் ஒரு பத்திரிகை. யமலோகத்து நடப்புப் பற்றியே தமிழ் நாடெங்கும் பேச்சு. இவ்வுலக சீவியத்தில் தண்டனை கிடைக்காவிட்டாலும், அந்த யமலோகத்தி-லாவது கிடைத்ததே என்று எங்களுக்கோர் ஆறுதல். தமிழ் தெரியா மற்றும் தமிழருக்குத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் மீது ஒரு வெறுப்பு. தமிழ்ப்பத்திரிகைகளுக்கு எழுதுவோரைக் கண்டால் குறுகுறுப்பு. ஒரு மாதமாக இதே முடிக்கம். தினசரிகள், வாரப்பதிப்புகள் எல்லாம் இந்தத் தேசத் துரோகியைப் பற்றியே 'கொலம்'கள்! அச்சு எந்திரங்களுக்கு ஓய்வில்லா ஓட்டம். காய்ந்து கிடந்த பத்திரிகைகள் குளிர்ந்தன; குளிர்ந்திருந்த பத்திரிகைகள் மிளிர்ந்தன.

'இதுவும் வேண்டும் இன்னமும் வேண்டும்' என்று தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்குக் கடிதங்கள் வந்து குவிந்தன. மறுப்புக் கடிதங்கள் (தமிழ் தெரியாத் தமிழரால் எழுதப் பெற்றவை) புரியாப் பாஷைப் பத்திரிகைகளில் வெளியாயின. இப்பத்திரிகைகளை ஆதரிப்பவர்களுக்குத் தமிழ் நாட்டு விவகாரங்களில் அவ்வளவு அக்கறையில்லை. அக்கடிதங்கள் சுய சுகத்திற்காகவே பிரசுரமாகின்றன. ஆகையால், யமலோக சேமலாபங்களை அறிய விரும்பிய சில தமிழ் தெரியாத் தமிழன்பர்கள் இப்பத்திரிகைகளைக் கக்கத்தில் செருகிக் கொண்டு 'இதற்கென்ன செய்யவேண்டும்' என்று இரகசியக் கூட்டங்கள் கூடினர். பத்திரிகைகளில் இச்செய்திகள் வெளிவராத வண்ணம், தகுந்த பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளும் கைக்கொள்ளப்பட்டன.

யமலோக அதிபன் விதித்த தண்டனையைக் கண்டித்துக் கண்டனக் கூட்டங்கள் கூடின. 'பெட்டிசங்கள்' பறந்தன! வழக்கமான முறையில் பதிலும் கிடைத்தது. தமிழ் தெரியாத் தமிழருக்கு வயிறு பற்றி எரிந்தது. என்ன செய்யலாம்? யாருக்கு முறையிடலாம்? சிறுபான்மைக் கட்சி என்றாலும் புத்தியில் குறைபட்டவர்களா! 'மற்றைய தமிழர்கள் தங்களடன் ஒத்துழைக்க விரும்புகிறவர்கள் இல்லை' என்று ஒரு வெறும் புகாரைக் கிளப்பினர். செவிசாய்ப்பார் யாருமில்லை.

தூதுக் கோஷ்டி யொன்றைத் திரட்டிப் பெரியார்களுக்கு 'முறை'யிட்டனர் ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. சரி, இதைத் தீர்க்க ஒரேயொரு மார்க்கம் உண்டு. 'சும்மா விடுவோமா? என்ற சலோகத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு, புரியாப் பாஷை பேசும் பெரியோரை வேண்டினர். அவர்களும் தக்க சமயமிதுதான் என்று பக்கக் கிட்டியில் எட்டிப் பிடித்தார்கள். மாடுகளும் அவர்கள் பக்கம் இழுத்தன. அவர்கள் காரியமும் பலித்தது. இவர்கள் வேகமும் குறைந்தது.

யமலோகப் பிச்சினையை முற்றும் விபரமாக விசாரித்து உலகிற்கு விரிவாக விளக்க ஒரு விசாரணைச் சபை ஏற்படுத்தி, குற்றவாளியையும் 'சாய்த்து'க் கொண்டு தமிழ் நாடு வந்து சேர வேண்டுமென்று யமதர்மராஜனுக்குக் கட்டளை அனுப்பினர். கட்டளைகளுக்கு அடங்குபவனா யமன்? விண்ணப்பித்தார்கள்... முடியவில்லை. கெஞ்சினார்கள்... தயவாக வேண்டினார்கள்.... அப்பொழுதுதான் காரியம் பலித்தது.

தென்புல வேந்தன் தமிழ் நாட்டிற்கு விஜயம் செய்கிறாரென்றால் சொல்லவும் வேண்டுமா? பெரும் ஆரவாரம். 'இவர் ஓர் தேநீர் விருந்து'.

'அவர் ஓர் இராச்சாப்பாடு'. இப்படியாக ஏக தடல்புடல்கள் நடந்தன. யமனுக்கோ ஓய்வில்லை; சபைகளும் சங்கங்களும் புதிதாக முளைத்தன. திறப்பு விழாக்கள்! சமயோசிதப் பேச்சுக்கள்!! பிறப்பும் இறப்பும்' பற்றியொரு விசேட சொற்பொழிவு; "ஆஹா!" "யமதர்ம ராஜனுக்கு ஜே!" போன்ற சத்தங்கள் காதைத் துளைத்தன. புகைப்படங்கள் பத்திரிகைகளைச் சோபிதஞ் செய்தன. சுருக்கிச் சொன்னால், யமதர்மராஜனின் வரவு தமிழ் நாட்டை ஒரு கலக்குக் கலக்கிவிட்டது.

விசாரணை ஆரம்பமாகு முன்னரே யமதர்ம ராஜன் தனது போக்குவரத்துச் செலவுகளை, விசாரணை முடித்து ஊருக்குத் திரும்புமுன் கொடுக்குமாறு உறுமினான். முற்பணமாக, மூன்றில் ஒரு பங்கை, விசாரணை ஆரம்பமாகுமுன் மேசைமேல் வீசியெறிய வேண்டுமென்று கதறினான். "கடன் சொல்லவேண்டாம். இந்த நாட்டுக் கணக்குகளைத் தென் புலத்துப் பற்று வரவுடன் சேர்க்கக்கூடாது" என்றும் முன்னறிக்கை செய்தான். இவற்றிற்குத் தகுந்த உத்தரங்கள் கிடைத்ததும், விசாரணைத் திகதி குறிக்கப்பட்டது. பலரின் வேண்டுகோளுக் கிணங்கி, விசாரணை பகிரங்கமாக வைக்கப்படுமென்று பணைசாற்றப்பட்டது.

தமிழ் நாட்டு மைதானம். 'எக்கச்சக்க'மான கூட்டம். எலும்புருக்கி விருட்சத்தின் கீழ் அமைக்கப் பெற்ற அலங்கார மேடை மீது ஐந்தாறு நாற்காலிகள் 'துவ'்ப்பட்டிருந்தன. பல சாதியினரும், எல்லா மதத்தினரும் பிரசன்னமாயிருந்தனர். படித்துப் பெரிய பதவிகள் வகிக்கும் சிறியவர்கள்; படியாமல் பெரும் பதவிகளைச் சுகிக்கும் பெரியவர்கள்; அப்புக்காத்துமார்; 'மிலிற்றேரி' வேலைக்காரர்கள்; சொந்தப் பாஷையை நேர்சீராகப் பேசத் தெரியாதவர்கள்; குடுமியுடைய பெண்கள்; உஷ்ண வாய்வு ஜூரம் நிமித்தம் தலைமயிர் சிதைந்து, பிறகு வளர்ந்த மயிரை மொட்டையடித்துச் சீராக்கிய கட்டழகிகள்; இவர்களைப் போன்ற பல தினுசான மனிதப் பிராணிகள் வந்து குழுமியிருந்தார்கள். விசாரணைச் சபைத் தலைவர் மேடைமேல் தோன்றினார். கரகோஷம்... பரபரப்பு... சேவகர்கள் புடைகுழ, குற்றவாளி 'நடராச'னாகவே வந்து, மேடைமேல் அவருக்கென்று பிரத்தியேகமாகக் குறித்திருந்த இடத்தில் அமர்ந்தார். காறியுமிழ்தல்... கல்லெறி... எருமைக் கடாவில் யமதர்மராஜன் வந்திறங்கி, அந்நியவுடை தரித்திருந்த சேவகனிடம் கடாவைச் சலக்கரைக்குக் கொண்டேகுமாறு கட்டளையிட்டு, ஒரு காலை மேடைமேல் ஊன்றியதும், சபையிலிருந்து எறிவொடி, பட்டாசு முதலிய உள் நாட்டு வாணங்களின் பேரொலி கிழம்பியது. உடனே, அவசர கால அடக்குமுறைச் சட்டம் வாசிக்கப்பட்டது. எங்கும் நிசப்தம் நிலவியது.

நாம் கண்டறியாத பக்கவாத்திய சகிதமாக, எங்களுக்குப் புரியாத பாஷையில் 'ஒன்று' வந்து பாமாலை பாடிற்று. (குறை நினைக்க வேண்டாம். ஆணோ பெண்ணோ என்று மதிப்பிடச் சக்தி என்னிடமில்லாதபடியால் தான் இவ்விதம் குறிப்பிட நேர்ந்தது. மன்னிக்கவும்.) அதற்குப் பின் 'இரண்டு' வந்து யமதர்மனுக்கும் தலைவருக்கும் பூமாலைகள் சூட்டின. விசாரணை தமிழில் நடக்கவிருந்தது. குற்றவாளிக்கு இது புரியாத பாஷையாகையால், 'தொலுக்கு'க்கும் துவிபாஷகர் ஒருவரைச் சேகரித்து வைத்திருந்தார்கள். அப்பாடா! விசாரணை ஆரம்பமாயிற்று.

தலை : உனக்குத் தமிழ் தெரியாதென்பது உண்மைதானா?

குற்ற : ஆம்.

சபை : வெட்கம் - வெட்கம்!!

தலை : (மேசைமேல் கையால் தட்டி) உனது தாயார் எங்கே?

குற்ற : தாயார் என்பது யாது?

தலை : உன்னைச் சிறுவயதில் பாலூட்டி, தலைக்கெண்ணெய் வைத்து, உன்னை முத்தமிட்டு வளர்த்த மிருகம்.

குற்ற : அது ஒரு சிங்கள 'ஆயா'!

யமன் : மெச்சினேன்.

(சபையோர் சிரிப்பாரவாரத்துடன் 'சீக்காய்' வலிக்கிறார்கள்.)

தலை : சரி உனது தகப்பன்?

குற்ற : அதன் அர்த்தம்?

தலை : உன்னை இந்தச் சீக்கேடான நிலைக்குக் கொண்டு வந்த அற்ப பிராணி. அதாவது, உனக்கும் உன் அற்ப தாயார் அவர்களுக்கும் தேவையான சகல பாக்கியங்களையும் குறைவில்லாமல் பாதுகாப்பதற்கு வருந்தி உழைத்த பாவி.

குற்ற : அது இருந்ததென்று தான் சொல்லிக் கொண்டார்கள். காலையில் விழிக்கு முன்னர், அது வெளிக் கிளம்பி, நான் தூங்கிய பின்னர் வீடு திரும்பிய அதுதானே! அதை எனக்குத் தெரியாது.

தலை : மிகவும் நன்று. சபையோர்களே! நான் பார்க்குமளவில், இவன் மேல் குற்றமில்லை. பெற்றோரை இன்னாரென்று அறியாத இந்த மூடன் மேல், தாய்ப்பாஷை தெரியாதென்ற குற்றத்தைச் சமத்தினால், அப்பாவம் எங்களைச் சார்ந்ததாகும். யமதர்மராஜனே! இதற்கேதும் வழிவகைகளுண்டா?

யம : அடிப்படையிலிருக்கும் மூலகாரணங்களைக் கிளறப் போனால் மனஸ்தாபங்கள் ஏற்படக்கூடும். எங்கள் நாட்டிற்கே கௌரவக் குறைவு; வேண்டாம். இவனுக்குத் தக்க புத்திமதிகள் கூறி, இன்னும் சிலகாலம் தமிழ் நாட்டிலே விட்டு, நல்ல பழக்க வழக்கங்களையும் பழக்கித் திருத்த வேண்டுமென்பதே எனது அவா.

எல்லோரும் ஏகமனதாய் வாக்குக் கொடுத்ததின் பின் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

மேல் ஸ்தாயி



மேல் ஸ்தாயி

(அபிமானிகளுக்கு மாத்திரம்)

கீழ் ஸ்தாயி

(இரசிகர்களுக்கு மாத்திரம்)

உலகத்தில் மகத்தான பதவியடைய, அவ்வாறு பிறக்க வேண்டும். இதற்காகச் சோர்வடைய வேண்டாம். ஏதோ இந்த நவநாகரிக காலத்தில் சில 'தந்திர'ங்களைக் கையாண்டு மகா மேன்மையான பதவியை அடையலாம். இந்தத் தந்திரங்கள் இலேசான சில விதிமுறைகளைக் கொண்டவை. செலவுச் சுருக்கமானவை என்பதுடன் உத்தரவாதமானவை. இவை, பட்டணத்துப் பேர்வழிகள் பலரால் கையாளப்பட்டு, பெரும் பலனளித்தவை. இதோ அவை: முதன் முதலாக நீங்கள் ஒரு பெரிய ஐஸ்வரியவானென்று உலகத்தார் மதிக்கத் தக்கதாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். பூநகரியில் பூந்தோட்டம், தென்னை மரத்தடியில் தென்னந்தோட்டம், கள்ள வெட்டியில் காணி பூமி இருப்பதாக உங்களுடைய உற்ற நண்பர்களைக் கொண்டு (யாராவது இருந்தால்) பிரசித்தம் செய்ய வேண்டும். இந்த ஐஸ்வரியம், உங்களுடைய பேச்சு, சிரிப்பு, நடை, உடை, பாவனை முதலியவற்றில் தளம்ப வேண்டும்.

வீட்டிற்குள் என்ன தான் அணிந்திருந்தாலும், வெளியில் உலாவும்போது கட்டுவதற்கு ஒரு பட்டு வேஷ்டியாவது வைத்திருக்க வேண்டும். இந்த வேஷ்டியைத் தினசரி படுக்கைக்குப் போகும் போது, பவுத்திரமாக மடித்து, தலையணையின் கீழ் வைத்துக் கொண்டு படுத்தால், துணி சுருங்காமல், வண்ணான் செலவு சுருங்கி வரும். தெண்டித்து வண்ணா-னுக்கு வேலை கொடுக்கப்படாது. அப்படியில்லையென்று வேலை கொடுத்தாலும், பணம் கொடுக்கப்படாது. புகைப் படங்களுக்கு நிற்பதற்கும், முக்கிய கூட்டங்களுக்குச் செல்வதற்கும் காற்சட்டை, கோட், முக்கியமாகத் தலைப்பாகை முதலியன தேவை. அவற்றை அடிப் பெட்டியில் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்க வேண்டும்.

இப்படியான இடங்களில் பேசச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவிட்டால், அதைவிடத் திவ்வியமானது வேறில்லை. உடனே அதைப் பத்திரிகைகளில் போடும்படி செய்யவேண்டும். இது வெகு சலபம். இந்தக் 'சுப்பன்' காலங்களில் என்னைப் போல் எத்தனையோ பத்திரிகை நிருபர்கள் பட்டினியாக சாதமென்று வாய் விட வெட்கப்பட்டவர்களாக - அலைகிறார்கள். அவர்களை அழைத்து ஒரு விருந்து கொடுத்து, 'சலாம்' போட்டனுப் வேண்டும். பார்த்த இடங்களில், ஒரு கோப்பி, ஒரு சுருட்டு, ஒரு 'சலாம்', பத்திரிகைக்காரர்கள் எங்கேயாவது படம்பிடிக்க நேரிட்டால், உடனே தலையை நீட்டவேண்டும். விடிந்ததும் அடுத்த வீட்டு அப்புக்காத்து வீட்டிலோ, பின் வீட்டு பிரக்கிராசி வீட்டிலோ, பத்திரிகையை இரவல் வாங்கி "ஐயோ பத்திரிகையை நாய் மென்று தின்று விட்டதே" என்று புகார் ஒன்றைக் கிளப்ப வேண்டும். இரகசியமாக உங்கள் படத்தை வெட்டி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தப் படத்தைத் தெரிந்தவர், தெரியாதவர்களுக்கெல்லாம் காட்டிக்கொண்டு திரியவேண்டும்.

பிள்ளைகளிருந்தால், கடன்பட்டாவது ஒரு 'பொடி'யனைச் சர்வகலாசாலைக்கு அனுப்பவேண்டும். பெண்ணை சிதம்பரத்திற்கோ, சென்னைக்கோ அனுப்பிச் சங்கீதம் படிப்பிக்கவேண்டும். சங்கீதம் பயின்று திரும்பியதும், இரண்டு மூன்று கச்சேரிகள் செய்யவேண்டும். கச்சேரி சோபித்தாலென்ன, விட்டாலென்ன - உபசரிக்கப்பட்ட பத்திரிகை நிருபர்கள் தானே இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள். ரேடியோவில் பாடுவதற்கும் மனு எழுதிப்போடுங்கள். அந்தப் பாக்கியம் மட்டும் கிடைக்காதென்பது நிச்சயம். இந்தச் சமயத்தில் தான் உங்கள் சாமர்த்தியத்தை காண்பிக்கக் கொடுக்கிழுத்துக் கட்டவேண்டும்.

உமது சிநேகிதர்கள்.... ஆலோசனை... கதை கிளப்புதல்.... குற்றச்சாட்டு பிரமுகர்கள் பிற்கதவில் சந்தித்தல்... இரண்டு மூன்று மனு..... திரும்பவும் ஆலோசனைச் சபை.... இதற்குள் நீங்கள் பிரசித்தியும் கீர்த்தியும் அடைந்து விடுவீர்கள்!

உங்களைக்கூட, சில சமயத்தில் ரேடியோக்காரர்கள் 'காற்றில் நிற்கும்'படி அழைப்புப் பத்திரங்கள் அனுப்பியபடியே இருப்பார்கள். உங்களுக்கு ஏற்ற விஷயமாக இரண்டொரு 'பதார்த்தம்' தயாரித்து ஆயத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டும். "சரீரமும் சாரீரமும்", "கழுதையும் கானமும்" என்ற விஷயங்கள் பற்றிப் பொழிந்து தள்ளவேண்டும். அப்படி அவர்கள் அழைக்காவிட்டால், "என்னை ஏன் கூப்பிடவில்லை? என்னை யாரென்று தெரியாதோ?" என்று, உங்கள் யோக்கியதா பத்திரங்களில் சிலவற்றையும் சேர்த்து ஒரு 'வெருட்டு' விடவேண்டியதுதான்.... ரேடியோவில் நிரந்தரமான உத்தியோகம் கிடைத்தாலும் கிடைத்துவிடும்!

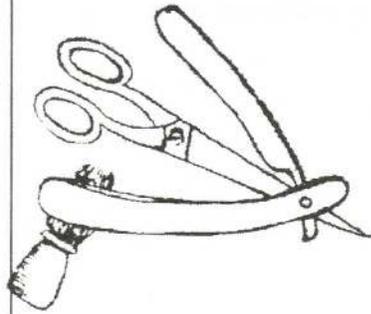
பிற்குறிப்பு;

பிற ஊர்களிலிருந்து யாராவது பெரியவர்கள் வந்தால் புகையிரத நிலையத்திற்குச் சென்று அழைத்து வந்து, விருந்து போடவேண்டும். தேர்தல் விஷயங்களிலும், அரசியல் விவகாரங்களிலும் தலையிட வேண்டும். கல்யாண வீடு, சாவீடுகளில், "முன்"நின்று "நடத்த" வேண்டும். இப்படியாக இரண்டு வருஷங்கள் செய்து வாருங்கள். ஆனால் ஒன்று, இந்த ஆலோசனைகளால் மேல் ஸ்தாயியை அடைந்துவிட்டேனென்று ஏழை "சானா"வைக் கண்டால் எறிந்து நடக்கவேண்டாம்.

அலங்கார அம்பலவன்

அம்பலம் வருகிறானென்றால், வீடுகளில் எல்லாம் ஒரே ஆரவாரம். சரியாகச் சொல்லப்போனால் அம்பலம் அரசாங்க ரயில் மாதிரி! சாதாரணமாக இரண்டு நிமிடங்களுக்கு மேல் ஓரிடத்தில் தங்க மாட்டான். பெரிய இடங்களில் சிலவேளைகளில் பதினைந்து நிமிடங்களும் தங்குவான். அங்கு தனக்கு ஏதாவது ஆதாய வேலை இருந்துவிட்டால், மணிக்கணக்காகும் கிளம்ப... வாட்டசாட்டமான தேகம். ரெயில் நிறம். 'கிராப்' தலை, நெற்றியில் குறி. முழங்காலுக்கு மேல் வெள்ளை வேட்டி கட்டி, அதைத் தளரவிடாத வண்ணம் ஒரு சால்வைத் துண்டை அதைச் சுற்றி இறுக்கியிருப்பான். இரு கையிலும் மோதிரங்கள். ஒன்று; சங்கு, மற்றது; 'சொகுஸா!' இடப்பக்கத்திலிருக்கும் தோற் பையில் இருந்து ஒரு கத்தி, கத்திரிக்கோல், முறிந்த சீப்பு, பழந்தோல், கல், 'கிளிப்பா' முதலியன வெளியே தலை காட்டும்.

அம்பலம் மலாய் நாடு போய்த் திரும்பியவன். குவாலாக்கன்சுவில்



சிரஞ்சீவி முக அலங்காரத்தின் சின்னம்

பெரிய 'சலூனி'லே வேலை பார்த்து, பிறகு தன்னுடைய சொந்த வியாபாரத்தைக் கிளாந்தனிலே நடத்தி வந்தவன். தலைமயிர் வெட்டுவதற்கு, குப்பிளான் ஏழாலை முதலிய பிரதேசங்களில் இருந்து தெல்லிப்பழையை நாடுவார்கள். அம்பலத்தின் தலைமயிர் வெட்டுக்குப் பிறகு, தலையைத் தடவினால், அதிலேயே ஒரு தனிச்சகம் இருக்கின்றது.

எங்கும் அம்பலத்தைக் காணலாம். சிலருக்கு 'ஒரு நாள் ஒரு பொழுதாவது' அம்பலத்தைத் தரிசிக்காது விட்டால் 'அந்தரமாக' இருக்கும். அநேகமாகப் பெரிய புளியடியில் அம்பலத்தைப் பேட்டி காண்போர் மொய்த்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். அம்பலம் வரும் வரையும் சிலர் பொழுது போக்காக, "டாக் டீக் டொக்" அல்லது 'நாயும் புலியும்' முதலிய ஆட்டங்கள் விளையாடிக் காலங்கழிப்பார்கள். அம்பலம் தோன்றியதும் அக்கம் பக்கத்து வீடுகளில் தண்ணீர் வாங்கி, முகத்தை நனைத்துக் கொண்டு வரிசையாக நிற்க வேண்டியது தான். அம்பலம் சிரை சிரையென்று, சிரைத்து ஒதுக்கி விடுவான்! குடுள்ள தேகக்காரர் இதற்கிடையில் ஒரு தரம் பூசிய தண்ணீர் காய்ந்துபோக, மறுதரம் பூசவேண்டியும் வரும். அன்றுதான் அம்பலத்துக்கு ஆனந்தம். அலைச்சலில்லை! நின்ற நிலையில் வேலை;

அம்பலம் கால் மிதியாத இடங்களே கிடையாது. பெரிய இடத்துப் படலை தொடக்கம், குச்சு வீட்டுத் தட்டி மட்டும் அம்பலத்துக்கு 'நடப்பு.' அவனைக் கண்டால் குழந்தைகளுக்கு குடல் நடுக்கம். அம்பலம் என்றால் குழந்தைகள் அழும், பெயருக்குத் தகுந்தபடி அம்பலம் பெரும் சிவபக்தன். மற்றும், கோவில்களைப் பார்க்கிலும் தச்சங்கடவைக் காளி கோவிலுக்குத் தான் பயமதிகம். சைவ முறைகள் தவறாதவன். காளி கோவிலில் வருடா வருடம் நடக்கும் 'வேள்வி'யில் கொழுத்த கிடாய் ஒன்று பலி கொடுப்பான். நன்றாகக் குடித்து, ஆட்டையும் சாப்பிட்டு, மனைவியுடன் ஐந்தாறு நியாயம் பேசி, தலை நிமிர்த்த முடியாமல், கை கால் ஓய்ந்து ஒரு மூலையில் சாய்ந்து விடுவான். அன்றுதான் அம்பலத்துக்கு ஓய்வு நாள்; திருநாள்!

ஆலமரத்தடி வயிரவ கோயிலில் மடை நடக்கிற காலங்களில், அம்பலத்துக்கு 'உரு' ஏறும். அரசாங்க சபையில் எங்கள் பிரதிநிதிகள் மாதா மாதம் பெறும் சம்பளத்திற்காக, ஊர்களிற் செய்ய வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் பற்றி, ஒருவருக்கு ஒருவர் 'குஸ்தி' போட்டு, 'உரு'க் கொண்டு, சந்தநங் கொண்டு ஆரவாரப்படுவார்களே! அதே மாதிரி அம்பலமும் 'உரு'க் கொண்டு சந்தநங் கொண்டு, "கோயிலைச் சுற்றிவர

மதில் கட்ட வேண்டும். மாதம் ஒரு முறை எனக்குச் சர்க்கரைப் பொங்கல் பொங்க வேண்டும்" என்பன போன்ற சபைப் பிரகடனங்களைப் பிரேரிப்பான். அரசாங்க சபைப் பிரதிநிதிகளைப் பற்றி எனக்கு அனுபவமதிகமில்லை. ஏன், அக்கறையுமில்லைத்தான். ஆனால், அம்பலத்தின் சொற்கள், உடனே அம்பலத்தில் ஏறும். பழைய நாட்களிலே கொழும்பு - கறுவாத் தோட்டப் பகுதியிலிருந்து எங்கள் பகுதித் தேர்தலுக்கு வருகிறார்களே... ஆகையால், அம்பலத்தையும் ஒருதரம் அனுப்பி வைத்தாலென்ன என்று நாங்கள் எல்லோரும் சிறுவர்களாயிருந்த பொழுது யோசித்ததுண்டு. அனுப்பியிருந்தால், எவ்வளவு உசிதமாய் இருந்திருக்கும்... நினைத்த காரியத்தை அம்பலத்துரையைப் பிடித்துக் கையோடை செய்து முடித்திருக்கலாமே!

இப்படியாக அம்பலம் சந்நதம் ஆடிக்கொண்டிருக்கும் அதே நேரத்தில், பூகாத்தை என்றொரு பெண்ணுக்கும் 'உரு' ஏறும். சிறிது சிறிதாகத் தொடங்கி, பூகாத்தையின் பூத உடல் அசைந்து ஆடிக் குதித்து ஆவேசங் கொள்ளத் தொடங்கிப் பெரிதாய், பெரிது பெரிதாகி விடும். அச்சமயம் அம்பலத்தைக் கைவிட்டு பூகாத்தையைப் பார்க்க ஓடி விடுவார்கள். சின்ன மேளம் என்றால் நன்றாய்த்தான் விட்டார்கள், எங்கள் ஆட்கள். அன்று அம்பலத்தைக் கைவிட்டவர்கள், எல்லோரும் அடுத்த நாள் அம்பலத்தின் வரவை ஆத்திரத்துடன் காத்திருப்பார்கள். அம்பலத்தின் அருமை அப்பொழுதுதான் தெரியும்.

ஓய்வு நேரங்களில் அம்பலத்திடம் அகப்பட்டு விட்டால் ஒரே புளுகுதான். தான் சிங்கப்பூரிலே செய்த அற்புதங்கள், அதிசயங்கள், அநியாயங்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளிவரும். சிங்கப்பூரிலிருந்து வருகிறவர்கள் புளுகர்கள். அதிலும் அம்பலத்தின் சாதியினரென்றால் சொல்லத் தேவையில்லை. அப்படியானால், சிங்கப்பூரிலிருந்து திரும்பிய அம்பலத்தைப் பற்றிய வியாக்கியானம் அவசியமில்லை. சிங்கப்பூரில் அவனுக்கு அதிகமாகப் பிடித்தது மூன்று சதத்துச் சீனன் கோப்பிதானாம். 'அது ஒன்று குடித்தாலே போதும்; முழுநாளும் சாப்பாடே தேவையில்லை' என்பான்.

மலாய்க்காரரின் 'ரொங்கிங்' கூத்துக்கூட அம்பலத்திற்குத் தெரியும். அம்பலம் 'ரொங்கிங்' ஆடி, அப்படிச் சுழன்று வந்து, ஒரு சிரிப்புப் போட்டானென்றால், கடைவாய்க்குள் மறைந்திருந்த சீனன் கட்டிய பொன்பல்லு மின்னி மறையும். மலாய்க்காரர் மாதிரிச் சாரத்தைச் சுருட்டிக் கட்டியிருப்பான். அதற்குப் பெயர் 'லுங்கி' என்பான். சிங்கப்பூரிலிருந்த

இன்னொருவரைச் சந்தித்தால், அவன் தமிழை மறந்து விடுவான். உடனே மலாய்ப் பாஷையில் இருவரும் பேசத் தொடங்கி விடுவார்கள். எங்களுக்குப் பெரும் ஆச்சரியமாய் இருக்கும். 'நீங்கள் இனிமேல் நிற்பதில் பிரயோசனமில்லை' என்ற தோரணையில் அம்பலம் பரிதாபமாய்ப் பார்ப்பான். புளுகு கேட்கப் போன எல்லோரும் வீடு திரும்ப வேண்டியதுதான்.

கலியாண வீடு, செத்த வீடு முதலிய தினங்களில் அம்பலம் தனது மூன்று வயது மொட்டையனுடன் தோன்றுவான். அந்நாட்களில் கட்டாடி வயிரமுத்துவுக்கும், அலங்கார அம்பலத்திற்கும் யார் சாதியில் குறைந்தவர்கள் என்ற பெரிய விவகாரம் கிளம்பும். அதிலிருந்து சிறு சண்டையும் எழும்பும். ஆனால், கிரியைகளை நிதானமாகக் கவனித்து வருவான் அம்பலம். அணுவளவும் பிசகமாட்டான். பெண்ணுக்கோ ஆணுக்கோ 'தோயவார்க்கும்' நேரங்களில் வாழ்த்துவதற்கு வாயைத் திறந்தால் எண்ணூறு யாருக்குள் இருக்கிறவர்களுக்கு தூக்கமே கிடையாது..... ஒரே ஏக்கமாகத்தான் இருக்கும்.

சில நாட்களுக்கு முன் அம்பலத்தைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. கூப்பன் கொடுரத்தினால், வயிறு ஒட்டிக் கிடந்தது. கையும் காலும் தளர்கிற பருவம். நான் கடைசியாகச் சந்தித்து, இப்போது பதினெட்டு வருடங்களாகின்றன. அப்பொழுது அம்பலத்திற்கு நாற்பத்தைந்து வயதிற்குக்கும். "என்ன அம்பலம் எப்படித் தொழில் சுகங்கள்?" என்று கேட்டேன். "என்னவும் உங்களைப் போலயோ இப்போதையப் பிள்ளைகள்? சீ! முளைக்க முந்தி 'சௌரம்' பண்ணத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அதுவும் ஒவ்வொருத்தரிடமும் ஒவ்வொரு ஆயுதம் வீட்டிலே கிடக்கிறது. அதாலே போட்டுச் சுறண்டுகிறார்கள். மயிர் வெட்டுகிற தென்றால், பட்டணத்துச் சலூனுக்குப் போகினம். என்ன எடுப்பு ... ஏன் முந்தி உங்களுக்கெல்லாம் நான்தானே வெட்டுகிறனான்? ஏன் உங்களுக்குத் தலையிலே எப்போதாவது பழுது கிழுது வந்ததோ?" என்று வெகு மன்றாட்டமாகச் சொல்லி, மேலும் பல குறைகளை இப்போதைய நாகரிக யுவர்கள் மீது சுமத்துவான். அவற்றை நான் சொன்னால் ஒரு வேளை 'இவர்கள்' அவனோடு சண்டைக்குப் போகக்கூடும். எங்களுர் பிள்ளைகள் அல்லவா? என்ன நடந்தாலும், 'போர்த்து' மறைக்க வேண்டியது எங்கள் கடமை.

"அது இருக்க, உனக்கு ஒரு மொட்டையன் இருந்தானே அவன் எங்கே?" என்றேன்.

"அதேன் தம்பி சொல்ல?" கண்களைக் கசக்கத் தொடங்கினான். 'இந்தக் கேள்வியை ஏன் கேட்டேன்' என்று என்னையே நான் திட்டிக் கொண்டேன். "யப்பான் சிங்கப்பூரைப் பிடிக்க ஒரு வருடத்துக்கு முந்தான், அவனுடைய மச்சான் காசானிலே இருந்து தந்தி அடித்துக் கூப்பிட்டவன். போனவன்தான் தம்பி; எட்டுக் கடுதாசி போட்டேன். அதுக்குப் பிறகு யாரோ சொன்னார்கள்; சிங்கப்பூரை யப்பான் பிடித்து விட்டான் என்று. மெய்தானா தம்பி?" என்று அழுதவண்ணம் கெஞ்சினான்.

"அதற்கென்ன இப்போ? ஒன்றும் நடந்திருக்க மாட்டாது. அவர்களுடன் சீவியம் பண்ணுகிறதென்றால், பெருங்கஷ்டமாக இருக்கும். பெரும் தொந்தரவுக்காரர். ஏன் உனக்குத்தானே தெரியும் யப்பானைப் பற்றி?" என்றேன்.

"ஓமாக்கும் தம்பி; எனக்கும் ஒரு ஐம்பது அறுபது யப்பானைத் தெரியும். முந்தி என்னுடைய கடைக்குத்தான் செளரம் செய்ய வாறவர்கள். பொல்லாத நாங்கிக்காரர்கள்" என்றான்.

"அப்படியானால் எங்களுடைய ஆட்கள்?" என்று இழுத்தேன். அழுதுகொண்டிருந்த அம்பலம் கண்ணைத் துடைத்துவிட்டு, "தங்கக் கம்பிகள்.... தட்டினாலும் வளையாது. செல்லப் பிள்ளைகள். காலையிலே உலாத்த ஒரு உடுப்பு; மத்தியானம் சாப்பிட ஒரு உடுப்பு. இனி இரவிலே 'டான்சு' என்ன? சொகுசாய் சீவிக்கிறவர்கள்... கறண்டி முள்ளென்ன... பல்லுமினுக்க 'பிறஷ்' என்ன... எவ்வளவு துப்புரவு? எவ்வளவு குதூகலம்... யப்பானோடை இவர்களையும் நேருக்கு வைத்துப் பேசுகிறீரே. படித்தும் புத்தியில்லையாக்கும் தம்பிக்கு!" என்று புத்தி புகட்டத் தொடங்கினான்.

அம்பலம் தன் தொழிலையும் குடும்பத்தையும் குறைவில்லாமல் நடத்தி வருவதாகக் கேள்வி. ஆனால், மகன் யப்பானிடம் சிக்கிக் கொண்டானே என்ற துக்கம் தலையைக் கொஞ்சம் குழப்பி விட்டிருக்கிறது. போஸ்தர் மாஸ்ரருக்குச் 'சௌரம்' செய்யும் போதெல்லாம் தன்னுடைய மகனிடம் இருந்து ஏதாவது தந்தி, தபால், 'போஸ்தர் காட்' வந்திருக்கிறதோ என்று மட்டும் கிரமமாக விசாரித்து வருகிறானாம்.

சாதி பேதம்



சாதி இரண்டொழிய
வேறில்லை...

61 வனொருவன் தமிழனாகப் பிறக்கின்றானோ, அவனுடன் சாதியும் பிறந்து விடுகின்றது. இதைத் தடுக்க எத்தனையோ மகான்கள் எத்தனித்தும் பயன் இல்லை. பெரியோர்கள் "சாதி இரண்டொழிய வேறு இல்லைச் சாற்றுங்கால்..." என்றே பாடினார்கள். மானிட மர்ம சாஸ்திரிகள், ஆண்களையும் பெண்களையும் பல சாதிகளாக்கியிருக்கிறார்கள். மானிடப் பிறவியெடுத்த இவர்களை மிருகங்களோடு ஒப்பிட்டு எல்லோரையும் மிருக சாதிகளாக மாற்றியும் இருக்கிறார்கள்.

ஆண் சாதிகளுள் சிலர் நாடக மேடை மீது 'பெண்சாதி' யாகி விடுகிறார்கள்! பெண்சாதிகளிற் சிலர், தத்தம் வீடுகளில் 'ஆண்சாதி'யாகி ஆதிக்கஞ் செலுத்துகின்றார்கள். ஆண் சாதியும் பெண் சாதியும் சேர்ந்து சில காலங்களில் மிருக சாதியாகி விடுகிறார்கள் - சாதியென்பதெல்லாம் பொய் - மாயை! என் முன்பு இவைகளெல்லாம் ஒரே சாதியாகத்தான் தோற்றுகின்றன.

அங்க பேதங்களின் மூலமாக நாம் ஆண்சாதியோ பெண் சாதியோவென உடனே தெரிந்து விடுகிறோம். அங்க பேதங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இவ்விரு சாதிகளையும், மானிட மரம் சாஸ்திரிகள் கூறிய வண்ணம், இவர்களின் உருவ அளவை நிதானித்து, எந்த மிருகத்தை ஒத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிந்து விடுகிறோம்.

ஆனால், எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணம் நாதம். நாதத்திலிருந்துதான் இம்மாயா உலகம் உற்பத்தியானது. மெல்லிய காற்றிலும் நாதம் - மலைப் பாறைகளிலிருந்து சொட்டும் ஒவ்வொரு நீர்த் துளியிலும் நாதம் - கரை புரண்டோடும் வெள்ளப்பெருக்கிலும் நாதம் - எங்கும் நாதம் - நாத மயம்! ஆகையினால், நாதம் என்னும் ஒரே சாதியை, அவற்றிலிருந்து பிறக்கும் நாதத்தைக் கொண்டு, பல சிறு சாதிகளாகப் பிரிக்க முயல்கின்றேன்.

நாதத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு, சாதி வித்தியாசம் பாராட்டும் எனது கட்டுரை, ஆண்சாதிகளுக்கும், பெண் சாதிகளுக்குமிடையே பெரும் கலாதியை உண்டாக்கக் கூடுமென்று சந்தேகம் எழுப்பும் கேள்வி ஒன்று என் காதுகளிலே விழுகின்றது. ஆராய்ந்துணர்வதற்குத் தகுந்த 'தளவாடங்கள்' எங்களிடத்திலிருக்கின்றன; மிருகங்களிடத்து இருக்கின்றன. மிருகங்களை ஒத்திருக்கும் எங்களுக்கு நான் மேற்கூறிய-படி கலாதி உருவெடுக்குமென்ற உணர்ச்சி ஏற்படுமானால், இதற்கு மேல் இக்கட்டுரையை வாசிக்கவேண்டாம். பயப்படாதோர் தொடர்ந்து வாசிக்கட்டும்.

யாழ்ச்சாதி: தேசம் விட்டுப் பிறதேசம் சென்று, உண்மை ஞானத்தை வெளிக் காட்டி, புகழும் பட்டமும், தனக்கொரு பட்டினமும் பெற்றுத் தனது சாதியினருக்கும் அப்புகழை ஊட்டி மகிழ்விப்பவர். யாழ்ப்பாணத்தவர்களுள் உண்டான சாதிகளில் இதுதான் ஆதி. இதைக் குருட்டுச் சாதி என்று நாங்கள் இப்போது சொல்லிக் கொள்கிறோம்.

சங்குச்சாதி: வருடத்திற்கொருமுறை, பனிக் காலங்களில் சில நாட்களுக்கு, சூரியோதயத்திற்கு முன் தோன்றி மறையும் பக்தகோடிகள். இந்நாட்களில் அவர்களுடன் சேர்ந்து நாமும் பாடுவோம்; அவர்கள் தூங்கினால் நாமும் தூங்குவோம். இது பனிக் காலங்களில் உற்பத்தியாகும் ஒரு 'விசாதி' யென்றும் பலர் கருதுவர். தற்போதைய வயித்தியர்கள் இதைக் குளிர் வாய்வு என்பர்.

சேமக் கலசாதி: முன் குறித்தபடி, வருடமொருமுறை கிளம்பிச் சங்குச் சாதியின் அமர்க்களத்தை அடக்கும் எண்ணத்துடன் தொண்டு புரிந்து வரும் ஒருவித குழுவினர். தனியாக இருக்கும் வரை தீங்கற்றவர்கள். இவர்களை யாராகிலும் தட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். இவர்களிடம் வரம் வேண்டின், யாரும் அணுகலாம். பெரியார் - சிறியார் - அறிவுடையார் - அறிவில்லர் என்ற வித்தியாசம் பாராட்டா உத்தமர்கள்.

வயலின் சாதி: இது அநேகமாகப் பெண்மணிகளுள் தோன்றும் ஒரு பிற சாதி. பெற்றோர்களால் தங்கள் குமாரிகளின் தோள்களில் சுமத்தப்பட்டது. உலக சீவியத்தில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த எத்தனையோ குமர்கள் இதை உதவியாகக் கொண்டு கரை சேர்ந்திருக்கிறார்கள். மதனது வில்லு. இவர்கள் கரங்களில் எப்பொழுதும் காட்சியளிக்கும். உற்சாகப்படுத்துவதற்குக் குங்கிலியம் அவசியம். பெற்றோர் தின விழா - பரிசளிப்பு விழா - பிரியா விடை விழா முதலிய உற்சவ காலங்களில் இவர்களுடைய சேவை தேவையானது. மேலைத் தேசங்களிலும் இச்சாதியினர் சஞ்சரிக்கின்றனர். இ.து ஒரு கலப்புச் சாதி.

ஓத்தாது சாதி: கர்நாடக முறைகளின்படி, இவர்கள் உயர்ந்தவர்கள். இவர்களை நிதானித்துத்தான் மற்றவர்கள் நடக்க வேண்டுமென்று தரும நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால், இம்முறையை வெகு சிலர் தான் பின்பற்றுகிறார்கள். இச்சாதியினரது பார்வை அநேகமாகக் கீழ் நோக்கிய வண்ணமாகவேயிருக்கும். சில காலங்களில் விட்டுக் கொடுத்து விடுவார்கள். சனத்- தொகை குறைவான சங்கங்களிற் சல்லாரி சாதியின் பிரதிநிதியாகவும் தோற்றுவர். இவரையடக்குவது, நாதஸ்வர சாதியினரின் தனியுரிமை. உற்சவ காலங்களிலும், மற்றும் சுப தினங்களிலும் இவர் தவிர்ச்சாதி, நாதஸ்வர சாதி முதலிய சாதிகளுடன் ஒத்துழைப்பர். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் சன்மானங்களைச் சுமந்து செல்வது இவர் பொறுப்பு. சன்மானங்களில் இவர் பங்கு சொற்பம். இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு இச்சாதியினர் அத்தியாவசியம். ஆனால் நாம் இதற்கிணங்க மாட்டோம். எச்சுப கருமத்திலேனும் இவர்கள் வாய் திறந்தால் தான் மற்றவர்கள் திறப்பார்கள். இவர்களை ஊமைச் சாதியென்றும் அழைப்பர்.

நாதஸ்வர சாதி : தூரப் பார்வைக்கு, ஒத்தாதுசாதியினரைப் போலிருப்பார்கள். சமீபத்தில் "கண் கூர்ந்து" பார்த்தால், அவர்களின் விசேட அம்சங்கள் விளங்கும். இவர்களிற் சிலர் பேசும் போது தொண்டை-

யடைப்பு, கரகரப்பு முதலிய "விக்கினங்கள்" ஏற்படும். அந்நோய்களைக் கிளறிச் சுத்தம் பண்ண ஏற்ற சூரணங்களைக் கைவசம் வைத்திருப்பார்கள். இவ்வானந்தக் கோட்டைகளுக்குப் பல ஓட்டைகளும் உள்.

சல்லாரி சாதி: உலகத்தில், உண்மையாக மெச்சத்தக்க நிலையில் யார் இருக்கிறார்களோ, அவர்கள்தான் இச்சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். கணக்கு வழக்குகளைச் சரிவர அமைத்து, அடிக்கு அடி வைத்து, அடி தவறாது நடப்பவர்கள். கால வித்தியாயங்களினால் உண்டாகும் சில சச்சரவான நேரங்களில் இவர்கள் முறை பிசகுவதும் உண்டு. இதைக் காரணமாகக் கொண்டு நாம் இவர்களைத் தள்ளி வைக்கக் கூடாது. காலம் மாற மாற, எப்படியாவது சமாளிக்க வேண்டுமென்ற உத்தேசத்துடன் தமது பாட்டுக்கு இழுபட்டு விழுவதே இவர்களின் உதார குணத்திற்குச் சான்றாகும். மற்றும் சாதியினருக்கு இயைந்தபடி தாளம் போடுவதும் இவர்களினது பிறப்புரிமை. இந்நவீன முறையைக் கைவிட்டால், இவர்கள் பிழைப்பது கஷ்டம். பொதுவாகக் கூறின், இவர்கள் ஒரு அமைதியான சாதி.

பியானோ சாதி: இவர்கள் மேலைத் தேசத்திலிருந்து வந்த பல சாதிகளுடன், பகிரங்கமாக வந்து சேர்ந்த பரதேசிகள். இந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர், எங்கள் தமிழ் மக்களில் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்று ஒன்பதே முக்காலும் பெண்களே! கலியாண விடயங்களில் இவர்களுக்கு ஒரு - வித விக்கினமும் இல்லை. இச்சாதியைப் பற்றி எனக்கதிகம் வராது. கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் இச்சாதியார்கள் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கிறார்கள்.

பத்திரிகாபிமானம் வளருமா?



பத்திரிகாபிமானம் சுடர்விட்டு
வளர்கின்றது...

வழக்கமாகக் காலையில் நித்திரை விட்டெழும் போது வலப்பக்கம் புரண்டெழும்பும் நான் இருபத்தைந்தாம் திகதி காலை வலப்பக்கம் திரும்பியதும், பக்கத்தில் தேள் இருக்கக் கண்டு, இடப்பக்கம் புரண்டெழுந்தேன். வழக்கமாக இரட்டைத் தும்மலிடும் என் குழந்தை அன்று ஒரு தரம் தும்ம. நான் நூறென்றேன். "நூற்"றொன்று சொல்லும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. எனக்கு தினந்தோறும் காலையில், கோப்பி கையிலேந்திச் 'சகுனம்' அளிக்கும் என் மனைவியின் தரிசனம் கூட அன்று கிடைக்கவில்லை. இதென்ன அப-சகுனம் என்று எண்ணியவாறு "கோப்பி" என்றேன். மனைவி மௌனமாக இருந்தாள். "என்ன சீனியில்-லையா? போனமாதந் தானே அரைக்கால் றாத்தல் சீனி வாங்கிக் கொட்டினேன்" என்று என் அடிக்கிடக்கையை அவிழ்க்க முன், "சீனியெல்லாமிருக்கிறது... கோப்பித்தூள் தானில்லை" என்றாள் என் மனைவி.

இந்த விருத்தாந்தமெல்லாம் இருபத்தைந்தாம் நாட்காலை என் வீட்டில் நடந்தவை.

கந்தோர் சேர்ந்ததும், குதூகலமாக இருக்கும் எங்கள் ஆசிரியர் குழுவினர் அன்று ஆழ்ந்த யோசனையில் அமிழ்ந்திருந்தனர். ஆசிரியரைப் பார்த்தேன். தலையைத் தடவிக் கொடுத்துக் கொண்டே மேசையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். மேசையை நோக்கினேன். இருபத்தைந்தாம் திகதி சிம்லாவில் மகாநாடு என்ற தலையங்கத்துடன் ஒரு பத்திரிகையிருந்தது. விளம்பர அதிபர் வித்தியாசமாக இருந்தார். சந்தா அதிபர் சமநிலையை இழந்திருந்தார். உதவியாசிரியர் உற்சாகமின்றி இருந்தார். கந்தோரில் நிசப்தம் உலவிற்று. காரணம்? சிம்லா மகாநாட்டின் மர்மம் வெளியானால் தான் இவர்கள் வாய் திறப்பார்களோ? ஒவ்வொரு தனிமுறையான கொள்கையை அடிப்படையில் வைத்துக் கொண்டு தான் பத்திரிகை நடத்துவது சகஜம். இன்றைய கொள்கை பேசாமையாக இருக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன் நானும் வாய் திறவாது என் ஆசனத்திலமர்ந்து "ஆ" வென்று கொண்டிருந்தேன். இந்தியாவின் சுதந்திரத்தில், இவர்களுக்கு என்ன சிரத்தை? சிம்லா மகாநாடு வெற்றிகரமாக முடியவேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்கிறார்களோ? "இன்றைய மௌனத்திற்குக் காரணம் தேசாபி - மானமோ?" என்று வினவினேன்.

"இல்லை, இல்லை பத்திரிகாபிமானந்தான் காரணம்," என்றார் ஆசிரியர்.

"அபிமானத்திற்கென்ன வந்து விட்டது? தமிழ் மக்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் உயிரோடிருக்கும் வரை அபிமானம் இருக்கத்தான் செய்யும். அதற்கென்ன கடும் யோசனை?" என்றேன் நான். அவர் என்னைப் பார்த்து, "பத்திரிகை - அதற்கொரு அபிமானம் - இதோ, இதை வாசித்துப்பாரும்" என்றொரு கடிதத்தை நீட்டினார்.

"...வணக்கம் யான் சென்ற இருமாதகாலமாக கட்டுரைகளும், பதினெட்டுச் சிறு கதைகளும் பிரசுரத்திற்காக அனுப்பியுள்ளேன். அவற்றைப் பிரசுரியாததின் ஏதுக்கள் யாவை? நான் சந்தாதாரனாகச் சேர்ந்ததன் நன்னோக்கம் என் எழுத்துக்களை மற்றோர்க்கும் புகட்டும் பொருட்டே. எங்கள் பத்திரிகையில் வாரா வாரம் வெளியா வதெல்லாம் குப்பை கூளங்களே. ஆகையால், தொடர்ந்தும் நான் சந்தாதாரனாக இருக்க விரும்பவில்லை. அத்துடன், எனது மற்றைய நண்பர்களும்

அங்ஙனம் செய்யவே உத்தேசித்துள்ளார்கள்..” என்றும், இன்னும் பல 'திட்டுக்களும்' அக்கடிதத்தில் இடம்பெற்றிருந்தன. "இதனாலென்ன இடுக்கண் நேர்ந்து விடப் போகிறது? அவரின் ஒரு கட்டுரையையாவது போட்டுத் தொலைத்துத் திருப்திப்படுத்துவது தானே?" என்று சந்தாப் பணம் பெருக வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்துடன் சந்தா அதிபர் வேண்டினார். "சும்மா இரும். குப்பை கூளங்களையெல்லாம் போட்டால் பத்திரிகைக்கு மதிப்பெங்கே?" என்று ஆசிரியர் சீறினார். "பத்திரிகையில் காலியாக இடமிருந்தால் சொல்லுங்கள். யுத்த காலத்தில் மேலதிகமான விளம்பரங்கள் தான் வருகின்றனவே. ஒன்றைப் போட்டுக் காசாக்குவது தானே?" என்றார் விளம்பர அதிபர். இம்முப்பெருந் தலைவரின் முடிவை எதிர்பார்த்த வண்ணமாக உதவி ஆசிரியரும் நானும் அடக்கத்திலிருந்தோம். "என்ன சானா, ஏதாவது சொல்லித் தொலையும்" என்று என் மீது தாவினார் ஆசிரியர்.

"நெடுநாளாகச் சொல்ல வேண்டுமென்ற பேரவாவுடனிருந்த எனக்கு, இன்று ஒரு சந்தர்ப்பமளித்ததற்கு என் வந்தனம்," (கைசூப்பி, தலை குனிந்து, ஒரு கும்பிடு போட்டு) என்று எனது பிரசங்கத்தைத் தொடங்கினேன். "இந்தச் சிறுமிரட்டலுக்கு நீங்கள் இவ்வளவு யோசனை செய்தால், உண்மையாகத் தலை போகிற காரியமென்றால் தலையையே இழந்து விடுவீர்களோ? பத்திரிகையை வாங்கக் கூடாது, வாசிக்கக் கூடாது என்று நேர்முகமாகவோ, மறைபொருளாகவோ எவனொருவன் பிரசாரம் செய்கிறானோ அவனொருவனேதான் அப் பத்திரிகையில் உள்ள எல்லாவற்றையும் கட்டாயமாக வாசிப்பவன். ஆதலால், முதலாவதாக நாம் இன்று எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தை - அதாவது கடிதத்தைக் - கைவிடலாம்." அக்கடிதத்தை கை 'பறிய' விட்டேன். என் கைக்குக் கீழே நேராகவிருந்த குப்பைக் கூடைக்குள் அது விழுந்தது. (கரகோஷம். இந்த ஆரவாரத்தைக் கேட்டு அச்சகத் தொழிலாளரும் - புத்தகம் கட்டுவோரும் - இயந்திரம் இயக்குவோரும் ஆசிரியர் காரியாலயத்துள் புகுந்தனர்.)

"விமர்சனத்திற்காகத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வரும் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், ஆண்டு மலர்கள் முதலியவற்றிற்கு உண்மையான அபிப்பிராயம் கூறுவதா, அல்லது எழுத்தாளர்களைச் சாந்தப்படுத்தும் வகையில் விமர்சனம் 'பண்ணுவதா' என்பது - தான் என் இரண்டாவது பிரச்சினை. புத்தகங்களில் ஏதாவது குற்றங்கள் காணப்பட்டால், புத்தக அட்டையைப் பற்றி ஓர் ஆலாபனம் மாத்திரம் செய்தால் போதுமான-

தன்று. குற்றங் குறைகளைக் கூசாமல் எடுத்துக் காட்டுவதே விமர்சக-
னுக்கழகு. அப்படிச் செய்வதனால் பொது மக்களுக்குப் பெரும் புண்ணி-
யம் செய்பவனாவான். அல்லாவிடில், மனித வர்க்கத்தையும் - ஏன்
எழுத்தாளர் குழாத்தையும் - பிழையான பாதையைப் பின்பற்றும்படி
தூண்டுபவனாவான். ஆகவே, நண்பர்களே! பத்திரிகா - தர்மம் தழைத்-
தோங்குவது எங்ஙனம்? (...குத்து) விமர்சனம் விமர்சனமாகவே
இருக்கட்டும். விண்ணாதி விண்ணன் எழுதினாலும் இம் முறையிலிருந்து
விலகோம்.

"அடுத்தபடியாக, சங்கீத விற்பன்னரின் சச்சரவுகளை எடுத்துக்
கொள்வோம். அவர்கள் பாடுவதெல்லாம் பாட்டு, என்ன பாட்டுக்குத்தான்
இராகம் பாடிய போதிலும், விமர்சனம் வெளியாகும் போது உருப்படி
உருப்படியாகவே தோன்ற வேண்டுமென்பது அவர்களின் செருக்கு. சற்று
ஏறு மாறாக நடப்போமேயாகில், பக்க வாத்திய சகிதமாகப்
பந்துமித்திரர் புடைகுழக் கந்தோர் வாசலில் வந்திறங்குகிறார்களே!
இதற்கென்ன செய்வதென்று நீங்கள் எப்போதாவது சிந்தித்ததுண்டா?
இல்லை. இதற்கு ஒரேயொரு வழியுண்டு. அவ்வகையான சங்கீத
பூதிகளுக்கென்று ஒரு தனி நிதி திரட்டி, இந்தியாவுக்கனுப்பி மேலும்,
சங்கீதத்தையோ அல்லது சங்கீத ஞானத்தையோ விருத்தி செய்ய நாம்
உதவ வேண்டும். இந்த நற்செய்கையால் பத்திரிகாபிமானம் செழிக்கும்.
(சபையிலிருந்தொருவர்:- அத்துடன் அவரை ஊரைவிட்டு அகற்றுவதா-
கவும் முடிகிறதே!)

"இன்னொரு ரகத் தினுசுகள் உளர். அவர்கள் கடிதமூலமாகக்
கட்டுரைகளை அனுப்பிவிட்டுத் தாமாக நேரில் வந்து, கட்டுரையை
எதற்காகப் பிரசரிக்கவில்லையென்று அதட்டிக் கேட்கும் அஞ்சா
நெஞ்சர்கள். இவர்களுக்கென்ன பதில் கூறுவது? ஏற்ற காலத்தில் அது
பிரசரிக்கப்படும் என்று பதிலளிப்பதா அல்லது கட்டுரை 'பச்சைப் படான்'
என்று பச்சாத்தாயமின்றிப் பகருவதா? நன்றென்று சொன்னால்,
நாள்தோறும் ஆசிரியரின் குப்பைக் கூடையைக் காலி செய்யும் நமது
கந்தோர்ப் பையனுக்கு வேலைக் கஷ்டமாக இருக்கும். அவன் சம்பள
உயர்ச்சியைக் கேட்பான். ஆகையால், இவ்விஷயத்தை அதிபரோடு
கலந்தாலோசிப்பதுதான் நலம்.

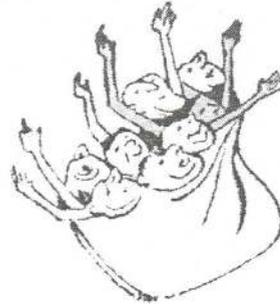
"கடைசியாக, இன்னொரு முக்கியமான சங்கதி கூற விரும்புகிறேன்.
சமயக் கொள்கைகளை மாறுபாடாக வைத்திருக்கும் சில பத்திரிகை-
கள். அவர்களது சமயத்தின் தலையெழுத்துக் கறுப்பை எங்கள்

பத்திரிகைகளில் கண்ட மாத்திரத்தே, தங்கள் பத்திரிகைகளில், 'இன்ன பத்திரிகையில் இன்ன மாதிரி எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று விளாசி விடுகிறார்கள். இதற்கு நாங்கள் ஏதாவது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்ற அவசியமே இல்லை. ஏனெனில், இன்னும் ஏதாவது இருக்குமோ என்ற சந்தேகத்தினால் எங்கள் பத்திரிகையை எம்மதத்தாரும் சம்மதத்தோடு வாசிப்பார்கள். எங்கள் பத்திரிகைக்கு இலவச விளம்பரம். ஆகையினால், நாம் பேசாமலிருப்பதே பெருந்தன்மை. வேறு அதிகமாகக் கூறுவதற்கொன்றுமில்லை. விசேஷமாகக் கவனிக்க வேண்டிய விஷயங்கள் ஏதாவது வர நேரிட்டால், காலக்கிரமத்தில் ஆராய்ந்துணர்வோம். பிரச்சினையைப் பிரச்சினையாக வைத்திருப்பவர்கள் முதுகெலும்பு இல்லாதவர்கள். உங்களுக்குத் தெரியும். மனிதருக்கு முதுகெலும்பு உண்டு. பத்திரிகைகாரரும் மனிதர்களே! வந்தனம்." (கரகோஷம் வாணைப் பிளந்தது. நான் அமர்ந்தேன். இருந்தவர்களைவிட, வந்தவர்கள் தங்களுடைய அலுவல்களைக் கவனிக்க மீண்டார்கள்.)

ஈக்கள்

இந்த இரகசியத்தைப் பகிரங்கமாக்க நான் தயங்க - வில்லை. ஈக்களைக் கண்டால், உண்மைக்கு உண்மையாக எனக்குக் கண்டால் ஈக்களுக்கும் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். இது உலகத்தின் இயல்பு. இரு பக்கத்திற்கும் சாயும் தன்மையுடையது.

பெரிய வீடுகளிலுள்ள ஈக்கள் சபைப் பழக்கத்தில் கைதேர்ந்தவையல்ல. அவற்றிலே கணக்கற்ற - பலவிதமான கிருமிகள் தொற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. சாப்பாட்டு மேசைக்கு வந்தால், பாலில் விழுந்து நீச்சலடித்து சாகஸமாகத் தப்பி, அரையவியல் உருளைக் கிழங்கை ஊர்வலம் வந்துதான் போகும். காரசாரமாக ஏதாவது இருந்தால், அவற்றின் உடம்பிற்கு ஒத்துக் கொள்ளமாட்டாது. எல்லா இடங்களிலும், எல்லா நேரங்களிலும் தவறான அபிநயம் பிடிப்பதில் உண்மையான லக்ஷணம் பொருத்தியவை. இவை, மற்றவர்களைத் துன்பப்படுத்துவதையே இலட்சியமாகக்



பிறர் பைகளில் தொற்றிவாழும் ஈக்கள்

கொண்டு வாழ்நாட்களைக் கழிக்கும் வீணர்களாயினும், உலகத்திற்கு ஏதோ பெரும் நன்மை செய்கின்றோமென்ற எண்ணம் உடையவை. தங்களைத் தாமே ஏமாற்றும் யமகாதகப் பேர்வழிகள். (சில ஈக்களும் எங்களைப் போல சபாவம் உடையவையெனத் தத்துவ சாத்திரிகள் ஆராய்ந்து சொல்லுகிறார்கள். எங்களிடமும் 'மொய்த்தற் குணம்' இருப்பது உண்மை. ஆனால், ஈக்களின் 'மொய்த்தற் குணம்' இருப்பது உண்மை. ஆனால், ஈக்களின் 'மொய்த்தற் குணம்' கொஞ்சம் மாறுபட்டிருக்கின்றது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.)

வீட்டு ஈக்களிற் சில, தமது சாமர்த்தியத்தைப் பறைசாற்றக் கூரைகளின் உட்புறத்தில் தலைகீழாக நடந்து திரிவது வழக்கம். இதில் கஷ்டமில்லை. வச்சிரமனப்பான்மையுடையவை. இவற்றின் பாதங்களில் பசைத்தன்மை இருக்கின்றது. (தற்கால விஞ்ஞானிகள் இதை "உமிதற் குணம்" என்பார்கள்.) எவ்வளவு முயன்றாலும், தாம் நினைத்தவுடன் கீழே விழ முடியாது. ஆகையால், புளுகுவதற்குரிய விசேட குணங்களென்று இதில் ஒன்றுமில்லை. மேலைத்தேசங்களிலிருந்துவரும் இயந்திரங்களைப் போல, ஈக்களும் பார்ப்பதற்குச் சூனியமாகத் தோன்றும்.) ஈக்களுக்கு இரு சிறகுகள் உள். சிற்றுயிராராய்ச்சி நிபுணர்களின் கண்களுக்கு மாத்திரம் புலப்படக்கூடிய பிரமாணத்தில், மயிர்போன்ற இரு அதைப்புகள். பின் புறத்தில் சிறகுகள் இருப்பதற்குப் பதிலாக இருக்கின்றன. இவ்விரு அதைப்புகளைத் 'தூக்குக் குண்டு' என்றும் அழைப்பார்கள். பறந்து செல்லும்போது, இந்த அதைப்புகளைக் கழற்றி விட்டால், ஈக்கள் சமநிலையை இழந்துவிட நேரிடும் என்று விலங்கியல் நூலிற் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் கூறுகிறார்கள். உடம்பின் வேறு பகுதிகளைத் துண்டித்துவிட்டால் அவிவேகிகளாகி விடும்.

வீட்டு ஈக்களுக்குக் கடிக்கும் குணமில்லை. வீட்டுக் கொசுக்களுக்கும் அக்குணமில்லை. எங்களிற் சிலருக்கு, ஈக்கும் கொசுக்குமுள்ள வேறுபாடுகள் புரியாது. (ஈக்களுடன் நாம் எப்படிக் கூடிப் பழகவேண்டும் என்பதை அறிவிக்கும் நோக்கத்துடன், ஈ வரும் முன்னர் கொசு வரும்.) உங்களைப் புண்படுத்தக்கூடிய வகையில் கடிப்பது மாட்டு ஈ தான். எந்தச் சாதியாக இருந்தாலும் - ஆணானாலென்ன, பெண்ணானாலென்ன - ஒன்றைப் போலவே மற்றதும் கெட்டது. மாட்டு ஈப் பெண்மணிகள், மாடுகளையும் சில மனிதர்களையும் நெருங்கித் தாக்கும். ஈ ஆண்கள், மரங்களிலூறும் சாற்றை அருந்தி, ஊர் நிலையையும் கால் நிலையையும் அடக்கியாளும்.

தலை விறைத்த ஈக்கள் இலங்கையில் அதிகம். இந்த வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த புருடர்களின் சகவாச ஆசாரம் கேவலமானது. சில ஆண் ஈக்கள் துணைவியைத் தேடியதும் மாண்டு விடுகின்றன. தலைவிகளைத் தேடித் தேடி அலைவது வேறு சிலவற்றின் தலை விதியே! ஒன்று மாத்திரம் முக்கியமாகக் கவனிக்கத்தக்கது. ஒரு ஈக்குத் தன் பாட்டனாரைத் தெரியாமலிருக்கக்கூடும். ஆனாலும், அதனுடைய குடும்ப கோத்திரங்களை விபரிக்க என்னால் முடியும். இதற்கிடையில், உங்களுள் சிலருக்கேனும், நான் சில மனித ஈக்களைப் பற்றியும் சூசகமாகச் சொல்லுகின்றேன் என்பது விளங்கியிருக்கக்கூடும். அதனால், பின்பு நான் கவலைப் படக்கூடிய விதத்தில் எதையாவது உளறிவிடக் கூடுமோ என்ற பயத்தினாலேதான் நிறுத்திக் கொள்ளுகின்றேன்.

முணு முணுப்பு மசோதா



இவர்களை மட்டும்
முணுமுணுப்புச் சட்டம்
கட்டுப்படுத்தாது

யுத்த காலத்தில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்ப்பதற்கு யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்தேன். அங்கே ஒரே முணு முணுப்பு. நான் ஒரு யாழ்ப்பாணத்தவன். ஒரு யப்பான் காரனாகவோ வெள்ளைக் காரனாகவோ நான் ஜெனிக் காது. இந்தப் புண்ணிய யூமியில் யாழ்ப்பாணத்தவனாகவே பிறந்ததற்காக என் முன்னோருக்கு - முக்கியமாக என் தாய் தந்தையருக்கு - என் ஸ்துதி. யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தபடியால் இவர்களுக்குரிய சகல சம்பத்துக்களிலும் என் பங்கைத் தருமாறு வற்புறுத்துவேனாகில் என்மேல் நீங்கள் துவேஷம் பாராட்டக் கூடாது. யாழ்ப்பாணத்தில் மிக முக்கியமானதாகவும் பரிசுத்தமானதாகவும் பரிமாறப்பட்டு வரும் முணுமுணுப்பை நான் முதுசொமாகப் பெற்றுக் கொண்டதனால் அளவிலா ஆனந்தமடைகின்றேன் என்பதை நினைத்து நீங்கள் ஒருவரும் கண்ணீர் கொட்டக் கூடாது. முணுமுணுப்பு எங்களுடைய பிறப்புரிமை.

நாங்கள் - அதாவது முணுமுணுப்பவர்கள் - பிறந்திருக்காவிட்டால் இந்த

உலகத்தின் முன்னேற்றம் எத்தனையோ முட்டுக்கட்டைகளில் தட்டுப்பட்டு இருக்கும். முணுமுணுப்பின் அந்தரங்க இரகசியம் மிகவும் மேன்மையானது. அதை அறிந்துகொள்வதும் கஷ்டமல்ல. ஆகாஷண சக்தியைப் போல சுலபமானது. என்றாலும், பலமுள்ளது. உலகத்தில் நடக்கும் சகல விஷயங்களிலும் எங்களுக்குத் திருப்தியேயில்லை. ஒரே முணுமுணுப்பு, அரசாங்கத்தார் நல்லெண்ணத்துடன் 'அளந்து' தரும் அரிசியைப் பார்த்து முணுமுணுப்பு. பலமளிக்கும் கோதுமையைக் கண்டால் வயிற்றுவலி. மச்சான் கல்யாணம் செய்தால் பெண்பகுதி சாதியில் குறைந்தவர்கள். தம்பிக்குப் பேச்சுக்கால் நடந்தால் சீதனம் போதாது. சென்னையில் சங்கீதம் பயின்ற என் மகள் வீட்டிலிருக்க, சம்மா இருந்த இவள் அகில இந்திய ரேடியோவில் கச்சேரி செய்கிறாளே! எனக்கு அறிவிக்காததால் நான் பெரியப்பாவின் சாவீட்டுக்குப் போகவில்லை. இப்படி முணுமுணுப்பில் பலவகையுண்டு. அதிருப்தி வளர்ந்து முணுமுணுப்பு உண்டாகும். கீழ் நோக்கினாலென்ன, மேல் நோக்கினாலென்ன முணுமுணுப்பு அவசியம். முன்னேற்றத்திற்கு இது ஓர் ஏற்றதுணை. சந்தேகமுண்டா? ஏன் முணுமுணுக்கிறீர்கள்?

யுத்த காலத்தில் அரசாங்கத்தாரின் வரும்படி போதாதாம். செலவுகளைக் குறைக்கவும், வரும்படியை அதிகரிக்கவும் அரசாங்க சபையில் உள்ளவர்களெல்லாம் சேர்ந்து மண்டையை வெடிக்கப் பண்ணி, மனத்தைக் கூழாக்கி, வீண் கலவரத்துக்குள்ளாகிறார்கள்.

பொதுஜனங்களே! மகாஜனங்களே! என்னை மாத்திரம் அரசாங்க சபையில் ஒரு நியமன அங்கத்தவராக (இல்லை, இப்பொழுது ஜனங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கின்றது? உங்களை ஏன் நான் கெஞ்ச வேண்டும்? நீங்கள் நாசமாகப் போனாலென்ன! பாழ்பட்டுப் போனாலென்ன) அரசாங்கத்தார் ஆக்குவார்களேயானால் (தேர்தலிலே சமாளித்துக் கொள்வது கஷ்டம் என்பதினாலே - தான் நியமன உத்தியோகம் கேட்கின்றேன்) வரும்படியை உயர்த்துவதற்கு ஒரு 'சோக்கான' மசோதா சமர்ப்பிப்பேன். என் மசோதாவைச் சமர்ப்பித்து இப்படித்தான் பேசுவேன்:

"இலங்கைத் தீவில் வசித்துவரும் பன்னிரண்டு வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆணோ பெண்ணோ முணுமுணுப்பு 'லைசென்சு' இல்லாமல் முணுமுணுத்தல் கூடாது. இந்த உத்தரவுச் சீட்டைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கத்தார். கொடுக்கும் பத்திரத்தில் இருபது ரூபாய் பெறுமதியான முத்திரை ஒட்டி, அதன் குறுக்கே தங்கள் கையெழுத்தால் கிறுக்கி, முத்திரையை

அலங்கோலப்படுத்திவிட வேண்டும். எழுதத் தெரியாதவர்கள், தங்கள் பெரு விரலிலுள்ள வரைகளில் வர்ணம் தீட்டி அம்முத்திரையை அழகுபடுத்தலாம். இதற்கு மூவர் சாட்சிக்கையொப்பம் போட வேண்டும். இதனை வருஷா வருஷம் புதுப்பிக்கவேண்டும். அரசாங்க அதிகாரிகள் கேட்ட நேரமெல்லாம் இதை நீட்டவேண்டும். ஒருவரின் சீட்டை இன்னொருவர் உபயோகிக்கக்கூடாது. அப்படி உபயோகித்தால் அபராதம் விதிக்கப்படும்..."

"இலங்கைத் தீவில் வசிக்கும்" என்பதை "இலங்கைத் தீவில் பிறந்த" என்று மாற்ற வேண்டும்." அந்நியர்கள் இன்றைக்கிருந்துவிட்டு நாளைக்கு மூட்டை கட்டுகிறவர்கள். வீடு தேடி வந்தவர்களை உபசரித்து அனுப்புவதே பெருந்தன்மை" என்று இன்னொரு அங்கத்தவர் இடைமறித்து முணுமுணுக்கலாம்.

"வீடு தேடி வந்தவர்கள் வந்த காரியம் முடிந்ததும் வண்டியைத் திருப்பாமல் 'ஒட்டெடா ஒட்டு' என்ற மாதிரி எங்களுடன் ஒட்டிக் கொண்டால் நாங்கள் என்ன செய்வது? அதே சமயம் அந்நியருக்கு ஒரு சலுகை காட்டலாம். இவர்கள் பத்து ரூபாய் முத்திரை ஒட்டி உத்தரவுச் சீட்டுப் பெறவேண்டும். நீங்கள் எல்லோரும் இதை ஏகமனதாக அங்கீகரிப்பீர்களென்று நம்புகின்றேன். வந்தனம்.

'அரசாங்க சபையாம்; அங்கத்தவராம்; மசோதாவாம்; சானா ஏதோ அலட்டுகிறார்' என்று நீங்கள் முணுமுணுப்பது என் காதில் விழுகின்றது. யுத்தகால யாழ்ப்பாணத்தில் என் காதில் விழுந்தவையெல்லாம் முணுமுணுப்புகளே! இதனால் என் மேல் வீடு 'பிசகிப்' போய்விட்டதாகும். மன்னியுங்கள்.

சண்முகநாதனும் சானாவும்

செல்லத்துரை சண்முகநாதனுக்கு சானாவைப் பார்க்க நெடுநாளைய ஆசை. சானாவின் அழகைப் பார்ப்பதற்கல்ல.. சானாவைப் பற்றிப் பலபேர் பல மாதிரிச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையினால், நேரிற் பார்த்துப் பேசினாற்றான், தன் ஜென்மம் சாபல்யம் அடையுமென்பது சண்முகநாதனின் நம்பிக்கை. 'சானா' வைப் பார்ப்பதென்றால் இலேசான காரியமல்ல. 'அவன் ஒரு அங்கிடுதத்தி; பல தொல்லைக்காரன்; அண்டங்காகம் போல் அங்கலாய்த்தலைபவன்' என்று ஊரிலே கதை. இந்த அபிப்பிராயம் காட்டுத் தீபோலபரவி வருகிற காலத்திலே, பத்திரிகைக் காரியாலயத்திற்குள் ஒரு நாள் சண்முகநாதன் நுழைந்தார். முன் அறையிலிருந்த பத்திராதிபரைத் தாண்டிக்கொண்டு, அவர் என் மேசையை அணுகினார். திறந்த வீட்டிற்குள் நாய் நுழைவது போல இப்படியாரும் வருவது வழக்கம். இதைத் தடுக்க நாங்கள் முயன்றபோதிலும், வருபவர்கள் இதில் துளியளவு சிரத்தையும் எடுக்கவில்லை.

எனவேதான், சண்முகநாதனால் உல்லாசமாக உள்ளே வரமுடிந்தது. இதில் ஒருவரிடும் பிழையில்லை. நாங்களும் எங்களாலானதைச் செய்துவந்தோம். அவர்களும் தங்களாலானதைச் செய்து வந்தார்கள்.

சண்முகநாதன் உள்ளே வந்ததும் பெரிதாக ஒரு 'கும்பிடு' போட்டார். "என்ன காரியம் வந்தது?" என்று வினவினான். அதிலிருந்து சம்பாஷணை தொடங்கிற்று. கதை கொடுத்தது என் பிழை. பேச்சின் சாரம் பின்-வருமாறு அமைந்தது:

சண் : இல்லை. சும்மா ஒருதரம் பார்த்து விட்டுப் போகலாம் என்று வந்தேன்.

நான் : சந்தோஷம். பார்த்து முடிந்தால் போகலாம் தானே?

சண் : உன்னோடு சில காரியங்கள் பேச வேண்டுமென்று பல நாட்களாக என் எண்ணம். அதற்காகவே வந்தேன்.

நான் : என்ன? மரியாதையில்லாமல் நீ நான் என்று பேசத் தொடங்குகிறீர்? மரியாதையாக உம்மை நான் நடத்தி அனுப்ப வேண்டுமென்ற எண்ணம் உமக்கு இருக்குமானால், என்னைக் கௌரவத்தோடு நடத்தும்; இப்படியான சில பழக்க வழக்கங்கள் உள்ளூரில் நடைமுறையில் இல்லாவிட்டால், எங்களூரில் சில காலம் தங்கியிருந்து பழகிப் போவது உமக்கு ஒரு பாதுகாப்பாக இருக்கும். (இந்தப் பதிலை இவர் என்னிடமிருந்து எதிர்பார்க்கவில்லை. மலைத்துப் போனார். சில மனிதர்களை இவ்வகையாக, வெருட்டி வைக்காவிட்டால், ஒரு காரியமும் நடக்காது. இதையறிந்துதானே பலர் இந்த ஏமாற்று விளையாட்டுக்களைக் கையாண்டு வருகிறார்கள், இதனால் நன்மை உண்டு.)

சண் : கோபிக்காதீர்கள்; உங்களைக் கோப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் சொல்லவில்லை; மன்னியுங்கள்.

நான் : வீண் கதை பேச எனக்கு நேரம் இல்லை. விருப்பமும் இல்லை. உண்மையாகவே மன்னிப்புக் கேட்கின்றீரா? அல்லது வந்த காரியம் பலிக்க வேண்டுமே என்றதின் பொருட்டுச் சாகசம் செய்கிறீரா? அது இருக்க, சுத்தமான செந்தமிழை இலக்கணத்தோடு பேசுகிறீர். பேச்சாளர்களுக்கும், இலக்கியக் கட்டுரையாளர்களுக்கும் தான் அதில் தனி உரிமை உண்டென்று உமக்குத் தெரியாதே? நீர் என்ன சாதி?

சண் : வெள்ளாஞ்சாதி. மாப்பாணமுதலி வம்சம் என்று மூப்பன் சொல்லக்

கேள்வி.

நான்: ஏன், நிற்கிறீர்? அப்படி அந்த நாற்காலியில் உட்காரும். (வந்த உடனேயே இவரை உட்காரச் சொல்லியிருந்தால், என்னைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்? இப்படித்தானாக்கும் வருகின்றவர்களுக்கெல்லாம் இவர் மரியாதை செய்கிறவர் போலும் என்று என்னை இழிவாக நினைக்கக்கூடும். ஒருவனை அளந்து அதற்குத் தகுந்தபடி அவனை நடத்த வேண்டுமென்று மூத்தோர் சொன்னதை நாம் மறக்கலாமா? உலகத்தோடும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் எங்களுக்குள் ஒற்றுமை எங்கே?)

சண்: இந்த யுத்தத்தைப் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

நான்: யுத்தம் தொடங்கியது எனக்கு நிரம்பச் சந்தோஷம். ஏன் என்று கேட்கிறீர்? ஒரு தேசம் இன்னொரு தேசத்தை அடக்கியாவதையும், ஆக்கிரமிப்பதையும் ஒழிப்பதற்காகத் தொடங்கியது மகாயுத்தம். காரணம் நன்மையாது. ஆனால் இந்த யுத்தம் முடிந்தால்தான் திரும்பவும் சந்தோஷமடைவேன். அதற்கிடையில் நடந்து வருவதைத் தினசரிப் பத்திரிகைகள் மூலம் அறியலாம். (இவர் பத்துச் சதம் செலவிட்டுப் பத்திரிகை பார்த்தாலென்ன? இந்த யுத்த காலத்தில் பணந்தானிருக்கிறதே. பணத்துக்குப் பஞ்சமா? பத்திரிகைக்குத்தான் பஞ்சமென்றால், பத்திரிகை நிலையத்தில் போய் வாசிக்கலாம். தினசரிகள் பிரசுரமாவது, உங்களுக்காகவே! தொழில் முறையில் வித்தியாசமோ, பொறாமையோ பாராட்டாது. தினசரிகளுடன் ஒத்துழைக்கப் பத்திரிகைகள் வாங்குவது எங்கள் கடமை. பத்திரிகை வாசிப்பது உங்கள் கடமை. எவ்வளவு விரிந்த மனப்பான்மை!)

சண்: இந்த யுத்தம் எப்போது முடியுமென்பது உமது எண்ணம்?

நான்: இதில் எனக்கொரு நிதானமில்லை. அது ஒருவருக்குத் தெரியாத ஒரு பரம இரகசியம். இந்த இரகசியத்தை நீர் அறிந்தும் ஒரு பயனில்லை. அதனால், உமக்கு ஒரு சுகமும் வரப் போவதுமில்லை.

சண்: அப்படியானால், யப்பானைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்?

நான்: யப்பான் என்பது பஸிபிக் சமுத்திரத்தில் தீவுகள் பல சேர்ந்த தீவுக் கூட்டம். ஒரு எரி மலைக்கும், பல பல்லுக் கட்டிகளுக்கும் பெயர் போனது. (இது ஒரு சில்லறைப் பகிடி என்று நீங்கள் நினைக்கக்கூடும். சில்லறைப் பகிடிகளுக்குச்

சிரிப்பவர்களுமுண்டு. எல்லோர்க்கும் திருப்தி அளிப்பதே என் கொள்கை. இவ்விதமான பகிடைகள் சில்லறையுமல்ல; இதற்குச் சிரிப்பவர்கள் சில்லறைகளும்ல்ல. உங்களைக் கொண்டு மற்றவர்களை மதிப்பிடாதீர்கள்!)

சண்: சானா! நான் சொல்லுகிறேனென்று கோபிக்கவேண்டாம். நீர் ஒரு பொல்லாத ஆள்.

நான்: என்னை நன்றாயறிந்தவர்கள் யாரோ உமக்கிதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இல்லாவிடில் உமக்கு எப்படித் தெரியும்? உலகம் முழுவதுமே இதுதான் பேச்சு. (இந்த ஒரு அலுவலிலாவது எவ்வளவு ஒற்றுமை உலகத்தில் நிலவி வருகிறது பாருங்கள். இதல்லவோ ஒற்றுமைக்கு அழகு!)

சண்: கேலி செய்வதை விட்டு - விட்டு, இந்த ஐம்பதுக் கைம்பதைப் பற்றி உமது உண்மையான அபிப்பிராயத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

நான்: ஐம்பதுக் கைம்பதைப் பற்றிச் சொல்ல எனக்கு அதிகம் வராது. அது எனக்குச் சொந்தமானதல்ல. செலவை பொருட்படுத்தாது, அதைத் தயாரித்தவரை ஒருதரம் கண்டு பேசினால், அதன் உண்மைகளை விளக்கிக் காட்டுவார். அவர்தான் அந்தச் சாமர்த்தியம் பொருந்தியவர். (பிறர் சொத்தைப் பங்கிட வேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கில்லை. எங்கள் தேசம் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை அலசிப்பார்த்து, நன்மையானவற்றைத் தெரிந்தெடுப்பது எங்கள் ஒவ்வொருவரின் கடமை. ஆனால், இதொன்றில் மாத்திரம் என்னை விலக்கி வைக்கவேண்டும். அநாவசியமாக ஒருவரோடு முட்டிக்கொள்வதில் எனக்கு அதிகம் விருப்பமில்லை, ('சானா' பயந்துவிட்டானென்று நீங்கள் எண்ணக்கூடும். அப்படியல்ல. சுயநலங்கருதியே!)

சண்: உமக்குக் கல்யாணம் ஆகி விட்டதா?

நான்: பார்த்தீரா? கொஞ்சம் இடம் கொடுத்து விட்டால் குடும்ப விவகாரங்களிலேயே பிரவேசிக்கிறீர்.

சண்: இல்லை. உமது நன்மையைக் கருதியே கேட்டேன். அதில் என்ன குறை இருக்கிறது?

நான்: அது உம்மால் முடியும் காரியம் என்று நினைக்கிறீரா? அச் சுபகாரியங்களைப் பெரியோர்கள் கூடி நிச்சயப்படுத்தினால் தான் ஆகும். பார்க்கப்போனால் முப்பத்திரண்டு வயதுதானிருக்கும்

உமக்கு, அதற்குள் பெரியவராகப் பார்க்கிறீர்? (நான் பார்த்த பெரியவர்கள் எல்லோரும் உண்மையில் பெரியவர்கள் தான். பெரும் எண்ணம். இதை நிலை நாட்டுவதற்கு இப்பெரியவர்களுக்குப் பின்னும் முன்னுமாக பல தினுசான மனிதர்கள் திரிகிறார்கள். இவர்கள் தான் வருங்காலத்துப் பெரியார்கள். முன்னேற்றத்திற்கு எவ்வளவு முன்னேற்பாடு!)

சண்: அப்படியானால், தமிழருக்காகப் பாடுபடும் பெரியவர்கள் சிலரைக் கூற முடியுமா?

நான்: நன்றாகச் சட்டென்று சொல்வதானால் நீரும் நானும். (பார்த்தீர்களா எனது பெரும் எண்ணத்தை? ஒருவனுக்குத் தற்பெருமை அவசியம் இருக்க வேண்டும். மற்றவர்கள் தான் பெரியவர்களைப் பாராட்டாவிட்டாலும், சொந்த வீடுகளிலாவது 'நாட்டாண்மை' செலுத்தலாமல்லவா? அத்துடன், எனது பரோபகார சிந்தனையையும் கவனித்தீர்களா? பக்கத்திலிருப்பவரையும் தட்டிக்கொடுத்து விட்டேன். உலகத்திலே ஒரு மனிதனென்றால் 'சானா' தான் என்ற எண்ணத்தையும் அவருள் புகுத்திவிட்டேன். மன்னுயிரையும் தன்னுயிர் போல் நினை!))

சண்: சானா! என்னையும் உம்மோடு சேர்க்க வேண்டாம். உண்மையில் நீர் ஒரு பெரும் பிறவிதான். (இதில் என்னைத் தட்டிக்கொடுப்பதாக அவருக்கு ஒரு வீண் எண்ணம். இப்படியாக நிலை குலைந்து அழிந்து போகிறவர்கள் பலர். ஊழ்வினை என்பது பொய்யாகுமா?)

நான்: அப்படிச் சொல்லவேண்டாம். நீரே நன்றாக யோசித்துப்பாரும்.

சண்: என்னதான் இருந்தாலும் - இருக்கட்டும் சானா, நேரமாகிவிட்டது. உம்முடைய வேலையையும் குழப்புகிறதாக முடியும். ஆறுதலாக இன்னொரு நாள் வருகிறேன். வணக்கம்.)

நான்: அதற்கென்ன? இடையிடையே கட்டாயமாக வரவேண்டும். (அவரை நான் பெரியவர் என்று சொன்னதும், அவரால் பொறுத்திருக்க முடிய - வில்லை. இதை யாரிடமாவது கட்டாயம் சொல்ல வேண்டுமென்று வெளிக்கிளம்பி விட்டார்.)

நான் அவரைத் தட்டிக் கொடுத்தது. போல், அவரும் இன்னொருவரைத் தட்டிக்கொடுப்பார். இவ்வகையாக இச்சிறு தட்டு யாழ்ப்பாணம் முழுதும் பரவுமானால்... பிறகென்ன? நான் பெரியவன், நீ பெரியவன் என்ற வித்தியாசம் கிடையாது. சமத்துவம் நிலவும். அதுவே சேமம்.)

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is difficult to decipher due to its low contrast and the age of the document.





அல்லீக்குளத்தருகில்

தண்டலை தவத்தில் அல்லி
சிரித்தன கண்ணுள் வாங்கி
வெண்முகில் வணிந்த பெண்ணாள்
வதனமும் பூத்தாள் மாலை
கண்டுலங் களித்த தாமோ
காதலன் வருவ நென்றே
கொண்டதென் ருவலக காண்போர்
காமுறத் தோன்றி னாளே

- ஜின்னாவஹ்